

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HONEY MOUNTAIN SERIES

SIMPLY
Mine

Laura Pavlov

sadece benim

laura pavlov

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Sadece Benim

Bal Dağı Serisi, 4. Kitap Copyright ©
2022 by Laura Pavlov Tüm hakları
saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez. Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler, markalar, medya ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Laura Pavlov
<https://www.laurapavlov.com>

Kapak Tasarımı: Hang Le
Kapak Fotoğrafçılığı: Regina
Wamba

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Adanmışlık.](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Sonsöz](#)

[Teşekkür](#)

[Yeni Çıkanları Takip Edin](#)

[laura'nın diğer kitapları](#)

[Beni takip edin.](#)

[*OceanofPDF.com*](https://oceanofpdf.com)

bağlılık..

Gregory Christopher Leon Dimitri Pavlov,
Yazdığım her büyük kahramanın arkasındaki adam sensin. Bana inandığın
ve hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür
ederim.

Bizim aşk hikayemiz gerçekten benim favorim.

Seni sonsuza dek
seviyorum! xo ~
Laura

OceanofPDF.com

bir

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Okulun **SON İKİ** haftası her zaman yorucu olmuştur. Yaz bizi çağırıyordu ve herkes güneşin altında olmaya, gölde vakit geçirmeye hazırdı; özellikle de tam gün okuldaki ilk yıllarını bitiren anaokulu öğrencileri. Öğrencilerim yakında birinci sınıfa geçecekti ve onları çok özleyecektim. Her sabah ilk zil çaldığında yaptığım gibi, sınıfın önündeki yerime otururken gelecek tüm değişiklikleri düşündüm. Yirmi iki çocuğumun hepsi önümde yerde oturuyordu, son iki aydır halının üzerinde oturdukları yerler aynıydı - Darwin'in tüm okul yılı boyunca aynı yerde oturmasını saymazsak, en az rahatsız edici olduğu yer orasıydı.

"Cuma günü ayrılırken okulun bitmesine on gün kaldığını söylemiştin ama bu sabah saydım ve yaz tatiline girmeden önce sadece dokuz kez daha uyanmamız gerekiyor," diye ağzından kaçırdı Darwin ve tüm çocuklar elini kaldırıp sırasını beklemesini hatırlatıp hatırlatmayacağımı görmek için onunla benim aramda bakiştılar.

Tabii ki yapardım. Ne de olsa bir anaokulu öğretmeni idim. Özellikle de son on buçuk ayı Darwin Deerborne ile geçirdikten sonra, bu benim kelime dağarcığımın bir parçasıydı. Anaokulu öğretmeni tarafından ele avuca sığmaz biri olacağı konusunda uyarılmıştım. Annesi tarafından, onu nasıl dinletebileceğine dair henüz bir strateji bulamadığı konusunda uyarıldım. Sınıfımdaki öğrencilerin yarısından fazlası tarafından, Darwin'in bir önceki yıl anaokulunda olduğu gibi sık sık kart değiştireceği konusunda uyarıldım.

Anaokulundaki kart değişiklikleri yetişkinler için park cezası gibiydi.

Gençken cezalı olmak gibi.

Ya da yirmili yaşlarınızdayken bir barda içkilerinizin kesilmesi.

Darwin'in kart değişiklikleri sınıfımızdaki en sıcak dedikoduydu ve artık çok sık kart değiştirmedini söylemekten gurur duyuyordum. Sadece birbirimizi anlıyorduk.

Bir nefes çektim, dikkatini çeken küçük bir nefes sesi çıkardım ve bir parmağımı dudaklarıma götürüp diğer elimi ona ne yapması gerektiğini hatırlatmak için kaldırdım, bakışlarım onunkilerle kilitlendi.

Ellerini iki küçük yumruk yaptı ve bunu kendi başına yapmayı unuttuğu için kendine kızmış gibi homurdandı. Ondan ne yapmasını istediğini düşünürken iri kahverengi gözleri birbirine kenetlendi. Saniyeler sonra eli havaya kalktı ve bekledi.

Bu noktaya gelmemiz aylarımızı almıştı.

"Evet, Darwin," dedim yüzümde bir gülümsemeyle çünkü kaydettiği ilerlemeden gurur duyuyordum.

Soruyu tekrarladı ve ben de başımı salladım. "Doğru. Sabah oldu, yani bugünü de saymamız gerekiyor. Ama haklısın, yaz tatiline kadar dokuz uykumuz daha var. Hepinizi özleyeceğimden eminim ama birinci sınıfa geçeceğiniz ve nasıl parladığınızı göreceğim için heyecanlıyım."

Saçımı başımı yolmak istediğim günlerde bile öğrencilerimi çok sevdim.

Bella elini kaldırdı ve ben de konuşması için başımı salladım. "Umarım bu yaz sizi gölde görürüm, Bayan Thomas."

"Ben de öyle umuyorum. Çok eğlenceli olacak." Başımı salladım.

"Üç tane var-" Darwin konuşmaya başladı, sonra gıcırtilı bir ses çıkarıp elini kaldırdı. Gülmemek için elimle ağzımı kapattım ve konuşmasını işaret ettim. "Sana üç sorum var."

"Devam et," dedim.

"Gölü sever misin? İyi bir yüzücü müsün? Bir gün seninle evleneceğimi biliyor musun?"

Marcy Waters dışında tüm çocuklar kıkırdadı. Darwin'in varlığı onu rahatsız ediyor gibiydi.

"Öğretmeninle evlenemezsin Darwin," diye tısladı Marcy ve parlak kırmızı bukleleri omuzlarında zıpladı.

"Elini kaldırmadan konuşamazsın," diye ısrar etti Darwin, omzunun üzerinden ona bakıp bana gülümsemek için geri dönmeden önce.

"Pekâlâ. Sakinleşelim. Marcy haklı ama bence konuşmamız biraz daha nazik olabilir." Sınıf arkadaşlarına karşı bitmek tükenmek bilmeyen bir şımarıklık içinde olan küçük kıza kaşlarını kaldırdım. "Gölü seviyorum ve yazlarımı suda geçirerek büyüdüğüm için oldukça güçlü bir yüzücüyüm. Bir gün gerçekten özel biriyle evleneceksin Darwin. Ama şu anda bunu düşünmek için biraz gençsin. Teklifin gururumu okşadı ama senin için biraz yaşlıyım tatlım. Şimdi işimize dönelim, çünkü bugün saha günümüz var ve işimizi erkenden halletmemiz gerekiyor."

Bütün çocuklar alkışladı ve sabah rutinimize başladık.

Bir saat sonra çocuklar masalarında fonetik paketleri üzerinde çalışırken yardımcım Kell Anders masadan masaya dolaşarak çocukları kontrol ediyordu. Kapı açıldığında ben de bilgisayarına bazı notları giriyordum. Müdür Peters, okul bölgemizin müfettişi Dan Garfer ile birlikte içeri girdi. Omuzlarım dikleşti ve Ledger Dane onların arkasındaki sınıfa adım attığında ayağa kalktım. Midem bulandı, ellerim yumruk oldu ve yemin ederim iç termometrem yükseldi. Şakaklarımda ter biriktiğini hissedebiliyordum ve tüm çocuklar bana doğru yürüyen üç adamı görmek için arkalarını döndüklerinde boğazımı temizledim.

Bu da neydi böyle? Ledger'ın kahverengi gözleri benimkilere kilitlendi ve yaşadığım tüm gençlik fantezileri gözümün önüne geldi. Çoğu gencin ünlü bir şarkıcı ya da aktöre nasıl hayranlık duyduğunu bilirsiniz. O günlerde tüm hayallerim bu çocuğun etrafında dönüyordu - artık bir çocuk değildi. Son birkaç yıldır eve geldiğinde onu görüyordum, ama her zaman kısa ve tatlı tutmayı başarıyordum. Ne de olsa bir geçmişimiz vardı. Küçük kız kardeşim Ashlan dışında kimsenin bilmediği bir geçmiş.

"Bayan Thomas," dedi Müdür Peters önümde dururken. "Umarım rahatsız etmiyoruzdur."

Sınıfıma geldiğinde hep bunu söylerdi. Yanında çalışmak için harika bir adamdı ve bana her zaman nezaketle davranırdı.

"Elbette hayır," dedim bakışlarımı Ledger'ınkilerden ayırarak. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Umarım bu adamı, Honey Mountain'da yeni ortaokul için yaptığımız gelecek planlarında bizi yetenekleriyle onurlandırması için ikna etmemize yardımcı olabilirsiniz. Görünüşe göre Bay Dane sizin eski bir dost olduğunuzu söylüyor." Dan Garfer kaşlarını kaldırarak bana baktı.

Ledger Dane en iyi arkadaşımın ağabeyiydi. Lisede her kızın bayıldığı adamdı. Şimdi San Francisco'da başarılı bir mimardı.

Francisco.

Ve evet, o aynı zamanda benim ilk aşkımdı. İlk öpücüğüm.

Benim ilk, konudan sapıyorum.

"Evet. Ledger Jilly'nin kardeşi," dedim, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissederken ses tonumu korumaya çalışarak. Onun varlığı bana hep bunu yapardı.

"Oh, hadi ama. Beni utandırma. Ben senin en iyi arkadaşının ağabeyinden biraz daha fazlasıyım." Ledger kaşlarını salladı ve yüzümün kızardığını hissettim. Bir kolunu omzuma doladı. "Ben de arkadaş olduğumuzu söyleyebilirim."

Beni patronumun önünde *ifşa* edeceğinden korkarak uzun bir nefes aldım. Ama ne için? On beş yaşındayken onunla öpüştüğüm için mi? On yedi yaşındayken onunla daha da fazlasını yaptığım için mi? Tüm ergenliğim boyunca onun hayalini kurduğum için mi?

Hayır. Bunu yapmaz.

"Evet. Tabii ki, biz arkadaşız."

Müdür Peters bana gülümsemeden önce her iki yaşlı adam da kıkırdadı. "Harika. Yeni ortaokulu inşa etmeyi planladığımız yeri göstermek için onu okulun arkasındaki araziye götürdük. Bizim için tasarlamayı düşüneceğini umuyoruz. Honey Mountain'lı olması onun da projeye biraz yatırım yaptığı anlamına geliyor."

"Daha fazlasını öğrendiğinizde bize geri dönecek misiniz?" Bay Garfer sordu. "Döneceğim. Patronumla konuşacağım ve ona danışacağım."

"Kulağa hoş geliyor. Numaram sizde var ve sizden haber almayı dört gözle bekleyeceğim."

Ledger başıyla onayladı. Çikolata kahverengisi dalgaları eskisine göre biraz daha kısa kesilmişti ve çenesi kırışmıştı. Koyu renk bir kot pantolon ve beyaz düğmeli bir ceket giymişti. Boyu 1.80'in üzerinde, ince yapılı ve kolunu omzumdan çekip iki adama da elini uzattığında gömleğinden taşacak kadar kaslı olduğu için her zaman benden daha uzun boylu olmuştu.

Tam o sırada teneffüs zili çaldı ve Kell sıranın önüne geçerken tüm çocuklar aceleyle kapıda sıraya girdi. Ledger'ın arkasında durdu ve tipik muzip bakışıyla bana kaşlarını kaldırdı. Otuzlu yaşlarının ortasıydı, her zaman gülerdi ve son on yıldır muhteşem kocasıyla evli olmasına rağmen yakışıklı bir erkeği işaret etmeyi asla ihmal etmezdi. Her zaman bana birini ayarlamaya çalışırdı.

"Bizimle gelmek ister misin?" diye sordu Müdür Peters ve Ledger yakışıklı yüzünde bilmiş bir sırıtışla bana baktı.

"Bir dakika kalıp Bayan Thomas'a yetişeceğim, sorun olur mu?"

"Tabii ki öyle. Tekrar teşekkürler." İkisi de sınıftan çıktı ve Kell kapıyı iterek açtı ve çocukları oyun alanına götürdü. Kapıyı arkasından kapattığında odadaki hava değişti.

Birden sessizlik oldu ve gözleri benimkilerle kilitlendi.

"Nasılsın Uğur Böceği?" Bana her zaman taktığı bu lakapla midem bulandı. Belki de küçükken uğur böceklerini kurtarmak gibi bir huyum vardı. Ne diyebilirim ki? En sevdiğim renk kırmızıdır ve puantiyeler benim favorimdir.

Aramıza biraz mesafe koymak için masamın arkasına geçtim. Yıllar önce olduğum kız değildim artık. Ledger Dane yıllar boyunca benimle yeterince oynamıştı. Artık bu adamdan etkilenmeyecektim.

"Ben iyiyim. Sen nasılsın?"

Masaya yaklaşırken başını salladı ve başını yana eğip gülümsemeden önce gözleriyle vücudumu yavaşça inceledi. "Ben iyiyim. Uğrayıp seni görmek istedim. Jilly Bean bana burada öğretmenlik yaptığınızı söyledi."

"Evet. Ve yaz tatiline hazır olduğumu söylemek çok hafif kalır." Sinirli bir kahkaha attım ve bu tür durumlarda ikiz kardeşim Dylan'ın soğukkanlılığını kullanabilmeyi diledim.

"Eminim. Gölde vakit geçirmeyi her zaman sevmişsindir." Gülümsedi ve ben de kalçalarımı sıktım çünkü gülünç derecede yakışıklıydı ve vücudumun ona tepki vermesine engel olamıyordum.

Bugün değil, hormonlar. Artık bir yetişkinim... ya da en azından öyleymiş gibi davranabilirim.

"Birlikte dairesel kaydırdan aşağıya indiğimiz günü hatırlıyorum. Çok korkmuştun ve aşağı inerken ulumuştun." Kıkırdadı.

"O kadar çok yaz geçirdim ki herkesin düşüşünü izledim ve kararlıydım. Ama sonra zirvede donup kaldım ve sen tam arkamda kalakaldın." Başımı salladım ve bu anıya güldüm.

"Doğru zamanda doğru yerde olma konusunda her zaman iyiydim." Ben de bundan bahsediyordum. Kötü bir flörtçüydü.

"Bunu hatırladığına inanamıyorum."

"Şaka mı yapıyorsun? Kırmızı-siyah puantiyeli şirin bir bikini giymiştin. Lanet olsun Uğur Böceği, bütün genç erkekler sana bakıyordu." Dili

alt dudağını ıslatmak için dışarı doğru kaydırđı ve kollarını göğsünde kavuşturup gülümsedi.

Adamın günahkâr derecede çekici olduğundan bahsetmiş miydim? Ve neden bana hep öyle bakmak zorundaydı?

"Pek öyle hatırlamıyorum ama Dilly beni korumak için hep yanımdaydı."

Islık çaldı. "Dilly sana yanlış bakarsa adamı keserdi. Bu kız ilk nefesini aldığı andan itibaren belalıydı. Birkaç haftalığına evdeyken tüm kız kardeşlerini görmek için sabırsızlanıyorum. Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum. Bu akşam benimle yemekte buluşabilirsin diye umuyordum, böylece düğün için birkaç şey konuşabiliriz?"

Su şişeme uzandım ve sinirlerimi yatıştırmak umuduyla uzun bir yudum aldım.

Sakin ol. O senin çocukluk aşkındı. Artık bir yetişkinsin.

Bunu yapabilirsin.

"Oh, tamam. Jilly ve Garrett gidiyor mu?"

Dudaklarının kenarları yukarı kalktı. "Hayır. Sadece sen ve ben. Sağdıç ve nedime. Benimle yalnız kalmak senin için sorun olur mu?"

Yıllar boyunca bu birkaç kez gerçekleştiğinde, her zaman bir şeylere yol açtı.

Asla doyamadığım bir şey. Bir anın ötesine geçmeyen bir şey. Daha ileri götürmek istemediği bir şey.

"Tabii ki hayır. Nerede buluşalım?"

"Neden seni altıda almıyorum? Vivi'nin göldeki eski evini satın aldığını duydum."

Küçük alanlar ve Ledger Dane asla iyi bir şey değildi. Ama bunu ona tam olarak söyleyemezdim. Ve bir kız arkadaşı olduğundan oldukça emindim. Ve işler artık farklıydı.

Ben farklıydım.

Yaşlı ve bilge.

"Tabii. Kulağa harika geliyor."

Oyun alanının kapısı açıldı ve Darwin bana doğru aceleyle ilerlerken sınıfa ilk adım atan kişi oldu. Ledger'ın önünde durdu, bakışlarını daraltırken elleri kalçalarındaydı. Başı tamamen arkaya eğildi ve ona baktı.

"Sen de kimsin?"

"Darwin. Terbiyeli ol lütfen," dedim, matematik dersine başlayacağımız için masamın etrafında dolanırken.

"Merhaba, bayım. Siz kimsiniz?"

Ledger kıkırdadı ve Darwin'in göz hizasına kadar eğildi. "Ben Ledger Dane, küçük adam. Sen kimsin?"

"Ben Darwin Deerborne, ve bir gün Bayan Thomas'la evleneceğim. Kötü kalpli Marcy evlenemeyeceğimi söylese bile." Küçük ayağını yere vurdu ve odada kahkahalar yükselirken Ledger'ın başı geriye düştü.

"Darwin. Sınıf arkadaşlarımız hakkında bu şekilde konuşmayız. Lütfen yerinize geçin." Kaşlarımı kaldırdım, o da omuz silkti.

Ledger ayağa kalkmak için itti ve Darwin'in saçlarını karıştırdı.

"Anladım, küçük dostum.

Ama Bayan Thomas için sıraya girmeniz gerekecek."

Yanaklarımın ısındığını hissedebiliyordum. "Hiç yardımcı olmuyorsun, Ledger. Yerine otur," dedim Darwin'e. Sonra dikkatimi sınıfın önünde aklımı kaçırmama neden olan adama çevirdim. "Akşam görüşürüz."

Masaya iki kez vurdu ve göz kırptı. "Sonra görüşürüz Uğur Böceği."

Günün böyle geçeceğini düşünmemiştim. Aklım onunla akşam yemeğinden nasıl sağ çıkacağımı düşünüyordu.

Ama bu bir sınavdı. Ve ben buna hazırdım. Aptalca aşkımı geride bırakmışım.

Bu gece kendime ve Ledger'a bunu gösterme fırsatım olacaktı. "Billy sıramı kesti!" Daniel bağırdı ve ben tekrar gerçeklik.

Ledger öylece şehre gelip dünyamı a l t üst edemezdi. Ayrıca, geldiği gibi hemen gidecekti.

Tıpkı her zaman yaptığı gibi.

OceanofPDF.com

iki

...

OceanofPDF.com

Defter

Bugün Honey Mountain'a **vardığım**da, ortaokul projesini görüşmek üzere Dan Garfer'la buluşmak için doğruca ilkokula gitmişim. Adam durmak bilmiyordu, onunla buluşmam için ofise mesajlar bırakıyordu ve onu hemen aramam konusunda ısrar eden büyükanneme de ulaşmıştı. Küçük kasabalarla ilgili bir şeydi bu... Herkes Jilly ve Garrett'ın iki hafta içinde evleneceğini biliyordu, bu da eve geleceğimi bildiği anlamına geliyordu.

Jilly Bean, annem ve büyükannemden sonra hayatımdaki en yakın kişiydi. Üç kızımı da çok severdim. Jilly'nin, babamızın onu koridorda yürütmesine izin vermesi beni çok kızdırmıştı ama onun bu özel gününe müdahale edemezdim. Tabii ki adam onu evlendirme ve büyük bir şov yapma onuruna sahip olmak istiyordu ama ona her zaman istediği rüya gibi bir düğün için tek kuruş bile vermeyecekti.

Boktan bir koca ve daha da kötü bir babaydı.

Düğüne hangi genç kıç parçasını getireceğini ancak Tanrı bilirdi. Adam ailemizi mahvettiğinden beri birkaç kez boşanmıştı.

O sadece sikini düşünen bencil bir pislikti. Garaj yoluna girdiğimde uzun bir nefes aldım.

Annem ve Jilly bir süre daha işte olacaktı, ama Nan beni bekliyordu ve beni beslemeyi her zaman sevdiği için bir fırtına pişirdiğinden oldukça emindim.

Charlotte Thomas'ı düşünmek için bir saniye durdum. Kız ö z ü n d e iyiydi. Her zaman öyleydi. Nazik, tatlı ve zekiydi. Biraz utangaçtı,

Her zaman çekici bulmuşumdur.

Kahretsin, iyi görünüyordu.

Bana karşı kesinlikle gardını almıştı ve bunu anlıyordum.

Geçmişimiz karmaşıktı.

Ona hep ilgi duymuştum. Ama birçok nedenden dolayı hep sınırların dışında kalmıştı. Öncelikle, çocukken Jilly ve Charlie'yle en iyi arkadaş olan Lucy Blocker, lise birinci sınıftayken bir partide beni öptüğünde bana saldırmıştı ve o daha yedinci sınıftaydı. Kız bana bir meşe ağacı gibi tırmanmaya çalıştığında hemen durdurdum. Reddedilmeyi pek iyi karşılamadı ve tam bir çöküş yaşadı, Jilly ile arkadaş olmayı reddetti çünkü görünüşe göre onu reddettiğim için ben şeytandım. Ve her nasılsa, bu durumdaki pislik bendim. Jilly haftalarca benimle konuşmadı ve ileriye dönük tüm arkadaşlarının yasak olduğuna dair bana söz verdirdi.

Sorun değil.

Kızlar söz konusu olduğunda gayet iyiydim ve kesinlikle onun arkadaşlarını aramıyordum.

Ta ki ilk yılımda Uğur Böceği kız kardeşimle ilk kokteylini içene kadar. İkisini de bir partiden almıştım. Jilly bayılmıştı, bu yüzden Charlotte ve ben saatlerce konuştuk. O birkaç yıl önce kanserden vefat eden annesi için ağlamıştı, ben de babamdan bahsetmiştim. Onun ilk öpücüğü olduğumdan oldukça emindim. Benim değildi ama en unutulmazı olduğu kesindi.

O dudakların benimkilere karşı nasıl hissettirdiğini hâlâ hatırlayabiliyordum. Tadının nasıl bira ve vişneli dudak parlatıcısı gibi olduğunu.

Ve buna bayıldım.

Hep böyle olmaz mıydı? Her zaman sahip olamayacağın birini istedin.

Ama en iyisi buydu. Babam ailemizi yok ettikten ve hem annemi hem de kız kardeşimi harap ettikten sonra asi bir dönemden geçiyordum. Evin erkeği olmak için elimden geleni yaptım ama o zamanlar içiyor ve kızlarla takılıyordum. Charlotte Thomas benden çok daha iyisini yapabilirdi.

Kapı, büyüdüğüm evin arkasında yer alan misafir evine doğru açıldı. Ben beş yaşındayken taşınmıştık ve annem bu evi büyükannem için bir misafir kulübesi olduğu için istemişti.

Nan orada durmuş, ellerini bana doğru sallıyordu. Güldüm ve arabadan atladım.

"Siz buraya gelene kadar ben ölebilirim!" diye bağırdı. "Ben yaşlı bir kadını. Bütün gün seni bekleyemem. Senin etrafta koşuşturduğun genç kızlar gibi değilim."

Ön kapıya doğru ilerlerken gözlerimi devirdim ve onu ayağından kaldırıp etrafımda döndürdüm. "Benim için tek kızın sen olduğunu biliyorsun, Nan."

Bu kadını tarif bile edemeyeceğim bir şekilde seviyordum. Onunla her zaman yakın olmuştuk ve ayda en az bir kez onu, Jilly'yi ve annemi görmek için eve gelmeye özen gösteriyordum. Çoğu zaman deli gibi çalıştığım için bazen sadece bir gece kalabiliyordum ama her zaman burada olmaya özen gösteriyordum.

Ben babam değildim.

Aletimi pantolonumun içinde tutamadığım için sevdiğim insanları terk etmedim.

"Mmmhmmm... başarı gibi kokuyorsun." Onu ayaklarının üzerine yatırdığımda kıkırdadı.

"Ve domuz pastırması gibi kokuyorsun."

"Domuz eti bir erkeğin kalbine giden yoldur, değil mi?" Kısa ve kafasına yakın kıvrılmış gri saçları vardı. Kadın doğduğum günden beri aynı saç modeline sahipti. Çiçekli bir elbise giymiş ve üzerine fırfırlı bir önlük bağlamıştı. Büyükanne hep önlük giyerdi. Ona her yıl doğum gününde, Noel'de ve Nan Day'de yeni bir tane alırdım. Evet. Büyükanne Günümüz vardı. Sevgililer Günü'nden sonraki gündü çünkü ben henüz beş yaşındayken babam vefat ettikten sonra Sevgililer Günü'nden nefret etti ve evimizin arkasındaki misafirhaneye taşındı. Ben de Nan Day'i buldum. Sevgililer Günü'nde kendine güzel bir ağlama izni verirdi ve sonra Nan Day'de eğlenirdi.

"Kesinlikle öyle. Ve çok uzun zamandır ev yemeği yememiştin."

Mutfağındaki beyaz, yuvarlak masaya bir tabak koyarken "Dur tahmin edeyim," dedi ve oturmam için eliyle işaret etti. "Jessica yemek yapmıyor mu?"

"Ah, pek ona göre değil ve biz ayrıldık aslında."

Tabağını bıraktı ve karşımdaki sandalyeye oturdu. Masanın ortasındaki kristal vazoda şeftali gülleri duruyordu. Büyükanne'nin tutkusu bahçecilikti. Bir de müstehcen konuşmalar. Kadın kendi deyimleriyle edepsiz bir kuştı ve ben onun her şeyini severdim.

"Geçen hafta seninle birkaç kez konuştum ve sen tek kelime bile etmedin."

Sadece Nan'in bu kadar güzel yapabildiği BLT'nden bir ısırık aldım ve inledim, tabağımdaki ev yapımı patates salatasını yerken ağzım sulanmaya başlamıştı bile. "Kahretsin, yemeklerini özlemişim."

"Biraz zayıf görünüyorsun." Beni her gördüğünde bunu söylerdi. Muhtemelen şu anda birkaç kilo vermiştim çünkü deli gibi çalışıyordum. Düğün için birkaç hafta izin alacağımı biliyordum ve patronumun bitmek bilmeyen telefonlarından kaçınmayı umuyordum - bu yüzden uzun saatler çalışıyordum. "Bana Jessica'dan bahset."

"O kadar da ciddi değildi. O öyle olmasını istedi ama ben istemedim."

"Patronunuzun kızı olduğunu düşünürsek, bu nasıl bir sonuç doğuracak?" Kaşlarını kaldırdı.

Çiğnemeyi bitirdim. "Bence bunu yetişkinler gibi halledebiliriz. Ona çıkma teklif etmem için beni çok zorladı ve ben de bir şans verdim. Ama o düğünümüzü planlamaya hazırdı, bense hareketlere devam ediyordum. Sadece birkaç hafta çıktık ve o kadar da derine inmedi, anlıyor musun? Bence o sadece iyi para kazanan bir koca arıyor ve daha fazlası olup olmadığını umursamıyor."

Patronum Harold'ın en küçük kızıyla tanışmam konusundaki ısrarından kaçınmak için çok uğraşmışım. Jessica güçlü bir şekilde ortaya çıkmıştı ve son iki ay içinde onu birkaç kez dışarı çıkarmışım. Güzel ve zekiydi ama aramızda bir kıvılcım ya da bağ yoktu. Kızın suratına bir tokat bile atılsa şakadan anlamazdı. Birlikte bir kez bile gülmedik ve bu benim için bir anlaşma kırıcıydı, ciddi bir şey aradığımdan bile değil.

Ben değilim.

"Seks nasıldı?" Ellerini birbirine sürttü ve ben de bir kahkaha attım.

"İyiymi, seni pis yaşlı kuş."

"Seksen yedi yaşındayım ve bunu sakın unutma. Sana mutluluğun sırrını söyleyeyim." Tam bir anomaliydi. Çiçekli elbiseler giyerdi ve şirin nine saçları vardı. Ama bir denizci gibi küfreder ve her zaman kirli detayları isterdi.

"Anlat." Patates salatasından bir ısırık aldım ve gözlerimi kapattım çünkü çok güzeldi.

"Partneriniz en iyi arkadaşınız ve sevgiliniz olmalıdır. Ve seks, akıllara durgunluk veren bir şey olmalı. Kelime oyunu yapmıyorum." Kıkırdadı ve sonra kendini toparladı. "Her yıl daha fazlası için geri gelmek istiyorsunuz. Bu kadınlarla tanışmaya devam ediyorsun ama

bağlantı. Ve bağlantı olmadan, üzgünüm ama orgazmlar sığ kalıyor." Omuz silkti ve portakal suyu bardağına uzandı.

Bir kahkaha attım ve başımı salladım. "Ben gayet iyiyim, Nan. Ama endişen için minnettarım."

"Sen baban değilsin, Ledger." Sesi ciddileşti.

"Bunu biliyorum. O piçin düğünde olacağına hâlâ inanamıyorum."

"Kız kardeşin o *ahmakla* arasını düzeltmek istiyor." Kaşlarını kaldırdı ve bana F-kelimesi ile ilgilenmediğini hatırlattı. Bildiğim kadarıyla sevmediği tek kelime buydu. "Bu yüzden onun isteklerine saygı göstermeliyiz. Ama sen ona hiç benzemiyorsun, oğlum. Yıllar önce annen onu benimle tanıştırmak için eve getirdiğinde bile hayranı değildim. Hep başka kadınlara baktığını fark etmiştim. Ama evlendikten ve dünyanın en güzel iki bebeğine sahip olduktan sonra onu kabullendim. Sanırım o küçük bir çocukken babasının onları terk etmesi ve ardından annesinin azgın bir alkolik olması ona birçok yönden zarar verdi. Ama birinin olmadığı bir şey olmasını istemek işe yaramıyor. O bir çapkın, ya da siz gençler bugünlerde ne diyorsunuz? Bir oyuncu."

"Hayatım boyunca pek çok kişiyle çıktım, bu yüzden bazılarının bana çapkın diyeceğinden eminim." Babamın babasıyla hiç tanışmamıştım. Kaçtıktan sonra bir daha geri dönmemişti ve annesiyle de sadece iki kez karşılaşmıştım. Hiçbirimizle iletişim kurmuyordu ve babam da onunla bir ilişkimiz olmasını istemiyordu. Jilly ve ben onları hiç özlemedik çünkü onlar hakkında pek bir şey bilmiyorduk. Yakın zamanda ancestry dot com'a girmeyeceğim kesindi.

"Sen bir oyuncu değilsin, Ledger." Bana gülümsedi ve masanın diğer ucuna uzandı. "Olmadığın biri gibi davranmıyorsun. Birileriyle çıkıyorsun ve o kadınlarla birlikteyken onlara sadık kalıyorsun. Ne istediğin konusunda en başından beri dürüstsün. Bence babanla yaşadıklarından ve Colt'u aniden kaybettikten sonra bağlanmaktan korkuyorsun. Ama kimseyi aldatmıyorsun, aradaki fark da bu. Kim olduğun hakkında yalan söylemiyorsun. Bunu benimsiyorsun."

En iyi arkadaşımın ölümü hâlâ omuzlarımda ağır bir yük olarak duruyordu. Büyükanнемin otuz yıl boyunca terapistlik yaptığından bahsetmiş miydim? Kadın insanları ve düşüncelerini incelemeye bayılırdı ve ben de onun en çok beni analiz ettiğini düşünürdüm.

"Teşekkürler, Nan. Colt'u kaybetmek hayatımda yaşadığım en kötü şeydi. Ama onu geri getiremem, bunu biliyorum. Babama gelince, onu asla

kimseye anneme davrandığı gibi davranmak istemezdim. Ama kim bilir, belki evli ve mutsuz olsaydım ben de bir pislik olurum. Belki de ailemizde pislik geni vardır?" Yarı şaka, yarı ciddi kaşlarımı kaldırdım.

Elimi sıktı. "Pislik genini almamışsın oğlum." "Nereden biliyorsun?"

"Çünkü bir pislik senin kadar çok çalışmaz. Bir pislik her ay kızlarını görmek için eve gelmez. Bir pislik, babası katkıda bulunmayı reddederken kız kardeşinin rüya düğününü ödemez. Bir pislik, genç bir çocuk olarak ortaya çıkıp annesini yataktan kalkmaya ve duşa girmeye zorlamaz çünkü o çok harap olmuştur. Kalbin bencil bir adamın bedeninde olamayacak kadar büyük. Sen böyle biri değilsin. Ama bunu görmeyen tek kişi sensin."

Ayağa kalktım. Bu konuşma beni her zaman rahatsız etmiştir. Hayatımın ilk on üç yılında taptığım adam hakkında konuşmaktan nefret ederdim. Onu ilk kez başka bir kadınla yakaladığımda. İlk kez benden gördüklerimi kimseye söylemememi istemişti. Anneme ilk kez yalan söylediğimde.

Bu beni bir şekilde değiştirdi.

Mükemmel dünyam o gün paramparça olmuştu.

"Çok endişelenme. Bence ben oldukça harikayım," diye takıldım lavaboya gidip ellerimi yıkarken çünkü ona bakamıyordum. "Hayatımın geri kalanında bekâr olmaktan memnunum. Zengin ve bekâr bir erkek olmak ne zamandan beri kötü bir şey oldu?"

"Eğer gerçekten istediğin buysa, bu kötü bir şey değil. Şimdi buraya gel oğlum. Benden saklanamazsın. Bunu herkese yapabilirsin ama seni rahatsız ettiğini biliyorum. Senden onun için yapmanı istediği şey. O bencil bir adam."

Sandalyeme oturdum ve ona baktım. "Sadece düğüne odaklansak ve Jilly Bean için harika bir zaman geçirsek olmaz mı? Derinlere inmek istemiyorum, Nan. Şu anda olmaz."

"Acı verici şeyleri ortaya çıkarmak için asla iyi bir zaman yoktur, ama söz veriyorum Ledger, bunlar seni bekliyor olacak. Ve her şey su yüzüne çıktığında ben de kollarımı açarak burada olacağım."

"Hiçbir şeyi su yüzüne çıkarmayalım, seni çılgın yaşlı kuş."

"Bu senin için pis bir kuş," dedi gülerek. "Bana okulda işlerin nasıl gittiğini anlat. Müdür Peters'ın gözü pekmiş, haksız mıyım?"

"Benden sert bir hayır. Adam altmışlı yaşlarının sonunda ve o gür kaşlarını şekillendirmeye hiç saygısı yok."

"Kıllı erkeklerden hoşlanırım," dedi ve ikimiz de güldük. "Charlie kızımı gördün mü?"

Nan ve Charlotte her zaman yakın olmuşlardı. Charlotte küçükken buraya gelir ve cumartesi günlerini büyükannemle bahçe işleriyle uğraşırken kız kardeşim de bisiklete binerek geçirirdi. Annesi öldükten sonra da büyükannesinin sıcaklığını daha çok arar olmuştu. Belki de büyükannem insanları nasıl konuşturacağını bildiği için onu dinliyordu ama ikisi için de önemli olan bir bağları vardı.

"Ben yaptım. Bu akşam yemek yiyeceğiz ve düğün için ne yapmamız gerektiğini konuşacağız." Ona bakmak zorunda kalmamak için meyve suyum aldım.

"Oh, gerçekten mi? Bunu dizüstü bilgisayar, cep telefonu ya da siz gençlerin bugünlerde yaptığı her neyse onunla halledemez misiniz?" Sırıttı.

"Hayır. Gerçek bir konuşma yapmak istiyorum. Ne de olsa bu benim tek kız kardeşimin düğünü. Tanrı aşkına, çocukluğundan beri özel günü için dergi fotoğrafları kesip duruyor."

"Tanrı'yı laf kalabalığına getirme." Kıkırdadı. "O ve Charlie gençken hep gelecekteki düğün günleri hakkında konuşmayı severlerdi. Sanırım Charlie şu anda bekâr. Geçen hafta sonu buradaydı, güllerimi budamama yardım ediyordu. Böcek adamla bir süredir çıkıyorlarmış ama onunla bir gelecek göremediğini ve arkadaş olarak daha iyi olduklarını söyledi."

"Böcek adam mı? Bu da ne demek oluyor?"

"O bir yok ediciydi, biliyorsun. Böceklerin icabına bakıyorlar."

"Evet, anladım. Çok daha iyisini yapabilir."

"Onu tanıyorsun bile." Kaşlarını çatı.

"Yeterince biliyorum." Onun hakkında hep böyle hissetmemiş miydim? Belki de sadece korumacı davranıyordum. Ne de olsa küçük kız kardeşimin en iyi arkadaşıydı.

"Oh, evet. Kesinlikle öyle. O hafta sonu üniversiteden döndüğünde zavallı Rand Carson'ın lise birinci sınıfta ödünü patlatmamış mıydın? Bugün bile o küçük veletle karşılaştığımda yüzüme bile bakamıyor."

"O lanet olası bir pislik. Onu dansa götürmüş, sonra da şenlik ateşindeki ağaçların arkasında Wendy Hamble ile öpüşürken yakalamış. Pislik herif, kızın s ö n m e y e c e ğ i n i anladı ve yoluna devam etti."

Onlar hâlâ danstayken. O pislik beni görürse kaçmalı."

"Demek o zaman gözünü morartmıştın. Ayağının takıldığını ve bir ağaca çarptığını duyduğumu hatırlıyorum."

"Şey, diyelim ki ayağı takıldı ve yumruğuma çarptı. Bu kadarla bırakalım."

Onu küçük düşürdü."

"Evet. O gece Jilly yalan söyleyip Thomas'ların evinde kaldığını söyledi ve sen de Jilly'nin Garrett'la dışarıda olduğunu bile bile Charlie'yi aldın. Her şey aklıma geliyor."

Büyükannem ne zaman müsait olsalar bir suçluluk darbesi indirirdi; o geceyi unutmama izin vereceğini hiç sanmıyordum. Kız kardeşimi korumama yardım etmemden hiç memnun olmadı diyelim. "On yedi yaşındaydı ve birkaç hafta içinde onunla evlenecekti, o yüzden bence iyi oldu."

Nan gözlerini devirdi. "Ve o gece Charlie'yi eve sen götürdün, değil mi? Yumruğun Rand'in suratıyla çarpıştıktan sonra. O gece hakkında hep çok gizemliydin." Çünkü o gece çizgiyi aşmışım. Kontrolü kaybettiğim.

"Üniversitedeydim. Sokağa çıkma yasam yoktu. Bir erkeğin bazı sırları olması gerekir, değil mi?"

"Elbette. Gizemli erkekleri severim." Parmaklarını vazodaki güllerden birinin üzerinde gezdirirken kaşlarını salladı. "Bazen istediğin her şeyin tam önünde olduğunu unutma."

"Çok akıllıca, Nan. Tezgâhın üzerinde gördüğüm şeftalili pastadan mı bahsediyorsun? Şu anda istediğim her şey o."

Kahkahalar içinde uludu. "Peki. Hadi biraz turta yiyelim ve bahçeye çıkıp oturalım. Sana açan papatyaları ve şakayıkları göstermek istiyorum."

"Benimle turta ve çiçeklerden konuşmana bayılıyorum. Biliyorsun ben çiçeklerden çok hoşlanırım." Ayağa kalkıp ikimizin de tabağını temizlerken inledim.

Sonraki iki saati çiçekleri koklayarak, briç kulübündeki kadınlarla ilgili hikayeleri ve Loretta Barns'ın Honey Mountain Country Club'ın tenis profesyoneli Frankie Freel ile nasıl yattığını dinleyerek geçirdim. Neredeyse pastam boğazımda kalacaktı çünkü aynı okula gitmiştik ve onun seksenlerinin ortasında bir kadınla yattığı düşüncesi bilmemeyi tercih ettiğim bir şeydi. Nan, Loretta'nın yüz gerdirmeye ameliyatının onu yetmişinden bir gün bile fazla göstermediği konusunda ısrar etmişti. Sanki bu her şeyi çok daha iyi yapıyormuş gibi.

Ama yargılayıcı biri değildim, tabii bu noktada dünyadaki tüm yargılamaları hak eden babamdan bahsetmiyorsak. Aksi takdirde, bu kasabada olup biten her şeyi bilmemeyi tercih ederdim.

Saatime baktım ve ayağa kalktım. "Pekâlâ, gidip annemle Jilly'nin evde olup olmadığına bakacağım. Sonra da hızlıca bir duş alıp akşam yemeğine gitmem gerekiyor."

Islık çaldı. "Eminim biliyordur. Bunu sana söylediğimi biliyorum ama babamla ortaokuldayken tanıştık ve benimle ilk konuştuğunda bana hiç ilgi göstermedi. Sonra lisede beni her gördüğünde neredeyse nefes nefese kalıyordu. Neredeyse kaçan kişinin ben olduğumu söylerdi, çünkü beni o kadar uzun süre görmezden geldikten sonra kazanması uzun zaman aldı."

Beni içeri, ön kapıya kadar takip etti, lafı eveleyip geveledi, nereye varmaya çalıştığını bilmediğim bir konuya değindi. Konuşmasının altında her zaman bir hayat dersi gizliydi.

"Beklediğime değdin, Nan. Tanıdığım en iyi kadınsın." Başının üstünü öptüm.

"Oh, şimdi bana duygusal davranma. Bir noktaya değiniyordum." Kapıyı açtım ve güldüm. "Neymiş o?"

"Belki de senden neredeyse kaçan özel biri vardır."

"İçkiye erken mi daldın, Nan?" Garaj yolundan annemin evine doğru geri geri yürürken sordum.

"Aç gözlerini, seni inatçı göt. Seni senden daha iyi tanıyorum."

"Seni seviyorum. Seni sonra ararım."

"Biliyor musun... belki bugün sosa biraz erken dalabilirim.

Beni nostaljik yaptınız."

Arkamı döndüm, elimi başımın üzerinde salladım ve büyüdüğüm evin ön kapısını iterek açtım. Aşk-nefret ilişkisi yaşadığım ev. Burada pek çok güzel anım vardı ve bazılarını da unutmak istiyordum.

"Evde kimse var mı?"

Jilly köşeden fırladı ve kollarıma atıldı. "Hey, sevgili kardeşim. Burada olduğun için çok mutluyum."

Sonra Garrett geldi, kız kardeşimi yere bıraktım ve erkeklerin her zaman yaptığı o yarı tokalaşma yarı sarılma şeyini yaptım.

"Büyük gün için hazır mısınız?"

Garrett omuz silkti ve bana bakmak için geri dönmeden önce kız kardeşime baktı. "Artık her şey patronun elinde. Her şey kontrol altında."

"Oh, bu ismi sevdim. Evet. Bununla devam edelim. Bana Patroniçe de." Jilly başını omzuma yasladı, ben de bir kolumu ona doladım ve mutfağa doğru yürüdük.

"İşte benim yakışıklı oğlum," dedi annem, market poşetini tezgâha bırakıp Jilly paketleri açarken bana sarılmak için acele ederken. Annem tanıdığım en muhteşem kadınlardan biriydi. Acil servis hemşiresi olarak kışını yırtarak çalışmış, babamın o anda hissettiği yeni işi başlatmak için tasarruf hesaplarındaki tüm parayı kullandığı hızlı zengin olma planlarına yıllarca tahammül etmişti. Adam tam bir dolandırıcıydı ve bu süreçte karısını borç batağına gömmüştü. Ayrıca onu yıllardır aldatıyordu. Tanrı biliyor ya, bu pisliğe kimsenin katlanmak zorunda kalmayacağı kadar uzun süre katlanmıştı. Evimizi kurtarmayı başardı ve kendisine dağıtılan elden asla şikayet etmedi.

"Merhaba anne," dedim ve onu kollarıma çekip sarıldım.

"Nan seni besledi mi?" diye sordu.

"Tabii ki öyle. Eve geldiğimde nasıl olduğunu bilirsin."

"Akşam yemeği için makarna yapabilirim diye düşündüm. Etrafta kimse olacak mı?" Jilly, Garrett'a göz kırparken, "Ev yemeğini kaçırmayacağımızı biliyorsun," dedi. Kız kardeşim annemle birlikte yaşıyordu ve üniversiteden birkaç ay önce mezun olmuştu. Garrett'ın düğünden sonra taşınacağı kendi dairesi vardı ama ikisi de kendilerine ait bir ev arıyorlardı.

kendi de.

"Aslında baş nedime ve sağdıç olarak bazı görevlerimizi gözden geçirmek için Charlie ile yemeğe gideceğim. Bugün Dan Garfer ile buluştuğumda onu okulda gördüm."

"Oh, güzel. En iyi planlayıcı o. Haftalardır konuşması üzerinde çalışıyor ve bana içinde ne olduğunu söylemiyor." Jilly omuz silkti. Garrett yüzünde bir sırıtişla beni inceliyordu, sanki kimsenin bilmediği bir sırrı öğrenmiş gibiydi. "Düğünlerden bahsetmişken, Bayan Winthrop'un bugün bana gönderdiği şu çiçek aranjmanına bakın." Telefonunu eline aldı ve annemle birlikte telefonun başında toplanmış, her birinde aynı aranjmana benzeyen ama sanki her biri bir öncekinden daha iyiymiş gibi soluk soluğa izledikleri sayısız fotoğrafı gösterdiler. Bir şişe su almak için buzdolabına doğru ilerledim ve Garrett arkamdan geldi.

"Sen ve Charlie yemeğe gidiyorsunuz, ha?" diye fısıldadı, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için omzunun üzerinden baktı.

"Evet. O baş nedime, değil mi?"

"Elbette, öyle." Kıkırdadı. "Herkesin bana nasıl sessiz gözlemci dediğini biliyor musun?"

"Hayır. Herkesin sana Jilly'nin sürtüğü dediğini sanıyordum." Bir kahkaha attım çünkü geçen hafta kız kardeşim için tampon almaya gittiği markette sayısız insanla karşılaştığına dair bir mesaj göndermişti.

"Bu sadece sensin, sik yalayıcı." Kaşlarını kaldırdı. "Unutma, ben uzun zamandır buralardayım."

"Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Su şişemden uzun bir nefes çektim.

"Tabii ki bilmiyorsun. Tanıdığım en zeki adam. *İş yemeğinde* iyi eğlenceler." "Eğleneceğim. Makarna yerken ve üç yüz lanet olası aynı çiçek aranjmanının resimleri." Onu omzundan alkışladım. "Gitmeden önce bir duş alacağım."

"Eminim öyledir," dedi Garrett kaşlarını sallayarak ve ben de odama doğru giderken ona ters ters baktım. Evimiz biraz eskiydi ama annem sıcak ve rahat hissettirmek konusunda ustaydı. Ebeveyn yatak odası evin bir ucundaydı ve benim odamla Jilly'nin odası bir banyo ile birbirine bağlıydı. Eskiden bu banyo için kıran kırana kavgalar ederdik. Bunun en büyük nedeni Jilly'nin hazırlanmak için bir insanın harcayabileceğinden çok daha fazla zaman harcamasıydı.

Soyundum ve duşa girdim, sıcak suyun sırtıma vurmasına izin verdim. Charlotte'un bugün o pembe elbisenin içinde ne kadar güzel görüldüğünü düşündüm. Tüm doğru yerlerinden kıvrımlarını sarıyordu. Sikimi sıkıca kavradım ve gözlerimi kapattım.

Kız kardeşimin en yakın arkadaşına ilk kez salam tokatlamadığım için gurur duymuyordum.

Bu hafta ilk kez bile değildi. O her zaman hayalini kurduğum kızdı. Düşündüğüm kız.
Belki de Nan haklıydı.
Belki de kaçan Charlotte Thomas'tı.

OceanofPDF.com

üç

...

OceanofPDF.com

Charlotte

İşten eve döner dönmez kız kardeşlerime **mesaj** attım, çünkü dört kız kardeşiniz varsa ve hepiniz yakınsanız bunu yaparsınız.

Ben ~ Sağdıç ve nedime olarak sorumluluklarımızı konuşmak için Ledger ile akşam yemeği yiyeceğim. Ne giymeliyim? Yani, umurumda değil ama uygun giyinmek istiyorum.

Dylan ~ Kızım, umurunda değil. Sorumlulukları arasında yüzüne oturmanın da olduğunu söyleyerek başlardım. En azından sağdıç olarak bunu yapabilir.

İkiz kardeşimin sırf insanları kızdırmak için bir şeyler söylediğine yemin edebilirim. Ve normalde işe yarardı, ki burada kesinlikle yarayacaktı.

Everly ~ Neden bu kadar kaba olmak zorundasın?

Dylan ~ Daha önce hiç seksi bir adamın yüzüne oturdun mu, Sissy?

Everly ~ Aman Tanrım. Şu anda yeğenini emziriyorum. Buna cevap vermeyeceğim.

Dylan ~ Evlendikten hemen sonra hamile kaldığınıza göre bunun bir evet olduğunu tahmin ediyorum.

Vivian ~ Bu konuşmaya dahil olmayacağım. Oyum şort, bluz ve düz ayakkabıdan yana.

Dylan ~ Özür dilerim. Uyuyakalmışım çünkü bu belki de gelmiş geçmiş en sıkıcı kıyafet. Bu Ledger ucube Dane. Hala ondan etkilendiğini iddia etsen de etmesen de, gençken ona çok aşkıydın. Bırak ne kaçırdığını görsün.

Ashlan ~ Beyaz sundress, sandaletler, saçlar gevşek dalgalı.

Dylan ~ Herkesin her şeyi olmak zorunda mıyım? Bu onun dikkatini çekmeyecek.

Everly ~ O zaman neden herkese hakaret etmek yerine ona ne giymesi gerektiğini söylemiyorsun?

Dylan ~ Git biraz protein ye, Ever. Hemşirelik seni huysuzlaştırıyor. Everly ~ <orta parmak emoji>

Dylan ~ Ama, evet. Yardım etmekten mutluluk duyarım. Beyaz ipek atlet, koyu renk dar kot pantolon, çıplak topuklu ayakkabılar ve atletin altına dantelli siyah bir sütyen koyalım ve piç kurusuna gerçekten işkence edelim.

Vivian ~ Beyaz bir bluzun altında renkli bir sütyen görmekten hiç hoşlanmam. Everly ~ Katılıyorum. Biraz değersiz.

Dylan ~ Hey, Rahibe Teresa aradı. İncil çalışması için manastıra dönmeni istedi.

Ashlan ~ <gülümseyen yüz emoji> <dua eden eller emoji>

Vivian ~ Söylediğin her şeyi beğendim, ama ben olsam nude bir sütyen giyer ve sevimli çiçekli clutch'ımı getirirdim.

Dylan ~ O sağlıklı çantaya birkaç prezervatif koy. <winky face emoji>

Ben ~ OMG! Dur. Bu Ledger. Jilly'nin kardeşi. Biz arkadaşız. Son birkaç yıldır neredeyse hiç konuşmadık.

Dylan ~ Güzel. Belki de arkadaş bölgesinden çıkmışsındır. Ve böceği terk ettin, yani bekarsın.

Ashlan ~ Onun adı Lyle. İlaçlamacı. Böcek adamla ilgili takıntın nedir?

Dylan ~ Snooze fest. Onu umursamadım.

Ben ~ Bugün Ledger'ı gördüğümü ve artık ondan etkilenmediğimi söylemekten gurur duyuyorum. Ayrıca, bir kız arkadaşı olduğuna da eminim. Ve burada yaşamıyor. Ulaşıyorsun.

Dylan ~ Yani sadece akşam yemeğinde ne giyeceğinizi soruyorsunuz çünkü önemli değil mi?

Ben ~ Çünkü kararsızım ve yorgunum. Yaşamak için beş yaşındaki çocuklara öğretmenlik yapıyorum. Okul yılı bittiğinde doğru düzgün düşünemiyorum. Ve bilginize.

Beden eğitimi öğretmenim Tobias bugün bana çıkma teklif etti.

Dylan ~ Hayır. O herifi geçen hafta lokantada gördüm ve sürekli taşaklarını kaşıyordu. Bu büyük bir kırmızı bayrak. Belki de böcekçiye arayıp bunu hallettirmeli? <gülme surat emoji>

Ashlan ~ <göz devirme emoji>

Dylan ~ Sadece git ve bu gece biraz eğlen. Fazla düşünme.

Everly ~ Katılıyorum. Eğlenin. Stres yapmayın. Gerçi Ledger'ı birkaç hafta önce evdeyken gördüm ve bir şekilde daha da iyi görünmeyi başardı.

Vivian ~ Endişelenme, Charlie. Sadece yemeğe git. Seni seviyoruz.

Ashlan ~ Sonra bize mesaj at.

Dylan ~ Ya da yapma. Eğer aşağı iniyor ve kirleniyorsan. <winky face emoji> <panting face emoji>

Kız kardeşlerimle grup mesajları tamamen normaldi. Bu bütün gün, her gün devam etti. Everly'nin meme uçlarının artık dört aylık olan yeğenim Jackson yüzünden yara olduğundan bahsettik. Vivian da sürekli olarak Baby Bee'nin kakasının rengi hakkında bizi bilgilendiriyordu. Küçük yeğenim bir yaşına yeni girmişti, bu yüzden neden her gün kakasının rengini bilmemiz gerektiğinden emin değildim. Ashlan, müstakbel üvey kızları Paisley ve Hadley'nin onun için yaptığı çizimlerin ekran görüntülerini bize göndermeyi severdi. Dylan ise yol öfkesi hikayelerini paylaşmayı ya da gördüğü ve bir sonraki mesajla onu hemen sinirlendiren ateşli erkekleri anlatmayı severdi.

Bu yüzden Thomas'ın kızlarının aile grup sohbeti her zaman eğlenceliydi. Aynaya son bir kez baktım ve biraz pembe dudak parlaticısı sürdüm. Beyaz ipek bir atlet, koyu renk dar bir kot pantolon, nude topuklu ayakkabılar ve Dilly'nin hayal kırıklığına uğramasına neden olacak kadar nude sütyen giymiştim.

Kapı çalındı ve aceleyle anahtarlarımı ve çantamı aldım. Dediğim gibi, Ledger Dane ile küçük alanlarda kendime güvenmiyordum. Artık daha yaşlıydım. Daha akıllıydım. Ve artık bu adam için nefes nefese kalmayacaktım. Bunu yaparak yeterince yılımı boşa harcamıştım. Jilly'nin düğünü hakkında konuşacaktık.

Hepsi buydu.

Kapıyı açtım ve ağzımın açık kalmasını engellemeye çalıştım. Siyah bir düğme ve koyu renk bir kot pantolon giymişti. Bronz tenliydi ve kasları gömleğinin üzerinde hafifçe gerilmişti. Uzun boylu ve zayıftı ve ona bakmamak imkânsızdı.

"Hey, Uğur Böceği. Muhteşem görünüyorsun."

"Oh. Teşekkürler. Hazır mısın?" Endişeyle sordum, kapıdan çıkmaya çalışırken neredeyse takılıp göğsüne düşüyordum. Omuzlarıma uzandı ve ayağa kalkmama yardım etti.

"Anladığım kadarıyla beni içeri davet etmiyorsun?" Kaşlarını kaldırdı ve ben de kapıyı arkamdan çekip hızla yanından geçtim.

"Görmek isteyeceğini düşünmemiştim."

"Sorun değil. Seni bıraktığımda bakarım." Önüme geçti ve yolcu kapısını açtı.

Bir nefes çektim. Harika. Şimdi bir kadeh şarap içtikten sonra bana gelmek istiyordu.

Likör ve Ledger Dane kesinlikle uyuşmuyordu.

Bunu ilk kez sarhoş olduğumda öğrendim.

"İşler nasıl?" Restorana kadar olan kısa mesafeyi arabayla giderken sordum.

"Bu harika bir şey. Patronum bu ortaklığı sürekli başıma kakıyor, bu yüzden çok çalışıyorum. Ama Jilly'nin yanında olmak için bu arayı değerlendirmek istedim," dedi arabayı en sevdiğim et lokantasının arkasındaki otoparka çekerken.

"Bu harika. Her zaman kendi firmanızın sahibi olmak istemiştiniz, değil mi? Yani, ortak olmak seni kısmen şirket sahibi yapar, değil mi?"

Arabadan atladı ve ben dışarı çıkarken kapımı açtı. Ledger'ın annesi ve büyükannesi görgü kurallarına çok önem verirlerdi ve çocuk ardında pek çok kırık kalp bırakmış olsa da her zaman bir centilmendi.

"Tam olarak patron olmak gibi olmazdı çünkü yapacağımız projelerde söz sahibi olacak kadar pastadan pay alamazdım ama şu anda kazandığımdan daha iyi bir para olurdu." Restoranın kapısını açtı ve ben de içeri girdim.

Ev sahibesi onu ağır ağır süzdüğünü gizlemek için hiçbir girişimde bulunmadı ve ben de gözlerimi devirdim. Bizi masaya götürürken bunu görmezden geldi ya da en azından fark etmemiş gibi davrandı. Arka planda hafif bir klasik müzik çalıyordu ve oda loş bir şekilde aydınlatılmıştı. Buraya düğün hakkında sohbet etmek için gelmemize gerek yoktu, çünkü burası daha çok kaliteli bir yemek restoranıydı, ama şikayet etmiyordum çünkü öğretmen maaşıyla yaşıyordum ve burada sık sık yemek yemiyordum. Oturup birer kadeh şarap sipariş ettikten sonra dikkatimi tekrar sohbete verdim.

"Zaten deli gibi para kazanıyorsun, değil mi?" Bunu biliyordum çünkü Jilly bana onun San Francisco'da muhteşem bir dairesi olduğunu söylemişti ve düğün masraflarını karşılamayı teklif etmiş, o da hiçbir masraftan kaçınmamıştı.

"İyiyim." Servis görevlisi şarabımızı getirdiğinde duraksayarak omuz silkti.

Yemek siparişimizi verdik ve şaraptan bir yudum aldım. Meyveli tatlar dilimde patladı ve inledim. "Beş yaşındaki çocuklara sözünü dinletmeye çalışarak geçen bir günün ardından bir kadeh şaraptan daha iyi bir şey olamaz."

Kıkırdadı. "Darwin denen o küçük adam, ondan istediğin her şeyi yapacakmış gibi görünüyordu."

O küçük meleği düşününce gülümsedim. "Uzun bir yol kat etti. Herkes beni onun hakkında uyarmıştı ama çoğu günümün en önemli olayı o."

"Bu beni şaşırtmadı," dedi, dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıktı. "Kaybolmuş davalara karşı hep bir ilgin vardı. Herkesi düzeltmek isterdin."

Kuşlarımı kaldırdım. "Ben yapmadım. Kimden bahsediyorsun?"

"Terk edilmiş uğur böcekleri, Tommy Rubello'nun babasının saçma tabancasıyla vurduğu yaralı güvercin." Bu anı karşısında başını salladı.

"Hatırlayın, o vatandaşı tutuklamıştınız ve o da bir daha asla bir hayvanı vurmaya söz vermişti."

Uzun bir nefes aldım. Adam tam bir pislikti. "Şey, Dilly birkaç ay sonra kamyonuna yumurta attı ve köpeğine kötü davrandığını gördüğümde onu hayvan kontrolüne bildirdim, bu yüzden sanırım kötü yollarını emekli etti ve şu anda hayvansız yaşıyor."

"Ve ben," dedi beni şaşırtarak. "Babam hakkında dertleştiğim tek kişi sendin. Anneme olanları anlatmadan önce ne kadar çok içtiğim konusunda benimle yüzleşen sendin. Mesele sadece böcekler ve kuşlar değildi Uğur Böceği. Bu senin kim olduğun."

Bir an için gözlerimi kaçırdım. Sanırım bu çocuğu ne anlama geldiğini bile bilmeden çok önce sevmiştim. Onda her zaman bir şeyler vardı. Odadaki herkesin dikkatini çekmeye çalışıyordu. Annesi, kız kardeşi ve büyükannesiyle ilgilenme şekli. Jilly'yle arkadaş olduğumuz ilk günden beri bana göz kulak oluyordu. Ve ona karşı bu kadar çok şey hissetmekten nefret ediyordum. Bu duygulara asla karşılık vermeyen bu çocuğu severek ne kadar zaman harcadığımdan nefret ettim. Bunca yıl en iyi arkadaşımdan sakladığım ve içimin derinliklerine gömdüğüm duygular.

"Güzel. Beni yakaladın. Ben kanayan bir kalbim." Ellerimi salladım ve kıkırdadım. Konuyu değiştirmem gerekiyordu çünkü hafıza şeridinde bir gezintiye çıkmak her şeyi geri getirecekti. Arzu ve istek duygusu. O beni asla benim onu gördüğüm gibi görmemişti. "O halde düğün hakkında konuşalım."

"Güzel konu değişikliği. Birinin sana ilgi göstermesinden hiç hoşlanmadın, değil mi?"

Yine de bana ilgi göstermen hep hoşuma gitmiştir.

"Hayır, ben daha çok ortama uyum sağlayan bir kızım." Servis elemanımız tabaklarımızı yerleştirirken omuz silktim.

"Ama hiçbir zaman iyi uyum sağlayamadın, değil mi? Sen parlamak için doğmuşsun Uğur Böceği. Bunu bilmesen bile." T-bone bifteğini kesmeden önce bana kaşlarını kaldırdı.

Bal ve tereyağı kokusu restorana yayılıyordu ve filetomdan bir ısırık aldığımda midem gurulduyordu.

"Ve sen her zaman büyük bir flörtçü ve alaycı oldun." Bifteği ağzıma attım ve çiğnemeye başladım. İşte. Söylemiştim. Bu döngüyü durdurmanın zamanı gelmişti. O taşındığından beri son birkaç yıldır birlikte pek vakit geçirmemiştik. Onu gördüğümde her zaman bir yerde olmam gerektiği bahanesini uydururdum. Hiçbir zaman sadece ikimiz yemeğe çıkmamıştık. Ama bu düzen, ne zaman yalnız kalsak beni içeri çekmesi, artık bunu kırmanın zamanı gelmişti.

Sanki kendisine seslenilmesinden hoşlanıyormuş gibi sıırıttı. "Ve aynı zamanda yaptıklarımı yüzüme vuran tek kişi de sendin. Jilly'nin, arkadaşlarından biri bana her asıldığında ya da sana veya ona yanlış baktığım için bir erkeği tehdit ettiğimde kıcıma tekme basması dışında."

"Yani, Lucy Blocker ile artık arkadaş olmamamızın sebebi sensin."

Ellerini havaya kaldırdı ve bana baktı. "Şu anda ciddi misin? Beni öptü. Yedinci sınıftaydı ve ben onu kapattım, sonra da beni takip etmeye başladı. Yani, ocağımın üstünde tavşan kaynatmak ya da beni kaçırıp yatağına bağlamak ve benimle birlikte olmak dışında her şeyi yaptı."

Ledger haklıydı. Lucy kesinlikle delice davranmıştı. Uzun zamandır ona aşıktı ve şansını denedi. Adam duygularına karşılık vermeyince, kelimenin tam anlamıyla çıldırdı. Jilly ve benimle ilişkisini kesti ve Jilly'ye tıpkı kardeşi gibi bir pislik olduğunu söyledi. O zamanlar çok büyük bir olaydı ama şimdi neredeyse gülünecek bir şeydi.

"Bunu pek iyi karşılamadı." Omuz silktim ve gülmemeye çalıştım.

"Bir yıl boyunca evimizi arayıp şaka yaptı. Lisedeki ilk yılımda girdiğim derslere gelir ve giriyormuş gibi yapardı. O lanet olası bir birinci sınıf öğrencisiydi. Sizinle arkadaş olmayı bıraktığı için bana teşekkür etmelisiniz. Kızın akli dengesi yerinde değildi." Hâlâ travma geçiriyormuş gibi titriyordu.

"Hakkını vereyim, sana gelince kesinlikle çılgına dönüyordu. Ama bu seni pek yavaşlatmadı. İlk yıl mezuniyet balosu kralı, son yıl da balo kralı oldun. Gayet iyiydin, değil mi?"

Öne doğru eğildi, yüzü benimkinden birkaç santim uzaktaydı. "Beni takip mi ediyorsun Uğur Böceği?"

"Pek sayılmaz. Seni gözden kaçırmak zordu." Kıkırdadım.

"Sen de öyleydin." Arkasına yaslandı. "Ama sen bu kasabadaki herkes için fazla iyiydin. Hâlâ da öylesin."

Bunu hep söyledirdi. O zamanlar bu beni rahatsız etmişti, çünkü bunun aramızda asla bir şey olamayacağını bilmemi sağlamanın bir yolu olup olmadığını hep merak etmişim. Jilly'nin bunu sorun etmeyeceğinden değil, aynı zamanda bana karşı böyle hissetmediğinden.

"Sanırım bu, birini seni istediği gibi istemediğin zaman söylediğin şey." Bardağıma uzandım ve son yudumumu da bitirdim. Bunu gerçekten söylediğime inanamıyordum. Artık en yakın arkadaşının ağabeyine dil çıkaran ürkek bir genç değildim.

"Güven bana. Ciddi olmadığım hiçbir şeyi söylemem. Ne kadar dürüst olduğumu Lucy Blocker'a bile sorabilirsiniz, eminim o da bana kefil olur. Yalan söylemem - yalancılardan nefret ettiğimi bilirsin."

Ledger, ailesine yaptığı her şey ve Ledger'dan kendisi için yalan söylemesini istediği için babasına kızıyordu. Sahtekârlık hakkında ne hissettiğini biliyordum. Ama aynı zamanda beni küçük bir kız kardeş gibi sevdiğini ve beni asla incitmek istemeyeceğini de biliyordum. Bu yüzden verdiği karışık sinyaller hep kafamı karıştırmıştı.

"İyiyim. Ben herkes için fazla iyiyim. Sadece öpüşecek ve o gece arabada ne yaptıysak onu yapacak kadar iyiyim, daha fazlası değil." Başka tarafa baktım. Bu konu hakkında hiç konuşmamıştık. O gizli anları birkaç kez paylaştığımızda, sonrasında hiç olmamış gibi davranmıştık.

Yüzü düştü. Ona tokat atmışım gibi görünüyordu. "Siktir, Charlie. İki seferde de seni incitmek istemediğim için durdurduğumu biliyorsun. Sen daha iyisini hak ediyordun. Ben doğru olanı yaptım ve bunun arkasındayım."

"Bu olduğunda sarhoş muydun? İlk öpüştüğümüzde çakırkeyif olduğumu biliyorum. Sen de öyle miydin?"

"Azıcık bile değil. Kafam yerindeydi." Bifteğinden bir ısırık daha aldı ve beni incelerken çiğnedi.

"Ama sonra pişman oldunuz?"

"Asla. Ben sadece-" Gözlerini kaçırdı.

"Yapılacak bir şeydi, sanırım? Sana aşık olduğumu ve senin aynı şeyi hissetmediğini bilmek? Benimle bu şekilde alay etmek muhtemelen eğlenceliydi, değil mi? En iyi arkadaşımın bu konuda konuşamayacağını bilmek. Duygularımın karşılıksız olduğunu kabullenmeli ve acıımıyormuş gibi davranmalıydım." Artık kesinlikle kendimi tutmuyordum, değil mi? Bana bakmasını bekledim ve bakışları benimkilerle kilitlendiğinde kaşlarımı kaldırdım. Bu cesaretin nereden geldiğini bilmiyordum. Ledger'a kızgın değildim; sanırım sadece bunca yıl sonra bunun neden olduğunu merak ediyordum. Beni o şekilde görmediyse neden oraya gitmişti? Bunca yıl sonra neden hala bunu düşündüm?

"Daha fazla yanılmazdın." Başını salladı ve gözlerini kaçırmadan önce nefesini içine çekti. Ben sadece bekledim. Daha önce hiç sormamıştım ama belki de yaşlandıkça içimdeki Dylan'ı yönlendiriyordum. "Annemi kaybetmiştin ve kalbin kırılmıştı. Seni teselli etmek istedim. Senin için hep endişelendim. Ve ilk kez içtikten sonra seni aldığımda, dikkatini çekerim, sanırım iki yudum bira içmiştin." O anıyı hatırlayınca kıkırdadı. "Jilly berbat durumdaydı ve onu eve götürmüştüm. Sen ve ben geç saatlere kadar konuşmuştuk ve sen bana açılmıştın. Ben de sadece senin yanında olmak istemişim."

"Anlıyorum. Küçük kız kardeşinin en iyi arkadaşıydım ve sen de beni öyle gördün. Muhtemelen bunun olmasını isteyen bendim. Sen benim ilk öpücüğümdün ve bundan pişman değilim."

"Ben de öyle Uğur Böceği. Seni, senin beni gördüğün gibi görmediğimi düşünerek buradan ayrılamazsın. O zamanlar ben seni senin beni istediğinden daha çok istiyordum."

Gözlerim büyüdü ve başımı salladım. "Bana yalan söyleme, Ledger. Ben yıllar önce olduğum küçük kız değilim. Artık bir önemi bile yok, o yüzden bunu olmadığı bir şeymiş gibi gösterme."

"Tanrım, gerçekten anlamıyorsun." Omuz silkti. "Senin için deli oluyordum. Seni ilk öptüğüm andan önce aylarca seni öpmeyi düşünmüştüm."

"Yine de işler kızışmaya başladığında geri çekildiniz."

"Aynen öyle. Babam o yıl iki numaralı karısıyla yeni evlenmişti. Annem o zamanlar bir robot gibiydi, sadece çalışıyor ve var oluyordu. Jilly ailemiz dağıldığı için kalbi kırıldı ve babamız bizi tamamen görmezden geliyordu, bu yüzden o gece sarhoş olmuştu. Ben de kızgındım. Onu yıllar önce sekreteri Suzette'le görmüştüm."

Senin dışında herkesten sakladığım bir sır. Sonunda anneme olanları anlattığımda kendimi bir pislik gibi hissettim. Evet, her zaman el üstünde tuttuğum kıza bulaşmanın iyi bir fikir olduğunu düşünmedim. O kızın daha iyisini hak ettiğini biliyordum. Sen de hak ediyordun Uğur Böceği. Ailesine olanlar yüzünden kafayı yememiş bir adamı hak ediyordun. Sana ihtiyacın olanı verebileceğini bilen bir adamı hak ediyordun ve ben o adam değildim. O zamanlar sadece hayatta kalmaya çalışıyordum. Jilly'nin sana ihtiyacı vardı ve ben de bunu riske atamazdım."

Dinlerken ağzım açık kaldı. Bunu söylemesini beklemiyordum. Yakınından bile geçmedi. O zamanlar beni kandırdığı için özür dileyeceğini düşünmüştüm. Aramızdaki çekimi bir sır olarak sakladığı için. Çünkü Ledger sayamayacağım kadar çok kez annemle ilgili içimi döktüğüm kişiydi. O zamanlar kız kardeşlerimle konuşamıyordum çünkü hepimiz mücadele ediyorduk. Jilly de babası annesini terk ettiği için yıkılmıştı. Bu yüzden, içimi döktüğüm birkaç seferde de, artık bir erkek olan bu çocuk karşımda oturuyordu.

Buraya kadar gelmiştik. Her şeyi bilmek istiyordum. Kaybedecek bir şeyim yoktu. Artık aşık bir kız değildim. O gemi çoktan kalkmıştı. Güzel bir adam olsa bile, artık duygularımın kontrolü bende idi.

"Peki ya ilk yılımda üniversiteden eve geldiğinde Rand Carson'ın suratına yumruk attıktan sonra beni eve bırakmıştın? O arabada neler olduğunu hatırlıyor musun?" Uzun bir nefes aldım çünkü tüm bunları uzun süredir içimde tutuyordum. Küçük kız kardeşim Ashlan'la bu konu hakkında konuşmuştum çünkü o sırları mezara kadar götürürdü. Ama o okula döndüğünde iyice ağladıktan ve ikimiz de hiçbir şey olmamış gibi davrandıktan sonra ona bu konuyu bir daha asla açmak istemediğimi söylemişim.

"Ne olduğunu hatırlıyor muyum? Her gün bunun hayalini kuruyorum Charlie. İkimiz de delirene kadar seni nasıl öptüğümü. Parmaklarımı külotunun altından geçirdiğimde benim için nasıl parçalandığını. Orada durmak için kendimi nasıl zor tuttuğumu. Evet. Hatırlıyorum."

Oh. Görünüşe göre hatırlıyor.

Daha yakına eğilip öfkenin beni ele geçirmesine izin verdiğimde nefeslerim sert ve hızlı geliyordu. "Bekâretimi alman için sana yalvardığım ve senin beni geri çevirdiğin gibi."

"Pişman değilim. Benden nefret ederdin. Sana dokunmadan seni bırakacak gücüm olmadığı için kendimden nefret ederdim. Rand'in işleri berbat etmesine sevindiğim için kendimden nefret ettim çünkü ben

Dans öncesi fotoğraflarda seni onunla izlediğim o gece kıskançlıktan çatlıyordum. Jilly beni arayıp üzgün olduğunu ve bana ihtiyacın olduğunu söylediğinde çok mutlu oldum. İşte ben böyle bencil bir hıyarım."

"Aslında bu konuda bir şey yapacak kadar değil. Dövüşmeye değmezdim, değil mi?"

Nefesinin altında küfretti. "Hiç böyle sikişmemiştik."

Başımı salladım. "O zaman nasıldı, Ledger?"

"Şey, bir bakalım. Üniversitede birinci sınıftaydım ve birkaç ay önce en iyi arkadaşımı kaybetmişim ve sonra bavulumu toplayıp okula onsuz gitmek zorunda kaldım. Babamın annemi ciddi bir borç içinde bıraktığını yeni öğrenmişim ve annem beş parasızdı. O futbol bursunu almamış olsaydım, okula hiç gidemeyeceğim gerçeğini kafamda oturtmaya çalışıyordum. Babamın ne kadar berbat biri olduğunu sindirmek için elimden geleni yapıyor, bunun Jilly ve benim için ne anlama geldiğini anlamaya çalışıyor ve aynı zamanda en iyi arkadaşımın yasını tutuyordum."

Anılar kafama hücum ederken göğsüm kabardı. O zamanlar Ledger'ın yanında olmaya çalışmışım ama okula gitmeden önce beni ve diğer herkesi dışlamıştı. İlkokuldan beri Ledger'ın en iyi arkadaşı olan Colt Moretti'nin ölümünün ardından tüm kasabanın nasıl yas tuttuğunu hatırladım. Birlikte futbol oynamak için aynı üniversiteye gidiyorlardı. Colt bir gece kardeşiyle birlikte göle açılmış ve karanlıkta gölü yüzerek geçebileceği konusunda ısrar ederek tekneden atlamıştı ve nasıl olduğunu bilmiyorlardı ama kimse ona ulaşamadan boğulmuştu. Bu, Honey Mountain'daki herkesin büyük üzüntü duymasına neden olan korkunç bir kazaydı.

"Okuldaki ilk yılımda ben de çok içiyordum. Colt ve ben her zaman üniversitede birlikte top oynamayı planlamıştık ve onun gittiği gerçeğini bir türlü kabullenemiyordum. Bunu atlatmanın yolunun bu olmayacağını bilsem de acımın bir kısmını uyuşturmaya çalışıyordum. Eve geldim çünkü ailemi özlemiştim. Seni özledim. Sonra gidip o Rand denen pisliğin suratına yumruğu indirdim ve sen ve ben bir araya geldik. Aramızdaki her şeyi mahvettiğime emindim. O zamanlar aklım başımda değildi, bu yüzden okula geri döndüm ve kendimi toparlamaya başladım."

"Senin için orada olurdum."

"Seni yıkmak istemedim Uğur Böceği. O zamanlar ve o zamandan beri her gün benden daha iyisini hak ettin. Birçok açıdan bencil bir adam olabilirim,

Ama söz konusu sen olduğunda asla. Senin için her zaman en iyisini istedim ve bunun arkasındayım. Sen tanıdığım en iyi insansın."

Yanağımdan bir damla gözyaşı süzüldü ve başımı salladım. Çünkü Ledger Dane, ondan nefret etmek istediğim zamanlarda bile tanıdığım en iyi insandı.

Ve o kendini benim gördüğüm gibi görmüyordu.

Ama o anda onu son nefesimi verene kadar seveceğimi biliyordum.

Her zaman sevdim.

Ama aramızda hiçbir şey olamazdı. Bu dersi zor yoldan öğrenmiştim.

Ve aynı hatayı ikinci kez yapmazdım.

OceanofPDF.com

dört

...

OceanofPDF.com

Defter

Ela gözlerinin benimkilere kilitlenme şekli, duygularla ıslanmıştı. Sonunda ona yıllar önce neden böyle davrandığımla ilgili gerçeği söyleyerek doğru şeyi yaptığımı biliyordum. Ailem havaya uçtuktan sonra, hiçbir şeyin daha kötü olamayacağını düşünmüştüm. Ve sonra Colt gitti. Bana hiç mantıklı gelmiyordu. O muazzam bir atletti. Yazları o gölde yüzerek geçirirdik. Ama biz büyürken her zaman inatçı bir göt olmuştu. Adam her türlü cesareti gösterirdi. Benim için her zaman yenilmez biriydi, sonra şans eseri bir kaza geçirdi ve onu geri getirmek mümkün olmadı.

Ve sonra işleri daha da karmaşık hale getirmek için ne yaptım? Eve geldim ve Charlotte Thomas'la takıldım. O gece işleri daha ileri götürmem için bana yalvarmıştı ve bu benim kurtuluş şansımdı. Çünkü bunun hak etmediğim bir şey olduğunu biliyordum. O zamanlar ona sunacak hiçbir şeyim yoktu. Sadece hayatta kalmaya çalışıyordum. Bu yüzden doğru olanı yaptım ve konuyu kapattım.

Bir yere varamayacağını biliyordum ve o da yoluna devam etti. Haklı olarak. Ama babamla yaşadığım onca şeyden sonra gerçeğin ne kadar önemli olduğunu biliyordum. Ve o soruyordu, bu yüzden yalan söylemeyecektim.

"Tüm bunları bana anlattığın için minnettarım." Başını iki yana salladı. "Duygularımın tamamen tek taraflı olmadığını bilmekten memnunum."

"Benimkinden şüphe ettiğini bilmiyordum. O zamanlar aramızda olanlardan bahsetmediğimi biliyorum ama sen de bahsetmedin. Pişman olup olmadığını hep merak etmişimdir."

"Asla." Omuz silkti. Çok dürüst ve samimiydi. Onun iyiliği beni her zaman cezbetmişti. Ama bana hâlâ tam olarak inanmadığını söyleyebilirdim.

"Her şeyi berbat ettiğimi biliyorum ve ondan sonra her şeyin nasıl değiştiğinden nefret ediyorum." Ellerimi masanın üzerinde birleştirdim. Belki de eve dönmüş olmak bu kadar çok anıyı geri getirmişti.

"Ben de." Parmaklarını şarap kadehinin kenarında gezdirdi. Bu hareket sikimin hemen sertleşmesine neden oldu. Benim neyim vardı böyle? Eskiden onu incittiğimi itiraf ediyordum ve gerçek şu ki, yanlış olduğunu bilsem bile onu bugün de en az o zamanki kadar istiyordum.

Cazibe kontrol edebileceğiniz bir şey değildi. Elbette, ona teslim olamıyordum ama bu orada olmadığı anlamına gelmiyordu. Her zamankinden daha güçlü.

"Jilly'nin lise mezuniyeti için eve geldiğimde -gerçeği kabul edersek, seninki için de onunki kadar eve geldim- o zamana kadar kendimi toparlamıştım, ama sen bir yıl önce olanlar yüzünden bana karşı daha soğuktun." Kaşlarımı kaldırdım.

"İlk kez biri bana dokunmuştu," diye fısıldadı. "Ve sonra daha fazlasını istedim ve sen beni reddettin. En azından öyle hissettirmişti." Charlotte Thomas bekâretini almamı istediğinde onu geri çevirmek hayatımın en zor kararıydı. Ve bunu yaptığım için kendimle gurur duyuyordum. Bunu hak etmediğimi biliyordum. Babam her zaman kendisine bir şey teklif eden herkesten alabildiğini alırdı. Ben o adam olmak istemedim. Kendi yolumu kazanmak istedim. Layık olmak. Ve o zamanlar değildim. En azından öyle olduğumu düşünmüyordum.

"Okula döndüğümde sana birkaç kez mesaj attım ama cevap vermedin."

"Mesaj attın, aynen aktarıyorum, *'İyi yaz tatilleri Uğur Böceği'*. Ve sonraki birkaç mesajında sadece *'Selam'* dedin." Gözlerini devirdi. "O anda hayatıma devam etmem gerektiğine karar verdim. Aptalca aşkımın gitmesine izin verdim. Kesinlikle Lucy Blocker gibi çaresiz kalmak istemiyordum."

"Lucy ile aramızda hiçbir şey yoktu ve bunu sen de biliyorsun. Seninle paylaştığımız şeyin farklı olduğunu biliyorsun. Nasıl bilmezsin? Sikeyim. O zamanlar tüm bu olanlarla başa çıkamıyordum. Bütün yaz okulda yoğun bir futbol antrenmanım vardı, en iyi arkadaşımı kaybetmenin yasını tutuyordum ve babama karşı o kadar öfkeliydim ki tüm bunlarla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Ve sana ne diyeceğimi bilemediğimden emindim çünkü

ve kapıyı çarptı. O geceden önce bana hiç kızmamıştın ve ben ne yapacağımı bilemedim. Ben de sakın davranmaya çalıştım ama sen hiç cevap vermedin. Bir dahaki sefere eve geldiğimde, benimle kısa konuştun. Olanlardan pişman olduğunu düşündüm. Seni mezuniyetinde gördüm ve bana bakmadın bile."

"Hayatıma devam ediyordum." Omuz silkti. "Bir kız ancak bu kadar reddedilmeyi kaldırabilir, Ledger."

"Bu asla seni reddetmekle ilgili değildi. Seni korumakla ilgiliydi. Doğru olanı yapmaktı. Ve inan bana, konuşmuyor olmamız çok canımı yaktı."

"Yıllar boyunca bir sürü kızla çıktığın kesin. O kadar da acı çekiyor gibi görünmüyordun."

Başımı salladım. O haklıydı. Kadınların ilgisinden asla zarar görmedim. Ama bunu istediğim tek kişi, sahip olamayacağımı bildiğim tek kızdı. Bir kadınla hissettiğim tek gerçek bağ, çocukken tanıştığım kadındı. Bunu bir daha bulma şansın nedir ki? Ama sorun değildi. Bana kalırsa bağlantılar abartılıyordu.

"İkimiz de hayatımıza devam ettik ve gayet iyiydik diyebilirim. Ama aramızda hissettiğim bu mesafeden nefret ediyorum. Her şeyi doğru yaptığımı söylemiyorum. Birkaç yıl boyunca genç, toy ve biraz da berbat olduğumu kabul ediyorum ama seni incitmek yapmak istediğim son şeydi. Ve arkadaş olmayı özledim. Seninle her şeyi konuşmayı özledim. İşlerin ne kadar kötü gittiğini paylaşacak kadar rahat hissettiğim tek kişi sendin. Sana güvenmişim. Hâlâ da güveniyorum. Ve sanırım bunu özlüyorum." Kahretsin, burada kalbimi ortaya koyuyordum. Bu bana kolay gelen bir şey değildi ama bunu düzeltmek istiyordum.

"Ben hâlâ senin arkadaşını, Ledger. Bana ihtiyacın olduğunda her zaman yanında olacağımı biliyorsun."

"Yeni bir başlangıca ne dersin Uğur Böceği?" Onunla ilgili her şeyi özlemiştim. Yıllar boyunca pek çok kadınla birlikte olmuş, birkaç ciddi ilişki yaşamıştım ama hiç kimse düşüncelerimi Charlotte Thomas gibi doldurmamıştı.

"Tabii. Sanırım konuşacak çok şeyimiz var. Anlat bakalım. Patronunun kızıyla çıktığını duydum." Kaşlarını kaldırdı, bu da beni güldürdü.

"Hayır. Artık yok. İşe yaramadı. Peki ya sen? Böcek adamdan ayrıldığını duydum," dedim garsonumuz yaklaşırken ve siparişlerimizi verdik

Çünkü her zaman tatlıya düşkündü ve ben de ısrar etmişim.

"Aman Tanrım." Başı kahkahalarla geriye düştü. "Onun adı Lyle. Neden herkes ona böcek adam diyor?"

"Ciddi miydi?" Birdenbire öğrenmek için yanıp tutuşarak sordum. "Böcek adamı sevdin mi?"

Gözlerini devirdi ve kıkırdadı. "Sen büyük ihtimalle gezegendeki en kafa karıştırıcı adamsın. Bunun arkadaşlığımızı yenilemek için yeni bir başlangıç olması gerekiyordu ama sen şimdiden tuhaf davranmaya başladın."

"Hey! Bu adil değil. Arkadaşlar böyle konuşur. Soruya cevap ver, Charlie."

"Hayır. Yapmadım. Peki ya sen? *Patronun kızını* sevdin mi?" Alaycılığını ya da gizlemeye çalıştığı kıskançlığını fark etmemişim.

"Ben yapmadım."

"Bu iyi bir başlangıç. Bunu yaptığımıza memnunum. Bu ikimiz için de bir kapanış olacak. Tekrar arkadaş mıyız?" Elini uzattı, ben de uzandım.

"Evet. Arkadaşlığa içelim." Elini sıktım ama hemen geri çekti. Bana henüz tam olarak güvenmiyordu ve tereddütlerini anlıyordum. Güven benim için hiçbir zaman kolay olmadı, ama bana güvenemeyeceğini düşünmesi beni öldürdü. Hafızamda bu kız için ateşin içinden geçmeyeceğim tek bir an bile yok. Şu an da dahil. Kaşığımı kaldırdım ve garson browni dondurmayı aramıza koyarken onun da aynısını yapmasını bekledim.

"Düğün hakkında konuşalım mı?" diye sordu.

"Evet. Düğüne birini getirecek misin?" diye sordum, çünkü gerçekten önemseydiğim tek şey buydu.

"Bilmiyorum. İş yerindeki beden eğitimi öğretmeni bana çıkma teklif etti. Nasıl gideceğini göreceğim." Bunu söylerken sırtı ve loş ışıktaki bakışlarımız her kilitlendiğinde yanaklarının kızardığını görebiliyordum. Ama kaşığını dondurmaya daldırdı ve sonra bakışları benimkiyle kilitlenirken dudaklarının arasına kaydırıldı. Daha seksi bir kadın olabilir miydi?

"Gerçekten mi? Yani kendilerinin olmayan taşaklarla oynamaktan hoşlanan terli erkeklerden mi hoşlanıyorsun?" Kaşığını yolundan çekip ısırma çalıştığı lokmayı alırken söyledim.

"Bugünlerde neye bulaştığımı bilmiyorum." Kaşığımı önümden çekerken güldü. "Sanırım ne istediğini bilen bir adam arıyorum."

"Son erkek arkadaşın böceklerle ilgileniyordu, o yüzden fazla havalanma."

Gölmekten başı geriye düştü ve bu bana çocukluğumda yaşadığım tüm mutlu anıları hatırlattı. Gözleri ağzıma odaklanmıştı ve ben de bu andan faydalananarak öne doğru eğildim ve dilim yavaşça dışarı çıktı. "Hâlâ aç mısın Uğur Böceği?"

"Gençliğimizdeki kadar kolay dalga geçilen biri değilim Ledger. Senin seksi tavırların artık beni etkilemiyor."

Beyaz bluzuna bakıp meme uçlarının kumaşa değdiğini gördüm ve kaşlarımı kaldırdım.

"Bundan emin değilim." Kaşığıma biraz dondurma aldım ve öne doğru eğildim. "Gel, açlığını gidermene yardım edeyim, kanka."

Bana göz kırptı ve öne doğru eğilip ağzını açmadan önce gülümsedi. Aletim fermuarıma o kadar sert yapışmıştı ki kırılacağından korktum. Kaşığı ileri doğru hareket ettirdim ve sonra geri çektim, sırf bana nasıl tepki verdiğini görmeyi sevdiğim için onunla alay ettim. Ama bu sefer beni şaşırtarak öne doğru atıldı ve inerken tatlı ağzını kaşığın üzerine kapattı.

Gözlerimi kapattım çünkü neredeyse orada çözülüyordum.

"Bu oyunu iki kişi oynayabilir dostum," dedi kıkırdayarak.

"Bu konuda oldukça iyi olduğumu görüyorum."

Sandalyesinde arkasına yaslandı. "Düğüne birini getirecek misin?" Getirmiyordum. Ama bunu henüz itiraf etmeyecektim. "Kulaktan kulağa oynuyorum."

Bir anlaşma yapmaya ne dersin?" "Ne tür bir anlaşma?"

"Eğer ikimiz de düğüne yalnız gidersek, birbirimizin sevgilisi olabiliriz. Yani, biz arkadaşız, değil mi?"

"Elbette. Arkadaşlar düğünlere birlikte gidebilir. Ama beden eğitimi öğretmeniyse işlerin nereye gittiğini görmem gerek." Kaşlarını salladı, beni kızdırdığını biliyordu.

"Benim için ilginç olan, ona henüz ismiyle hitap etmemiş olmanız. Yani o adamdan hoşlanıyor olamazsın. Bu onun anaokulu öğretmene çıkma teklif ettiğini söylemesi gibi bir şey olurdu. Bu çok garip Uğur Böceği."

Başını salladı ve kıkırdadı. "Onun adı Tobias."

"Tobias Blackstone mu?" İnledim. "O adama katlanamıyorum. Benden bir sınıf büyüktü ve tam bir kabadayıydı."

"Çıktığım her erkekle bir sorunun olduğunun farkındasın, değil mi? Honey Mountain'daki her erkek bir zorba mı?"

"Hey, ben sadece sana göz kulak oluyorum. Arkadaşlar böyle yapar. Ayrıca, Tobias lisedeyken taşaklarını tıraş etmekle övünürdü, bu konuda dikkatli olmak isteyebilirsin. Testislerinin aşırı kıllı olması çok endişe verici."

Gülmekten sandalyesinde geriye düştü. "Seninle ne yapacağım, Ledger Dane?"

"Bilmiyorum, Charlotte Thomas. Benimle ne yapmak istiyorsun?"

Beni incelerken göğsü inip kalkıyordu, sonra omuzları dikleşti ve dudaklarını büzdü. "Sanırım düşün hakkında konuşmamız gerekiyor. Kimi götüreceğimizi değil ama nedime ve sağdıç olarak sorumluluklarımızı."

"Ah, evet." Dramatik bir şekilde sahte esneme hareketi yaptım. "Ama şimdi bu konuşmaya dalmak için çok geç. Üstünden geçmemiz gereken çok şey var. Yarın öğle yemeğini okula getirmeme ne dersin, öğle tatilinde konuşuruz?"

"Tekrar gelersen Darwin'in pek memnun olacağını sanmıyorum."

"Ben daha çok Meanie Marcy'den korkuyorum," dedim.

Güldü ve dişleri alt dudağını buldu ve teklifimi düşünürken bir an için onları orada tuttu.

"Açıkçası, baş nedime olarak sorumluluğumu yerine getirmekte gevşek davranmak istemiyorum."

"Belli ki."

"Ve bu dostluk üzerinde çalışıyoruz, bu yüzden sanırım zararı olmaz," dedi.

"Anlaştık. Dostum, seni görmek güzel Uğur Böceği. Aramızdaki buzları erittiğimize sevindim."

Gülümsedi. "Eve döndüğüne sevindim, Ledger Dane. Sanırım seni çok özledim."

"Ben de öyle. İki haftalığına buradayım, bu yüzden evdeyken arkadaşlığımızı onarmayı planlıyorum. Yakında okuldan ayrılacağın için bu konuda bana yardımcı olacak bolca zamanın olacak."

"Yani, Tobias'la birlikte gün batımına doğru kaçmamamız için her şey hazır." Omuz silkti.

"Bana kıllı taşaklardan hoşlanan bir kız gibi gelmiyorsun."

Elleriyle yüzünü kapattı ama yine de kahkahadan omuzlarının titrediğini görebiliyordum. "Arkadaşlığımızı böyle mi onarıyorsun? Yani, Dilly bu konuşmaya bayılırdı."

Gülümsedim. "Evet. Herkesi görmek için sabırsızlanıyorum."

Sunucu geldi ve hesabı ödemesi için ona kartımı uzattım.

Charlotte çantasını kaptı, ben de masanın öbür ucuna uzanıp parmaklarımı bileğine doladım. "Bunu aklından bile geçirme."

"İyi. Zaten burası benim cüzdanım için biraz pahalı. Yarın öğle yemeği yerim."

"Yapamayacaksın. Seni yakaladım Uğur Böceği." Ve her zaman da öyle olacak.

OceanofPDF.com

five

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Bugün işe **resmen uçarak** geldim. Dün gece Ledger'la aramızdaki şeyin ne olduğunu bilmiyordum ama her saniyesinden zevk almıştım. Eve dönerken de flörtümüzü sürdürmüştük ki beni kapıya kadar geçirdi ve içeri girip evi görmek istediğini söyledi. Bir arkadaşımın uğraması için biraz geç olduğunu söyleyerek onu reddettim. Onu geri itip kapıyı yüzüne kapattığımda kapımın eşiğinde gülmüştü.

Ateşle oynadığımı biliyordum.

Onu her zaman istemiştim ve onun da beni istediğini şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordum. En azından fiziksel olarak. Ama burada yaşamıyordu ve geri dönmek istediğinden de şüpheliydim. Ledger'ın yuva kuracak bir tip olduğunu da düşünmüyordum. Jilly patronunun kızının çok güzel ve varlıklı olduğunu söylemişti ama o bunu yürütmek için hiç çaba sarf etmemişti.

Yani, flörtöz bir arkadaşlık kötü bir şey değildi.

Onunla vakit geçirmekten keyif alıyordum ve artık aramızda bu tuhaflik olmadığı için mutluydum. Uzun zamandır hayatımın büyük bir parçasıydı ve onu çok özlemiştim.

Bugün işe giderken en sevdiğim beyaz elbisemi giymiş ve nadiren yaptığım gibi saçlarımı kıvrırmış olabilirim de olmayabilirim de.

Çocuklar halıya yerleşirken ben sandalyeme oturdum ve Darwin'in eli havaya kalktı. Konuşması için işaret ettim.

"Saçların neden kabarık? Bugün okulun ilk günü ya da kış programı değil. Sadece özel günlerde kabarık saç takarsın."

Marcy'nin eli havaya kalktı ve çılgınca salladı, ben de konuşması için başımı salladım. "Bir kadın istediği zaman kabarık saçlar takabilir, Darwin.

Bir nedene ihtiyacı yok. Değil mi, Bayan Thomas?"

Marcy muhtemelen ilk adımlarını attığı andan itibaren kadın hakları için yürüyordu. Saçımın farklı olduğunu fark etmekle kalmayıp bu konuda tartışmaya istekli olmalarına kıkırdamaktan kendimi alamadım.

"Sanırım bugün kabarık saçlar takmak istedim."

Jayden'in eli havaya kalktı ve ben de konuşması için işaret ettim. "Fillerin bebekleri olur mu?"

Her şeyin serbest olduğu hayatıma hoş geldin.

"Öyle," dedim, bu rastgele sorudan hiç etkilenmemiştim. "Sabahımızı başlatmaya ne dersiniz, böylece merkezlere gidebiliriz çünkü oyun hamurunu çıkardım ve onu ne kadar sevdiğinizi biliyorum." Anaokulundaki merkezler beş yaşındaki çocuklar için altın gibiydi. Çocuklar küçük gruplarında mıknaatıslarla inşaat yapmaktan su boyamaya ve oyun hamuruyla çalışmaya geçtiler. Yaratıcı bir zamandı ve buna bayıldılar.

Onlar alkışladı ve ben de rutinimize başladım. Sabah bir bulanıklık içinde geçti ve Kell çocukları öğle yemeğine ve teneffüse çıkarmak için geri dönmeden önce son birkaç saatini fotokopi odasında geçirdi.

"Bugün saçlarının neden kabarık olduğunu bana söyleyecek misin?"

diye takıldı. "Ve bu elbise de bir şey. İyi görünüyorsunuz Bayan Thomas."

Başımı salladım ve güldüm. "Yaz mevsimindeyiz ve sanırım keyfim yerinde."

"Dün uğrayan o güzel adamla bir ilgisi var mı? Lanet olsun." Islık çaldı. "Eğer on yaş daha genç olsaydım ve o iki muhtaç mini-mes'le evli olmasaydım, o adamın peşinden koşardım."

Kell sadece konuşuyordu.

O ve Ray tanıdığım en sevimli çiftlerden biriydi ve Ray ona ve çocuklarına deli oluyordu. Ama bu onun şakasıydı.

Kapı açıldı ve ön büromuzu yöneten Jenna, arkasında Ledger'la birlikte içeri girdi. Yanakları pembeydi ve bakışları benimkilerle kilitlendiğinde sırtı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı. Jenna ve Kell birlikte çalıştığım ve beni durmadan güldüren iki kişiydi.

"Bayan Thomas," diye mırıldandı. "Bir ziyaretçiniz var."

"Oh, adamım. Yine gelmiş. Erkek arkadaşın mı?" Darwin kollarını göğsünde kavuşturarak homurdandı ve Marcy dışındaki tüm çocuklar kıkırdadı.

"Bunu büyük bir insana söyleyemezsin, Darwin." Marcy konuşurken kelimelerini aşırı vurgulardı ve bu yıl Darwin'le konuşurken ellerini kalçalarına dayayıp oflamadığı bir an hatırlamıyordum.

"Evet, yapabilirim. Buna beynini konuşturmak deniyor." Hayal kırıklığı içinde bana doğru koştu ve ben de ona sarılırken gülmekten kendimi alamadım.

"Aklından geçeni söylemekten bahsediyorsun," dedim başını okşayarak.

"Bu kadar yeter. Sıraya girin çocuklar. Öğle yemeği zamanı." Kell bana göz kırptı ve kapıya doğru yürüdü.

Ledger bir kot pantolon, beyaz bir tişört ve spor ayakkabı giymişti. Koyu renk dalgaları dağınıktı ve zahmetsizce seksi görünüyordu. Çocukların yanından geçerken Darwin'in önünde durdu ve yumruğunu havaya kaldırdı.

Darwin gülümseyerek kendi eliyle vurdu ve Ledger sırtıttı. "İyi olan kazansın, küçük dostum."

Marcy'nin ağzı, Darwin'i kabul ettiği için hayrete düşmüş gibi açık kaldı.

Ledger'ın sırtı Kell'e dönüktü ve Kell, "*Aman Tanrım*" diye mırıldandı ve yüzünü yelpazeledi.

"Sonra görüşürüz, Bayan Thomas!" diye bağırdı çocukları sınıftan çıkarmadan önce.

Ledger bana doğru yürüdü ve gözlerini pervasızca vücudumda gezdirip bakışları benimkilerle kilitlenene kadar yukarı kaldırırken durakladı. "Sen her zaman gördüğüm en güzel kızdın."

Honey Bee's Bakery poşetini elinden aldım ve hızla arkamı döndüm, çünkü flört oyunu beni her zaman etkiliyordu ve kendimi kontrol altında tutmam gerekiyordu. Onun söz konusu olduğu durumlarda kontrolümü kaybetmediğim için kendimle gurur duyuyordum, çünkü bu benim için hiç kolay olmamıştı.

Çocuklar odadan çıktı ve ben de onu, öğle yemeği için sınıfımda kaldığımda sık sık yemek yediğim arka okuma masasına götürdüm. Odada iki yetişkin sandalyem vardı ve onları buraya getirmiştım, böylece küçük sandalyelerde oturmayacaktık.

"Honey Bee'ye mi gittin?" Vivian'ın en sevdiğim tavuk salatalı sandviçi paketleyeceğini bildiğim için gülümseyerek sordum çünkü istediğimin bu olduğunu biliyordu. Kız kardeşimin pastanesi Honey Mountain'da popüler bir mekândı.

"Evet. Vivi'yi gördüm ve Tazmanya canavarı Dilly de oradaydı. Bu yüzden nereye gittiğim konusunda üçüncü dereceden ceza aldım, bu yüzden

kendinizi yoğun bir sorgulamaya hazırlayın." Koltuğuna çöktü ve bu

Bakışlarım onunkilere kilitlendiğinde, orada bir şey gördüm. Saklamak için çok uğraşıyordu ama bir şey vardı. Kendinde olmadığını anlamakta her zaman uzman olmuşumdur. Herkesi etkilemeye o kadar alışmıştı ki duygularını iyi saklıyordu, ama benden değil, dün gece iddia ettiği kadar bana karşı güçlü hisler beslediğini hiç bilmediğim gerçeğini bir kenara bırakırsak. Yine de ona tam olarak inandığımdan emin değildim.

Ona sandviçini ve peçetesini uzattım. "Bunun için çok teşekkür ederim. Bir sonraki yemeği sana borçluyum."

"Saçmalama. Gelmem izin verdiğin için çok mutluyum."

Başımı öne eğdim. "Ne oluyor burada? Üzgünsün."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. "Ne oldu? Hayır. Ben iyiyim."

"Arkadaşlığımızı geliştirmeye çalıştığınızı sanıyordum?" Sandviçimden bir ısırık aldım, onu izlerken çiğnemeye zaman ayırdım.

"Öyleyiz. Sen neden bahsediyorsun?"

"Bana yalan söyleme, Ledger. Seni bundan daha iyi tanıyorum. Ayrıca sen yalancılardan nefret edersin," dedim kaşlarımı kaldırarak. "Bir şeyler dönüyor ve eğer bu arkadaşlığın yeniden rayına oturmasını istiyorsan benimle konuşmalısın. Eskiden böyle yapardık, değil mi?"

Su şişesine uzandı ve konuşmadan önce uzun bir yudum aldı. "Babam yeni kız arkadaşı Bambi ile Bal Arısı'ndaydı. Kasabaya geldiklerini bilmiyordum."

Dean Dane yıllar önce boşandıktan sonra yeni bir başlangıç yapmak istediğini söyleyerek Honey Mountain'dan taşınmıştı. Bu hem Ledger hem de Jilly için çok zor olmuştu ama en azından yıllar boyunca onu kız arkadaşlarıyla görmek zorunda kalmamışlardı.

"Jilly'nin adının Brenda olduğunu söylediğini sanıyordum?" Onu incelerken sordum. "Brenda, Bambi, ikisini bir arada tutamıyorum. O neredeyse bir genç," diye tısladı.

Kıkırdadım. "Kız kardeşin bana otuz sekiz yaşında olduğunu söyledi. Dramatik davranıyorsun."

"Dostluğumuzu böyle mi yeniden canlandırırıyorsun, bana hakaret ederek mi?"

"Sana hakaret etmiyorum. Seninle bir arkadaş gibi konuşuyorum. Brenda ya da onun yaşıyla ilgili bir sorunun yok. Babanla ilgili bir sorunun var. O yüzden bunu konuşalım. Onu görmek nasıldı?"

"Çok garip. İş arkadaşımıyız gibi davranıyoruz. Saçları dikenli, dişleri çok beyaz ve yirmili yaşlarında görünmeye çalışan elli yaşında bir adam gibi giyiniyor."

"Yani saçları, dişleri ve kıyafetleriyle ilgili bir sorunun mu var?" Çiğnemeyi bitirdikten sonra sordum. Babasıyla ilgili sorunları halletmesi gerekiyordu, çünkü o halledene kadar bu sorunlar ortadan kalkmayacaktı.

"Ben biliyorum. Seksenlerin sevimsiz pornolarından bir aktör gibi görünüyor. Çok gülünç. Tek kızının düğünü için tek kuruş ödemezken Cartier saatini gösteriyor. Tek kızı olup olmadığını kim bilebilir ki? Muhtemelen her yerde çocukları vardır. Hiçbir şey için sorumluluk almıyor."

"Hiç onunla yüzleşmeyi düşündün mü? İçini dökmeyi?"

"Bu ne işe yarar ki? O asla değişmeyecek Uğur Böceği." "Ama sana iyi gelebilir. Bilirsin, içini d ö k m e k . Bunun yerine ona karşı pasif-agresif olmak." Bir ısıruk daha almadan önce omuz silktim.

"Nasıl pasif-agresif oluyorum?" Sinirlendiğini saklamadı.

"Tanım olarak pasif agresif olmak, olumsuz duyguları, kızgınlığı ve saldırganlığı iddiasız bir şekilde sergilediğiniz anlamına gelir. Yani, onunla yüzleşmiyorsunuz. Bunun yerine ona karşı kısa ve soğuk davranıyorsunuz. Bu da, siz ona seslenmediğiniz için onun yaptığı şeye devam ettiği anlamına gelir."

"Neden pasif-agresifin tanımını biliyorsun?" Kaşlarını kaldırdı ve sanki etkilenmiş gibi gülümsedi.

"Çünkü Dilly bana hep pasif agresif olduğumu söyler, ben de bunun üzerinde çalışıyorum. Beni rahatsız eden bir şey olduğunda insanlarla yüzleşmeye çalışıyorum."

"Dün gece benimle yüzleştiğin gibi mi?" diye sordu.

"Evet. Sanırım yaptım." Güldüm. "Ama sen pasif-agresif bir insan değilsin, Ledger. Sadece babana karşı. Belki de onunla yüzleşmekten korkuyorsun çünkü bu, hayatında hoşlanmadığın bir dönemle yüzleşmek anlamına geliyor. Hayatında zor olan bir dönemle."

"Beni bir saniyeliğine bile olsa zayıf düşürdüğü için o herifi sikeyim. Her zaman ona enerjimi vermediğimi düşünmeyi seviyorum, ama belki de haklısın. Belki de ona nasıl bir pislik olduğunu düşündüğümü söylemeliyim. Yani, onunla nadiren konuşuyorum, sık sık aradığı da yok. Onunla bir ilişkiye ihtiyacım yok."

"Ama bu öfkenin geçmesine izin vermelisin. Seni geride tutuyor."

"Beni nasıl bu kadar iyi tanıyorsun?" Sandviçinin son parçasını ağzına attı ve beni inceledi.

"Bilmiyorum. Sanırım bu bir hediye," dedim ve o da bir kahkaha attı. "Kesinlikle öyle Uğur Böceği."

"Umarım bölmüyorumdur." Tobias sınıfımın kapısını açtı ve kafasını içeri uzatarak ikimizi de şaşırttı.

"Hayır. Sadece öğle yemeği yiyoruz. Ledger'ı hatırlıyorsun, değil mi?" Peçetemle ağzımı silerken söyledim.

"Tabii ki. Evet. Sen ağabeysin, değil mi?"

"*Onun* ağabeyi değilim," diye tısladı Ledger. "Ben Jilly'nin ağabeyiyim."

"Oh, doğru. Domates, tomahto. Sadece gerçekleri söylüyorum, dostum. Bu akşam yemek için müsait olup olmadığınızı öğrenmek için uğramıştım, *Bayan Thomas*?" Sanırım ismimi seksi göstermeye çalışıyordu ama hiç işe yaramadı. Aslında, sesini kalınlaştırması ve sonra kaşlarını sallaması tamamen iğrençti.

"O değil. Düğün görevinde. Ben de bu yüzden buradayım. Bu akşam Jilly ve Garrett ile görevlerimizi konuşmak üzere yemek yiyeceğiz. Önümüzdeki birkaç hafta boyunca çok meşgul olacak." Ledger sandviçinin sarılı olduğu kâğıdı top yapıp odanın karşısındaki çöp kutusuna doğru fırlattı ve bir şekilde onu batırmayı başardı.

Ona uyarıcı bir bakış attım. Öncelikle, Jilly ve Garrett'la yenen yemek hakkında hiçbir şey bilmiyordum. İkincisi, benim adıma cevap vermesine ihtiyacım yoktu. Ama gerçek şu ki, rahatlamıştım çünkü bu gece ya da yakın bir zamanda Tobias'la yemeğe çıkmak gibi bir arzum yoktu. Sanırım Ledger'a bana çıkma teklif ettiğini söylemek, onunla gerçekten çıkma fikrinden daha çok hoşuma gitmişti.

"Kendi adıma konuşabilirim, Ledger. Ama evet, bu gece için planlarım var ve önümüzdeki iki hafta düğün için yapılacak işlerle dolu. Bunun için üzgünüm."

Su şişeme uzanıp bir yudum aldıktan sonra Tobias'ın elini kasıklarına götürdüğünü ve saçlarına götürüp geriye doğru kaydırmadan önce bariz bir şekilde uzun uzun kaşımaya başladığını gördüm. Masanın üzerine su kustum ve öksürmeye başladım, gözümü hızla başka tarafa çevirip olayı geçiştirmeye çalıştım.

Ledger bir kahkaha attı ve ayağa kalkarak dramatik bir şekilde sırtını sıvazladı.

"Ben iyiyim," dedim kahkahalarım arasında. "Sadece yanlış tüpe girdi."

"P e k a l a , Bayan Thomas. Bu yaz daha iyi olacak zaten.

Belki göle piknik yapmaya gider ve günü orada geçiririz?" "Görünüşe göre, cilt kanserini ve cilt kanseri olmanın risklerini hiç umursamıyorsunuz.

Bütün gün güneşin altında," dedi Ledger, omuzlarını dikleştirerek ve gözlerini

Hâlâ kapıda duran Tobias. Ledger da Tobias gibi deli gibi davranıyordu. Beden eğitimi öğretmeniydi.

"Bronzlaşmış. Eminim bikini içinde de çok güzel görünüyordur." Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve ben gözlerimi devirip aynı anda kusma isteğine karşı koydum.

"Dinle, bunu tartışmanın ne yeri ne de zamanı. Seninle sonra konuşuruz, Tobias. Uğradığın için teşekkürler." Ayağa kalktım ve ona kaşlarımı kaldırarak bu konuşmanın bittiğini bildirdim.

Bu yaz kesinlikle dışarı çıkmayacağımızı ya da günü gölde geçirmeyeceğimizi açıkça belirtecektim ama bunu seyircilerin önünde yapmayacaktım. Adam bugün bana ürkütücü hisler veriyordu ama acımasız olmayacaktım.

Sırıttı ve kapının çerçevesine vurdu. "Sonra görüşürüz. Kendine iyi bak, *ağabey.*"

Bu da neydi böyle?

Kapıyı kapattı ve ben de dönüp baktım, Ledger'a bakıyordum. "O herifin kıcını tekmelemek isterdim ama taşaklarında jilet yanığı olduğu gerçeği bence yeterli bir ceza. Hiç utanması yok. Hemen gidip o kaşıntıyı kaşıyor. Bunu kim yapar ki? Ve bu ağabey saçmalığı da ne? O benden büyük. Ve sana hiç profesyonelce olmayan bir şekilde bakıyor."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

"Profesyonelce değil, ha?" "Evet. Biz arkadaşız. Seni korumak benim görevim."

Onun sözleriyle midem bulandı. Ledger ile çok fazla anımız vardı. Bazılarını son birkaç yıldır düşünmemek için kendimi zor tutmuştum.

"Biri bana çıkma teklif ettiğinde benim adıma cevap vermen de buna dahil mi?" Kaşlarımı çattım. Bana çok yakın duruyordu ve nane ile adaçayı kokusu duyularıma doluyordu.

"Taşaklarını avuçladığında ve senin hakkında bikiniyle konuştuğunda senin adına cevap veriyorum." Bir adım öne çıkarak beni daha da kalabalıklaştırdı.

"Saçmalıyorsun."

"Pasif-agresif olduğumu sanıyordum?" Sırıttı.

Arka kapı açıldı ve çocuklar sınıfa girdiler, ben de uzun bir nefes aldım. "Harika. Düğünü hiç konuşmadık bile. Yine."

"Yazık." Yakışıklı yüzüne geniş bir sırıtış yayılırken alaycılığını gizlemedi. "Bu akşam Jilly ve Garrett'la gerçekten akşam yemeğimiz var. Programı tartışmak istiyorlar. Seni altıda alırım."

"Neden bir kez daha ne yapmamız gerektiğini tartışmadığımız gerçeğini tamamen kabullenmişsin gibi hissediyorum?" Darwin yanıma gelip benimle Ledger'in arasına bakarken gülümsedim.

Ledger ellerini kaldırdı ve kapıya doğru geri geri yürüdü. "Hey, bugünkü duygusal durumuma derinlemesine bir dalış yapmak istediysen elimde değil. Ama teşekkür ederim. Kendimi çok daha iyi hissediyorum Uğur Böceği."

"Her neyse, kanka. Sonra görüşürüz." Gülümsememi engelleyemeyerek arkamı döndüm.

Çünkü geri döndüğü için mutluydum.

Tekrar gittiğinde canımın çok yanacağını bilsem de. Ve gideceğini de biliyordum.

Ama bu sefer, buna hazırlıklı olacağım.

OceanofPDF.com

altı

...

OceanofPDF.com

Defter

CHARLOTTE ve ben restorana vardığımızda Jilly'nin masada bir defteri ve yanında bir paket keçeli kalem vardı ve Garrett ona gülümsüyordu.

"Bunun bir akşam yemeği olduğunu ve okul aile birliği toplantısı olmadığını biliyor, değil mi?" Fısıldadım, dudaklarım Charlotte'un kulağının kabuğunu sıyırdı ve fark etmem için yeterince titredi.

"Bu onun düğünü. Senin görevin bunu onun için mümkün olduğunca kolaylaştırmak." "Onun bir düğün planlayıcısı var. Bu onun işi değil mi?"

Charlotte bana dirsek attı ve ben de gülmekten kendimi alamadım. Bugün babamı görmüştüm ve normalde üzüntülerimi bir şişe içkiye gömer ve kaybolacak bir kadın bulurdum. Ama bunun yerine iyiydim. Öğle yemeği keyfimi yerine getirmişti, kaşınıtlı Tobias'ın ziyaretine rağmen. Herif çok sahtekârdı ve kızla iyi bir ilişkisi olmadığını biliyordum.

Bunu bildiğinden emin olurdum çünkü onu onun yakınında istemiyordum. Bana korumacı diyebilirsiniz. İkiyüzlü de.

Umurumda bile değildi.

Charlotte Thomas söz konusu olduğunda değil.

Bu kızın etrafını asla düzgün göremezdim. Ve bu değişmemişti. "Neden defterler ve notlar var?" diye sordum.

zımbalanmış paketler var.

"Çünkü programa sahip olmanızı istedim. Yaklaşan bir sürü etkinlik var ve ikinizin de programa sahip olduğunuzdan emin olmak istedim."

"Ne kadar düşüncelisin," dedim, Charlotte'un sandalyesini çekerken ses tonumdan alaycılık sızıyordu, o oturdu, ben de yanındaki koltuğa oturdum.

Garrett kıkırdadı. "Yolda Charlie'yi alman çok hoş bir davranıştı."

O küçük pislik yine benimle uğraşıyordu. Bu oyunu iki kişi oynayabilirdi. "Tabii ki. Sorun değildi. Kız kardeşimin sahip olduğu tasma ile

Bu kadar sıkışık olduğunuz için başka bir yere uğramanız zor olabilir. Ayrıca, muhtemelen akşam yemeğimiz için oryantasyon paketlerini almak üzere matbaaya gitmen ve belki de ona birkaç kutu tampon alman gerekiyordu. Tabii sen de adet görmüyorsan?"

Garrett bir kahkaha attı ve Charlotte kıkırdarak öne düştü. Sınava hazırlanıyormuş gibi notlarının altını çizen kız kardeşime baktım. Yaptığı şeye o kadar odaklanmıştı ki fark etmedi bile. Bu saçmalığı uyduramazdım.

"Bebeğim." Garrett onun omzuna dokundu. "Biraz ziyaret edelim."

Ona karşı ne kadar tatlı olduğunu görünce kıkırdadım. Buna bayıldım. Garrett Jones tuzu kuru bir adamdı ve ondan daha iyi bir kayınbirader isteyemezdim.

"Hey, gelinzilla, sen bize talimatları vermeden önce biraz yemek sipariş edelim." Son zamanlarda o kadar büyümüş görünüyordu ki boğazımda bir yumru oluşmasına neden olan küçük kız kardeşime kaşlarımı çattım. Hayatım boyunca onun için endişelenmişim. Babamın onun erkek rol modeli olmasından nefret ettim ve bunu telafi etmek için elimden geleni yaptım. Bir ebeveynin yapması gerektiği gibi onu korumak için.

Gülümsedi ve başını salladı. "Özür dilerim çocuklar. Sanırım büyük gün için o kadar heyecanlıyım ki dikkatim dağıldı." Defterini bir kenara itti ve masaya bir şişe şarap sipariş ettik.

"Tabii ki heyecanlısın. Hayatımız boyunca bu gün hakkında konuştuk," dedi Charlotte, kız kardeşime en empatik gözlerle bakarak. Jilly'nin Charlie gibi bir arkadaşı olduğu için her zaman minnettar olmuştumdur. Ölüm kalım meselesi olan, sonuna kadar sadık bir arkadaş. Colt ve ben birbirimiz için hep böyle olmuştuk ve onu özlemediğim tek bir gün bile olmamıştı.

Jilly'nin de buna ihtiyacı vardı. Charlotte üniversiteye gittiğinde ve Jilly ilk iki yıl evde annemizle yaşamaya ve devlet üniversitesine gitmeye karar verdiğinde, birbirlerinden uzaklaşacaklarından endişelenmişim, bunun kız kardeşimi mahvedeceğini biliyordum. Ama Charlotte ayda bir eve geliyordu ve ayrı oldukları zamanlarda bile her gün konuşmaya devam ediyorlardı.

Dediğim gibi, bu kız çok iyiydi.

Sunucumuz şarabı getirdi ve ben de tadına baktım, çünkü bugünlerde kendimi biraz şarap uzmanı olarak görüyordum. Biz sipariş ettik

akşam yemeği ve sohbet akıp gitti.

Jilly bardağının kenarından bana bakarak, "Babam bugün sana rastladığını söyledi," dedi. "Harika bir sohbet ettiğinizi söyledi."

"Kendisi hakkında konuştu. Klasik Dean Dane hareketi. Ben dinledim. Onu Bambi'nin önünde utandırmak istemedim."

Garrett kıkırdadı. "İnsanların senin nazik olduğunu bilmesinden nefret ediyorsun, değil mi?"

"Evet, ne zaman birine düğün masraflarını senin karşıladığını söylesem, kafamı koparıyorsun," dedi Jilly.

Omuz silktim. "Ben kredi için bir bok yapmam. İstediğim için yapıyorum. Çünkü sevdiğim insanlar için bir şeyler yapabilmek için çok çalışıyorum."

"Sen nazik bir adamsın, Ledger. Bunu bilmeyen bir tek sen varsın." Charlotte bardağına uzanıp bana gülümsedi ve o an göğsüm sıkıştı.

Kadınlar göğsümü sıkıştırmazdı. Elbette, sikimin çoğu zaman kendi aklı vardı.

Ama Charlotte Thomas her par amın tepki vermesini sağladı.

Ve bu beni çok kızdırdı. Artık hormonlu bir ergen değildim.

Lanet olsun, adamım.

Uzun bir nefes verdim. "Bu kadar yeter. Düğün hakkında konuşalım."

"Ledger." Jilly'nin sesi titriyordu. "Bunun hakkında konuşmayı kesmek istemiyorum. Bana hayalimdeki düğünü yaşattığın için teşekkür ederim. Annemin evinin borcunu  dediğin için de teşekkür ederim. Bana bu sabah söyledi."

Annemden bir ricada bulunmuştum.

Kimseye söyleme.

Bunu yaptiğım için çok mutluydum. Hayatı boyunca bize destek olmak, istediğimiz ve ihtiyacımız olan her şeyi vermek için çalışmıştı. Asla şikayet etmedi, beleşçi kocası onu terk ettiğinde bile.

Ve finansal olarak iyi durumdaydım. Birkaç yıl önce borsayı incelemeye başlamıştım ve yatırımlarımda çok şanslıydım. San Francisco'nun en gözde mimarlık firmasında çalışıyordum ve piyasanın düşüşe geçtiği yıllarda birkaç kiralık ev satın almıştım ve bunların da çok kazançlı bir yatırım olduğunu kanıtlamıştım.

Sonuc olarak. Anneme ve kız kardeşime yardım edebilecek durumdaydım ve bunun için çalışıyordum.

"Annenin evinin borcunu mu ödedin?" Charlotte inanamayarak başını salladı.

"O kadar borcu yoktu. O evin parasını çok çalışarak ve sebat ederek ödedi. Herkese benim ödediğimi söylemesi bunu gölgeliyor." Kız kardeşime kaşlarımı kaldırdım, çünkü tam da bu yüzden annemin kimseye söylemesini istemiyordum. "Artık o kadar çok çalışmayı bırakabilir."

"Dostum. Seninle gurur duyuyor. Bu yüzden bize söyledi." Garrett omuz silkti ve kendimi bir pislik gibi hissettim.

"Dinleyin, benim iyi giden bir kariyerim var. Sizden daha fazla çalışmıyorum. Sadece şanslıyım." Bardağımdan uzun bir yudum daha aldım. Normalde bu kadar alçakgönüllü bir adam değildim ama söz konusu bu üçü olduğunda farklıydım.

"Bazen kendi hayallerinin peşinden gitmediğin için endişeleniyorum," dedi Jilly masanın öbür ucuna uzanıp elimi sıkarken. "Her zaman kendi şirketinin sahibi olmak istedin. Kendi projelerini kendin seçmek. Ama bunun yerine, yeteneğinden para kazanan şehirli bir adam için çalışarak büyük paralar *kazanıyorsun*. Ve kızıyla çıkman için sana baskı yapıyor. Bu hoşuma gitmiyor."

Kıkırdadım. "Evet, Harold Cartwright benim yeteneğimden para kazanmıyor. Adam tasarımlarıyla ünlü. Şehirdeki bir düzineden fazla ikonik binadan sorumlu. Ve bazen orijinal hayalin peşinden gitmezsiniz çünkü hayal değişmiştir."

Ve gerçek de buydu. Kendim için çalışıyor olsaydım bu yaşam tarzını sürdüremezdim. Farklı bir yol izlemiş olsaydım, aileme son birkaç yıldır sağlayabildiğim şekilde bakamazdım. Cartwright Designs'da staj yapmam sağlandığında bir şans yakalamıştım ve adam bana inanmıştı. Her zaman aynı fikirde değildik ama zanaatıma saygı duyuyordu. Gençlerin fikirlerinden faydalanmayı sevdiğini çünkü bunca yıl mimarlık okumaktan yorulduğunu söylüyordu. Ben de yeni bir bakış açısı getirdim. Yaptığımız projeleri ben seçemiyordum ve iyi bir amaç için olsa bile kazançlı olmayan işler yapmaktan hoşlanmazdı ama tasarım konusunda liderliği bana bırakırdı.

"Seni seviyorum, Ledger. Anneme yardım ettiğin ve benim için bu kadar çok şey yaptığın için sana minnettarım. Garrett ve ben... bize bu özel günü yaşattığın için sana ne kadar teşekkür etsek azdır. Ama artık *kendinize* odaklanmanızı istiyorum. En son ne zaman durup

ne istediğini hakkında? Gerçekten istediğini için biriyle çıkmak? Bir aile kurmayı düşünüyor musun?"

Şarabım boğazıma kaçtı ve Charlotte'un eli hemen sırtımı buldu ve öksürük geçene kadar hafifçe sıvazladı.

"Tanrım, Jilly Bean. Kendim için çok iyi şeyler yapıyorum. İstedikim her şeye sahibim. Ve bir aileye sahip olmak hiçbir zaman ilgilendiğim bir şey olmadı. Sen, annem ve büyükannem varsınız ve bu benim için yeterli. Kadınlara gelince, gayet iyiyim. Bu konuda endişelenme."

Charlotte'un eli çekildi ve sanki sözlerim hakaretmiş gibi omuzları benim yanımda sertleşti. İyi oldu. Gençken işlerin daha ileri gitmesine izin vermediğim için memnun olmasını istiyordum. Çünkü muhtemelen şimdi benden nefret ederdi. Ve arkadaşlığımızı yeniden rayına oturtuyorduk.

Bu ondan etkilenmediğim anlamına mı geliyordu? Kesinlikle hayır.

Ama Charlotte Thomas ile oraya gitmezdim. Çünkü gidersem geri dönüşü olmazdı.

Bütün paketi isterdi. Beyaz atlı adamı. Peri masalını.

Peri masallarına bile inanmazdım.

Nasıl bittiklerini çok iyi biliyordum.

"Eğer iddia ettiğin gibi sıkı ilişkilerden hoşlanıyor olsaydın, bence hâlâ Jessica'yla çıkıyor olurdun. Bu yüzden daha fazlasını istemiyormuş gibi davranabilirsin, eğer bu seni havalı hissettirecekse, ama ben seni senden daha iyi tanıyorum," dedi kız kardeşim, tek kaşını kaldırırken, sadece ona meydan okumam için yalvarıyordu.

"O zaman şu anda çok aç olduğumu biliyorsun, değil mi?" Servis görevlisi yemeğimizi masaya koyarken alay ettim. Bu konuşma için hiç havamda değildim.

Telefonuma baktım ve patronum Harold'dan bir mesaj gördüm. Ortaokul projesi için tüm bilgileri ona göndermiştim. Ona bunun seve seve üstleneceğim bir iş olduğunu çünkü benim için kişisel olduğunu söylemiştim.

Harold ~ Küçük kasaba ortaokuluna hayır. Rakamlar söz konusu zaman için uygun değil ve portföyümüzü geliştirmek için hiçbir şey yapmayacak. Küçük bir kasabadaki küçük bir okul kimsenin umurunda değil. Projeyi reddettiğimizi bildirin.

Hay sikeyim. Bu beni çok kızdırdı. Orada geçirdiğim onca yıl boyunca hiç kişisel bir iyilik istememişim. Benim için anlamı olan bir projeyi üstlenmek.

Ben ~ Bu son derece hayal kırıklığı.

Harold ~ Kendi şirketinizin sahibi olduğunuzda, kararları siz verebilirsiniz.

İlginç, çünkü beni yakında ortak yapacağını söyleyip duruyordu. Son bir buçuk yıldır bunu söylüyordu ve ben de bunun beni oyalamanın bir yolu olup olmadığını merak etmeye başlamıştım.

Ne söylediğinin farkına varmış olmalı, çünkü hemen tekrar cevap verdi.

Harold ~ Ortak olduğunuzda, ne yapacağımız konusunda çok daha fazla söz sahibi olacaksınız. Ancak, bu şirketteki büyük hissemenden vazgeçmeyeceğim için her zaman nihai karar verici ben olacağım. Ve bunu söylediğim için üzgünüm Ledger, ama Honey Mountain'da bir ortaokul bizim için hiçbir amaca hizmet etmiyor.

Doğru. Çünkü amaç toplumdaki çocuklara öğrenebilecekleri bir yer sağlamak. O neden bahsediyordu? Bu gibi konularda sık sık kafa kafaya verirdik ama bu sefer burada olmak farklı hissettirdi. Daha çok acıttı.

Ben ~ Sanatın amacı her zaman kendine hizmet etmek değildir. Bunu böyle bırakacağım.

Harold ~ İşte bu yüzden sana takımımda ihtiyacım olduğunu biliyordum. Sen iyi bir adamsın. Benden daha iyi bir adamsın, ki bu her zaman kar hanemiz için iyi değildir. Her neyse, döndüğünde seni yata davet etmek istedim. Ben, sen, Maureen ve Jessica, Meksika'da bir hafta. Kulağa nasıl geliyor?

Artık kızıyla çıkmadığımı düşünürsek kulağa çok garip geliyordu. Ayrıldığımızı duyduğunda, bunu kabul etmedi. Bu beni rahatsız etmedi çünkü ciddi bir şey değildi, o yüzden sorun etmediğini düşündüm. Ama bu kesinlikle beni şaşırtıyordu.

Ben ~ İki hafta izin aldıktan sonra, sanırım sen gittiğinde kaleyi ben korusam iyi olacak.

"Hey, telefonları kapatın. Hadi yemek yiyelim," dedi Jilly.

Zil sesini kapattım ve telefonumu yanıma koydum. Ama içime huzursuz bir his yerleşti.

Ve ben her zaman içgüdülerime güvendim.

Yemeğin geri kalanı hafif ve eğlenceliydi. Konuştuk, güldük ve kız kardeşim bize bekarlığa veda partileri için kesin talimatlar verdi; bu partiler aynı gece olacaktı ve her ikisi de Beer Mountain'da sona erecekti.

"Dediğim gibi. Bu sıkı bir tasma, dostum. Ama diğer ucunda sen olduğun için mutluyum." Garrett'ın omzuna vurdum ve kız kardeşim Charlotte'la birlikte önümüzde yürürken sadece güldü. Kızlar birkaç kadeh şarap içmişlerdi ve Garrett'la ben ikimiz de araba kullandığımız için bir kadehte durmuştuk.

Sarılıp vedalaştık ve Charlotte için yolcu kapısını açtım. Durdu ve bana gülümsedi, yanakları kızarmış, gözleri biraz parlamıştı. Kız içkiyle hiç başa çıkamamıştı.

Ama o kadar tatlıydı ki, başka tarafa bakmak zordu.

Yolcu koltuğuna yerleştikten ve hıçkırdıktan sonra, "Sana yardım edeyim," dedim. Üzerine eğildim ve emniyet kemerini vücuduna doğru çektim. Kayışı diğer tarafa geçirip yerine oturturken parmaklarım yanlışlıkla göğüslerini sıyırdı. "Bunun için üzgünüm."

"Değilim," diye fısıldadı ben geri çekilirken, bakışlarımız kilitlenmişti. Sik beni.

Ay ışığı ön camdan içeri süzülürken ela gözlerinde kehribar ve altın rengi pırıltılar parlıyordu. Dolgun dudakları beni çağırıyordu ve hızla geri çekilip kapıyı kapattım. Arabanın etrafında yürürken kendimi ayarladım çünkü aletim fermuarıma karşı öfkeleniyordu.

Eve gidip onu biraz rahatlatmak için sabırsızlanıyordum.

İhtiyacım olan şey buydu. Soğuk bir duş ve kendi ellerimle biraz zaman geçirmek.

Evde olmak. Charlotte Thomas'a yakın olmak. Beklediğimden daha zordu.

Yine de daha

fazlasını

arzuluyordum.

Onu

arzuluyordum.

Buraya bunun için gelmemiştim. Kız kardeşimin düğünü için buradaydım. Onun en iyi arkadaşıyla aramı düzeltmek istiyordum. Charlotte benim de Colt dışında sahip olduğum en iyi arkadaşımdı.

İşleri daha iyi hale getirmek istedim, karmaşıklaştırmak değil.

Evinden bir blok ötedeki ışıklarda bana dönene kadar sessizce eve gittik.

Yanağı arabamın koltuğuna yaslanmıştı ve bana gülümsedi.

"Sen iyi bir adamsın, Ledger. Öyle değilmişsin gibi davranmayı bırak."

Elim yanağını buldu. "Numara yapmıyorum Uğur Böceği. Sadece kim olduğum konusunda dürüst davranıyorum."

Işığın rengi değışti ve elimi çekip ilerledim.

"Şirketiniz ortaokul projesini üstlenirse daha çok burada olacak mısınız? Bunu denetleyecek misiniz?"

Boğazımı temizledim. "Patronum bunu yapmak istemiyor. Finansal olarak çok iyi bir hamle değil. Bu onun için gerçekten bir amaca hizmet etmiyor."

Kıkırdadı. "Vay canına. Önümüzdeki yüz yıl boyunca binlerce çocuğun devam edeceği bir okul inşa etmeyi ve bunun bir amaca hizmet etmediğini düşünmeyi hayal bile edemiyorum. Geri verme amacına ne dersiniz?"

"Bazen işler bu şekilde yürümez. Büyük paralar böyle kazanılmaz." Sesimde bir alay vardı ama söylediklerime katılmadığım için samimi gelmiyordu.

Tek derdim para kazanmaktı. Ama aynı zamanda geri vermekle de ilgiliydim. Vermeyeceksen ne anlamı vardı ki?

"Patronunuzun, annenizin evinin borcunu ödemenizin ve kız kardeşinizin düğün masraflarını karşılamamanızın iyi bir iş olduğunu düşüneneğinden şüpheliyim, değil mi?"

Arabayı onun yoluna çektim. "Muhtemelen haklısın. Ama özel hayatımla ilgili kararları o vermiyor."

Arabayı park ettim ve yüzümü ona döndüm.

"Ama seni kızıyla çıkmaya ikna etti, değil mi? Bana sorarsanız, hem özel hem de iş hayatınızla ilgili kararları o vermek istiyor gibi görünüyor."

Sözlerini değerlendirdim ve restoranda hissettiğim o huzursuzluk her zamankinden daha güçlü bir şekilde oradaydı.

Jessica'ya çıkma teklif etmem konusunda başımın etini yemeye devam ettiğinde bunu hissetmiştim. Adam benim akıl hocamdı. Bana kariyerimi vermişti. Kendim için bir isim yapmama yardım etti.

"Benim için endişelenme Uğur Böceği. Ben iyi olacağım."

Kemerini çözdüm ve arabadan indim, sonra yolcu kapısına doğru ilerledim ve inmesine yardım ettim. Yanakları hâlâ biraz pembeydi ama oldukça çabuk ayılmış görünüyordu.

"Bıraktığın için teşekkürler." Önümde yürüdü ve anahtarı kapıya koydu.

Arkanı dön, orospu çocuğu.

Evine git.

Ön kapısına giden üç basamağı çıktım ve tam arkasında durdum. Etrafında döndü. "Yani bir gün gerçekten bir aile istemiyor musun? Bu da

Senin için üzülyorum."

Parmaklarımı saçlarımda gezdirerek uzun bir nefes verdim. "Benim bir ailem var. Başka birinin hayatını mahvetme riskine girmeme gerek yok."

Başını yana eğdi ve beni inceledi. Çok yakındım; tek yapmam gereken biraz ileri gitmekti ve dudaklarım onunkileri sıyırıp geçecekti. "Her zaman risk vardır, Ledger. Ama bu riskler buna değer. Anneni, nineni ve Jilly'yi ne kadar çok sevdiğine bir bak. Kendi ailen olsun istemez misin?"

"İş hayatımda risk alırım ama özel hayatımda almam. Ne istediğimi ve ne vermek istediğimi biliyorum. İlişkilerim de bana uygun."

Eli yüzümün yan tarafına doğru hareket etti ve parmakları çenemdeki tüyleri sıyırdı. Sıcak nefesi yanağımı gıdıkladı.

Onu istedim.

Sadece bir tat.

Sadece bir kez daha.

Dilim dışarı çıkıp alt dudağımı ıslattı ve gözleri bu harekete odaklandı.

"Bana yalnızlık gibi geliyor," diye

fısıldadı. "Benim için endişeleniyor

musun, Charlie?"

"Her zaman," dedi ve sesi çatallaştı. Lanet olsun. Onu daha öpmemiştim bile ve şimdiden canını yakıyordum. Ama tamamen çekip gitme düşüncesi bir seçenek değildi. Bunun yerine, aramıza biraz mesafe koyarak geri çekildim.

"Artık seyahat programımız olduğuna göre, yarın eve yemek getirmeme ve bekarlığa veda partileri için planın üzerinden geçmemize ne dersiniz?"

"Bana uyar. Ama bu sefer akşam yemeğini ben alacağım." "Tamam.

Yarın gece görüşürüz," dedim ve geri geri yürüyerek merdivenlerden inerken kapısını iterek açtı.

"Bira Dağı'ndaki partilerin bitmesini istediğini biliyorsun. Seni Lucy Blocker'dan koruyamayabilirim. Benden biraz daha uzun." Gülmekten başı geriye düştü ve ben gözlerimi ayıramadım.

"Benim için endişelenme Uğur Böceği. Kendi başımın çaresine bakabilirim." Hayatım boyunca bunu yaptım.

Kıkırdadı ve içeri girip kapıyı kapattı.

Arabama tırmandım ve zonklayan ereksiyonumla inledim.

Evde geçireceğim iki hafta uzun olacaktı. Telefonuma baktım ve Jessica'dan gelen bir mesaj gördüm. Birkaç haftadır konuşmamıştık, bu yüzden şimdi ondan haber almak beni şaşırtmıştı.

Jessica ~ Lütfen babanın Meksika gezisini geri çevirme. Seni özledim. Aramızdaki şeyleri yeniden canlandırmak için bir şans olur. Sen varsan ben de varım.

Hay sikeyim. Bu işleri zorlaştıracaktı. Dostça ayrıldığımızı sanıyordum ama Harold'ın bu seyahat için bastırması, Jessica'nın da bunun gerçekleşmesi için ona baskı yaptığı anlamına geliyordu. Çünkü onun için çalıştığım onca yıl boyunca bir kez bile birlikte tatile çıkmamıştık.

Ben ~ Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Senin için en iyisini diliyorum. Ama bence ikimiz de yolumuza devam etsek iyi olur.

Jessica ~ Ya istemiyorsam?

Birlikte geçirdiğimiz kısa süre içinde bu benim için bir sorun olmuştu. Hayır denmesinden hoşlanmıyordu ve yapmak istediği şeye uymadığımda birkaç hafif öfke nöbeti geçirdiğini görmüştüm. Şımarıktı. Kendini beğenmiş. Ve bu beni cezbetmiyordu. Başından beri ona ciddi bir şey istemediğimi söylemiştim. O da öyle olmadığında ısrar etti.

Ben ~ Üzgünüm. Ama ben öyle hissetmiyorum. Umarım arkadaş olabileceğimiz bir zaman gelir.

Bundan daha açık sözlü olamazdım.

Ve garip bir şekilde, bu konuda stresli değildim. Normalde patronumun kızının ayrılığımızla ilgilenmemesi beni strese sokardı.

Ama tek düşünebildiğim Charlotte Thomas'tı.

Ve bana bakış şekli.

Dudaklarının benim için ayrılışını.

Ve onu ne kadar çok istediğimi.

yedi

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Ertesi sabah işe geldiğimde Ledger'ı düşünmeden edemiyordum ama bu sınıfıma gitmek için köşeyi döndüğümde Tobias'la karşılaşmamı engellemedi.

"Bayan Thomas, günaydın," dedi ama yine o ürkütücü ses şeyini yaptı. Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyordum. Burada o kadar uzun süredir çalışmıyordu. Beden eğitimi öğretmenimiz Bayan Holiday doğum iznine ayrılmıştı ve okul yılı sonuna kadar onun yerine bakacaktı.

"Merhaba. Günaydın. Erken gelmişsin," dedim, yanıma gelip beni sınıfıma kadar takip ederken.

"Erken kalkan yol alır, değil mi?"

"Elbette." Çantamı masama bırakıp yüzümü ona döndüğümde garip bir şekilde kıkırdadım.

"Dün gece Beer Mountain'da yakıldım. Dostum, orası çok vahşiydi. Bir ara benimle orada buluşmalısın."

Randevudan anladığı bu muydu? Sarhoşken onunla Bira Dağı'nda buluşmak mı?

"Belki bir ara sana rastlarım." Yerime oturdum ve ipucunu anlamasını umarak bilgisayarımı açtım.

"Biriyle mi görüşüyorsun? Bu yüzden mi beni başından savıyorsun?" Bakışları benimkilerle kilitlenirken dudaklarını yaladı.

"Onun gibi bir şey," dedim, çünkü kaba olmak istemiyordum, ama bu hiçbir yere gitmiyordu.

"Bekâr olduğunuzda bana haber verin, eğer şanslıysanız henüz kimse beni kapmamış olur. Rekabet çok şiddetli." Güldü.

gölünç bir şekilde yüksek sesle ve sonra kapıdan çıkmadan önce göz kırptı.

Sevgili Tanrım, lütfen bunun bugün olacakların bir işareti olmasına izin verme.

Günlüğümü çıkardım ve hızlıca bir şeyler yazdım. Günlüğümü iş yerindeki masamda tutuyor ve genellikle hazırlık zamanlarımda ona yazıyordum. Bu, annemin biz küçükken kız kardeşlerim ve benimle başlattığı bir şeydi ama ben bu alışkanlığımı hiç bırakmamıştım. Annem bize güne şükranla başlamayı öğretmişti. Her gün minnettar olduğum üç şeyi yazardım. Genellikle birkaç gün üst üste aynı şeyleri yazardım ama bugünün yazısı kesinlikle farklıydı.

1. Ledger hayatıma geri döndüğü için minnettarım. Onu özlemiştim.
2. Geçmişimle hesaplaşabildiğim için minnettarım. Ve bir parçam da bunun tek taraflı bir aşk olmadığını öğrendiği için ekstra minnettar.
3. Ailem, Jilly ve harika işim için minnettarım.

Telefonum titrerken günlüğümü kapattım ve çekmeceye geri koydum.

Ledger ~ Harold'un ortaokul projesini yapmak istemediğinden kimseye bahsetme. Bunu gerçekleştirmeye çalışacağım. Yapabileceğimden emin değilim ama denemeye değer.

Ben ~ Gördün mü, o yakışıklı dış görünüşün altında iyi bir adam var.

Cevap vermesini beklerken küçük tırnağımı çiğnedim. Aramızdaki bu gizli flört ilişkisini seviyordum. Jilly'nin fark etmesinden korkuyordum ama kesinlikle fark etmiş gibi görünmüyordu çünkü düğün için New York'tan gelecek olan Garrett'ın kuzeni Robby ile beni ayarlamaktan bahsetmişti. Dün akşam yemekte bu konudan bahsederken Ledger'ın yanımda kaskatı kesildiğini hissettiğime yemin edebilirim ama belki de sadece hayal görüyordum. Belki de küçük bir parçam hala çocukluk aşkım için bir meşale taşıyordu. Tanrı biliyor ya, o zamanlar

Ona ilgi duyuyordum ama bunun bir yere varamayacağını da biliyordum.

Farklı şeyler istiyorduk.

Farklı şehirlerde yaşıyorduk.

Eskiden benim için hiç savaştığımızı, şimdi de kesinlikle savaştığımızı.

Aklımın hep onda olmasından nefret ederek silkeledim. Bana bir arkadaşlık teklif etmişti ve ben hâlâ o adamla ilgili hayaller kuruyordum.

Zil çalmadan ve çocuklar sınıfa girmeden önce sessizce kendime küfrettim. Sabah zili çalmadan önce boş zamanları varken Kell ve ben merkezleri kurduk. Darwin ders başlamadan önce her zaman yaptığı gibi beni takip etti. Odanın önündeki sandalyeye geçip zilin çalmasını beklediğimde bana yaklaştı. Darwin'in kişisel alan ve sınırlar söz konusu olduğunda sosyal becerileri pek iyi değildi. Bunun üzerinde çalışıyorduk.

Ancak Roma bir günde inşa edilmedi ve Darwin de anaokulu sırasında onun için belirlediğim her bir hedefi gerçekleştiremeyecekti.

"İnsanlara çok yaklaşma konusunda sana söylediklerimi hatırlıyor musun?" Burnu neredeyse benimkine çarparken ve elleri yanaklarıma doğru hareket ederken sordum.

"Biliyorum, Bayan Thomas. Ama sadece kahvaltıda ne yediğinizi görmek istiyorum." Birkaç kez kokladı ve sonra gülümsedi. "Yine yoğurt ve meyve mi?"

Burnumu çektim çünkü bu çocuk koku alma konusunda inanılmazdı. Salam kokusu yüzünden Marcy Waters'a birçok kez seslenmişti. Ve Marcy'nin kolayca tetiklendiğini düşünürsek, bu hiç iyi gitmedi. Bununla birlikte, genellikle çok isabetliydi.

"Evet. Yoğurt ve meyve. Ama unutmayın, insanlar nefeslerini koklamanızdan hoşlanmazlar. Bazı insanlar bunun kaba olduğunu düşünüyor."

"Kaba olduğumu mu düşünüyorsun?" diye sordu, kahverengi gözleri fincan tabağı kadar büyüktü.

"Bilmiyorum, Darwin. Çünkü senin kalbini biliyorum. Ama yine de insanların başkalarından takdir görmesi için uyulması gereken kurallar var. Yani, bu gerçekten uygulamayı istediğim bir şey, tamam mı?"

"Pekala. Bayan Thomas, Bay Dane ile evlenecek misiniz? Sanırım o sizinle evlenmek istiyor."

Kıkırdadım. "Kesinlikle benimle evlenmek istemiyor. Biz sadece arkadaşız."

"Vay be," dedi dramatik bir şekilde ve alnını sıvazladı. "O zaman bir gün seninle hâlâ evlenebilirim."

Elini sıktım ve gülümsedim çünkü çocuk şeker gibi tatlıydı. Tam zil çaldığı sırada halıdaki yerine oturmasını işaret ettim.

Geri sayım başlamıştı ve birlikte geçireceğimiz günler tükeniyordu. Bugün paylaşımında bulunmaları ve soru sormaları için halı üzerinde her zamankinden daha fazla zaman ayırmalarına izin verdim.

"Evet, Raymond," dedim ve konuşması için başımı salladım. "Annem için endişeleniyorum," dedi sesi titreyerek.

"Annenin nesi var tatlım? Kendini iyi hissetmiyor mu?" O anda onu bu hafta hiç görmediğimi fark ettim. Büyükannesi onu almaya gelmişti.

"Yeni memeleri var. Gerçekten büyükler ama bandajların altında henüz göremiyoruz. Onlarla kendisine yeni bir koca bulacağını söyledi. Ama acıyorlar Bayan Thomas. Çok uyuyor."

Hayatıma hoş geldin.

Kell arka masada çalışıyordu ve ağzını kapatıp kendini düzeltmeden önce histerik bir kahkaha atarak başı geriye düştü. Ben de kendimi toparlamak için bir dakika bekledim ve Marcy öfkesine hakim olamadı.

"Memeler" dedi. Okulda meme diyemezsin. Annem de göğüslerinin büyük ya da küçük olmasının önemli olmadığını söyledi. Hepsi güzeldir." Marcy gözyaşlarına boğuldu çünkü beş yaşında olmak ve dünyayı kontrol etmek istemek zordu.

Anladım.

"Tatlım, git bir bardak su getir lütfen." Marcy'ye kaşlarımı kaldırdım ve sonra Raymond'a döndüm. "Söz veriyorum, annen kısa sürede eskisi gibi olacak. Sen merak etme."

Muhtemelen yenisinden daha iyidir.

Elimde olmadan göğsüme baktım ve bana bakan iri kızların olmasının nasıl bir şey olacağını merak ettim. Başımı kaldırıp Kell'in bakışlarıyla karşılaştım ve ikimiz de başımızı sallayıp gülmemek için kendimizi zor tuttuk.

Neyse ki, Marcy'nin okuma masasının üzerine kusması ve eve hasta olarak gönderilmesi dışında günün geri kalanı hızlı geçti. Anaokulu, günlerinizi geçirmek için öngörülemeyen bir yerdi - ama yine de onu sevdim.

Honey Mountain Pie Company'den büyük bir pizza almak için uğramıştım, şehirdeki en iyi pizzaydı. Crawford ailesi buranın sahibiydi ve küçük Creek Crawford benim sınıfımdaydı, bu yüzden uğradığımda her zaman çok tatlı davranırlardı. Pizza kutusunu arabamın yolcu koltuğuna bıraktım ve Vivian'ı görmek ve bu akşam için de birkaç hamur işi almak üzere Honey Bee's'e koştum.

Kapıyı kilitlemek üzereyken fırın kapanmıştı. Baby Bee bugün izinli olduğu için Niko'yla evdeydi ve Jilly de bugün için çoktan ayrılmıştı.

Vivi bir kutu dolusu şekerleme hazırlayıp bana uzattı. "Demek meşguldün. Düğün planları iyi gidiyor mu? Jilly dün gece her şeyi gözden geçirmek için yemek yediğinizi söyledi. Bana seni Garrett'ın kuzeni Robby ile tanıştırmak istediğini söyledi."

"Evet. Kulağa umut verici geliyor." Omuz silktim. "Gerçi New York'ta yaşıyor, o yüzden bunun nasıl işe yarayacağından pek emin değilim."

Kıkırdadı. "Ledger ile işler nasıl gidiyor?"

"İyi. Bekârlığa veda partilerini planlamak için bu akşam toplanıyoruz."

Tezgâhın yanına geldi ve beni inceledi. "O döndüğünden beri sık sık buluşuyor gibisiniz."

"Biliyorsun, yıllar içinde birbirimizden koptuk. Bu yüzden, bir yandan düğün için hazırlık yaparken bir yandan da arkadaşlığımız üzerinde çalışmaya karar verdik."

Gülümsedi ve uzanarak gevşek bir saç telini kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Güzel. Senin için çok şey ifade ettiğini biliyorum. Bence bu harika bir şey. Yıllar sonra aranızda bir şey olsa Jilly'nin bundan rahatsız olacağını sanmıyorum."

Başımı salladım, gözlerim tavanı buldu. "Böyle bir şey olmayacak. Öncelikle, o burada yaşamıyor bile."

"New York'taki kuzenimden çok daha yakın bir yerde yaşıyor."

Kıkırdadı. "Ledger öyle biri değil. Rastgele biriyle çıkar. Ciddi şeyler yapmaz. Bu açıdan daha farklı olamazdık. Ben bir aile istiyorum. O istemiyor. Ben mutluyum.

onunla arkadaş olmak, ama bundan fazlası değil."

"Dün sandviçiniz için çok endişeliydi. Ama babası fırına geldiğinde buz gibi oldu. Orada pek sevgi yok, değil mi?"

"Bence çok fazla hasar var. Çok fazla öfkesi var."

"Sanırım siz gençken onunla bu kadar çok bağ kurmanızın nedeni buydu," dedi, gözleri duyguyla ıslanmıştı.

"Ne?"

"Annem öldüğü için üzgündün. O zamanlar hepimiz birbirimize yardımcı olamayacak kadar çok acı çekiyorduk. Ama Ledger ve Jilly'nin babası gittikten sonra, Jilly bir süre için biraz çıldırmış gibi görünüyordu ve Ledger dünyanın yükünü üzerine aldı. İkinizi sürekli konuşurken gördüğümü hatırlıyorum. Gençler için fazla derin bir sohbetti. Ama şimdi anlıyorum. İkiniz de farklı şeylerin yasını tutuyordunuz. Siz annenizi kaybettiniz, onun ailesi de dağıldı."

Başımı salladım. "Yaşından çok daha akıllısın Vivian West." Yanağından öptüm. "O zamanlar benim için gerçekten iyi bir arkadaştı. Bu konuda çok fazla insanla konuşmazdım ama onun yanında kendimi hep güvende hissedirdim."

"Senin yanında da kendini güvende hissediyor olmalıydı, çünkü diğer herkese karşı şapşaldı. Okuldaki çekici, komik çocuk. Sana gösterdiği diğer yönünü asla göstermedi."

"Sanırım o zamanlar birbirimize sahip olduğumuz için şanslıydık." "Kesinlikle. Niko olmasaydı hayatta kalamazdım."

"Biliyorum. Kocan olmadan önce senin için iyi bir arkadaştı." Yanağına bir öpücük kondurdum. "Gitmem gerek. Niko ve Baby Bee'ye sevgilerimi ilet. Bu hafta sonu onu görmeye geleceğim."

"Seni seviyorum, Charlie."

"Seni seviyorum," dedim kapıdan çıkıp arabama atlarken.

Evimin önüne geldiğimde aceleyle içeri girdim ve üzerime bir çift kot şort ve beyaz bir atlet giydim. Saçlarımı at kuyruğu yaptım ve bitkilerimi sulamak için arka bahçeye çıktım. Bu küçük evi çok seviyordum. Küçücüktü ama tamamen bana aitti. Tam gölün üzerindeydi ve her gün kahvemi dışarıda içerken muhteşem turkuaz suya bakıyordum.

Burası Vivi'nin ilk eviydi ve banyoyu ve mutfağı yeniden yaptırdığı için ben kazanmıştım. Ama Niko'yla birlikte buradan çok uzak olmayan bir göl kenarında büyük bir ev satın almışlardı ve ben de bunu ondan almıştım.

Kendime ait bir kano almak için para biriktiriyordum ama şimdilik genellikle Vivian'ın ya da Everly'nin evlerine gidiyordum çünkü her ikisinin de göl kenarında kanoları, jet skileri ve aklınıza gelebilecek diğer tüm su sporu oyuncakları olan evleri vardı. Ama kendime ait bir kanom olacağı ve onu suya indirebileceğim günü iple çekiyordum. Dylan Everly'nin misafiri evinde kalıyordu ama nerede yaşayacağını öğrendikten sonra kendi evini tutmayı planlıyordu. Hukuk fakültesinden yeni mezun olduğu için şu anda baro sınavına hazırlanıyordu ve biraz tecrübe kazanmak için önümüzdeki birkaç ay boyunca burada, kasabada bir kâtipliği kabul etmişti.

Kapı çalındı ve ben de hortumu kapatıp aceleyle içeri girdim. Kapıyı açtığımda Ledger elinde bir şişe şarap ve bir buket çiçekle karşımda duruyordu. Pembe şakayıklar. En sevdiğim. Beyaz bir tişört, bir çift haki şort giymişti ve bunu gülünç derecede seksi göstermeyi başarmıştı. Koyu renk dalgaları kafasının üzerinde dağınıktı ve koyu renk gözleri benimkilere kilitlenmişti.

Gözleri beni her zaman sarhoş etmişti. Onunki kadar eşsiz başka bir çift göz görmemiştim. Bazen kahverengiydi.

Altın rengi ve kehribar rengi patlamaları, diğer zamanlarda ise kararır ve neredeyse siyah görünürlerdi. Ama benimkilerle buluştuklarında her zaman anlamlıydılar.

"Sana bu gece her şeyi halledeceğimi söylemiştim," dedim geri çekilip onu içeri alırken.

Islık çaldı. "Burası çok... sen. Ve ben bir pislik değilim. Kimsenin evine elim boş gitmem. Nan bunları bahçesinden gönderdi."

Çiçekleri bana uzattı ve ben de gözlerimi kapatıp onları içime çekerek bir an kokladım. Bu özel çiçekler benim için pek çok anıyı geri getirdi. Şakayıkları ilk kez küçük bir kızken Ledger'ın büyükannesinin bahçesinde koklamıştım. Sonra annem ve ben onları arka bahçemize diktik ve bugün hala çiçek açıyorlar. Ve her yıl annemin ölüm yıldönümünde mezarına bir buket pembe şakayık koyarım. Onlar onun da en sevdiği çiçektir. Her yıl 13 Şubat'ta -annemin vefat ettiği gün- bir buket pembe şakayık alırdım. Evimize gelirlerdi, çünkü ne yapıyor olursak olalım, hep birlikte annemin mezarını ziyaret etmek için eve gelirdik. Yanında bir kart yoktu ama kız kardeşim Dylan'dan geldiğine dair bir önsezim vardı. O kadar düşünceli olduğunu asla kabul etmezdi ama öyleydi. Ayrıca sadece bana gönderiyorsa kız kardeşlerimizi asla incitmek istemezdi ve annemle benim bu özel çiçeğe karşı ortak bir sevgimiz olduğunu biliyordu. Bunca yıldır Bayan Winthrop'tan çiçeği kimin gönderdiğini söylemesini istemişim ama o bunun müşterisinin gizliliğini ihlal etmek anlamına geleceği konusunda ısrar etmişti. Her zaman kıkırdardım, çünkü Dilly korkutucu olabiliyordu ve kadının gizlilik yemini ettiğinden hiç şüphem yoktu. İkiz kardeşim eğer birini koruyorsa bir mafya babası kadar korkutucu olabilirdi.

Mutfağa doğru ilerledim ve bir vazo indirdim, içini suyla doldurdum ve saplarını tam oturacak şekilde düzeltiltim.

"Şehirdeki bütün kadınlara böyle mi kur yapıyorsun? Güzel çiçekler ve pahalı şaraplarla mı?" Tezgâhın üzerine bıraktığı şişeye baktım.

"Benim ve hanımlar için endişelendiğine emin misin?"

"Endişeli değilim, sadece gözlemciyim."

Kıkırdadı ve arkasını dönerek yavaşça etrafı incelemeye başladı. Onu arka tarafa götürdüm ve manzarayı gösterdim.

"Burası çok güzel. Hep bir gün göl kenarında yaşayacağını söyledin."

"Yaptım. Sen on yaşındayken baban, annen, büyükannen, Jilly ve benim yaşayacağımız bir kale inşa edeceğini söylemiştin. Ve ben de

Ayrıca tüm kız arkadaşlarının yanına taşınacağını da söylemiştin. O zamanlar bile bir oyuncuydun."

Bir kahkaha attı. "Babam için bir kale inşa etmeyeceğim kesin."

Onu içeri götürdüm ve ikimize de birer kadeh şarap doldurdum, sonra da beyaz, yuvarlak, şirin masaya oturduk. "Babanın Jilly ile koridorda yürümesi seni rahatsız ediyor mu?"

Bunu düşündü ve kadehini bırakmadan önce şarabından bir yudum aldı. "Ne isterse onu yapmasını istiyorum. Bugün onun günü. Ama neden onun tarafından tekrar hayal kırıklığına uğratılmak için kendini hazırladığını anlamıyorum. Ona kim olduğunu gösterdi. Annemizi terk etti ve ikinci ya da üçüncü kez evlendikten sonra maddi olarak yardım etmedi. Hiç aramadı. Tamamen çekip gitti. Yani evet, bence tüm bunlardan sonra onu tekrar hayatına davet etmesi garip."

Pizza kutusunu açtım ve kendime bir dilim almadan önce tabağına iki dilim koydum.

"Jilly mutlu bir yerde. Bu olayla barıştı. Affetmek istiyor çünkü bazen tüm o öfkeyi içinde tutmak seni geri götürür." Dilimimi alıp bir ısırık aldım, o da aynısını yaptı ama neredeyse dilimin yarısını tek ısırıkta yedi, bu da beni güldürdü.

"Peki ya sen? Mutlu bir yerde misin?" Konuyu değiştirdi. "Mutluyum.

Yani, istediğim şeyler var. Uğruna çalıştığım şeyler. Ama Evet, iyi bir yerdeyim. Sen nasılsın?"

"Babam bir pislik ve bunu değiştiremem. Ama şehirde harika bir dairem var. İşimi seviyorum ama bağımsız olmamaktan da nefret ediyorum ve üzerinde çalışacağım projeleri kendim seçmeyi tercih ediyorum. Yani iyi bir yerde olduğumu söyleyebilirim ama işler daha iyi olabilir."

"Belki de ikiniz de şehirdeyken babanızla konuşmalısınız. Bu yardımcı olabilir. Onu affetmek zorunda olduğunuzu söylemiyorum, ama bununla barışabilirsiniz."

"Benim için endişeleniyor musun Uğur Böceği?"

Gülümsedim. "Bunu bana çevirmeye çalışmayı bırak. Senin hakkında konuşuyoruz." "Tamam. Ben onunla konuşurum. Daha önce bana mesaj attı ve onunla buluşmak istediğini söyledi.

Bu hafta öğle yemeği. Umalım da Jilly'yi koridorda yürütmekten vazgeçmeye çalışmasın, çünkü Jilly buna bel bağlamış durumda. Ayrıca, seninle koridorda yürümek için sabırsızlanıyorum."

Onun sözleriyle midem bulandı. Çünkü ben de dört gözle bekliyordum. Ama düğünün çok çabuk olmasını istemedim.

Çünkü bu hemen sonra gideceği anlamına geliyordu. Ve ben şu anda onunla geçirdiğim zamanın tadını çıkarıyordum. Jilly düğün planlamasıyla o kadar meşguldü ki benim pek ortalıkta olmadığımı fark etmedi.

"Ye bakalım, Dane. Bu gece çalışacağız. Dikkatim dağılmayacak. Güzel şakayıklarla bile."

Elini benimkinin yanındaki masaya dayadı ve telefonuna baktı, bakışları birbirine kenetlenirken telefonu eline aldı ve yere koymadan önce mesajı okudu.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet. Patronumla Patronumla şu ortaokul anlaşmasını müzakere etmeye çalışıyorum ama çok inatçı, o yüzden pek iyi gitmiyor." Serçe parmağı benimkine değdi ve parmağını biraz kaldırıp parmaklarımızı birbirine geçirdi. "Denemeye devam edeceğim."

"Tüm yapabileceğin bu, değil mi?" Fısıldadım ve bakışları ağızma odaklandı.

Temas anında nefesim neredeyse boğazımda düğümleniyordu. Kafamın içinde uyarı zilleri çalmaya başladı.

Çok derine iniyordum.

Parmaklarımızın birbirine değmesi bile vücudumun tepki vermesini sağladı.

Elimi çektim ve ayağa kalktım. "Biraz kağıt getireyim, sonra işe koyulabiliriz."

Ve biz de tam olarak bunu yaptık.

Bekarlığa veda partilerini planladık, pizza yedik, anılarımızı tazeledik ve güldük.

Vedalaşıp kapıya doğru ilerlediğinde mesafemi korudum. Elim kaldırıp el salladım çünkü şu anda ona sarılmak akıllıca olmazdı.

Ama ateşli bakışları benimkilerle kilitlendiğinde midem altüst oldu. "Yakında görüşürüz Uğur Böceği."

Başımı salladım ve kapıyı arkasından kapattım.

Sırtımı kapıya yasladım ve sabah şükran günlüğüme ne yazacağımı düşündüm.

Ve Ledger Dane'in yine listenin başında yer alacağını biliyordum.

OceanofPDF.com

sekiz

...

OceanofPDF.com

Defter

Sabahı Nan bahçedeyken onun evinde çalışarak geçirdim. Harold'a bazı numaralar gönderiyordum, çünkü sonunda ortaokul projesine daha derinlemesine bakmayı kabul etmişti. Dan Garfer günlerdir telefonumu meşgul ediyordu ve bu sabah onu arayarak hala üzerinde çalıştığımı bildirdim ama herhangi bir söz veremezdim.

Kullanabileceği başka mimarlar olduğunu biliyordum.

Ama ben Honey Mountain'da büyüdüm.

Ailem burada yaşıyordu.

Charlotte okul bölgesi için çalışıyordu. Bunu gerçekleştirmek istedim.

"Tamam, vakit geldi," dedi Nan içeri girip güneş şapkasını masanın üzerine bırakırken ve bana gülümserken. Bol keten bir şort ve kollarını güneşten korumak için uzun kollu beyaz keten bir gömlek giymişti. Bugün sıcak bir gündü. Bahçe eldivenlerini çıkardı ve yıkamak için çamaşır odasına doğru yürüdü. "Mayomu giydim bile. Git takımını giy. Söz vermiştin."

İnledim. Nan, Honey Mountain Yaşlılar Derneği'nin bir üyesiydi. Bir kulüp binaları, havuzları ve egzersiz odaları vardı. İskambil ve briç oynar, formunu korumak için yazlarını havuzda tur atarak geçirirdi. Ama benim bir yaşlılar kulübüne gidip havuzda takılmak gibi bir isteğim yoktu.

"Arkadaşlarınla geçireceğin zamanı ihlal etmeyeceğime emin misin?" Bundan kurtulmak için son bir çaba olarak sordum.

"Hiç şansın yok, Ledger. Bayanların hepsi havuzda kaslı, ateşli bir genç adam görecekları için heyecanlı. Seni bugün getireceğime söz verdim, hatta

Miranda Highwater, abartıya uyup uymadığını görmek için geliyor. Bu kızın arkasında kocaman bir sopa var ve seni göstermek için sabırsızlanıyorum."

"Aman Tanrım. Beni yaşlılara mı pazarlıyorsun?" Ayağa kalkarken homurdandım.

"Hey. Bu kadar dramatik olma. Biz yaşlıların hala gözbebekleri var, biliyorsun. Havuzda kırış kırış olmayan ve mahrem yerlerini çarpıştıracak kadar yakın durmadan duyabilen bir adam görmek güzel olurdu. Açıkçası, seni getirmek benim için hiçbir şey yapmıyor. Torunumu kesinlikle taciz edemem. Ama hanımlara söz verdim."

"Torununu ellemek mi? Ne oluyor, Nan? Bana dokunmasalar iyi olur. Beni ne diye yazdırdın?" Banyoya gidip mayomu giyerken güldüm. Bugün bunu yapmak zorunda olduğuma inanamıyordum. Sonra da babamla öğle yemeği yiyecektim. Ne şanslıyım. Charlotte'u iki gündür görmemiştim. Birlikte çok zaman geçiriyorduk ve aramızdaki sınırlar giderek bulanıklaşıyordu. Bekârlığa veda partileri için her şeyin siparişini vermiştik ve ertesi gece konuşmalarımızı tartışmak için akşam yemeği yiyecektik, yani buluşmak için uydurabileceğim fazla bir şey yoktu. Onu düşünerek uyanmak ve onu düşünerek uykuya dalmak da hoşuma gitmiyordu. İşler karışmaya başlamıştı.

Karmaşık bir şey yapmadım.

Dün bazı aile işleri yapmam gerektiğini söyledim, o da planları olduğunu söyledi. Ama bu gece onu Beer Mountain'da göreceğimi düşündüm çünkü Everly'nin kocası Hawk, kendisi, Niko ve Jace ile orada buluşup bir şeyler içmem için bana mesaj atmıştı. Bekârlığa veda partisi yarın akşamdı, yani geç bir saat olmayacaktı. Garrett bana Jilly'yle birlikte uğrayacaklarını söyledi, ben de Charlotte'un da orada olacağını düşündüm. Herkesi görmek için sabırsızlanıyordum ve Charlotte'a mesaj atıp geleceğinden emin olmak istiyordum ama muhtaç bir piç gibi görünmek istemiyordum.

Ama Charlotte Thomas söz konusu olduğunda, ben muhtaç bir piçtim.

Nan yolcu koltuğuna oturdu ve XM Radio'da bir tür asansör müziği bulana kadar radyomu kurcaladı. "Pina Colada" şarkısı çaldığında gözlerimi devirdim ve o da alkışlayarak eşlik etti.

"Bir saat, tamam mı? Söylemesi bana ne kadar acı verse de öğle yemeği için babamla buluşmam gerekiyor."

"Bu çok büyük bir davranış," dedi, *Mavi Saç Kulübü* dediğim yerin otoparkına girdiğimizde bana şüpheyle bakarak. "Onunla buluşmanı Jilly mi istedi?"

"Hayır. Kendini düğün planlamasına o kadar kaptırdı ki, ona gideceğimi bile söylemedim."

"Yani bunu kendi başına yapmaya mı karar verdin? Adamdan nefret ediyorsun. Bu karakterine çok aykırı." Plaj çantasını topladı, ben de arabadan indim ve ona yardım etmek için etrafından dolaştım.

"Benimle konuşurken hep terapist gibi davranmak zorunda mısınız?"

"Eski alışkanlıklar zor ölür. Peki, onunla buluşmaya karar vermene ne sebep oldu?" Otoparkta yolumuza devam ederken onun yanında adım adım ilerledim.

"Bütün bu öfkeyi taşımanın bir anlamı yok, değil mi? Sadece beni geride tutuyor."

Başı geriye düştü ve kıkırdadı. "Sen kimsin ve benim acı torunum Ledger'a ne yaptın?"

Gözlerimi devirdim. "Peki. Charlie onunla buluşmamı önerdi ve bugün öğle yemeği yemek için mesaj attı, ben de kabul ettim. Onunla barışmam gerektiğini düşünüyor. Bunu yanımda taşımayı bırak."

"Yaşına göre her zaman bilge olmuştur."

Kapıyı açarken başımla onayladım ve içeri girdik, imza atmak için masada durduk.

Seksenli yaşlarının ortalarında olması gereken bir kadın bana gülümsedi. Kafasında lastikle bağlanmış birkaç seyrek beyaz saç, kulağının arkasına sıkıştırılmış büyük pembe bir çiçeği, dudak çizgisinin çok dışına çekilmiş parlak turuncu ruju ve en tatlı mavi gözleri vardı. "Sen şu meşhur Ledger Dane olmalısın. Büyükannen senin gerçek bir kadın katili olduğunu söylüyor."

Tanrı aşkına. Büyükannem beni kız arkadaşlarına mı pazarlıyordu?

"Sizinle tanıştığıma memnun oldum." Elimi uzattım ve kadın katili yorumunu görmezden geldim, çünkü bu birçok nedenden dolayı yanlıştı.

"Ben Bernadette." Elimi dudaklarına götürüp oraya bir öpücük kondurmadan önce kıkırdadı.

Elimin arka tarafında parlak turuncu bir büzüşme görmek için aşağıya baktım ve ona gülümsedim.

"Bu insanlara ne söyledin?" Beni dışarı çıkarırken Nan'e yaklaştım ve kulağına tısladım.

"Oh, sakin ol. Bırak da bayanlar biraz baksın. Hey, belki biraz bahşiş kazanırsın."

"Bu da ne-" Kapıyı iterek açtığında sözüm kesildi ve on beş kadar yaşlı kadın uzun bir sıra halinde duruyordu. Altın gibi görünüyordu.

steroidli kızlar buluşması.

"Şu katılım oranına bakın," dedi Nan ve çok heyecanlandığı için ellerini birbirine vurdu.

"Gömleğini çıkaracak mı?" diye bağırdı içlerinden biri.

"Çıkar şunu, Yakışıklı!" diye bağırdı bir diğeri.

Ne sikim oluyordu?

Nan beni kadınlardan uzaklaştırdı ve parmak uçlarına basarak kulağıma yakın konuştu. "Beni dinle. Bir süre önce şu *Thunder Down Under*'a bir okul gezisi yapmıştık. Kızlar bayıldı. Onlara senin birkaç fotoğrafını gösterdim ve eve döndüğünde seni kulübe getirmem için bana söz verdirdiler. Küçük bir gösteri yapmaya ne dersin?"

"Eve gittiğimizde yaptığın yaban mersinli turtaya bulaşık deterjanı koyacağım," diye hırladım. "Ve bu gece seninle *Jeopardy* de izlemeyeceğim."

"Hey, bununla yaşayabilirim. Hadi gidip havuza girelim. Gömleği çıkar," dedi kahkahaları arasında.

Nan'a ters ters baktım ve başımın üzerinden uzanıp gömleğimi çıkardım. Kendimi hiç bu kadar kirli hissetmemiştim, hepsinin nefesi kesildi ve ıslık çaldılar.

Formdaydım. Spor yapıyordum. Ama bu şekilde devam ettiklerine bakarsan beni lanet bir rock yıldızı sanırdın.

Nan beni tamamen ekti ve üzerime saldıgı gruplara katılmak için acele etti.

"Ledger, Loretta eğer ihtiyacın olursa plaj çantasında biraz yağ olduğunu söyledi!" Nan bağırdı ve hepsi alkışlayıp kıkırdadı. Loretta bana el salladı ve o olduğunu biliyordum çünkü önünde isminin yazılı olduğu pembe bir siperlik takıyordu. Loretta ayrıca kendi iyiliği için fazlasıyla bronzlaşmıştı ve teni kuru üzümü andırıyordu. Muhtemelen genç tenis hocasıyla dışarıda geçirdiği onca zamandan kaynaklanıyordu.

Yağda sınırı çizdim.

Doğal olarak

bronzlaşmışım.

Bu benim için zor bir hayırdı.

"Bugün çoktan nemlendirdim Loretta. Suya girmeye ne dersiniz hanımlar?" Havuza doğru ilerlediğimde mırıldandım.

Hey, eğer onları yenemiyorsan, onlara katıl, sanırım. Nan hayatının en güzel anlarını yaşıyordu ve bunu mahvedecek hiçbir şey yapmayacağıma emindim. Ama bunun bedelini sonra ödeyecekti.

Sonraki bir saati, kadınların torunlarından birkaçı tarafından mıncıklanarak, teklif edilerek ve çıkma teklif edilerek geçirdim. Nan'in bahsettiği kadın, Miranda Highwater, ben kadınlarla sohbet ederken uzun kırmızı tırnaklarını karnımda gezdirdi. Bana dokunma izni olmadığı ya da cildimin son derece hassas olduğu hiç umurunda değildi. O pençeleriyle derimi parçalamadığı için şanslıydı çünkü suç duyurusunda bulunmaktan çekinmezdim. Daha sonra hiç utanmadan havuzdan çıktı ve bir çim sandalyeye çöküp bir sigara yaktı.

Bu çağda insanların hâlâ sigara içtiğini düşünmezdim bile.

Nan'a gitmemiz gerektiğini, çünkü babamla öğle yemeği yiyeceğimi ve üstümü değiştirmek için eve uğramam gerektiğini söylediğimde, bana Loretta'yı bırakacağını söylemişti.

Yanağından öptüm ve kulağıma konuşabilmek için beni aşağı çekti. "Bugün çok iyiydin. Seni seviyorum. Git öğle yemeğinde şeytanla barış. Ama o turtaya sabun koyma, tamam mı? Bu akşam *Jeopardy* izlerken onu yemeyi dört gözle bekliyorum."

"Seni sevdiğim için çok şanslısın, pis kuş." "Kesinlikle öyleyim," dedi.

Arkadaşlarına el salladım ve havuzdan çıkarken biri kıcıma alışılmadık sertlikte bir şaplak attı ve ben de arkamı döndüm. Sarı mayo şapkalı ve devasa güneş gözlüklü ufak tefek bir kadın güldü. "Çok güzel bir kıcın var evlat."

Aman Tanrım. Eğer bir kadın yaşlılar evinde erkekler tarafından bu şekilde tartaklansaydı, ona suç duyurusunda bulunmasını söyledim. Ama bu hanımlar sanki havadan sudan konuşuyormuşuz gibi davrandılar, üzerimde tepinip bana bir et parçasıymışım gibi davranmadılar.

"Teşekkürler. Kendinize iyi bakın."

Oradan yeterince hızlı çıkamadım. O boktan gösteriden sonra uzun bir duşa ihtiyacım vardı.

Arabama vardığımda gülmekten kendimi alamadım ve özgür olduğum için rahatladım. Ama babamla öğle yemeği yemek yerine o havuzda kalıp taciz edilmeyi tercih edip etmeyeceğimi merak ediyordum.

Arabayı çalıştırdım ve kenara çekmeden önce telefonuma baktım. Charlotte'dan bir mesaj vardı.

Uğur Böceği ~ Yemekte iyi şanslar. Sadece söylemeniz gerekeni söyleyin ve bununla barışın. Sonrasında kendini çok daha iyi hissedeceksin.

Ben ~ İyi. Nan'in yaşlı kadınlar kulübünden yeni çıktım ve hiç bu kadar kirli hissetmemiştim. Oradakiler çok azgın yaşlı kuşlar.

Uğur Böceği ~ Aman Tanrım! Loretta Barnes orada mıydı? Niko ona Bayan diyor.

Robinson. Gençlerden hoşlanıyor.

Ben ~ Şey, Nan beni pazarlamakta hiç sorun yaşamadı. Miranda Highwater'dan hiç bahsetmeyeyim bile. Kadın keskin tırnaklarını karnıma geçirdi ve ben bundan hiç memnun değilim. Bunu kim yapar ki?

Uğur Böceği ~ İstediyini elde etmeye alışkın seksen üç yaşında zengin bir kadın. <gülen yüz emoji> Ve açıkça seni istiyordu. <ateş emoji>

Ben ~ Bu hiç sıcak değil Uğur Böceği. Şeftali gibi çürüklerim var ve bu iz bırakacak. Ve lütfen beni ve Miranda'yı tarif ederken ateş emoji kullanma.

Uğur Böceği ~ Yani ateş emojisini sadece SİZİ tarif ederken mi kullanıyorsunuz?

<winky face emoji>

Ben ~ Dikkatli ol Uğur Böceği. Flört etmek isteyeceğin adam ben değilim, unuttun mu?

Uğur Böceği ~ Arkadaşlar flört edebilir. Ben ~ Demek seksi olduğumu düşünüyorsun... Uğur

Böceği ~ Bu bir sır değil.

Ben ~ Bence sen de çok seksisin, kanka.

Uğur Böceği ~ Bu karşılıklı bir saygı.

Ben ~ Kesinlikle öyle. Bu gece Bira Dağı'na mı gidiyorsun?

Uğur Böceği ~ Evet. Birazcık. Okulun son birkaç gününe girdim, bu yüzden biraz eğlence kulağa hoş geliyor.

Ben ~ Orada görüşürüz.

Uğur Böceği ~ Yapacaksın. Bebek gibi davranma. Yemeğe git ve bununla yüzleş. Ben ~ Ateşli bir bebek, değil mi?

Uğur Böceği ~ Bunu söylediğime pişman olacağım, değil mi? Ben ~ Doğruyu söylemelisin, ateşli Uğur Böceği.

Uğur Böceği ~ LOL. Zil çaldı. Çocuklar şimdi geliyor. Sonra görüşürüz.

Ben ~ Darwin'e benim için bir yumruk at.

Uğur Böceği ~ <başparmak yukarı emoji>

Otoparktan çıktım ve bir kez daha keyfim yerindeydi çünkü bu kızla konuşmak bile benim için her şeyi değiştiriyordu. I

Hızlıca üstümü değiştirmek için eve gittim ve sonra Ballı Dağ Kafe'ye doğru yola koyuldum. Arabamdan inmeden önce uzun bir nefes aldım.

Korkaklığı bırak. Bunu yapabilirsin.

Babam ve ben son on yıldır pek konuşmamıştık. Sonunda öfkemi daha fazla tutamadığımda büyük bir kavga olmuştu. Ve o pislik herif ailemizin dağılmasından beni sorumlu tutmuştu. Anneme gördüklerimi itiraf etmemin artık bir aile olmamamızın nedeni olduğunu söylemişti. Onu ikinci kez başka bir kadınla yakalamıştım ve anneme söylemiştim. Bu sırrı daha fazla taşıyamazdım.

Bunun için ondan nefret ediyordum, çünkü uzun süre olanlar için kendimi suçladım. Ama Nan'in benimle yıllarca konuşmasından sonra - bazen durmadan- işlemediğim bir suç için yıllardır kendimi cezalandırdığımı fark ettim. Annemle aralarında olanlar için babamı suçluyordum.

Sevdiğiniz insanların başına gelenler üzerinde çok az kontrolünüz olduğunu uzun zaman önce öğrenmiştim. Colt bunun en büyük hatırlatıcısıydı. Hayatım boyunca benim için bir kardeş gibi olan bir adamı kaybetmek, hayatın ne kadar değerli olduğunu anlamamı sağladı. Çevremi küçük tuttum, bu benim açımdan bilinçli bir karardı. Sahip olduğum ilişkilerin kontrolünü elimde tutmak benim için önemliydi. Sevdığım insanları korumak ve çok fazla insanın girmesine izin vermemek. İşlerin yanlış gitmesi için çok fazla alan vardı.

Kalabalık kafeden içeri adımımı attığımda babam hemen bana el salladı. Bambi'yi ya da adı her ne haltsa onu getirmediğine sevinmişim, çünkü bir izleyicimiz olsaydı onunla sohbet edemezdim.

Bana garip bir şekilde yarı kardeş gibi sarıldı ve ben de hemen kabinde onun karşısındaki yerime oturdum.

"Öğle yemeğinde benimle buluştuğun için teşekkürler evlat." Boğazını temizledi. Bana böyle hitap etmesinden nefret ederdim. Çünkü bu onun benim için bir baba olduğunu ima ediyordu ve son on yılda bundan daha az doğru bir şey olamazdı.

"Evet. Sanırım havayı temizleme zamanı geldi, ha?"

"Sanırım öyle," dedi ve garson görüldüğünde durakladı. İkimiz de hızlıca içkilerimizi ve öğle yemeğimizi sipariş ettik, sanırım ikimiz de bu işi bir an önce bitirmek istiyorduk.

"Uzak olmamızdan nefret ediyorum." Kız uzaklaştığı anda bunu ortaya koydu.

İşte başlıyoruz.

"Ben de bundan hoşlanmıyorum. Ama asıl sorun uzak olmamızın nedeni."

"Annemi incittim ve bunun için benden nefret ediyorsun. Anlıyorum. Sanırım bunu hak ediyorum." Omuz silkti.

Bu tipik Dean Dane davranışydı. Yaptıklarını hafife almak gibi bir huyu vardı. Yıllar süren kötü davranışlarını tek bir eyleme dönüştürüp kendini kurban haline getiriyordu.

"O halde bavulları açalım, olur mu?" İçkilerimiz önümüze konduğunda durakladım.

Bebek gibi davranma. Bununla yüzleş.

Buzlu çayımı bırakmadan önce uzun bir yudum aldığımnda Charlotte'un sözleri zihnimde yankılandı.

"Elbette. Geçmiş geri alamam, bu yüzden ilerlemeye inanan biriyim."

"Tabii ki öylesin. Çünkü yaptığın her şey affedilemez, bu yüzden ilerlemek daha kolay. Ama hayat böyle işlemiyor. Belki bu bokun bir kısmına sahip olduğunuzda, ilerleyebileceğiz."

"Bu büyükannenin terapi saçmalıklarına benziyor, ama bana her şeyi berbat ettiğimi söylemek seni daha iyi hissettirecekse, öyle olsun."

Tanrım. Bu adam öyle bir pislikti ki, hayatımın bir döneminde ona gerçekten tapmış olduğum gerçeğini aklıma getirmekte zorlanıyordum.

"Hayatta, eylemlerimizin sonuçları vardır. Bana güvenin. Ben mükemmel bir adam değilim. Ama eylemlerimin sonuçlarını kabul ediyorum."

Charlotte ve yıllar önce nasıl çuvalladığım ile ilgili düşünceler zihnimi doldurdu. Ama o zamanlar onu hak etmediğimi biliyordum ve bunu kabul ettim. Bu adam her şeyi istiyordu ama karşılığında hiçbir şey vermiyordu.

"Ailemi kaybettim." Omuz silkti.

"Aileni terk ettin," diye tısladım, bakışlarım onunkilerle kilitlenirken öne doğru eğildim. "Hiçbir şey için savaşmadın. Ben daha çocukken senin için yalan söylememi istedin. Bunun ne kadar berbat bir şey olduğu hakkında bir fikrin var mı? Anneme yalan söylediğim için ne kadar kötü hissettiğimi? Bir daha asla olmayacağına söz verip sonra bunu tekrar tekrar yapmak."

"Ona hiç söylememiş olsaydın hala birlikte olacağımız gerçeğinin hala arkasıdayım. Bu benim ilk ilişkim değildi, Ledger. Ama sen ağzındaki baklayı çıkarana kadar aramızda hiçbir sorun yoktu. Senin bilmenden hoşlanmadı. Nedeni ne olursa olsun, bu onun kırılma noktasıydı. O yüzden kendi payına düşeni yapmalısın."

Başım geriye düştü ve gözlerimi kapatıp ondan bire kadar geri saydım. Nan'in bana yıllar önce öğrettiği bir teknikti bu ve yumruğumu onun suratına indirmemi engelledi. Ona tekrar baktım ve oradaki endişeyi gördüm.

"Annemle birlikte olmamanızın sebebi senin davranışların. İlişkimizin olmamasının sebebi senin davranışların. Her zaman beş parasız olmanın sebebi senin davranışların. Senin. Eylemlerin."

"Annem beni evden kovduktan sonra sen ona ilişkimi anlattın. Yani bu biraz senin biraz da onun suçu." Servis görevlisi tabaklarımızı önüne koyduğunda gülümsedi ve ellerim iki yanımda yumruk oldu. Yaşlı kadının uzaklaşmasını bekledim.

"İnanılır gibi değilsin. Birden fazla ilişki yaşadığın, küçük oğlunu saçmalıklarının içine sürüklediğin, kızına hem duygusal hem de finansal olarak sırtını döndüğün için beni ve annemi suçlayabiliyorsun ve hiçbir şey üstlenmiyorsun. Senin derdin ne lan?"

Babam kimsenin bakmadığından emin olmak için etrafına bakındı. Bu kasabadaki herkes onun hikâyesini biliyordu. Honey Mountain'da bir sürü insanı, hiçbir zaman tutmayan saçma sapan iş fikirleri için dolandırmıştı. Bu yüzden sürekli yer değiştiriyordu. Yalanları ve hilekârlığı gittiği her yerde onu takip ediyordu.

"Ledger, beni dinle. Senden istediğim şeyin yanlış olduğunu biliyorum. Seni o duruma soktuğum için özür dilerim. Seni bu durumdan kurtarmak istememiştim. Sadece keşke hiç öğrenmeseydi demek istedim. Keşke ailemizi bir arada tutabilseydim."

"Keşke aletini pantolonunun içinde tutsaydın. Sorun da burada. Kimin kime söylediği ve kimin öğrendiği konusunda herkesi suçlamak yerine... eğer sadık olsaydın... eğer sözüne sadık olsaydın, bunların hiçbiri olmazdı."

"Gerçeği mi istiyorsun? İstedğin bu mu?" Sesi sertti ve koyu kırmızı yüzü öfkesini gizlemiyordu.

"Ben gerçeği biliyorum. Bunu kabul etmeyen sensin."

"Buna ne dersin? Annene aşık değildim. Onunla sadece onu hamile bıraktığım için evlendim. Seninle. Onunla evlenmemin sebebi sensin. O harika bir kadın, buna şüphe yok. Ama bana göre değildi. Ben de denedim ve başarısız oldum. Ben de mutlu olmayı hak ediyordum. Ama yine de ailemle kalırdım, çünkü birlikte olduğumuzda hayat hepimiz için daha iyiydi."

Öfkem artmıştı ve doğru düşünemiyordum. Sözleri mırıldanmaya başlamıştı ve oradan çıkmam gerekiyordu. *Onunla sadece bana hamile olduğu için mi evlenmişti?* Annem bunu biliyor muydu?

"Sen tanıdığım en büyük bok parçası olabilirsin." Benden manyakça bir kahkaha kaçtı. "Komik, biliyor musun? Bunca zamandır bu harika adamı kaybettiğimi sanıyordum. Örnek aldığım adamı. Ama gerçek şu ki, ben sadece saf bir çocuktum. Sen asla o adam olmadın. Etrafımda o kadar çok değildin ama ben bunu romantikleştirmiştım. Bir babanın nasıl olması gerektiği fikrini. Yıllar önce babamı kaybetmedim, onunla tanıştım. Sen busun, değil mi?"

Bana baktı, nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Onu öylece içime çektim. Gülünç dikenli saçlarını. Cartier marka saatini kolunda gezdirirken herkesin gördüğünden emin olmaya çalışıyordu. Ama hayatımda ilk kez onu görmüştüm. O sadece iyi bir adam değildi. Hiç değişmemişti. Olduğu kişiydi ve özür dilemiyordu. İnsanlardan ihtiyacı olanı alıyor ve sonra da onları bir kenara atıyordu. Şimdi hepsi bir araya geldi.

"Eğer sen öyle görüyorsan. Ama bu seninle bir ilişki istemediğim anlamına gelmez." Omuz silkti. "Son derece yetenekli olduğunu düşünüyorum. Bu yüzden Brenda ve ben bizim için bir ev tasarlayıp tasarlayamayacağını görmek istedik. Son kocası varlıklı bir adamdı ve hayalimizdeki evi inşa edebilmemiz için gerekli paraya sahip. Evleniyoruz. Brenda hamile."

Orospu çocuğu.

Beni buraya telafi etmek için davet etmemişti. Lanet olası evini tasarlamamı istedi.

Ayağa kalktım. Gelmiştim. Konuştum. Ve aslında onunla barışmıştım.

Anneme ve kız kardeşime saygısızlık eden bu adamla bir ilişki yaşamak istemiyordum. En başta evlenmek zorunda kaldığım için *beni* suçlayan bir adamla.

Onun gibi olmaktan hep korkmuşumdur.

Ama birbirimize hiç benzemiyorduk. Vücudunda sadık bir kemik bile yoktu. "Böyle bir şey o l m a y a c a k . İşimiz bitti." Eğildim, yüzüm ona dönüktü.

"Ama ne şimdi ne de düğün gününde Jilly'ye tek kelime etmeyeceksin. Evliliğinden bahsetme. Yeni bebeğinden. Ya da yeni evinden. O kahrolası, bencil hayatında bir kez olsun onu ilk sıraya koy. Onu koridorda yürü ve umurundaymış gibi davran."

Ellerini kaldırdı ve başını salladı. "Eğer bize yardım etmek istemiyorsan Brenda'yı burada kalmaya ikna edebileceğimi sanmıyorum."

yeni ev. Kalmak için bir neden yok."

"Peki ya tek kızının senden onu vermeni istemesine ne demeli?"
Kelimeler ağzımdan çıkarken zehir kusarak söyledim.

"Sanırım çocukluğunun istediğin gibi geçmemesine kızdığın için bizi geri çevirerek kız kardeşinin düğününü mahvetmek isteyip istemediğine sen karar vereceksin. Kendin için oldukça iyi şeyler yaptın, Ledger. Belki de artık erkek olmanın zamanı gelmiştir."

Merhaba tencere, ben çaydanlık.

"Bana şantaj mı yapıyorsun? Kız kardeşimin-kızının düğününü başıma mı kakıyorsun? Yeni bir düşük seviyeye ulaştın."

"Bazı insanların dibi yoktur evlat. Nişanlımı mutlu etmek için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım. Evimizi senin tasarlamayı istiyor. Kendine oldukça iyi bir isim yaptın. "Sen benim sırtımı kaşı, ben de seninkini kaşıyayım, ne dersin?"

Hayatınızda hiç tahmin etmediğiniz engellerle karşılaştığınız zamanlar oldu. Babamın ilk ilişkisi dünyamı sarstı. Onun için çok kolay olan ayrılığı yine sarstı. Ama bu... bu yeni bir düşüştü. Onun için bile.

"Ona bunu düşüneceğimi söyle." Ve hışımınla oradan çıktım. Kapanış için gelmişim ama bu kesinlikle gerçekleşmemişti.

dokuz

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Öğle yemeğinin nasıl geçtiğini öğrenmek için Ledger'a birkaç kez **mesaj attım** ama cevap alamadım. Bunun onun için önemli olduğunu biliyordum, çünkü kabul etmek istese de istemese de babası hakkında çok fazla öfke taşıyordu.

Kapım açıldı ve Dylan içeri girdi. Kot şort ve siyah bir atlet giymişti, saçları dağınık bir düğüm halinde kafasında toplanmıştı ve tabii ki acayip bir süper model gibi görünüyordu.

"Hey, hazır mısın?" diye sordu.

"Evet, her zamanki gibi muhteşem görünüyorsun," dedim ve anahtarlarımı alıp kapıya doğru yöneldim. Bira Dağı sadece birkaç blok ötedeydi, yani oraya yürüyebilirdik.

"Sen de muhteşem görünüyorsun." Kapıdan çıktı ve kapıyı kilitlememi bekledi. "Bir içkiye ihtiyacım var. Baro için çalışmak beni öldürüyor."

"Sende bu iş var. Harika işler başaracaksın. Geçtikten sonra ne yapmak istediğini düşündün mü?"

"Bilmiyorum. Önümüzdeki hafta başlayacak ve özgeçmişimde çok iyi duracak bir stajım var, o yüzden üç ay boyunca bunu yapacağım. Hawk ve Ever bana Lions'ın takım için nasıl bir hukuk şefi olduğunu anlatıyordu ve kulağa çok ilginç geliyordu."

"Spordan nefret ediyorsun," dedim gülerek.

"Hukuku seviyorum. Ve sözleşmeleri müzakere etmeyi. Profesyonel sporculara da aldırış etmiyorum, bu yüzden sporla ilgilenebileceğime eminim."

Başım kahkahalarla geriye düştü. İkiz kardeşim daha önce tanıdığım hiç kimseye benzemiyordu. Eşsiz ve özel. Sadık ve komik. Sert ve korumacı.

"Eğer

Bunu yapabilecek biri varsa o da sizsiniz."

"Hawk sektörde çok fazla kadın olmadığını söyledi, tabii ki bu benim bu işi daha da çok istememe neden oluyor. Bu yolda ilerlemek için neye ihtiyacım olduğuna bakacağım. Ama tüm olasılıklara açığım."

"Tabii ki öylesin. NHL'nin en iyisini tanıdığın için de iyi bir konumun var." Güldüm. Kayınbiraderimiz Hawk Madden ünlü bir hokey oyuncusuydu ve kız kardeşim Everly de Lions'ta spor psikoloğu olarak çalışıyordu.

"Bu doğru. Ledger'la aranızda neler oluyor? Bu gece orada olacak mı?"

"Hiçbir şey. Sadece düğün planlaması." Bara yaklaşıırken omuz silktim. "Bu gece orada olması gerekiyordu ama babasıyla öğle yemeği yedi ve o zamandan beri ondan haber alamadım."

"Ewww. Bu adam tam bir baş belası. Jilly'nin onunla evlenmesine izin verdiğine inanamıyorum."

"Evet. Onunla bir ilişki yaşamak istiyor. Umarım tekrar incinmez."

Dylan barın kapısını çekerek açtı ve ben de içeri girdim. Gözlerim kalabalığı taradı.

Ledger, Jilly ya da Garrett'tan hiçbir iz yoktu. Telefonumu tekrar kontrol ettim ve en iyi arkadaşımdan bir mesaj vardı.

Jilly ~ Hey, kızım. Bu gece gelmeyeceğiz. Akşam yemeğinde çok fazla taco yedik ve çok yorgunuz. Ben streç pantolonumu giyeceğim ve film izleyeceğiz. Kardeşim telefonuna cevap vermiyor, gelemeyeceğimiz için üzgün olduğumuzu söyler misin? Seni sonsuza kadar seviyorum.

Mesajlaşırken hep söylediğimiz bir şeydi.

Ben ~ Tabii ki. Henüz görmedim ama haber veririm. Yarın beni ara. Seni sonsuza dek seviyorum.

Başımı salladım. "Eminim burada olacaktır."

Hawk'a doğru ilerledim ve bana ve Dylan'a birer bira uzattı. "Ledger'dan haber aldınız mı? Burada olacağını söylemişti."

"Eminim yakında burada olur."

Hawk ve Jace bana sarıldılar ve eve gitmeden önce Ledger ile sadece birkaç kadeh içki içmek için kaldıklarını söylediler. Burada birkaç itfaiyeci vardı ve bilyardo oynuyorlardı. Yarın gece

bekarlığa veda partisi, bu yüzden bu gece kimsenin fazla içeceğinden şüpheliyim.

Döndüğümde barın arkasındaki Lucy Blocker'ı gördüm ve bana el salladı. Yıllar önce aramız hiç bozulmamış gibi davranmıştık, her ne kadar deli gibi davranmış olsa da. Ben de el salladım ve sonra bakışlarım Ledger'ın içeri girdiğini görmek için kapıya yöneldi. Gözleri benimkilerle kilitlendi ve bir şeylerin ters gittiğini anladım.

Bana doğru ilerledi ve grubun arasından geçmeden önce bana hızlıca sarılıp yanağımdan öptü. Birbirlerini bir süredir görmedikleri için tüm çocuklar gürültülü ve şamatalıydı. Dylan'a sarıldı ama gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı, gülümsemeye zorladı ve her zamanki gibi çekici davrandı.

Ama bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordum.

Bana doğru geri döndü. "Okul nasıldı?" "İyi idi.

Öğle yemeği nasıl geçti?"

Konuşmak için ağzını açtı ama yüksek bir ses bağırdı: "Ledger lanet olası Dane. Öyle olmadığını söyle!"

Barın arkasına baktı ve sonra kulağıma fısıldamak için yaklaşmadan önce bana geri baktı. "Benimle dalga geçiyor olmalısın. Altın kızlar tarafından taciz edildim, babam tarafından dehşete düşürüldüm ve şimdi de çocukluk sapığım barmenim oldu. Vuruşlar gelmeye devam ediyor."

"Merhaba Lucy." Ses tonu ciddiydi ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuştu.

"Vay canına. İyi görünüyorsun, Dane. Bekâr mısın?" diye sordu barın üzerine eğilip uzun kıvılcı saçlarını bir omzunun üzerinden savurarak.

"Değilim. Biriyle birlikteyim," dedi, kızgınlığını gizlemeye çalışmadan. Bugün çok zorlandığını ve artık dayanma gücünün sonuna geldiğini söyleyebilirdim.

"Vay be. Zaten ciddi bir şey aramıyorum ama sıradan bir şeye de açığım." Göz kırptı ve bu etkileşimin ne kadar garip olduğunu görünce içim burkuldu. Tüm bu olanlardan sonra gerçekten ona asılıyor muydu?

"Tanrı aşkına. Ben bir ilişki içindeyim. Herkes aldatan değildir, tamam mı?" diye tersledi ve ikimizi de hazırlıksız yakaladı, ancak kız sırttı ve onu kızgın görmekten hoşlanıyormuş gibi kaşlarını salladı. Elini uzattım ve onu sakinleştirmeyi umarak sıktım.

"Aşağı, evlat. Evet, bununla çalışabilirim. Hadi sana bir içki alalım ve vardiyamdan sonra konuşuruz," dedi Lucy.

Başını salladı ve bana baktı, eli hâlâ benim elimdeydi ve parmaklarımız artık iç içe geçmişti. Kimsenin bakmadığından emin olmak için etrafıma bakındım ve bakışlarım Dylan'ın kilerle kilitlendi. Tabii ki bir şahin gibi beni izliyordu. Kaşlarını kaldırdı ve birasını almak için arkasını dönmeden önce gülümsedi.

"Bir biraya ne dersin?" Ona sordum, o da başını salladı.

Lucy'ye bakarken, "Şişeyi açma," dedi ve Lucy kıkırdadı.

"Tamamdır, ateşli şey."

"Şişeyi açma mı?" Lucy uzaklaştıktan sonra güldüm.

"Dinleyin. Yaşadığım günden sonra, kadın beni uyuşturup eve götürse ve seks kölesi yapsa hiç şaşırمام."

"Sana göz kulak olmama ne dersin? Rahatlayabilirsin."

"Yanımda mı kalacaksın Uğur Böceği?"

"İhtiyacın varsa, evet." Lucy birayı yere bıraktığında elimi onunkinden çektim.

"İşte bir açılış. Ama endişelenmeni anlıyorum. Beni anladın, Ledger Dane."

Kadın uzaklaştığında şişeyi açtı ve uzun bir yudum aldı, neredeyse hepsini bir dikişte bitiriyordu. Açacağı tekrar barın üzerine koydu.

"Vay canına. O kadar kötü bir gün müydü?"

"Hiçbir fikrin yok. Sonrasında sana mesaj atmak istemedim, çünkü kendi pisliğimi sana bulaştırmak istemedim."

"Biz arkadaşız. Arkadaşlar böyle yapar. Bu arada, Jilly bu gece gelmeyeceğini söylememi istedi. Yorgun ve çok fazla taco yemiş." Kıkırdadım. "Mesajlarına cevap vermediğini söyledi."

"Bugün olanları ona anlatamam. Onunla buluştuğumu bilmiyor ve bir hafta sonra düğünü varken onu bu saçmalıkla rahatsız edemem. Bir bira daha ister misin?"

Benimkini kaldırdım ve başımı salladım. "Hayır. Sadece bunu yudumluyorum." "Bir tane daha alacağım," dedi Ledger, Lucy geri döndüğünde. O da

bir bira, bir şişe tekila ve bir shot bardağı ile geri geldi.

"Sana müesseseden bir kadeh doldurmam konusunda bana güvenmediğini düşündüm. Al bakalım, koca adam."

"Seninle eve gelmeyeceğimi biliyorsun, değil mi?" diye sordu bir sonraki birasının kapağını açarken.

"Bu senin hikayen ve buna sadık kalıyorsun, ha?" Kıkırdadı ve ben bile gülmek zorunda kaldım çünkü kesinlikle ısrarcıydı. Hawk, Niko ve Jace yanında belirmiş, yarın gece Garrett'a nasıl işkence edeceklerine dair şakalar yapıyorlardı. Tabii ki Dylan da bara gelip onlara katıldı. Ledger bana bir kadeh teklif etti ama reddettim. Onunlayken fazla sarhoş olmak konusunda kendime güvenmiyordum. Bir şeye üzüldüğünü biliyordum ve ona göz kulak olmam gerekiyordu.

Müzik gürledi, dans ettik, şarkı söyledik ve güldük.

Dylan'ın eve gitmesi gerekiyordu çünkü ders çalışmak için erken kalkması gerekiyordu, bu yüzden hepsi aynı anda yola çıkan Hawk, Niko ve Jace ile birlikte eve gitti.

Ama Ledger ve ben kaldık. Birkaç eski arkadaşla karşılaşmıştık ve iyi vakit geçiriyorduk.

Büyük beklentilerimin olmadığı gecelerden biriydi ve sonunda çok eğlenceli oldu.

Ledger oldukça ağır içiyordu ve rahatlamış görünüyordu ama sürekli yanında olduğmdan emin oluyordu. Bardaki herkes Billy Joel'in "Only the Good Die Young" şarkısına eşlik ederken tuvaleti kullanmak için sıvışmıştım.

Bir ses beni rkttğnde aceleyle kabine girdim. "Uğur Bceğ-i? Burada mısınız?"

"Ledger! ık dışarı. Bırak da bir kız işesin."

"Kankalar birlikte işer, değ-il mi?" diye mırıldandı ve ben de sifonu çekip aceleyle dışarı ıktım.

Musluğn kolunu yukarı çektim ve ellerimi akan suyun altına tutarak sabunla ovdum ve başımı sallayarak ona baktım. "Burası kadınlar tuvaleti. Buraya giremezsin."

"Kim demiş? Lucy Cockblocker'ın beni kapı dışarı edeceğ-ini mi sanıyorsun? İkimiz de bunun olmayacağını biliyoruz."

Bir kakhaha attım. "Lucy'nin seni engellediğ-ini sanmıyorum. Onun kalbini kırdıktan sonra gayet iyiydin."

"Beni senden uzak tuttu. Seni sınır dışı etti." Bir elini yüzünde gezdirdi ve ben de önünde durmak için hareket ettim.

"Beni sınırların dışında bıraktın. Lucy'yi değ-il. Ama biz bunu aştık. Arkadaşlığ-ımızı yeniden rayına oturtmak için çok iyi bir iş çıkardık, değ-il mi?"

"ok güzelsin amına koyayım." Nefesim boğazımda düğümlendi ama ben cevap veremedenden kabine koştu ve kustu.  ya da daha fazla

Dört kez ve hiç bu kadar kusan birini görmemiştim.

O durana kadar sırtını ovdum ve sifonu çektim. "Hadi, Dane. Seni eve götürelim."

"Bu çok acemi bir hareketti. Bir kıza güzel olduğunu söyle ve sonra defalarca kus. Lanet olsun. Üniversite yıllarımı yeniden yaşıyorum." Kahkahası etrafımda yankılandı.

Bara geri döndük ve vedalaştık. Parti hala devam ettiği için kimse bize pek dikkat etmedi.

Biz kapıyı itip açtığımızda Lucy bara doğru ilerledi. "Ledger. Al bunu. Her zaman müsaitim." Adamın eline bir kâğıt sıkıştırdı.

Dışarı çıktığımızda o kadar yüksek sesle güldü ki irkildim. "Bunlar horoz engelleyicinin üzerindeki toplar, değil mi?"

"Kendini ortaya koymaktan kesinlikle korkmuyor." Benimkiyle aynı yönde olan evine doğru yürümeye başladık.

"Peki ya sen Uğur Böceği? Kendini ortaya koyuyor musun?"

Kıkırdadım. "Lucy gibi değil, hayır."

Annesinin evinin karşısındaki sokakta durduğumuzda durakladım.

"Gece sende kalabilir miyim? Jilly'yi bu halde görmek istemiyorum çünkü bugün olanları bilmesini istemiyorum. Ayılmam lazım ki iyi bir görüntü sergileyebileyim."

İçimi çektim. "Tabii ki. Bana neler olduğunu anlatmaya ne dersin? Belki içini dökersen yardımı olur."

Ledger öğle yemeğindeki tüm olayları anlattı ve babasının ne kadar inanılmaz derecede korkunç olduğunu görünce ağzım açık kaldı. Ona annesini hiç sevmediğini söylüyordu. Onunla sadece Ledger'a hamile olduğu için evlendiğini söyledi. Nasıl bir adam oğluna bunu yapar? Ayrıca ilişkileri ya da Ledger'dan kendisi için yalan söylemesini istediği için özür dilememişti. Ve yeni evini tasarlaması için ona nasıl baskı yaptığını, yoksa Jilly'nin kalbini kıracağını ve düğüne gelmeyeceğini.

"O tam bir pislik. Bununla uğraşmak zorunda kaldığın için çok üzgünüm. Sana gitmeni söylediğim için kendimi kötü hissediyorum. İhtiyacın olan kapanışı yaparsın diye düşünmüştüm."

"Aslında yaptım. Onu kafamda romantikleştirdiğimi fark ettim. Her zaman onun kendini kaybetmiş büyük bir adam olduğunu düşündüm. Ama gerçek şu ki, ben sadece görmek istediğimi gören bir çocuktum. O her zaman bencildi. Kendinden başka kimseyi umursamazdı. Ama uzun zamandır ilk defa onun gibi olmadığımı biliyorum. Ve bu onun için iyi olan tek şey.

Bugünün dışında. Hayatıma devam etmeye hazırım. Sadece bu süreçte Jilly'yi incitmek istemiyorum."

Evime vardığımızda onu kanepeye oturttum ve biraz Tylenol ve bir bardak su aldım. "Al bunları. Sence Jilly'ye ne dediğini söylemeli misin? Belki o da Jilly'nin endişelerini giderir?"

"Lanet olsun. Büyük gününden önce ona söyleyeyim mi? Bu düğün onun için çok önemli. İsteddiği her şeye sahip olmasını istiyorum."

"Yani sırf Jilly'nin zarar görmesini engellemek için hor gördüğün bir adam için ev mi tasarlayacaksın?"

"Evet. Sanırım yapardım. Yine de evi gerçekten çirkinleştirme potansiyelim var." Bana sırtıttı.

"Sen gerçekten o adama hiç benzemiyorsun, Ledger."

"Teşekkür ederim. Burada kalmama izin verdiğiniz için de teşekkür ederim. Minnettarım." "Arkadaşlar ne içindir?"

Beni inceledi, kahverengi gözleri ağır ve yorgundu. "Gençken sen her zaman günümün en güzel parçasıydın. Bunu biliyor muydun?"

Gülümsedim. Kelimeleri hâlâ geveliyor olsa da samimi olduğunu biliyordum. "Ben de aynı şekilde hissediyorum. Ben kanepede uyusam, sen de benim yatağımı alsan nasıl olur?"

"Hayır. Kanepeyi alacağım. Saçmalama. Saçmalama mı?" Bir kahkaha attı.

"Saçmalık," dedim başımı sallayarak. "Bu kanepede küçük. Uzanamazsın."

Dönüp yanına baktı ve kıkırdadı. "Çok küçük. Ama seni kanepeye yatırmayacağım. Çocukken birlikte kamp yapardık. Bir yatağı paylaşabileceğimize eminim. Hiç Jilly ile yattın mı?"

Homurdandım. "Sayamayacağım kadar çok kez. O benim en iyi arkadaşım."

"Sen benim en iyi arkadaşımsın Charlotte Thomas. Sana dokunmayacağıma dair söz veriyorum. Tabii küçük bir menfaatli arkadaş eylemi talep etmezsen." Kaşlarını salladı.

Ledger ile aynı yatağı paylaşma düşüncesi midemi bulandırdı. Soğukkanlılığımı korumaya çalıştım. O haklıydı. Jilly ile yüzlerce kez yatmıştım. Biz iki yetişkindik. Arkadaştık. Bu büyük bir mesele değildi.

Peki neden terliyordum?

"Tamam, yatakta uyuyabilirsin. Ama dokunmak yok. Hadi, kanka. Biraz uyuyalım."

Beni yatak odasına ve ana banyoya kadar takip etti, orada tuvalete oturup yüzümü yıkamamı ve uzun saçlarımı başımın üstünde topuz yapmamı izledi. Cuma gecesi olduğu ve erken kalkmam gerekmediği için minnettardım.

"Git," dedim, odamı işaret ederek. "Pijamalarımı giymem gerekiyor."

"Uyurken ne giydiğini görmek beni neden bu kadar heyecanlandırıyor?" diye sordu.

Tökezleyerek yatak odama girmeden önce parmak eklemleri yanağımı sıyırdı ve kapıyı kapattım. Atletimi ve uyku şortumu giydim ve kapıdan bağırdım.

"Çünkü sarhoşsun."

"O kadar sarhoş değilim Uğur Böceği."

Banyodan çıktığımda Ledger'ı üzerinde siyah bir boxer külottan başka bir şey olmadan yatakta otururken buldum. Karnı bronzlaşmış ve yontulmuştu. Karın kaslarını kelimenin tam anlamıyla sayabilirdiniz, o kadar belirgindiler ki. Kolları bükülmüş, elleri başının arkasında kenetlenmişti. Onu gördüğümde neredeyse dizlerimin üzerine çökecektim.

"Şunu görüyor musun? Bu korkunç çizikleri?" Karnını işaret etti. "Bu o lanet hayvandan, Miranda Highwater'dan. Kadın bana tamamen tecavüz etti."

Yaklaştım ve zar zor iz bırakan hafif çizikleri gördüm. "Biliyorsun, kocaman bir bebek gibi davranıyorsun."

Bileğime uzandı ve beni yatağa doğru çekti. Ben sırtüstü yatıyordum, o da üstüme çıktı. Parmakları her iki bileğimi de sarmış, başımın üzerinde tutuyordu, gözleri ağzımdaydı, göğsüm hızla inip kalkıyordu.

Arzu ve istek kalçalarımın arasında titreşiyordu.

Daha önce hiç yaşamadığım bir ağrı zonkluyordu ve konuşamıyordum. "Benim bir bebek olduğumu mu düşünüyorsun Uğur Böceği?"

Başımı salladım. Ağzı yaklaştı, dudakları dudaklarımı sıyırdı. Artık nefes alıp almadığımı bile bilmiyordum. Eğildi ve çekilmeden önce alt dudağımı ısırıldı. Bakışları benimkilere kilitlendi. Komodinin üzerindeki telefon titredi ve o da geri sıçrayıp telefona uzandı.

Yatağın karşı tarafına sürünmeden önce oturmak için hareket ettim. Az önce ne oldu?

Beni öpeceğini düşündüm ve onu durduramayacağımdan oldukça eminim.

Telefonunu komodinin üzerine bırakmadan önce "Siktir," diye tısladı.

"Her şey yolunda mı?"

"Sadece bu gün. Vuruşlar gelmeye devam ediyor. Arayan Jessica'ydı ve birdenbire tekrar bir araya gelmeye karar verdi. Bunun neden olduğunu bilmiyorum."

Bu bir kızı gerçeğe döndürecektir. Eski sevgilisi tekrar birlikte olmak için mesaj atarken beni öpmek üzereydi.

Patronunun kızı.

Bir hafta içinde oraya geri dönecekti. Muhtemelen ona geri dönecekti.

Ayağa kalkıp ışıkları kapattıktan sonra yorganın altına girdim ve sırtım ona dönük olacak şekilde yan yattım.

Kendimi kontrol altına almam gerekiyordu. Beni bir kere kandırdın. Yazıklar olsun sana. Beni iki kez kandırdın. Yazıklar olsun bana. "İyi geceler, Uğur Böceği."

"İyi geceler Ledger," diye fısıldadım, kalbim hâlâ onu yatağında görmekten dolayı çarpıyordu.

"Bu gece orada olduğun için teşekkürler. Senin için her şeyi yapacağımı biliyorsun, değil mi?"

"Elbette."

"Yeterince göstermediğimi biliyorum. Ama şakayıkları bu yüzden gönderdim. Çünkü onların en sevdiğin çiçekler olduğunu biliyorum. Her yıl, Uğur Böceği. 13 Şubat. Seni düşünüyorum. Ve diğer her gün seni düşünüyorum," dedi, sesi uykulu geliyordu ve sözleri karşısında donakaldım.

"Şakayıkları her yıl bana mı gönderiyorsun?"

"Her zaman. Hiçbir zaman yalnız olduğunu hissetmeni istemedim."

Tamamen hareketsiz kaldım ve nefes alışının ritmik bir sese dönüştüğünü duydum. Uyuyordu.

Ama şimdi tamamen uyanıktım.

Ledger Dane bunca yıldır bana çiçek gönderiyordu. Belki o da en az benim kadar önemsiyordu.

on

...

OceanofPDF.com

Defter

O ses de neydi öyle? Biri kafamı mı kırıyordu?

Yüzümü örtmek için yastığıma uzandım ama parmaklarım ipeksi bir şeye dolandı.

Yanımdaki sıcak beden ayağa fırladığında gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Aman Tanrım. Bu Jilly. Dolaba gir." Charlotte manik görünüyordu.

Onun

Uzun saçları dağınıktı ve omuzlarına dökülüyordu; bornoz almak için dolaba koşarken neredeyse ayağı takılıyordu.

Başım çarpıyor, ağzım kuruyordu ama önümdeki muhteşem kadından başka bir yere bakamıyordum.

Daha gürültülü bir çekiç sesi, şimdi anladım ki onun ön kapısıydı.

Birisi sanki onu yıkmayı planlıyormuş gibi ona vuruyordu. "Charlie. Aç kapıyı." Şimdi paniği anlıyordum. Kız kardeşim

Kapı. Ama Charlotte'un davranışlarına bakınca, kapıda bekleyen bir karım var sanırdınız.

"Biz... bir şey mi yaptık?" Durakladım, çünkü sarhoşken ona dokunsaydım kendime çok kızardım çünkü şu anda dün geceye dair hiçbir şey hatırlayamıyordum.

"Aman Tanrım," diye tısladı. "Hayır. Dolaba gir Ledger," diye fısıldadı.

"Neden?" Ayağa kalktım, akşamdan kalma halim şu anda çirkin yüzünü gösteriyordu. "Biz yanlış bir şey yapmadık."

"Oh, gerçekten mi?" Beni dolabına doğru itti ve kapıyı açtığımda beni içeri itti. "Benim yatağımdasın. Bu nasıl olacak?"

Bakmak mı? Birkaç gün içinde evleniyor. Dramaya ihtiyacı yok."

"Neden drama yapıyorum?" Bir grup uzun elbisenin altına girdiğimde inledim ve o da kapıyı kapattı.

"Geliyorum!" diye bağırdı. Keşke bunu bana farklı nedenlerden dolayı söyleseydi, ama görünüşe göre dün gece sarhoş kıcıma bakmıştı ve ben de onun yanında uyumuştum.

Gözlerimi kapattım ve dün olan her şeyi hatırlamaya çalıştım. Nan'ın arkadaşları tarafından tacize uğramıştım, Şeytan'ın kendisiyle öğle yemeği yemiştım... ah, evet. Bektan babam beni biraz sarmal hale getirmişti. Harold Cartwright'ın ortaokul projesi teklifimi *yine* reddetmesi ve kızının artık her gün telefonumu patlatıyor olması da yardımcı olmamıştı.

Bu ayrılık patronumla olan ilişkiimi kesinlikle zorlaştıracaktı. Bu kadar uzun süre mücadele etmemin nedeni buydu. Bunun iyi bir fikir olmadığını biliyordum.

Kabul bile etmemiştim. Onu sadece bir akşam yemeğine getirmişti, sonra beni de bir etkinliğe davet etmişlerdi, işim gereği zorunlu olduğunu söylemişti ve sonra bildiğim tek şey, çıkmaya başladığımızdı. Jessica'nın güzel bir kadın olmadığını söylemiyordum. Onunla geçirdiğim zamanın berbat olduğunu da söylemiyordum.

Ama hiçbir ortak noktamız yoktu ve bunu hemen anlamıştım. Yani o anda milyonlarca yönden boku yemiştım.

Ama şu anda önemli olan tek şey Jilly'nin hayalindeki düğüne kavuşmasını sağlamaktı. Bunun için buradaydım, değil mi?

Dolap kapısının diğer tarafından titreşim sesi duydum ve telefonumun hâlâ orada olduğunu fark ettim.

Sikeyim.

Umarım yatak odasına gelmez.

"Neden bu kadar uzun sürdü? İçeride bir adam mı var?" dedi kız kardeşim içeri girdiğinde ve kapının arkasından kapandığını duydum.

"Hayır. Uyuyordum. Bugün Cumartesi," dedi Charlotte ve sesi biraz sarsılmış gibiydi. Ama belki de telaşlı olduğunu bildiğim için bunu anlamaya çalışıyordum.

"Charlie," dedi kız kardeşim ve kapıya doğru eğildim çünkü sesi ağlıyormuş gibi geliyordu.

"Aman Tanrım. Ne oldu?" Charlie söyledi, burnumu çekip hıçkırığa hıçkırığa ağladığımı duydum ve göğsüm sıkıştı. Neden dolapta saklanıyordum ki?

Evet, görünüşe göre dram olan bendim. Orada ağlayan ben değildim. "Özür dilerim," diye ağladı kız kardeşim ve sesi nefes nefese kalmış gibi geliyordu.

"Garrett'la konuşamadım çünkü bana karşı korumacı davranacaktı. Anneme söylemek istemedim çünkü babamdan nefret etmek için kendine göre nedenleri var ve işleri daha da kötüleştirmek istemiyorum. Ve Tanrı biliyor ya Ledger'a söyleyemem. Çılgına döner. Ama başka seçeneğim yok."

Birisi biraz yargılayıcı davranıyordu.

"Bana sorunun ne olduğunu söyle." Kahretsin, Charlotte özünde çok nazikti.

"Babam düğüne kalıp kalamayacağını bilmiyor. Acil bir durum için evden ayrılmak zorunda kalabileceğini söyledi. Brenda'nın annesi hasta. Ledger'la konuşmak için bekliyor. Onu aramasını söylememi istedi." Biraz daha hıçkırdı.

Ve eğer kız kardeşim beni iyi tanımiyorsa lanet olsun, kendimi kaybetmek üzereymişim gibi hissediyordum.

"Ledger'a onu aramasını söylemen için neden sana ihtiyacı var? Kardeşinin bununla ne ilgisi var?"

Charlie muhteşem bir aktris gibi davranıyordu çünkü dün gece babamla olan her şeyi ona anlattığımı hatırladım. Ama bu yine de neden beni aramadığını açıklamıyordu.

"Ledger'ın onu hiç aramadığını ve aramasını istersem arayacağını düşündüğünü söyledi. Ledger'a, babam yapamazsa benimle nikah masasına oturup oturmayacağını sormak istiyor. Benim için hâlâ çok endişeleniyor ama Brenda'nın annesinin gerçekten hasta olduğunu söyledi."

Şerefsiz herif.

Çok sert davranıyor. Kendini iyi adam yapmak için her şeyi çarpıtıyor.

Ona olan küçümsemem yeni bir boyuta ulaştı, tabii bu mümkünse.

Jilly'nin bana gelmesini sağlamak, onun mutlu olması için benden ne isterse yapacağımı bilmek.

"Düğüne daha birkaç gün var. Her şeyi ayarlamak için zaman var. Ledger'ın seninle yürümekten mutluluk duyacağını biliyorsun."

Daha fazla burnunu çek.

"Biliyorum. Ama sadece bir günlüğüne normal bir ailem olduğunu hissetmek istedim, anlıyor musun? Honey Mountain'daki herkes hikayemizi biliyor. Bu utanç verici, Charlie." Jilly yine yıkıldı. "Ben sadece babanın küçük kızını koridorda yürüttüğü geleneksel bir düğün istiyordum. Ama sonunda bunun olmayacağını biliyordum."

"Ailenizin normal olup olmadığına babanız karar veremez. Yani, annem vefat etti, Jilly. Bu bizi anormal yapmaz. Sadece yeni bir dinamik bulmamız gerektiği anlamına geliyor." Charlotte'un sesi dengeliydi. Yatıştırıcıydı. Beni daha iyi hissettiriyordu ve yumruklarım gevşemeye başladı. "Sana tapan bir annen, bir erkek kardeşin ve bir büyükannen var. Senin için deli olan bir adamla evleniyorsun. Bu bir aile. İhtiyacın olan tek şey bu. Mesele sadece sevgi, değil mi? Ve sende çok var. Ve seni sonsuz sevdiğimi biliyorsun. Seni etkilemesine izin verme."

Hıçkırmanın kız kardeşim olduğunu düşündüm. "Haklısın. O adamdan bir mucize beklemiyorum. Sadece Garrett'ın ailesi çok iyi ve sürekli babamla ne zaman tanışacaklarını soruyorlar. Düğünüme gelme zahmetinde bile bulunmazsa ne düşüneceklerini hayal bile edemiyorum. Ben onun için hiç önemli olmadım. Çok çabaladım Charlie." Yere oturdum çünkü midem bulanıyordu ve başım çatlayacak gibiydi ama en çok da çok kızmıştım.

Jilly

Bu boku hak ediyorsun.

"Biliyorum. Ama bunun seninle bir ilgisi yok." Charlotte kardeşimi teselli etti. "Onun da sorunları var, Jilly. O sadece iki harika çocuğa sahip olduğu için çok şanslı olan bencil bir adam."

Aynen öyle. Daha fazla katılamazdım.

"Haklısın. Belki yine de gelir. Ama Ledger'ı bulup babamla konuşup konuşamayacağını öğrenmeliyim. Belki Brenda'nın annesinin yanına gitmesine izin vermesi için onu ikna edebilir ve o da düğün sonrasına kadar burada kalabilir." Kız kardeşim hâlâ o piçin kalmasını sağlamaya çalışıyordu. Hâlâ ona doğru şeyi yaptırmaya çalışıyordu. Ve en kötüsünü bile bilmiyordu. Brenda'nın annesi hasta bile değildi. Ona bir iyilik yapmamı istiyordu, yoksa kız kardeşimi cezalandıracaktı.

"Ne olursa olsun her şey mükemmel olacak."

"Tamam. Banyonuzu kullanıp yüzümü temizleyeceğim. Kahvaltı için Garrett'la annesinin evinde buluşmam gerek. Sonra da Ledger'ı babamızı arayıp onunla konuşması için ikna etmeye çalışacağım. Kendimi daha iyi hissetmemi sağladığın için teşekkürler."

"Tabii ki. Senin için her zaman burada olduğumu biliyorsun." Charlotte'un sesi yaklaşıyordu ve ayak sesleri dolap kapısının hemen dışından geliyordu. Karşı duvardaki lavabonun açıldığını duydum ve hiç kıpırdamadan durdum.

"Vay canına, yatağın altını üstüne getirdin, değil mi? Dün gece nasıldı?" Jilly sordu ve giysilerimin üzerimde olduğunu fark ettiğimde kalbim neredeyse duracaktı.

yatağın diğer tarafında. Telefonum komodinin üzerindeydi. Ve neden bir dolaba tıklandığım hakkında hiçbir fikrim yoktu çünkü kızı almamıştım bile.

"Eğlenceliydi," dedi Charlotte ve boğazını temizledi. "Gitmeden önce bize bir fincan kahve yapayım, sonra sana her şeyi anlatırım."

Odadan çıkmış olmalılar çünkü sesleri yine daha uzaktı. Küçük dolabına kapanıp oturdum ve Charlotte'un Lucy Blocker'ın Bira Dağı'nda olduğunu söyleyerek Jilly'yi histerik bir şekilde güldürmesini dinledim. Ona bira şişelerimi açmasına izin vermeyerek ne kadar çılgınca davrandığımı anlattı.

Bu arada, bu kararımın arkasındayım.

Genç Lucy ile çok fazla deneyimim oldu ve onun bir yetişkin olarak nasıl olacağını ancak hayal edebilirim.

Olmuyor.

Sonunda vedalaştıklarını ve kapının kapandığını duyduğumda neredeyse uyuyakalıyordum. Ama dolap kapakları açılana ve Charlotte'un vahşi ela gözleri benimkileri bulana kadar kıpırdamadım.

"Orada iyi misin?"

Ayağa kalktım. "Hayır. Akşamdan kalmayım ve şimdi de bacaklarıma kramp girdi.

Lanet olası Lucy Blocker hakkında konuşup durmana gerçekten gerek var mıydı?"

"Panikledim. Kıyafetlerini ve telefonunu gördüğünü sandım. Onu yatak odasından çıkarmam gerekiyordu." Bana elini uzattı ve ben de dolaptan çıktım.

Ama elini bırakmadım. Ben boxer'larımla orada duruyordum, o ise küçücük bir pijama giymişti ve ona baktığımda göğüs uçlarının sertleştiğini fark etmedim.

"Şirin pijamalar." Sesim artık sert miydi? Akşamdan kalmaydım, belki de kokteyller yüzündendi. Hayatımda gördüğüm en seksi kızın karşımda minicik bir şort ve ince bir atletle durması değildi.

Aşağıya baktı ve ben de onun bakışlarını takip ederek sabah odunumun tam teşhirde olduğunu gördüm. Ereksiyonum gururla ve dimdik duruyordu, sanki onu bir sıralamadan seçiyormuş gibi ona doğru işaret ediyordu.

"Küçük bir durumla karşı karşıyasın." Gülmemek için dişlerini sulu alt dudağına bastırdı.

Elini sıktım. "Hey, küçük bir şey değil. Sabah oldu. Kendi aklı var. Ve alınma ama farları kendin de kapatabilirsin."

Göğsüne baktı ve sırttı. "Burası çok soğuk."

"Haziran ayındayız. Bunu açıklayacak kadar soğuk değil." Parmaklarımız artık iç içe geçmişti. "Yani dün gece bir şey olmadı mı?"

"Umarım bundan biraz daha akılda kalıcı olurum." Elini çekti.

"Sadece sarhoş olduğumu ve kendimi rezil etmediğimden emin olmak istediğimi söyledim."

Banyoya doğru ilerledi, ben de onu takip ettim. Klozetin kapağını kapattım ve pençe ayaklı küvetin yanına oturdum, o da lavaboya gidip dişlerini fırçaladı. Eğildi ve kışının alt kısmı tamamen ortaya çıktı ve görünürde herhangi bir külot görmedim. Şu anda onu ne kadar çok istediğimi görünce ağzım sulandı. Acı verecek kadar yakındık. Aramızda neredeyse hiç kumaş yoktu.

"Kendini kesinlikle küçük düşürdün. Sana orada yardım edemem."

"Bildiğim iyi oldu."

Gözlerim kışından ayak bileklerine kadar inerken, aynada beni izleyen bakışlarıyla buluşmak için yukarı baktım. Bana hiç açılmamış yedek bir diş fırçası uzattı ve ben de ayağa kalkıp onunla birlikte dişlerimi fırçaladım.

Elindeki bezle ağzını sildi, bakışları aynada benimkilerle kilitlendi. "Aklından ne geçiyor? İyi bir şey yapmıyormuşsun gibi görünüyorsun."

Sana dokunmak istediğimi düşünüyorum.

Tadına bakmak.

Sanırım bu biraz fazla olabilir.

Bunun yerine diş fırçasını yere bırakıp geri çekildim ve onu kendime çevirdim. Ellerim belinin yanından geçerek makyaj masasının her iki yanına indi ve onu hapsetti. Ağzım onunkine çok yakındı, sıcak nefesi yanağımı gıdıklıyordu.

"Dün gece benimle ilgilendiğin için sana minnettarım." Öne doğru eğildim ve ona bakmak için geri çekilmeden önce alnından öptüm.

Şimdi kıkırdadı. "Benim için zevkti."

Öne eğildi ve yanağımı öptü, ama bu sefer yüzümü çevirdim, böylece dudakları benimkilerle buluştu. Hızlı bir öpücüktü ve ikimiz de geniş gözlerle birbirimizi inceledik.

"Arkadaşlar bazen öpüşür, değil mi?" Elimi saçlarına götürerek sordum. "Yani, biz daha önce de öpüştük. Yani bu yeni bir şey değil."

"Bu çok doğru. Bu bir teşekkür öpücüğü olurdu." Saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım ve dilim dudaklarımı ıslatmak için dışarı çıktı.

Kahretsin, onu çok istiyordum.

Sadece şu anda bile olsa. Şu anda.

Burada yaşamıyordum ve yakında gidecektim, bu yüzden aptalca bir hareket. Bencilce bir hareket.

Ve bunu durdurmamın tek yolu benden bunu yapmamamı istemesiydi. "Bana ne için teşekkür ediyorsun?" diye fısıldadı.

"Kız kardeşime karşı çok iyi olmak. Bana karşı. Sadece sen olduğun için. Harika olduğun için.

Ve güzel olmak."

"O zaman en azından bunu yapabilirsin."

Ağzım onunkine çarptı ve bacaklarının arasında durmak için hareket ederken onu kaldırdım ve lavabonun üzerine koydum. Dudakları aralandı ve dilimi içeri aldı. Küçük inlemeleri beni deli ediyordu ve elim başının arkasını buldu, öpücüğü daha derine götürebilmek için onu geriye yatırdım.

Sikim o kadar sertleşmişti ki, onu tutan ince kumaşı yırtacağından emindim. Ama o ereksiyonuma sürünmeye başladı ve bu şimdiye kadar birinin yaptığı en seksi şeydi. İkimiz de giyiniktik, sadece öpüşüyorduk ama bu çok daha fazlasıydı.

İhtiyaç yılları.

Yılların arzusu.

Yılların arzusu.

Parmaklarım omzundaki ince kumaş kayışa gitti, elim mükemmel memesini kavrarken onu kolundan aşağıya doğru hareket ettirdi. Baş geriye düşüp aynaya yaslanırken dudaklarım dudaklarına değdi ve boynundan aşağıya doğru öpücükler kondurdum. Sert tepesini dudaklarımla kapladım, dişlerimi meme ucuna sürmeden önce emdim ve inledi, ses o kadar erotikti ki neredeyse orada boşalıyordum. Hiç deneyimi olmayan genç bir çocuk gibi. Birlikte zaman geçirdiği kadınlar söz konusu olduğunda her zaman kontrolü elinde tutan bir adam değil.

"Lütfen, Ledger," diye fısıldadı ve tam olarak neye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Omzunun diğer tarafındaki kayışı aşağı doğru çekip bir göğsünden diğerine geçerken, sırayla biriyle ve sonra diğeriyle uğraşırken ağzım onu yalamaya devam etti. Doyamıyordum. Parmaklarım bacaklarının arasına gitti ve külot giymediğini fark ettiğimde irkildim. Kaygan sıcaklığı beni bekliyordu.

"Çok ıslaksın Uğur Böceği. Bana ne istediğini söyle," diye talepte bulundum. Bu kızdan istemediği hiçbir şeyi almayacaktım.

"Beni iyi hissettirmeni istiyorum. Lütfen."

Bu sözlerle birlikte parmağım onun girişini buldu ve yavaşça içeri kayd ve tüm vücudu titremeye başladı. Ağzım tekrar onunkine gitti ve onu hayatım buna bağıymış gibi öptüm. Bir parmağım daha içeri kayd ve tam da ihtiyacı olduğunu bildiğim şekilde girip çıktım. Başparmağım klitorisini buldu ve yavaşça doğru miktarda baskı uygulayarak hareket ettirdiğimde neredeyse tezgahdan fırlayacaktı.

Onu öpmeye devam ettim. Parmaklarımı içeri ve dışarı pompalıyor ve çıkardığı tüm sesleri seviyordum. Eğer şu anda ölseydim. Tam burada.

Mutlu bir adam olarak giderdim.

Sonsuza kadar burada kalabilirim.

Elime sürtünüyor, parmakları saçlarımı pençeliyordu. Onu sınıra kadar götürüyor ve sonra tekrar tekrar geri indiriyordum, bunu olabildiğince uzun sürdürmek istiyordum.

"Ledger," diye inledi ve ben onu reddedemedim. Neye ihtiyacı olduğunu bilerek daha hızlı hareket ettim.

"Benim için gel, Charlie," diye fısıldadım kulağına ve başı tekrar geriye düştü, ama bu sefer vücudu altımda titrerken adım haykırdı. Amı parmaklarımın etrafında sarsılıyordu ve bu şimdiye kadar gördüğüm en ateşli şeydi. Zevkin son damlasına kadar sürdü ve ben de her saniyesinin tadını çıkardım. Yüzünün her çizgisini ve her kıvrımını ezberliyordum. Benim için ayrı düştüğünde dudaklarının nasıl ayrıldığını ve yanaklarının nasıl pembeleştiğini.

Göğsünün inip kalkması.

Nefes alışları sert ve hızlıydı.

Doyamıyordum.

Ama hak ettiğimden fazlasını aldığımı biliyordum.

Bakışları benimkilerle kilitlenince elimi çektim.

Parmaklarımı ağzıma soktum ve gözleri büyüdü. İnledim. "Çok tatlısın."

"Vay canına. Bu bir şeydi."

"Kesinlikle öyleydi. Seni altımda parçalanırken görmekten daha iyi bir şey yok. İyi misin?"

"Hiç bu kadar iyi olmamıştım." Bir askısı yırtık olan atletine baktı.

"Bunun için üzgünüm."

"*Bunun* için üzgünüm," dedi, bakışları şişkin ereksiyonuma doğru kaydı. "Bu konuda bir şey yapmalı mıyız? Yani, bu bir hata mıydı? Çünkü yıllar önce yaptığımız gibi olmamış gibi davranmak istiyorsan, bence bunu daha fazla ilerletmemeliyiz. Hele de düğün gelecek haftayken."

Bu da ne demek oluyor?

"Düğün neden önemli?" Parmağımla çenesini kaldırıp bakışlarımla buluşturarak sordum.

"Çünkü hemen sonra gidiyorsun, Ledger. Yani tüm bunlar sona erecek, değil mi? Ateşle oynuyoruz."

Belki de ateşle oynamayı seviyordum.

Daha basit bir dünyada, bu kız benim olurdu.

Sadece benim.

Ama dünya o kadar basit değildi. En azından benim geldiğim dünya.

OceanofPDF.com

on bir

. . .

OceanofPDF.com

Charlotte

PANIK DAMARLARIMDA DOLAŞTI.

Bu

her şey yeniden oluyordu. Onu istiyordum. Onun da beni aynı derecede çok istediğinden emindim. Ama sonra gitmiş olacaktı. Yakında gidecekti.

Eski kız arkadaşı hala onu arıyordu.

Babası için çalışmaya geri dönecekti.

Ama sonra çiçekleri ve dün gece söylediklerini düşündüm. Her şey karmakarışıktı.

"Bunun ne olmasını istiyorsun?" diye sordu, yaklaşarak dudakları kulağımı sıyırdı.

Düzgün düşünemiyordum.

Onu geri ittim. Onunla normal bir konuşma yapabilmek için boşluğa ihtiyacım vardı.

"Hadi kahvaltıya gidelim. Seçeneklerimizi orada tartışabiliriz." Aceleyle yatak odasına gittim. Ledger bana yıllar önce yaşattığı orgazmdan sonra hayatımın en iyi orgazmını yaşattıktan birkaç dakika sonra banyomda yarı çıplak bir haldeyken bu konuşmayı tek başıma yapamazdım.

O ve devasa ereksiyonu, bu konuda ne yapacağımıza karar vermek için kahvaltı sonrasına kadar beklemek zorunda kalacaktı.

"Yani kahvaltıya kötü bir mavi taşak vakasıyla mı gidiyorum?" Yatağın etrafında yürürken kıkırdadı ve kot pantolonunu alıp üzerine geçirdi.

Tişörtünü başından çekiştirmeden önce son bir kez gövdesini taradım ve sandaletlerimi kapıp saçlarımı başımın üstünde dağınık bir düğümle bağlamadan önce bir güneş elbisesi giydim. Aynaya baktığımda gülümsedim.

Yüzüm tamamen doymuştu.

Kahvaltıya azgın bir ereksiyonla gittiği için kendimi kötü hissediyordum.

Biraz dudak parlatıcısı sürdüm, biraz rimel sürdüm ve onu kapıya kadar geçirdim.

"Rahatsız olduğun için üzgünüm." Ona baktım ve güneş gözlüklerini yüzüne yerleştirip gülümsedi.

"Normalde bu çok kötü olurdu. Ama söylemeliyim ki Uğur Böceği, seni boşaltmak kendimi boşaltmaktan daha çok hoşuma gidiyor."

Nefesimi içime çektim ve sözleri karşısında kalçalarımı sıktım.

Şimdiden tekrar tahrik olmam mümkün müydü?

"O zaman, birlikte olduğum ve böyle hisseden ilk erkek sen olacaksın."

"Oh, bunu duymam lazım. Dur tahmin edeyim, böcek adam orgazm oldu, değil mi?" Kıkırdadı ve kafeye girerken gözlerimi devirdim. Honey Mountain'da bir Cumartesi günü için alışılmadık derecede sessizdi ve buna minnettardım. Gerçi herkes Ledger'la arkadaş olduğumuzu zaten biliyordu, bu yüzden birlikte kahvaltı etmemiz garip olmazdı. Jilly'yle karşılaşsak bile düğün için buluştuğumuzu söyleyebilirdim.

Aynı yatakta uyumak farklı bir hikaye olurdu.

Bu da beni en iyi arkadaşım ile yaptığım konuşmaya geri götürdü.

Yerimize oturduğumuzda, sunucu yanımıza geldiğinde siparişimizi vermeden önce ikimiz de menüye göz attık.

"Şu anki durumumuzu tartışmadan önce bu sabah Jilly ile olanları konuşmalıyız." Kaşlarımı kaldırdım.

"Şu anki durumumuz mu? Çok resmisin Uğur Böceği. Tamam, hadi yapalım."

"Baban hakkında söyledikleri hakkında ne hissediyorsun? O çok kötü biri. Yani, dün gece sarhoş olmanın nedeni buydu, değil mi?"

"Evet. Ama her nedense -belki de az önce seni sadece parmaklarımla boşalttığım için, bu yüzden seni dilimle ve sikimle boşalırken görmeyi hayal ediyorum- garip bir şekilde, babamın saçmalıkları bugün beni rahatsız etmiyor." Kahvaltıda böyle konuşmak gayet normalmiş gibi bana sırtıttı.

Yanaklarımın kızardığını hissedebiliyordum ve yüzümü yelpazeledim. "Bütün kadınlarla böyle mi konuşuyorsun?"

Homurdandı. "Beni çok pis biri gibi gösteriyorsun. Artık o kadar çok yatmıyorum. Üniversiteden beri. Gelişigüzel çıkıyorum. Birkaç hafta ya da birkaç ay orada burada. Ciddi bir şey değil. Yani, hayır. Biz ne kadar tartışmıyoruz

Onları memnun etmeyi seviyorum, çünkü her zaman önce partnerimin rahatlamasını sağlasam da, başkalarının zevkini sizinkini önemsedığım kadar önemsemiyorum."

Midem altüst oldu ve sözlerini sindirmem bir dakika sürdü. "Babanın yanına dön lütfen. Önce şu kapıyı kapatalım."

"O bir pislik. Dün hâlâ ne kadar boktan biri olduğunu en ön sıradan izledim.

Bugün bunu aştım. Kartlar onun elinde, bu yüzden ona istediğini vereceğim." "Evlerini tasarlamayı kabul edecek misin?"

"Evet. Eğer bu Jilly'ye düğün gününde istediğini vereceği anlamına geliyorsa -bu onura sahip olması gerektiğini düşünmemsem bile- onun isteklerine saygı duyarım. Zaten büyük ihtimalle ev hiç olmayacak. Sanırım bir noktada Bambi akıllanacak ve onu serbest bırakacak. Düğünlerinin olup olmayacağını kim bilebilir? Eğer olursa, onlara lanet bir ev tasarlayacağım. En iyi işim olmayacak ama yapacağım." Önemli bir şey değilmiş gibi omuz silkti.

"Öylece mi?"

"Aynen böyle. Sırada ne var? Bana sahip olduğun en iyisi olduğumu söyle, bana sahip olmadan önce bile. Çünkü henüz hiçbir şey görmedin." Öne eğildi ve saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı.

"Tamamen delirmiş gibi davranıyorsun. Bazı şeyleri unutuyor musun?" "Ne gibi?"

"Mesela... arkadaşlığımız üzerinde çalışıyoruz."

"Siktir et. Her şeye razıydım ama şimdi seni öptüğüm için bunu tekrar yapmak istiyorum."

"Yani, çıkarları olan arkadaşlar mı olmak istiyorsun?" Beni inceledi. "Bu senin tarzın değil, değil mi?"

"Pek değil. Ayrıca, farklı şehirlerde yaşıyoruz. Yani bu sadece bir seferlik bir şey mi?" Garson kız yanımıza uğrayıp kahvelerimizi ve portakal suyumuzu bırakıp uzaklaşırken duraksayarak sordum.

"Bir kereden bir şey olmazdı, çünkü bir kere benim için asla yeterli olmazdı." Dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı ve ben ağzından başka bir yere bakamadım.

"Bu ne anlama geliyor, Ledger? Bunu düşünmemiz gerekiyor. Gitmeni ve yıllarca bir daha konuşmamamızı istemiyorum."

"Ben de bilmiyorum."

"Hayır. Bazı yeni kurallara ihtiyacımız var ve bu sefer onlara bağlı kalmalıyız." "Ah... Öğretilebilir bir an için buradayım, Bayan Thomas. Söyle bana

Kurallar. Ve sonra onları çiğnemek için elimden gelen her şeyi yapacağım.

cezalandır beni." Gülümsedi ve garsonumuz tabaklarımızı yerleştirip kahvelerimizi tazelerken gözleri benimkilerden hiç ayrılmadı.

Durumumuzu düşündüm.

Bu sabah bana nasıl hissettirdiğini düşündüm. Hiç kimsenin hissetmediği bir şekilde hissettirdi.

Ve daha fazlasını istemediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Ama gerçekçi olmam da gerekiyordu.

Asla işe yaramaz.

Tekrar yalnız kaldığımızda bir parça domuz pastırması aldı ve kaşlarını kaldırarak cevap vermemi bekledi.

"Çizgiyi bir daha aşmayacağız. Bu bir zayıflık anıydı. Bunların hepsi geçen hafta boyunca aldığımız kapanışın bir parçası. Farklı şeyler istiyoruz. Bir yere varamayacağımızı bile bile çizgiyi aşmanın anlamı yok. Jilly'nin bunu kabul edeceğinden şüpheliyim. Yani, geçmişimizi bir sır olarak sakladık; neden şimdi onu üzme riskine girelim ki?"

Bu konu hakkında düşündükçe, bunun sona ermesi gerektiğini daha iyi anladım.

"Orgazmlar için," diye alay etti ve kahvesine uzanıp bir yudum aldı. "Dinle. Seni hak edecek türden bir adam olmadığımı biliyorum. Bunu hep biliyordum. Uzak durmamın nedeni de bu. Ama bu seni daha az istediğim anlamına gelmiyor."

Böyle hissetmesinden nefret ediyordum. Ama onun da beni, benim onu istediğim kadar çok istediğini duymak hoşuma gidiyordu.

"Sırf bu nedenlerle bile bu işi bitirmeliyiz. Bu akşam bekârlığa veda partilerimiz var. Bunu garip bir hale getirmek istemiyoruz, bu yüzden muhtemelen en iyisi arkadaşlık planına sadık kalmak ve bu sabah hiç olmamış gibi davranmak."

"Pekâlâ. Eğer istediğin buysa. Sanırım bu sabah benim için parçalanman önümüzdeki on yılı atlatmamı sağlayacak çünkü gözlerimi her kapattığımda göreceğim tek şey bu olacak." Omuz silkti.

"Böyle konuşamazsın, Ledger."

"Ben doğruyu söylüyorum Uğur Böceği." Kendini beğenmiş görünüyordu, sanki yeni plana pek katılmamış gibiydi.

"Bugün hiç olmadı. Arkadaş mıyız?" Ona elimi uzattım ama ona bu kadar yakın olmak, ağzının benimkinin üzerinde olduğunu düşünmemeyi zorlaştırıyordu. Ellerinin vücudumu keşfetme şeklini. Parmaklarının sihrini gösterme şeklini.

Elimi tuttu ve gülümsedi. "Biraz kızarmışsın, kanka."

"İyi olacağım," dedim elimi çekerek. Buna kendini koruma deniyordu. Olgunluk. Kalp kırıklığını bir mil öteden fark edebilirdim ve bunun devam etmesine izin vermek benim ve kalbim için büyük bir felaket olurdu.

Kıkırdadı ve kahvaltıya devam edip bu geceki planları konuştuk.

Bu sabah olanlardan bir daha bahsetmedi ve benimle eve kadar yürüdü ve içeri girmede. İki grubumuz akşam yemeği yiyip şehirdeki birkaç barı daha ziyaret ettikten sonra Beer Mountain'da buluşmaya karar verdik.

Eve gittim ve duş alıp hazırlanmadan önce evimi temizledim. Dylan evime geliyordu ve diğer herkes Jilly'nin akşam yemeği için seçtiği barbekü yerinde buluşacaktı.

Kız kardeşim geldi ve içeri girdiğinde beni baştan aşağı süzdü. Siyah deri eteğimi, ipek kaşkorsemi ve çıplak topuklu ayakkabılarımı beğendiğini söyleyebilirdim. Belki de bu benim için normalden daha seksiydi. Bu gece Ledger'ı göreceğimi biliyordum ve her ne kadar hiçbir şey olmayacağı konusunda anlaşmış olsak da, bu onun iyi göründüğümü düşünmesini istemediğim anlamına gelmiyordu.

"Vay be. Çok seksi görünüyorsun," dedi ve çantasını tezgâhın üzerine bıraktı. Siyah straplez bir elbise ve bir çift kırmızı stiletto giymişti.

"Ben de sana. Bu kıyafete bayıldım."

Gülümsedi. "Tamam, ayrılmadan önce otuz dakikamız var ve restorandaki masayı süslemeye gitmeliyiz. Beni bilgilendir. Tobias'la bir şey mi oldu demiştin?"

Ledger sersemliğimin ortasında, gecenin bir yarısı gelen altı mesajı kaçırmıştım. Beden eğitimi öğretmeni, ben en iyi arkadaşımın erkek kardeşiyle yataktayken sarhoş bir şekilde bana mesaj atıyordu. Sadece uyuyordum tabii ki.

Ona telefonumu gösterdim ve mesajları okuyunca nefesi kesildi.

"Tam bir sapık. O küçük piç kurusu sürekli taşaklarını kaşıyor, bu da yeterli bir kırmızı bayrak olmalıydı. Ama şimdi herif gecenin bir yarısı sarhoş olup sana mesaj mı atıyor? Ve bu puştun seni tanımadığı çok açık, eğer senin onun pis mesajlarıyla ilgileneceğini düşünüyorsa," diye tısladı Dylan.

Evet, mükemmel göğüslerim olduğunu düşündüğünü söylemişti. Onun sözleri, benim değil. Ayrıca *sıkı kıcıımı* beğendiğini de mesaj atmıştı. Ve bu birlikte çalıştığım bir adamdı. Hiç dışarı çıkmamıştık. Telefonda hiç konuşmamıştık. Belli ki telefon numaramı okul rehberinden almış.

"Evet. İyi haber şu ki, artık mükemmel bir çıkışım var ve onu geri çevirmek garip olmayacak. Bu mesajlarla kesinlikle çizgiyi aştı. Ve okul yılının bitmesiyle birlikte, yazdan sonra birbirimizi gördüğümüzde, bu karmaşa çoktan unutulmuş olacak."

"İnsan umut edebilir. Keşke Pazartesi günü okula gitmeme izin verseydiniz ve ona aklımdan geçenleri anlatsaydım."

"Pazartesi stajına başlıyorsun; bu endişelenmen gereken son şey," dedim ikimize birer kadeh şarap doldurup birini ona uzatırken.

"Tamam, Ledger'la neler olduğunu duymak istiyorum. Döndüğünden beri her gününü onunla geçiriyorsun. Ve dün gece çok rahat görünüyordun, o yüzden dökül. Artık sır yok, Charlie."

Uzun bir nefes aldım. "İyi gidiyor. Yıllar içinde arkadaşlığımızı biraz kaybettik ve o bunun üzerinde tekrar çalışmamızı istiyor. Onu özledim ve onu görmek çok güzel."

"Charlotte Thomas. Seninle aynı rahmi paylaştım. Dün gece birbirinize nasıl baktığınızı gördüm," diye mırıldandı, çünkü Dilly olayların özüne inmeyi seviyordu. Avukat olmak için doğmuştu.

Güldüm. "Bir çekim var. Tabii ki var."

"Bana söylemediğin şey ne? Ohhhhhh. Dün gece bir şey mi oldu?" Ağzı açık kalmış, gözleri kocaman açılmıştı.

"Kimseye söyleyemezsin, Dilly. Jilly birkaç gün içinde evleniyor. Hiçbir şeyin bunu engellemesini istemiyorum."

"Söz veriyorum, tek kelime etmeyeceğim. Konuşmaya başla."

Her şeyle mücadele ediyordum. Geçmişimizle. Şu anki durumumuz. Bu sabah olanlar. Bir parçam bunun tekrar olmasını istiyordu ama aynı zamanda incinmekten de korkuyordum.

İkiz kardeşim sadece dinleyip şarabını yudumlarken ben de mutfağında her şeyi anlattım.

"Yıllar önce bir şeyler olduğunu biliyordum."

Başımı salladım. "Bu konu hakkında hiç konuşmak istemedim. Ash'e anlattım ve ondan bu konudan bahsetmemesi için söz aldım. Ama tüm o duygular geri geliyor. Ve olmaması gerektiğini biliyorum. Jilly konusunda kendimi çok suçlu hissediyorum. Bu sabah bunun olmasına izin verdiğime inanamıyorum ama onun yanındayken kendime engel olamıyorum."

Dylan öne doğru eğildi ve yanağımdan süzülen gözyaşımı sildi. "Vay canına. Bir tane tatlı ikiz ve

yaramaz bir ikiz. O adamın her yerinde olurdum. Suçluluk duygusunu anlamıyorum. Ama seni tanıyorum ve her kararının etrafındaki herkesi nasıl etkilediğini düşündüğünü biliyorum." Mutfak tezgahındaki iki bar taburesine oturduğumuzda ellerime uzandı.

"İnsanların düşündüğünden daha tatlısın. Aynı zamanda tanıdığım en güçlü insansın ve keşke bu gücün bir kısmını yönlendirebilseydim," dedim.

"Yanılıyorsun, Charlie. Sandığından çok daha güçlüsün. Ben olsam Ledger'ın peşinden giderdim. Yıllar boyunca onun için neler hissettiğini bilmek ve bu konuda konuşmaya ya da bir şeyler hissetmeye izin vermemek... Sen özverilisin. Ama bunun bir bedeli var. Ve bir noktada, kendin için bir şeyler alman gerekecek."

"Sen kimsin ve duyguları hakkında konuşmaktan nefret eden kız kardeşime ne yaptın?"

Başı geriye düştü ve kıkırdadı. "Annemin öldüğü zamanı hatırlıyor musun? İçine kapanmış ve elinden geldiğince herkese yardım etmiştin. Ben rol yaptım. Öfke nöbetleriyle. Ergenlik çağında duygularımı ilk kez içkiye vurduğumda yanımda oturmuştun. Kustuğumda saçımı tuttun. Ve bir pislik gibi davrandığımda beni azarladın. Sen tam bir bakıcısın, Charlie. Ama kendine de dikkat etmelisin. Kimse incinmediği sürece Jilly üzülmeyecektir. O yetişkin bir kadın. Sonsuza dek mutlu yaşadı. Senin de kendininkini elde etmene izin verilmemeli mi?"

Başımı geriye attım. "Dilly, o benimle böyle bir şey istemiyor. Elbette birbirimizden etkileniyoruz. Ama o bir aile istemiyor. Ciddi bir ilişki istemiyor. Ben buyum işte. Ben sıradan şeyler yapmam."

"Birkaç günlük mutluluğun tadını çıkarın ve sonrasında gidip sıkıcı kocanızı bulun. En azından böyle bir tutku yaşamış olursun. Hayatında iki erkek arkadaşın oldu, Charlie. Hayatın boyunca sevdiğin çocukla biraz eğlenirsen ne olur? Belki de her ilişki sonuna kadar gitmek zorunda değildir. Farklı insanların hayatınıza girip çıkmasının bir sebebi vardır. Ledger her zaman hayatında bir varlık oldu. Ve çok seksi. Ondan acı verici bir şekilde etkileniyorsun. Kendini buna bırak. Fazla düşünme."

"Peki ya Jilly?" Başımı sallarken fısıldadım.

"Eğer sadece birkaç günlük bir kaçamaksa; ona söylemek zorunda bile değilsin. Ama daha fazlasına dönüşürse, o zaman onunla konuşabilirsin. O seni seviyor. Seni anlayacaktır, söz veriyorum. Sen ve Ledger yetişkin insanlarsınız. Kendi kararlarınızı verebilirsiniz."

"Ya kalbimi kırarsa?" İşte oradaydı. Aramızda bir şey olmasına izin vermekten korkmamın gerçek nedeni. Çünkü beni terk edecek ve hayatına devam edecekti. Ve ben de önümüzdeki on yılı bana onun hissettirdiklerini hissettirecek birini arayarak geçirecektim, tıpkı son on yılda olduğu gibi.

"Sen güçlüsün, Charlie. İncinmekten korktuğun için risk alma. Yani, sence babam annemle sonsuza dek birlikte olamayacağını bilseydi onunla evlenmez miydi? Tabii ki hayır. Biri size yaşadığınızı hissettirdiğinde, o boku alın ve onunla koşun. Ben hâlâ bana böyle hissettirecek birini bekliyorum. Sende vardı. Hep o oldu. O yüzden sadece anı yaşa. Geleceği düşünmeyi bırak. Biraz eğlenmene izin ver. Yirmi beş yaşındasın. Boğayı boynuzlarından yakala, kızım. *Gerçek ve mecazi anlamda*. Bunca yıldır gönderdiği şakayıklara hiç girmeyeyim bile. Adam seni seviyor, uzun vadede sana ne verebileceğinden bağımsız olarak. Hayatında bir kez olsun şu anın tadını çıkar. Bencil ol."

Başımı salladım. Annem ve babam hakkında söyledikleri beni etkiledi. Hep böyle bir sevgi istemişimdir. Onlar çıtayı yükseğe koydular. Ve Dylan haklıydı. Babam onu çok erken kaybedeceğini bilse bile her şeyi yeniden yapardı.

Belki bir kaçamak eğlenceli olabilir. Eğer biriyle yapacak olsaydım, Ledger yapmak isteyeceğim adam olurdu.

Beni güvende
hissettirdi. Çok
sevdim.

Aranıyor.

Ve onu istedim.

Ama bunu yapabilir miydim? Sonrasında canımın çok yanacağını bile bile bunu kendim için yapabilir miydim?

"Peki kaçamak yapmak tam olarak nasıl oluyor?" Kız kardeşime sordum, o da kahkahalara boğuldu.

"Çok kolay. Seni istediğini zaten söyledi. Risk yok. Birkaç gün içinde ayrılacak, sen de bu haftanın tadını çıkaracak, eğlenecek ve orgazm olacaksın. Bu bir kazan-kazan. Kimsenin bir şey bilmesine gerek yok. Bu sadece senin için olabilir. Bunun sana doğal gelmediğini biliyorum ama istediğini yapmak çok iyi hissettiriyor. Ve Ledger Dane'i istediğini biliyorum."

Ayağa kalkmadan önce yüzümü yelpazeledim ve telefonuma baktım. "Tamam. Bugün bununla ilgili değil. Bugün Jilly ve Garrett'la ilgili. Gitmemiz gerek."

"Buna bir isim verelim. Bir planla daha iyi iş çıkardığını biliyorum. Buna ATO planı diyelim."

"Bilmek istiyor muyum ki?"

"Hepsi. Orgazmlar. Orgazmlar." Kaşlarını salladı ve ben de ona parti dekoru çantasını uzattım.

içeri uzandı ve bir avuç dolusu lastik penis çıkardı. "Etrafınız lastik penislerle çevriliyken Ledger'ı düşünmemenin zor olacağını tahmin ediyorum."

Gözlerimi devirdim. "Tabii ki, onu oraya götürdün. Bugün Ledger hakkında tek kelime daha etme, tamam mı?"

Kapıdan çıktık ve iki blok ötede herkesle buluşacağımız restorana doğru yol aldık.

"Bana seni yemeğe davet eden avukattan bahset." Konu değişikliğine ihtiyacım vardı. Konuştuklarımız aklımdan çıkmıyordu.

"Şehirde tanınmış bir avukat ve buraya tatile gelmiş. Kırklı yaşların başında. Şu anda tamamen yaşlı adam havasındayım. Tam bir gümüş tilki. Beni Bira Dağı'na götürmek istemiyor çünkü o olgunlaşmamış saçmalıkların ötesinde. Beni helikopteriyle San Francisco'ya yemeğe götürmek istiyor."

"Ya bir seri katilse? Çok az tanıdığın bir adamla helikoptere binemezsin."

"Dinle, benden daha iyi radarı olan biri var mı? Benim özel yeteneğim insanları okumaktır. Bu adamda katil titreşimleri yok. Seksi bir havası var, izin verin sizi derin sesim, deneyimli dilim ve sihirli penisimle şaraba doyurayım-"

"Dilly!" Durarak bağırdım. "Artık seninle seks hakkında konuşamam. Partiye odaklanalım."

"Ohhhh... Birisi ateşli ve rahatsız ve ben bunun için buradayım."

İnledim ama gerçekte haklıydı.

İnsanları okumak için gerçekten bir yeteneği vardı.

on iki

...

OceanofPDF.com

Defter

Bekârlığa veda partilerinden payıma düşeni almıştım ve **katıldığım** partiler arasında en nazik olanının kayınbiraderiminki olmasına aldırış etmediğimi söylemeliyim. Hayatının geri kalanı için bir kadına bağlanmak üzere olan bir adamı hiç anlamamıştım.

-Ama önüne bir striptizci koyarsan, bahar tatiline çıkmış bir üniversiteli çocuğa dönüşür.

Babam muhtemelen o adamdı.

Muhtemelen düğün gecesı annemle yatmıştır. Yani, onunla evlenmek istemediğini zaten itiraf etmişti. Evlilikleri boyunca aldattı, tabii öncesinde de aldatıyordu.

Bana hamileyken.

Akşam yemeğini bitirmiş ve başka bir bara geçmiştik. İçkiler akıyordu ve birazdan Beer Mountain'da kızlarla buluşmaya gidiyorduk.

Bu sabahı düşünmeden edemedim.

Charlotte'un ağzı. Mükemmel göğüsleri. Benim için parçalanırken çıkardığı sesler.

Kendimi masanın altına ayarladım çünkü iki soğuk duştan sonra bile yine kaya gibi sertleşmişim.

Bunun bir daha olmasına izin vermememiz yönündeki isteklerine saygı duyuyordum ama bir parçam bunun olacağını biliyordu. Çekim çok güçlüydü. Her zaman öyleydi.

Çok fazla içmiyordum çünkü Garrett'ın iyi olduğundan emin olmak istiyordum, çünkü birkaç kadeh içmişti ve şimdiden geveleyerek herkese kız kardeşimi ne kadar çok sevdiğini söylüyordu. Ayrıca, bu gece Charlie'yle görüşeceğimi biliyordum ve dün gece zaten kendimi rezil etmişim. Kendime güvenmiyordum.

onun yanında sarhoş ol ve uslu dur. Eğer aramızda başka bir şey olursa, bu onun istediği için olacaktı.

Top onun sahasındaydı.

"Umarım kızmazsın ama baban biraz önce beni aradı ve uğrayıp bana bir içki ısmarlamak istediğini söyledi." Garrett bana doğru eğildi ve yanağını okşadı.

Babam ona içki ısmarlamaya gelmiyordu.

Bugün beni birkaç kez aramıştı ama ben geri dönmemiştim.

İstediği şeyi yapacağımı biliyordum ve henüz onunla konuşmak istemiyordum. Ama Jilly'ye konuşacağımı söylemişim, bu yüzden bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordum.

Kafamı kaldırdığımda babamın bana doğru geldiğini gördüm.

Garrett'a "Bana borçlusun kardeşim," dedim ve öne doğru oturup babamla yüzleşti.

"Bay Dane. Sizi gördüğüme sevindim. Uğradığınız için teşekkürler." Adam, sarhoşlar diyarına üç ton uzakta olmasına rağmen düzgün konuşmaya çalışıyordu. Anlamadığı şey, bunun önemli olmadığıydı. Babam, kızının evlenmek üzere olduğu adamı hiç umursamıyordu.

"Sorun değil. Açık bar mı?" diye dalga geçti babam ve ben de adama katlanamadığım için nefesimi dışarı verdim.

"Hesabı Ledger ödüyor," dedi Garrett gururla, tökezleyerek ayağa kalkarken ve işeyeceğini söylerken. Babam yanımdaki bar taburesine oturmak için hareket ettiğinde ona ters ters baktım.

"Hesabı ödemen çok hoş. İşler iyi olmalı, ha?"

"Buna düzenli bir işe sahip olmak ve kışını yırtarak çalışmak deniyor. Eminim bu kavram size yabancı geliyordur."

Sanki birbirimize zor anlar yaşatan iki adammışız gibi kıkırdadı. Şeytanın dölü olduğum ve bu adamdan şimdi her zamankinden daha fazla nefret ettiğim gerçeğini değil.

"Jilly seninle konuştu mu?" diye sordu, elini kaldırdı ve sek bir burbon sipariş etti.

"O yaptı. Düğünden bir hafta önce gelini üzmenin yolu." Fındık dolu tabağa uzandım ve birkaç tanesini ağızma attım.

"Bu senin seçimin, Ledger. Kız kardeşinin mutlu olmasını istiyorsun, ben de öyle. Ama ben de Brenda'nın mutlu olmasını istiyorum. Mutlu bir eş, mutlu bir hayat."

Bir kahkaha attım. "Bunu dört kez boşanmış ve hiç kimseyi kendinden önce düşünmemiş bir adam söylüyor. Onu bir kadınla mı bırakacaksın?"

Sen kaçıp daha genç bir versiyonunu bulurken onu çocuklarla birlikte büyük bir ipoteğe mi bağlayalım?"

"Buraya ne tür bir adam olduğumu düşündüğünüzü tartışmaya gelmedim. Buraya Brenda'yla düğünden önce yola mı çıkacağımızı yoksa büyük güne kadar yerimizde mi kalacağımızı öğrenmeye geldim. Ahlaki açıdan çok üstün olduğunu düşünüyorsun, bakalım umursamadığın biri için bir şey yapmaya zorlandığında ne yapacaksın?"

Şaşkınlıkla ona baktım. Annemden mi bahsediyordu? Bana ve Jilly'ye mi?

Ailesi mi?

Tabii ki, herifin bahsettiği şey buydu; bana doğmamış olmamı tercih ettiğini söylediğini hatırlatmama gerek var mı? Annemle evlenmek *zorunda kalmasının* sebebinin ben olduğumu mu?

"Bizi umursamadığını öğrendiğime sevindim. Benden hamile olduğu için sevmediğin bir kadınla evlendiğini. Bunu açıklığa kavuşturduğun için teşekkürler, pislik. Bu işleri kolaylaştırır."

Barmen bardağı yere bıraktı ve babam başını arkaya eğip uzun bir çekişte bardağı devirdi. "Cevabın nedir, evlat?"

Ellerim iki yanımda yumruk oldu ama Garrett'ı periferimden gördüğümde sakın kalmaya özen gösterdim. "Ben yaparım. O düğünde olsan ve en iyi davranışlarını sergilesen iyi olur. Onu gerçekten önemsediyini düşünmesini sağla."

"Görünüşe göre seni yetiştirirken oldukça iyi bir iş çıkarmışım. Ve lütfen bir pislik olduğumu düşünme, ama düğün gününden önce bunu yapacağına dair yazılı bir şeye ihtiyacım olacak. Sana tam olarak güvenmiyorum oğlum." *Oğlum* deyişi çok kötüydü ve bu adamdan daha da nefret etmeme neden oldu.

"Bunun için çok geç. Bence sen tam bir pislisin. Ofise sözleşmeyi e-posta ile göndereceğim." Harold bunu umursamazdı çünkü bu projeyi uykumda bile yapabilirdim ve ekibimizdeki hiç kimsenin mesaisini almazdı.

"Sizinle çalışmak için sabırsızlanıyorum." Elini uzattı ve Garrett yanıma geldiğinde elini tuttum ve bir şey olduğunu anlamaması için siktım.

"Hemen gidiyor musun?" Garrett sordu. "Biz de kızlarla buluşmaya gidiyorduk. Jilly'nin sizi görmeyi çok isteyeceğini biliyorum."

Garrett'ın yanakları pembeleşmişti ve kız kardeşimden bahsederken yüzünde hüznü bir ifade vardı.

"Seninle orada buluşabilirim. Brenda beni otelde bekliyor, o yüzden gidip patronu kontrol etmem gerekiyor, ne demek istediğimi anlıyorsan." Kendi şakalarına her zaman çok yüksek sesle gülerdi ve Garrett kıkırdadı ama neden bu kadar çabuk gittiği konusunda kafası tamamen karışmış görünüyordu.

Hesabı öderken Niko yanıma geldi ve Hawk ile Jace, Bira Dağı'na gidebilmemiz için Garrett'in tüm arkadaşlarını içkilerini bitirmeleri için bir araya getiriyorlardı.

"Sen iyi misin?" Niko sordu.

"Evet. Sadece babamla ilgili bir şey, anlıyor musun?" Ensemi ovuşturdum. Birlikte büyümüştük ve onun da benim de boktan babalarımız vardı, bu yüzden sayamayacağım kadar çok kez biralar ve kötü anılar üzerinden bağ kurmuştuk.

"O buna değmez, dostum. Tanrı'ya şükür Jilly'ye göz kulak oluyorsun, çünkü o adam kendinden başka hiç kimseye göz kulak olmadı."

"Aynen öyle. Ama kız kardeşim hâlâ o pislikle bir ilişki kurma umudunu koruyor, bu yüzden ben de ona ayak uydurmak zorundayım."

"Anladım. Sen iyi bir adamsın dostum." Birasını bitirdi ve bardağı bardağın üzerine koydu. "Keşke buraya geri taşınmayı düşünsen. Buralarda olmanı özlemiştik."

Ben de özlemiştim. Eve döndüğümünden beri ne kadar iyi vakit geçirdiğime şaşırıyordum. Babam burada olsa bile, iyi bir yolculuk olmuştu. Genellikle bir ya da iki gün içinde şehre girip çıkıyordum, bu yüzden yıllardır eve döndüğümde geçirdiğim en uzun zamandı.

"Evet, aslında geri dönmek harikaydı."

"Sana yaptığımız ev çevirme işinden bahsetmiştim, eğer sen de katılmak istersen söylemen yeterli. Evleri ve işyerlerini satın alıyoruz ve bu harika bir şey."

"Jace bana Hunter Hall'un terk ettiği veterinerlik alanını satın aldığınızı ve Emilia Langford'u oraya yerleştirdiğinizi söyledi."

Kıkırdadı. "Jace'in kardeşi Travis'in bununla çok ilgisi var. Bir süredir çıkıyorlardı ve onu oraya sokabildiğimize sevindim."

Bunu düşündüm. Onlarla ilişki kurma fikri hoşuma gitti. Her zaman gayrimenkule yatırım yapardım ama bunu Honey Mountain'da yapmayı düşünmemiştim.

"Kesinlikle ilgileniyorum."

"Pekâlâ. Bir toplantı ayarlayalım. Bir toplantı ayarlayalım ve size neyin peşinde olduğumuzu gösterelim.

Kim bilir, belki bir gün seni tam zamanlı olarak buraya geri getiririz."

Güldüm. "Onu bunu bilmem ama yatırım yapmak için burada yaşamama gerek yok."

Başıyla onayladı ve kapıdan çıktık. Bira Dağı'na doğru yaptığımız kısa yürüyüş çok eğlenceliydi çünkü Garrett kız kardeşime yeminini okumaya başladı ve duygusallaşıp bana en az bir düzine kez sarıldı.

İçeri girdiğimizde kızlar barın ortasında dans ediyor ve iyi vakit geçiriyorlardı. Onu bulmam uzun sürmedi.

Charlotte Thomas.

Bakışlarım onunkilere kilitlendi ve o da gülümsedi.

Jilly bana saldırdı ve yanağımdan öptü. Yüzü kızarmıştı, bu yüzden onun da çok içtiğini biliyordum. "Onunla ilgilediğin için teşekkürler."

"Sorun değil, ama daha ne kadar dayanacağından emin değilim."

"Evet, anlayabiliyorum." Kıkırdadı. "Babamın partiye geldiğini söyledi. Onunla konuştun mu?"

"Evet, söyledim. Ona seninle koridorda yürüyeceğimi ama bunu onun yapmasını istediğini bildiğimi söyledim, o da kalmayı kabul etti. Sanırım Bambi'nin annesi bugün daha iyi." Ona her yalan söylediğimde midemde bir çukur oluşuyordu.

"Ne? Gerçekten mi?" Tüm yüzü aydınlandı. "Kalacak mı?"

"Evet. Görünüşe göre her şey yoluna girecek."

"Çok mutluyum, Ledger. Sen ve babam konuşuyorsunuz. Belki bir gün yine bir aile olabiliriz; sadece farklı bir dinamik olacak."

"Tabii. Belki de haklısındır." Ürperdim. Kafamı kaldırdığımda Charlotte'un beni izlediğini gördüm. Ne yaptığımı çok iyi biliyordu. Bakışlarında gördüğüm empati beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyordu. Bu kız beni herkesten daha iyi tanıyordu. Dylan kolundan çektiirmeden önce dudaklarının kenarları yukarı kalktı ve House of Pain'in "Jump Around" şarkısı eşliğinde dans etmeye başladılar.

Hawk ile sonraki bir saat boyunca yaklaşan hokey sezonu hakkında konuştum ve sözleşmesini bir yıl daha uzattığı için onunla dalga geçtim. Her yıl, bunun son olduğuna yemin ederdi. İç saha maçları benim yaşadığım şehirde olduğu için onu desteklemek amacıyla mümkün olduğunca çok iç saha maçına gitmeye çalıştım.

"Bugünlerde burada, Honey Mountain'da daha fazla zaman geçiriyorsunuz, öyle mi?" Sordum, çünkü o ve Everly'nin burada göl kenarında bir evleri ve sezon boyunca kaldıkları şehirde bir apartman daireleri vardı. Everly de San Francisco Lions için çalışıyordu.

"Evet. Bizim için uygun. Jackson'ı burada büyötmeyi seviyoruz ve Ever ben emekli olduğumda buradan ayrılmak istiyor. Yine çalışacak ama buradaki lisede yardımcı olmak istiyor, böylece çocuklarla evde ve ailesine yakın olabilecek. Her seferinde bir sezon düşünöyoruz. Ama bir çocuğumuz daha olsun istiyoruz ve Jackson büyüdüğünde bu çok fazla olacak. Bu yüzden bir ya da iki sezon sonra bu işi bitirip tam zamanlı olarak burada yaşayacağımızı düşünöyörüm. Huzurlu bir hayat, anlıyor musunuz?"

Başımı salladım. Öyleydi. Daha fazla katılamazdım. Şehirde stres seviyem yüksekti. İşim hızlı ilerliyordu ve bunun yavaşladığına dair hiçbir işaret yoktu.

"Kulağı hiç de fena gelmiyor, dostum."

"Çok çalıştık, değil mi? Sen de ben de yıllarca çalıştık. Bir noktada tadını çıkaramayacaksan ne anlamı var ki?" Omzuma vurdu ve Jilly'nin benim yolumda yürümesine yardım etmeye çalışan Charlotte'a güldü.

"Birileri yeterince içmiş gibi görünöyör," dedim küçük kız kardeşimi içeri alırken.

"Evet. Niko ve Vivi beni ve Garrett'ı eve bırakacaklar," diye geveledi Jilly.

Everly bize doğru ilerledi ve bir kolunu Hawk'a doladı.

"Görünüşe göre hepimiz yola çıkıyoruz," diye seslendi Hawk. "Bizimle geliyor musun, Dilly?"

Dylan mülklerindeki misafir evinde yaşıyordu.

"Evet. Mekânı kapattık. Kilitliyorlar. Parti sona erdi dostlarım," dedi Dylan kahkahalar atarak ve bana beşlik çakarak.

Ben hesabı ödemeye çalışırken tüm grup kapıya doğru ilerledi, ancak Niko, Jace ve Hawk'ın hesabı çoktan ödediğini öğrendim.

"Bunu yapmana gerek yoktu." Onlara bir bakış attım.

Ashlan diğer kolunun altına yerleşirken Jace yanıma dirsek atarak, "Yemeğı ve barı sen aldın; bence en azından bunu yapabiliriz," dedi.

Jilly tökezleyerek geri çekildi ve bana doğru döndü. "Bekle. Charlie'nin eve sağ salim döndüğünden emin olur musun?"

"Elbette, yapacağım." Başımı salladım ve Dylan'ın bana göz kırptığını görmek için başımı kaldırdım. Kız beladan başka bir şey değildi ve ben buna bayılıyordum.

Herkes kucaklaştı ve vedalaştı. Bazıları Uber'lere atladı. Bazıları yürüdü. Ben de Charlotte'la birlikte öylece kalakalmıştım. "Araba çağırمامı ya da yürümemi ister misin?" diye sordum.

"Hadi yürüyelim." Bana yol gösterdi ve akşam yemeği, sahte penisler ve yaşadıkları tüm eğlence hakkında her şeyi anlattı. Kelimeleri gevelemiyordu ve iyi görünüyordu.

"Bu gece fazla içmedin mi?" diye sordum. "Hayır. Kafamın net olmasını istedim."

"Sen iyi bir arkadaşsın Uğur Böceği." Elim yanımda sallandı ve onunkini sıyırdı ve parmağımı onunkiyle birleştirdim.

"Bana fazla güvenme," dedi gülerek. "Elbette Jilly'nin harika bir gece geçirmesini istedim. Ama kafamın net olmasını istememin nedeni bu değildi."

Parmaklarımız birbirine bağlı kaldı.

"Bana neden bahsettiğini söyleyecek misin? Benim yanımda sarhoş olmak istemediğin için mi, yoksa yine çizgiyi aşacağımızdan korktuğun için mi?"

Garaj yoluna doğru yürüdük ve kapının kilidini açıp itmeden önce anahtarlarını çıkardı. Yüzünü bana döndü.

"Hayır. Çünkü sana evlenme teklif ederken sağlıklı düşünmek istiyordum."

Kaşlarımı kaldırdım. Kesinlikle dikkatimi çekmişti. "Bana ne teklif etti?"

"Bu sabah ne konuştuğumuzu biliyorum ama önceki planımı yeniden düşündüm."

Daha da yaklaşarak onu kapısına yasladım. "Ah, öyle mi? Anlat bana."

Uzun bir nefes verdi. "Daha önce ihtiyaçlarıma öncelik veren bir erkekle birlikte olmadığımı söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet. Bununla ne demek istedin?"

"Biz arkadaşız, değil mi?" diye sordu ve gergin olduğu belliydi.

Parmağımı ve başparmağımı çenesinin altına yerleştirdim ve yukarı kaldırarak bakışlarını benimkiyle buluşmaya zorladım. Verandadaki ışık onun güzel yüzünü görmemi sağladı.

"Elbette öyleyiz. Her zaman."

"Hayatımda iki erkekle seks yaptım, Ledger. O gün ilk orgazmım sendin, bu sabah da ikinci orgazmım, yani bu sana nasıl geçtiğini anlatıyor. Ve... yalan söylemeyeceğim, hoşuma gitti."

"Daha önce hiç bir erkekle gelmedin mi?"

Sözlerim karşısında nefesi kesildi ve başını salladı. "Hayır. Her zaman biraz angarya olmuştur. Çok eğlenceli değil. Bu kadar abartılmasını hiç anlamamıştım."

sabah."

Tatlı ağzından gergin bir kahkaha kaçtı.

"Peki ya senin üzerine indiklerinde?" Ben sordum. İstedim, hayır, bilmem gerekiyordu.

"Bunların hiçbirini yapmadım. Sadece sıkıcı seks yaptım sanırım."

Bakışlarımı kısmıştım. Nasıl olmuştu da bu kadar uzun süre kimse onu tatmamıştı? Onu memnun etmeden?

Utanç yanaklarını kaplamış bir halde arkasını dönmeye çalıştı.

"Hey, bana sırtını dönme. Bunda utanılacak bir şey yok. Bunların hiçbirini yapmadığın için mutluyum."

"Neden?"

"Çünkü senin tadına bakan ilk erkek olmayı çok isterdim. Dudaklarımdan ve dilimden ayrı düşmeni sağlamak için."

"Defter," diye fısıldadı ve eliyle gözlerini kapattı.

"Bana karşı utangaç olmana gerek yok. Bana ne istediğini söyle Uğur Böceği." Ellerini güzel yüzünden çektim.

"Farklı şeyler istediğimizi biliyorum. Bunun ne olduğunu biliyorum ve bununla bir sorunum yok." Omuz silkti. "Ayrılacağını biliyorum ve bunu Jilly'ye yapmanın biraz bencilce olduğunu da biliyorum çünkü o mutlu olmayacak. Ama bunu kendim için istiyorum. Bizim için. Sonsuza dek benimle kalacak birkaç gün."

Onu inceledim. Ondan kolayca uzaklaşabileceğimden o kadar emindi ki, bunun hayatımda yapabileceğim en zor şey olacağını biliyordum. Ama o haklıydı. Farklı şeyler istiyorduk. Farklı şehirlerde yaşıyorduk. Onun istediği şeyleri aklım almıyordu bile.

İmkansız rüya.

Ben gerçekçiydim. Hayatımı bu şekilde yaşadım.

"Jilly hakkında yanılıyorsun. Onun bu işle bir ilgisi yok. Bu seninle ve benimle ilgili. Her zaman seninle ve benimle ilgiliydi, değil mi?"

"Öyle. Hiç kimse bana senin hissettirdiğin gibi hissettirmedi. Bu yüzden, bencilce, bunu istiyorum. Bana neyi kaçırdığımı göstermeni istiyorum. Birkaç günlüğüne bile olsa bana yaşadığımı hissettir. İyi hissettiğim ve kendim için bir şeyler aldığım için suçluluk duymak istemiyorum. Sonra hayatlarımıza devam edeceğiz ve umarım bunun için daha iyi olacağız."

Duymam gereken tek şey buydu. Parmaklarım saçlarındaydı. Ağzım onunkine çarparken bedenim aramızdaki boşluğu kapattı. Esinti

etrafımızda esiyor, sıcak tenimi serinletiyordu. Arka planda cırcır böcekleri cıvıldıyordu ve ben öpücüğü daha da derinleştirdim.

Onu evin içine soktum ve kapıyı kapattım, kapıya doğru ittim. Onu son nefesimi veriyormuşum gibi öptüm.

Dilim onunkini bulmak için içeri kayd, daha önce hiç deneyimlemediğim bir ihtiyaçla tatlı ağzını tattı ve keşfetti.

Sıkım çok sertleşmişti ve bana karşı sürtünme şekli aklımı kaçırmama neden oldu. Aramıza uzandı ve eli ereksiyonumu okşadı. Parmaklarımı bileğine doladım ve geri çektim.

"Bu gece seninle acele etmeyeceğim. Tüm hayatım boyunca bunu bekledim. Eğer bana birkaç gün verirsen, her dakikanın tadını çıkaracağım. Her santimini tadacağım. Seni o kadar çok boşaltacağım ki ikimiz de gözlerimizi kapatıp bunu yıllarca hatırlayacağız. Bu sana uyar mı?"

Başını salladı, ela gözleri vahşi ve ihtiyaç doluydu. Koyu kahverengi saçlarını yüzünden geriye doğru ittim ve kulaklarının arkasına sıkıştırdım.

Sonra dizlerimin üzerine çöktüm, sert ahşap altımda gıcırdayordu. Arka pencerelerden süzülen ışık, bir tür melek gibi etrafını aydınlatıyordu.

Onu tatma düşüncesi ağzımı sulandırdı.

Kaç yıldır bu anın hayalini kuruyordum?

Siyah deri eteğini yavaşça bacaklarından yukarı ittiğimde nefesi kesildi ve dantel külotunun eteklerine uzanıp onları yırttım. Bacaklarından aşağı çekerek bir saniye daha beklemeye niyetim yoktu.

Onu şimdi

istiyordum. Ona

ihtiyacım vardı.

"Şimdi, o küçük güzel kalçalarını benim için aç Uğur Böceği."

on üç

...

OceanofPDF.com

Charlotte

OH. Aman Tanrım. Tanrım.

Ellerim saçlarına dolanmış, sırtımı kapıya dayamış ve eteğimi sonuna kadar yukarı kaldırmıştım. Stilettolarım beni yerimde tutmak için mücadele ediyordu ama Ledger kalçalarımın arasına yerleşti, bir eli kalçalarımda, beni sabit tutuyordu.

Sanki bir saniye daha bekleyemeyecekmiş gibi dantel külotumu bedenimden yırttı.

Dili dikiş yerim boyunca ilerlerken nefesim kesildi. Uyluklarımın iç kısmına sürtünen ensesinin hissi, en hassas bölgem boyunca hareket eden ipeksi diliyle büyük bir tezat oluşturuyordu.

Dili ileri geri çalışmaya başladığında, ağzı sırayla klitorisimi emerken ve girişimi kızdırırken gözlerim neredeyse kafamın içinde yuvarlanıyordu.

Nefeslerim etrafımızdaki havayı doldurdu ve inlerken bana baktığını görmek için aşağıya baktım.

Düzgün düşünemiyordum.

Hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

Daha fazlasını isteyerek saçlarını çekiştirdim ve o anda tüm benliğimi kaybettim.

Utangaç değildim. Utanmıyordum. Ne yaptığımı sorgulamıyordum.

O anın içinde

kaybolmuştum. Bu

adamın içinde

kayboldum.

Eli kalçamdan kalktı ve daha iyi erişebilmek için bacağımı omzunun üzerinden çekti ve sırtım kapıya doğru eğildi, dizlerim neredeyse bükülüyordu. Ama dili içeri doğru bastırırken beni sabitlemek için oradaydı.

Bu his çok fazlaydı. Ve yeterli değildi.

Bu nasıl mümkün olabilir?

Dili içeri ve dışarı hareket etti ve artık kendimi kontrol edemiyordum.

Öforik yapı bedenimi ele geçirdi.

Ellerim, kollarım ve bacaklarım karıncalandı.

Bu duygu o kadar baskındı ki, başım kapıya yaslanırken gözlerimi daha fazla açık tutamadım ve o anın tadını çıkardım. Parmaklarım ipeksi buklelerinin arasından kayıyor, başını tam ihtiyacım olan yere doğru hareket ettiriyordu.

Bu kadar uzun süre bunu yaşamadan nasıl hayatta kalabildim?

Bacaklarımı hissetmiyordum ve artık kendimi destekleyip desteklemediğime dair hiçbir fikrim yoktu.

Ve umurumda değildi.

Havada süzülüyordum.

Ağızına sürtünüyordu. Dudaklarına. Diline. Rahatlamak için çaresiz.

Durduramadım.

"Ledger, lütfen," dedim. Sesim tamamen tanınmaz haldeydi.

Dili çekildi, parmakları içeri kaydı ve hayatımın en güçlü orgazmı vücudumu kuvvetle parçaladığı sırada ağızı tekrar klitorisime doğru hareket etti.

Göz kapaklarımın arkasında ışıklar patladı. Nefesim kesildi ve onun adını haykırdım.

Tüm vücudum titriyordu ve o orada kalarak zevkin son dakikasına kadar sürdü. Saçlarını çekıştırmekten parmaklarım ağrıyordu.

Sonunda nefes alışı yavaşladı.

Eğer çekilirse yere düşeceğimi biliyordum, çünkü bacaklarımda hiçbir his yoktu.

Gözlerim yavaşça açıldı ve o yukarı bakarken ben de aşağıya, ona baktım.

Dudakları zevkimden kayganlaşmıştı. Dili dışarı çıktı ve gülümsedi.

"Çok güzelsin Charlie."

Bana yaptıklarının şaşkınlığı içinde ona bakakaldım.
"Ayağa kalkabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldadım.
"Seni yakaladım." Ayağa kalktı, beni i n c e l e r k e n elleri kalçalarımda sıkıca duruyordu.
"Teşekkür ederim," dedim
sonunda. "Sana teşekkür etmeliyim."
"Ne için?" Kahverengi gözlerini aradım.
"Seni tadacak ilk erkek olacak kadar şanslı olmama izin verdiğin için."
Başımı salladım ve ellerimle gözlerimi kapattım çünkü ne az önce olanlara ne de onun bana söylediklerine inanabiliyordum.
"Hayır." Parmaklarını bileğime doladı. "Bunu yapmıyoruz. Birlikteyken gözlerin benim üzerimde olacak. Benden saklanmana hiç gerek yok Uğur Böceği."
Başımı salladım ve elim aşağıya inerek kot pantolonunun üzerinde sertleşen ereksiyonunu buldu. Acı verici olduğunu biliyordum, bu yüzden onu kotun üzerinden birkaç kez okşadım ve sonra başımı yana eğdim.
"Şimdi sıra sende."
Eteğimi düzelttim ve dizlerimin üzerine çökmeme fırsat vermeden bileğime uzandı.
"Bu gece değil. Bu gece seninle ilgili. Bunun için çok zamanımız var. Ama şu anda senin içinde olmak istiyorum. Bunu çok uzun zamandır düşünüyordum."
"Ben de," diye fısıldadım.
Ben daha ne olduğunu anlamadan beni kollarına aldı ve yatak odama götürdü. Beni yatağa bıraktı ve öylece bana baktı.
"Seni seksi ve doygun görmeye bayılıyorum."
Doğrulamak için ittim ve bacaklarımın arasında dururken kot pantolonunun düğmesine uzandım.
"Bana yaptığın şey bu."
Pantolonunun fermuarını açıp boxer külotuyla birlikte bacaklarından aşağı iterken, "İşte bana yaptığın bu," dedi.
Aleti serbest kaldı. Dolgun ve kalındı ve bana doğru bakıyordu. "Vay canına," diye fısıldadım.
"Kollar yukarı," dedi ve omzunun üzerinden uzanıp gömleğini de çıkarmadan önce kaşorsemin başımın üzerinden çekti. Eğildi ve parmakları sırtımın arkasında hareket ederken ağzı benimkini buldu ve

sütyenimi çözdü. Dantel omuzlarımdan kaydı ve aramıza uzanıp onu yere fırlattı, arkama yaslanmama yardım ederken dudakları benimkilerle temasını hiç kaybetmedi.

Dili yine başımı döndürdü.

Vücudum birkaç dakika önce yaşadığım son orgazmın etkisiyle hâlâ uğulduyordu. Geri çekilip çenemden ve boynumdan aşağıya doğru öpücükler kondurdu, boğazımda zaman geçirdi, öpücükler arasında yalayıp emdi. Eli göğsümü avuçladı ve ben onun dokunuşuna doğru eğildim. Bana baktı, koyu renkli, dalgalı saçları çekiştirdiğim için dağılmıştı.

"Göğüslerin sanat eseri gibi Uğur Böceği. Çok mükemmeller." Ağzı aşağı indi, sert bir tepe noktasını kapladı ve ben inledim. Bu his çok güçlüydü. Dili meme ucumun etrafında dolaştı ve sonra ağzı göğsümü kapladı. Sırayla birinden diğerine gidip geliyor, ben onun altında kıvrana kadar öpüyor ve yalıyordu. Saç çizgimi bir ter tabakası kapladı.

Vücudum uğuladı. Beklentiyle karıncalanıyordu.

"Sana şimdi ihtiyacım var," diye fısıldadım, sesim arzuyla doluydu.

Geri çekildi ve kot pantolonuna uzandı. Yatağa geri yaslandım ve prezervatifin kenarını dişleriyle koparıp ambalajını yere düşürmesini izledim. Gözlerim büyüdü ve lateksi şişmiş sikinin üzerinde yuvarlarken başka tarafa bakamadım.

"Ya uymazsa?" Bedeninden dolayı aniden gerilerek sordum.

Kıkırdadı ve üzerime tırmanarak ön kollarının üzerinde durdu.

"Eğer acırsa dururuz. Devam ederken nasıl hissettiğine bakacağız, tamam mı?" Saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırdı ve ben de başımı salladım.

"Uymasını istiyorum. Bunun olmasını istiyorum."

"Çok heveslisin Uğur Böceği." Hınzırca seksi bir sırıtışla gülümsedi ve kadınlık organlarım aşırı hızlandı. Denemek için sabırsızlanarak ona karşı direndim.

Beni öptü, bu sefer yavaşça. Elleri benimkileri buldu ve ikisini de başımın üzerine, parmaklarımızın iç içe geçtiği yere çekti. Beni öpmeye devam etti. Kalçalarım ona çarpıyordu.

Hevesli.

Muhtaç.

Biraz da korktum ama bunu da heyecan verici buldum.

Bir elini çekti, diğeri hala başımın üzerindeydi, aramıza uzanıp ereksiyonunu kavradı, içeri itmeden önce girişimi kızdırdı

Sadece birazcık.

Nefesimi içime çektim, o da öyle yaptı.

Bana bakmak için geri çekildi. "Durmam mıyım?" Başımı salladım. "Hayır. Lütfen durma."

Diğer eli göğsüme uzanıp meme ucumu çimdikledi ve gözleri benimkileri hiç bırakmadan santim santim ilerlerken inledim.

"Çok ıslaksın ve çok darsın; aklımı başımdan alıyorsun."

Tek gereken buydu. Neredeyse yataktan kalkacaktım ve boştaki elim saçlarını buldu, kalın dalgalarına dolandı. Tam içime girerken ağzını kendime doğru çektim ve zevkle acının karışımı neredeyse çığlık atmama neden oluyordu.

Dudaklarım aralandı, dili içeri kaydı ve kalçaları yavaşça dışarı çıkarken beni öptü, sonra tekrar içeri soktu.

Oh. Aman Tanrım. Tanrım.

Hiçbir şey daha iyi hissettirmemişti.

Mükemmel ritmimizi bulana kadar girip çıkmaya devam etti. Her itişinde onunla buluştum. Vücudum kendi iradesiyle hareket ediyordu.

Yüzüyor

.

Uçuyoru

m.

Serbest düşüş.

Odadaki tek duyulabilir ses nefeslerimizdi.

Yapı o kadar güçlüydü ki, kendi bedenimin kontrolünü elimde hissetmiyordum. Tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu ve eli aramızda hareket etti ve klitorisimi buldu, orada küçük daireler çizdi ve beni aklımdan çıkardı.

Düşünemiyordum.

Nefes

alamıyordum.

Sadece

hissedebiliyordum

.

Sırtım kamburlaştı ve tam adını haykırdığım sırada geri çekildi.

Küçük yıldızlar gözlerimin arkasındaki karanlığı aydınlattı. Titremeler vücudumu sarstı ve adımı haykırıp benimle birlikte uçuşumun kenarına gelene kadar içime girip çıkmaya devam etti. İkimiz de hareket etmeye devam ettik ve zevkin son zerresine kadar çıktık.

Hayatımda hiç böyle bir şey yaşamamıştım.

Sonunda abartıyı anlamıştım.
Bu anın hiç bitmemesini diledim.

Çünkü Ledger'la geçirdiğim zamandan sonra hiçbir şeyin onunla kıyaslanamayacağını biliyordum.

Bu yüzden bu zamanın tadını çıkaracak ve neşenin her zerresini içime çekecektim.

Nefes alış veriş i düzleşti ve beni ezmek için beni de yanına alarak yan tarafına yuvarlandı. Pencerelerden gelen azıcık ay ışığında beni incelerken saçlarımı yüzümden uzaklaşt ırdı.

"İyi misin?"

"İyiden de iyiyim. Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim." Başımı salladım ve gülümsedim.

Yavaşça çekip banyoya gitmeden önce alnıma bir öpücük kondurdu. Prezervatifi attığını düşündüm ve olduğum yerde kaldım çünkü vücudum o kadar rahatlamıştı ki istesem de hareket edebileceğimi sanmıyordum. Geri geleceğini umuyordum ama bunun ne olduğunu biliyordum. Geçiciydi. Yani şu anda o kapıdan çıkıp gitse bile bana bir şey olmazdı. Bunu fazla düşünmeyecektim. Kendimi çok iyi hissediyordum.

Böyle hissetmek için çok uzun süre beklemiştim.

Ama ç ırılç ıplak odaya geri döndü ve tekrar yanımdaki yatağ a tırmandı.

"Hey," diye fısıldadım.

"Hey." Dişleri dolgun alt dudağ ını ıs ırdı ve yemin ederim bacaklarımın arasında yeniden arzu birikti.

Belki bir sorunum vardı?

Ledger Dane söz konusu olduğunda açgözlü, seks delisi bir kadındım.

"Ne düşünüyorsun? Çarkların döndüğ ünü söyleyebilirim." Parmakları aramızda benimkilerle iç içe geçti.

Bu yüklü bir soruydu.

"Bunu gerçekten sormak istediğ inden emin değ ilim ama işte soruyorum." Kıkırdadım. "Az önce olanlardan pişman olup olmadığını merak ediyorum. Bu işin nasıl yürüyeceğini merak ediyorum. Herkes ne düşünecek? Bunu bir sır olarak mı saklayacağız? Tekrar olacak mı? Bir haftamız var. Yoksa sence bitti deyip ateşle uğraş mayalım mı? Artık ne kadar iyi olabileceğini bildiğ im için başka biriyle böyle hissedip hissetmeyeceğimi merak ediyorum. Ben de bu işi bitirmeden önce tekrar yapabilir miyiz diye merak ediyorum."

Gülünç derecede yüksek bir kahkaha attı. "Orada açılacak çok şey var. Ama mesele şu Charlie. Biz rızası olan iki yetişkiniz. Kuralları biz koyarız. Bunun bizden başka kimseyle bir ilgisi yok. Saklayacak bir şeyim yok. Eğer

Dünyanın birlikte olduğumuzu bilmesini istiyorsan, bu senin kararın ve benim için sorun değil."

"Bu geçici bir durumken kimseye söylemek istemiyorum. Özellikle de Jilly'ye. Benim incineceğimi düşünüp strese girecek. Herkes bunu büyük bir mesele haline getirecek ve ben bunun sadece bizim ilişkimiz olmasını istiyorum. Ve ben küçük ilişkimizden memnunum-" İçimi çektim. "Seksi bir anlaşma."

"Çok tatlısın Uğur Böceği. Az önce olanlarla ilgili hiçbir pişmanlığım yok. Sanırım ikimiz de uzun zamandır bunun nasıl bir şey olacağını merak ediyorduk ve bu beklentilerimi boşa çıkardı."

"Gerçekten mi?" diye sordum ve sözcük nefes nefese ağzımdan çıktı. Benim için olduğu kadar onun için de iyi hissettirmesini istedim.

"Kesinlikle. Ve bunun tekrar olmasını istiyorum. Mümkün olduğunca çok kez." Sırıttı ve ben de güldüm. "Burada bir haftam daha var. Ve onu seninle geçirmek istiyorum."

"Ben de öyle. Eve dönmen çok eğlenceliydi." Kendimi kontrol altına almak için bir dakikalığına gözlerimi kapattım. Bunun ne olduğunu bildiğim halde muhtaç ya da hüzünlü olmak istemiyordum. Bunu başlatan bendim.

"Geçen hafta inanılmazdı ve bu senin sayende oldu. Ve şimdi buna bir de senin muhteşem vücudunu ve bizim küçük -ne diyordun... seksi düzenlememizi- ekleyince her şey daha da güzelleşiyor."

"Öyleyse bazı temel kurallar koyalım," dedim, işleri gerçekçi tuttuğumuzdan emin olmak istiyordum. Bu şekilde kimse zarar görmeyecekti.

Bana zarar gelmesin diye. Burada risk altında olan bendim.

Kıkırdadı. "Pekâlâ. Benim için tek bir kural var."

"O da ne?"

"Ne zaman istersen bana sahip olabilirsin. Gündüz ya da gece. Sen söyle Uğur Böceği."

Dudaklarımın köşeleri yukarı kalktı ve yüzümde saçma bir gülümseme olduğundan emindim ama bunu kapatamıyordum. "Aynen. Ama bu bir hafta sürecek, sonra sen gidince arkadaşlığımıza geri döneceğiz ve bu konuyu bir daha asla konuşmayacağız."

Bakışları daraldı. "Hiç olmamış gibi mi davranacağız?"

"Evet. Yani, bu bir kaçamak, değil mi? Kimse daha sonra bunlardan bahsetmez. Bir hafta boyunca sınırsız orgazm yaşayacağız ve sonra sen şehirdeki çılgın bekar hayatına geri döneceksin, ben de muhtemelen sıkıcı bir aşık ama muhteşem bir koca olan harika bir adam bulacağım ve hayatımın geri kalanında tek çılgın kaçamağımın hayalini kuracağım."

İnançsızlıkla başını salladı. "Vay canına. Pekâlâ o zaman. Her şeyi çözmüşsün."

"Kimsenin zarar görmemesinin tek yolu bu. Her şey ortada ve ikimiz de bunun ne olduğunu biliyoruz."

"Ve kimsenin bilmesini istemiyorsun? Yani ben senin küçük kirli sırrın mıyım?" Kaşlarını salladı.

"Dilly'den saklamak zor olacak. Yemin ederim o kız aklımı okuyabiliyor. O yüzden toplum içindeyken ellerini kendine sakla ve umarım detayları araştırmaz."

Tekrar güldü. "Şimdi nasıl hissediyorsun? Ağrın var mı?"

"Neden? Şimdiden tekrar gitmek mi istiyorsun?" diye sordum, kelimelerim nefes nefese çıkıyordu, çünkü ben de hazırdım.

"Birlikte bir haftamız var. Her fırsatta gitmek istiyorum. Ama bence seni biraz küvette bekletmeliyiz, böylece biraz uyuyabiliriz. Yarın başka bir gün."

"Burada mı kalıyorsun?"

"Çıplaksın, Charlie. Hiçbir yere gitmiyorum." En azından şu anda.

Bir haftam vardı.

Ve her anın tadını çıkaracaktım.

on dör

...

OceanofPDF.com

Defter

"Beni bu şeyin içine seninle birlikte soktuğuna **İNANAMIYORUM.** Ben daha çok duş adamıyım," diye homurdandım, önce onun pençe ayaklı küvetine girdim. Su çok sıcak olduğu için irkildim ve o da orada öylece durup güldü.

Charlotte Thomas önümde çırılçıplak duruyordu, gülümsüyordu, göğüsleri zıplıyordu ve çok seksiydi.

Yemin ederim bu kız hakkında kurduğum ateşli fantezilerden biri olabilirdi ama gerçekten oluyordu.

Ve hayatımın en iyi seksiydi ve Charlie'nin aksine, daha önce de iyi seks yapmıştım. Kahretsin, daha önce harika seks yaptığımı sanıyordum ama bu... bu bir sonraki seviyeydi. Bu aklınızı başınızdan alacak, sarhoş edici, bağımlılık yapan bir seksti. Normalde bir kadınla zaman geçirdikten sonra boşluğa düşmek istemezdim ama ben daha fazlasını istiyordum.

Yani, sırf bu kızı memnun etmek için süslü bir küvete giriyordum.

"Bebek gibi davranmayı bırak; o kadar da sıcak değil." Yerleşmemi bekledi ve sonra tırmanarak bacaklarımın arasına oturdu. Saçları dağınık bir düğüm halinde başının üstünde toplanmıştı ve çenem omzuna yerleşmişti.

Daha dün bana bir kadınla banyo yapmayı düşünüp düşünmediğimi sorsaydınız, güler geçerdim. Ama işte buradaydım ve bundan şikayet etmiyordum. Burada olmak istiyordum. Ona yakın olmak hoşuma gidiyordu. Çıplak vücudunun benimkine yaslanması hoşuma gidiyordu.

"Gördün mü, o kadar da kötü değilmiş, değil mi?" diye sordu ve eli kalçasında benimkini buldu ve parmaklarımızı birbirine geçirdi.

Çözöldüğönde, adımı haykırırken ve altımda titrerken nasıl göröndüğönü düşünödüm. Hay sikeyim. Onu tekrar tekrar parçalara ayırmak için sabırsızlanıyordum. Her zaman önce bir kadını memnun etmek gerektiğine inanan biri olmuşumdur. Kendi zevkinin peşinde koşan bir erkeğı hiç anlamamıştım. Ama Charlotte'u memnun etme konusunda hissettiklerim farklıydı. Aslında kendimi tatmin etmekten çok onu tatmin etmekten zevk alıyordum. Onun küçük inlemelerini duymak. Vücudunun dokunuşlarına verdiği tepkiler. Öpücüklerime.

Sikime.

Sanki benim için yaratılmış gibiydi.

"Hayır. Hiç de fena değil. Banyo yapmayı sevmem ama burada benimle çıplak yattığını görmek biraz farklı. Bakış açımı değıştiriyor." Kıkırdadım.

Yuvarlandı, ela gözleri küvetin üzerinde asılı kristal avizenin ışığında biraz daha yeşil görünüyordu, göğsü benimkine yaslanmıştı, aletim anında sertleşti.

"Benim ilkim olduğun için teşekkürler, bilirsin... şehir merkezine giden ilk kişi."

Bir kahkaha attım. "Bu benim için şok edici ama seni dilimin karşısında parçalara ayıran ilk kişi olduğum için çok mutluyum."

"Aman Tanrım, Ledger." Başını boynuma gömdü. "Böyle konuşamazsın."

Kıkırdadım. Kendi iyiliğı için fazla tatlıydı. "Neden? En tatlı amcığın sende olduğunu düşündüğüm için utanıyor musun?"

Başını geriye attı, gözleri kocaman ve yanakları pembeydi. Beni sertçe öptü ve bunun beni susturmak için olduğunu biliyordum. Sonra geri çekildi ve kaşlarını kaldırdı. "Hiç pis konuşan bir mimarla karşılaşmadım."

"O zaman çok şey kaçırıyorsun Uğur Böceğı. Çünkü sana ne kadar tatlı olduğunu söylemekten asla bıkmayacağım."

Sırtını tekrar göğsüme yaslayarak yuvarlandı ve iç çekti. "Buna alışmak için bir haftam var."

Bu anlaşmanın zaman çizelgesine gerçekten takılmıştı. Bu kadar çok kuralı olan bir ilişkiye hiç girmemiştim. Yaşadığım ilişkilerin çoğunun çabuk bittiğini fark ettim. Sohbet yoruluyor ve seksin heyecanı azalıyordu. Kendimi ilişki fobisi olan biri olarak görmüyordum ama büyük düşünen biri de değildim. Uzun vadeli düşünmüyordum. Hiç olmadı. Dürüst olmak gerekirse buna inanmıyordum ve iyi bir nedenim vardı.

Kız kardeşimin onu bulmasına sevinmiştim ve bu işin yürümesini çok istiyordum. Ama bunun benim DNA'mda olduğunu düşünmüyordum. Kadınlardan hoşlanıyordum ve her zaman saygılı olmaya çalışıyordum ama hiçbir zaman işleri daha ileri götürmek istememiştim.

Charlotte büyük resme bakardı, o yüzden bu onun için biraz zor oldu. Ben anladım. Ve kalbini koruyordu, ki bu akıllıcaydı. Benim kim olduğumu biliyordu ve kimsenin zarar görmemesi için kuralların yerinde olmasını istiyordu.

Böylece zarar görmeyecekti.

Anlamıştım. O, gezegende incitmek isteyeceğim son kişiydi. Ve bir parçam bunun akıllıca olmadığını biliyordu ama kendimi durduramıyordum. Çünkü hiç kimseyi ya da hiçbir şeyi Charlotte Thomas'ı istediğim gibi istememiştim. Yani o haklıydı.... Eğer bu bir hafta boyunca harika anılar yaşayacağımız anlamına geliyorsa, bunu kabul ederdim. Sonra gidip şanslı bir piçle evlenecekti ve ben de anlamsız ilişkiler yaşamaya devam edecektim.

"Eğer daha önce çıkmak istersen, söylemen yeterli." "Sen de öyle," diye fısıldadı.

Asla yapmazdım. Ona sonsuza dek verebilecek bir adam olmayabilirdim ama ona hemen şimdi verebilecek bir adamdım. Bu benim uzmanlık alanımdı.

Ama ona hiç söylemediğim ve bilmeyi hak ettiği bir şey vardı. Konuşma tarzındaki bir şey bana hala, o zamanlar beni önemseydiği kadar onu önemseydiğime inanmadığını düşündürüyordu.

"Sana daha önce hiç söylemediğim bir şey var." Omzunun üzerinden baktı. "Söyle bana."

"O zamanlar seni reddettiğimi söyleyip duruyorsun ve ben sadece temize çıkmak istiyorum. Her şeyi masaya yatırmak istiyorum. Böyle düşünmen hoşuma gitmiyor çünkü bu doğru değil."

"Sorun yok, Ledger. Senin o adam olmadığını biliyorum. Anlıyorum."

"Senin için geldim Uğur Böceği. Üniversitedeki ilk yılımda futbol sezonum bittikten sonra seninle konuşmak için sahilden birkaç saat araba sürdüm. Uzak olmamızdan nefret ediyordum. Nefret ediyordum. Ve bunu düzeltmek istedim."

"Beni okulda görmeye mi geldin? Ne zaman?"

"Yurdun lobisinde bekliyordum ve sen sonunda çıktığın o zengin adamla içeri girdin, Ryan, ve beni görmedin. Lanet ellerini senden uzak tutamıyordu. Bu işin peşini bırakmam gerektiğine karar vererek oradan ayrıldım ve okula geri döndüm. Daha iyisi için olduğunu düşündüm. Ve

sonra onunla ne kadar çıktın? İki yıl mı? Ben de peşini bıraktım."

Tekrar dönüp bana baktı, çenesini göğsüme dayamıştı ve güzel bakışlarında çok fazla empati vardı. "Neden beni arayıp orada olduğunu söylemedin?"

"Çünkü" -başımı çevirdim- "mutlu görünüyordun. Jilly de onun ne kadar iyi bir adam olduğunu anlatıyordu, ben de daha iyisi olacağını düşündüm. Senin için hep en iyisini istedim. Sadece bunun ben olmadığımı biliyordum. Ama aramızdaki bu şey sona erdiğinde, benim için ne kadar önemli olduğunu bilmeden buradan ayrılmak istemiyorum. Şimdi benim için ne kadar önemli olduğunu."

"Ledger Dane," dedi dudaklarının kenarları yukarı kalkarak. "Sürprizlerle dolusun, değil mi?"

"Sadece seninle." Omuz silktim. "Bunu büyütmeylem. Zaten seninle konuşmak için oraya gittiğim için kendimi aptal gibi hissediyordum. Ama aramızdaki ilişkinin bitiş şekliyle benim de mücadele ettiğimi açıkça belirtmek istedim."

"Bana söylediğin için teşekkür ederim. Bunun anlamı çok büyük." Sesi biraz çatallaştı ve omuzlarım gerildi. Onun için işleri zorlaştırmak istemiyordum ve muhtemelen itiraf ederek her şeyi berbat etmişim.

Karnım göğsünde guruldadı ve o güldü. Geç olmuştu. Güneş doğmak üzereydi ve ben acıkmıştım.

Yemek için aç ve onun için aç.

Kıkırdadı ve elimi sıktı. "Neredeyse sabah oldu. Belki de biraz kahvaltı yapmalı ve sonra biraz yatağa dönmeliyiz?"

"Bana uyar. Ya da başımı yine bacaklarının arasına gömüp buna kahvaltı diyebilirim."

Ayağa fırladı ve küvetten çıkarken bir havluya uzandı. Kendini sardı ve bana da bir havlu uzattı, kaşlarını kaldırıp gülümsedi. "Önce gerçek yemek, sonra nasıl hissettiğine bakarız."

Süzgeci çektim ve küvetten çıktım, havluyu belime sarmadan önce kurulandım. "Anlaştık."

Yatak odasına girdim ve külotumu giydim, o da tişörtümü aldı ve gülümsedi. "Bunu giyiyorum. Yumuşak ve senin gibi kokuyor."

Kıkırdadım ve çekmecesine gidip bir çift külot çıkardı, ama onları parmaklarından aldım ve çekmeceye geri attım.

"Külot yok. Altında hiçbir şey olmadan gömleğimin içinde olman fikri hoşuma gidiyor." Yüzünü yelpazeledi. "Tamam o zaman."

Mutfağına doğru ilerledik, buzdolabını açtı ve yumurtalara uzandı. Arkasından yaklaştım ve ellerimi

Tişörtümü. Göğüslerini avuçlamadan ve boynunu öpmeden önce onları kalçalarından yukarı ve düz karnına doğru kaydurdım.

"Aman Tanrım." Dönüp bana baktı. "Ellerin üzerimdeyken yumurta yapamam."

Gülmekten başı geriye düştü ve ben de boynunu öptüm. "Güzel. Beni işe koy."

Bana gülümsedi ve adanın yanındaki tabureyi işaret etti. "Sen otur, ben de yemek yapayım."

Kıçımı tabureye bıraktım ve dolapların yanındaki ilan panosuna baktım. Oraya iliştirilmiş birkaç zarf vardı ve onları inceledim. "Zarfların içinde ne var?"

Omzunun üzerinden bakmak için döndü ve başını salladı. "Bunların içinde para var.

Biriktirdiğim özel şeyler için. Her maaş çekinden biraz kesip her zarfın içine koyuyorum. Bankada olması gerektiğini biliyorum ama görselleştirmeyi seviyorum. Ve onları görmek beni motive ediyor." Bir tavaya birkaç parça domuz pastırması koydu ve fırına attı.

Anladım. Ben görsel bir adamdım. Hayatımı bu şekilde kazanıyordum. Ayağa kalktım ve oraya doğru yürüdüm çünkü yazıda ne yazdığını merak ediyordum.

Kano.

Plaj tatili.

Dilly.

Parmaklarımı her zarfın kenarında gezdirdim ve Dilly'ninkinde en çok para vardı. "Bana bunların ne olduğunu söyle."

Yumurta karışımını bir tavaya dökmeden önce çııptı. "Dilly kısa bir süre önce hukuk fakültesinden mezun oldu ve şu anda baro sınavına hazırlanıyor. Geçtiğinde ona gerçekten özel bir şey almak istiyorum, ki geçecek."

"Ona ne almak istiyorsun?"

"Geçen yıl Noel hediyeleri için alışveriş yapıyorduk ve onu bu inci küpelere bakarken buldum. Annemiz her zaman inci takardı ve en sevdiği çiftiyle gömülmüştü. Sanırım Dilly'ye onu hatırlatıyorlar. Onları denedi, aynaya baktı ve bana bir gün ilk iş görüşmesinde takacağını söyledi ama sonra geri verdi ve bugünün o gün olmadığını söyledi. Onun için almak istiyorum. O zamandan beri her çekten para kesiyorum."

Charlotte Thomas tanıdığım en iyi insandı. Annemi, Nan'i ve Jilly'yi severdim ama onun kadar verici birini tanıımıyordum. O hep böyleydi. Kız kardeşime doğum gününde özel afişler hazırlar ve her yıl evimizi süslemek için erkenden gelirdi. Başkaları için her zaman elinden gelenin fazlasını yapardı, bu da onun sevdiğim yönlerinden biriydi.

"Ne kadar bunlar?" Merak ettiğim için sordum.

Omuz silkti. "Muhtemelen size pahalı gelmeyecektir ama sabit bir gelirle yaşıyorum, bu yüzden ekstralar için plan yapmak zorundayım, biliyor musunuz?"

"Bunu anlıyorum. Ben de saygı duyuyorum. Yeterince içmeye yaklaştın mı?"

"Evet. İki yüz elli dolar ve benim birikmiş yüz yetmiş beş dolarım var. Ama diğer zarflardan da istediğim zaman alabilirim ve yeterli olur. Ne kadar yaklaştığıma bakacağım ve aradaki farkı ilk görüşmesi olduğunda diğerlerinden alabilirim. Buna ne diyorlar? Paul'e ödemek için Peter'ı soymak mı?" Kıkırdadı. "Ama hepsi benim, yani kimseyi soymuyorum."

"Peki ya sen? Bir çift inci küpe ister misin?" "Hayır. Diğer iki şey için para biriktiriyorum."

"Bir plaj tatili ve bir kano mu?" Parmaklarım orada asılı duran kano zarflarından birinin üzerinde gezinirken sordum.

"Doğru. Bunlar uzun vadeli hedefler. Kendi kanomu istiyorum çünkü bu mümkün olduğunca sık yapmak istediğim bir şey. Vivi benim için bir tane bırakmıştı ama onda bir delik var ve tamir edilemiyor." Yumurtaları tabağa koydu ve pastırmayı çıkarmadan önce eğilip fırına baktı. "Önemli bir şey değil. Vivi ve Everly'nin kanoları var ve istediğim zaman evlerine gidip onları kullanabiliyorum. Genelde her Pazar giderim ve piknik yaparım, sonra da Pazar akşam yemeği için babama gitmeden önce gölde kitap okuyarak yalnız bir gün geçiririm."

"Hâlâ Pazar yemekleri düzenliyorsunuz, değil mi?" Yıllar içinde birkaç tanesine gittiğim için sordum.

"Her zaman. Evdeysen onları asla özlemezsin."

"Denizdeyken Ashlan'ın kitaplarını mı okuyorsun?" Küçük kız kardeşi bir aşk romanı yazarı olduğu için onunla alay ettim.

"Ash için beta okuma yapıyorum, bu yüzden yazdığı her şeyi çıkmadan çok önce okuyabiliyorum. Çok yetenekli ve kitaplarına bayılıyorum. O yüzden evet, kitaplarını sık sık denize götürüyorum. Ama bunu kendi evimde de yapabilmek isterdim."

kendi rıhtımı, biliyor musun? Bazen en çok takdir ettiğimiz şey küçük şeylerdir."

İki tabağı mutfak adasına koyarken başımı salladım.

"Şu anda en çok takdir ettiğim şey senin amin." Kızın ağzı açık kaldı. "Tek yönlü bir aklın var."

"Normalde değil. Yani, tabii ki ben de diğer erkekler kadar seksten zevk alıyorum. Ama seninle seks yapmak farklı."

Yanımdaki tabureye oturdu, ben de çırpılmış yumurtadan bir ısırık aldım ve inledim.

"Ne farkı var?"

"Bilmiyorum. Belki geçmişimizden ya da iyi arkadaş olmamızdan ve aramızda bir bağ olmasından kaynaklanıyor. Ama bu çok iyi Uğur Böceği."

"Dilly sihirli bir vajinası olduğunu ve ikiz *olduğumuzu* iddia ediyor." Omuz silkti ve ben de bir kahkaha attım.

"Seninle ilgili her şeyin saf sihir olduğunu düşünüyorum."

Pastırmasından bir ısırık aldı ve beni inceledi. "Şimdi bu kadar duygusal olma, Dane. Bir haftalığına seninim. Benimle tatlı tatlı konuşmana gerek yok. Hayatımda ilk kez, kesin bir şey olduğumu söylemenin adil olduğunu düşünüyorum."

Güldüm ama gerçek şuydu ki bu benim için bir oyun değildi. Bir şey kazanmak için söylemiyordum. Hissettiğim şey buydu.

"Pekâlâ. Dilly zarfını ve kano zarfını anlıyorum. Plaj tatili ne hakkında?"

"Suyu seviyorum, bu yüzden gölde yaşıyorum tabii ki. Hawk ve Ever'ın Bahamalar'daki düğününe gittim, muhteşemdi. Ama pina colada içip dinlenmekten başka yapacak bir şeyin olmadığı bir sahil tatiline gitmek istiyorum. Gündem yok. Sınıfta kavga eden çocuklar yok. Sorumluluklar ya da faturalar yok. Düğün yok. Doğum günü yok. Sadece canım ne isterse onu yapabileceğim bir tatil."

Başımı salladım. Bunu anlamıştım. En son ne zaman iş için olmayan bir tatile çıktığımı hatırlamıyordum. "Bu rüya tatile kimi götürüyorsun?"

"Henüz karar vermedim." Her şey çok saçmaymış gibi başını salladı. "Sahili görüyorum ve kendimi rahatlamış hayal edebiliyorum. Ama benimle aynı fikirde olacak kimi çağıracağımı bilmiyorum. Belki yalnız giderim ve müstakbel kocamla orada tanışırım."

Gözlerimi devirdim. Bu hayali adam hakkında çok konuşuyordu.

"Top tırmalayıcıdan bahsetmiyorsun, değil mi Tobias?"

"Hayır," diye inledi. "Aramızda hiçbir şey olmadığını ona çok açık bir şekilde anlatacağım."

Bunu söyleme şeklindeki bir şey kırmızı bayrakların yükselmesine neden oldu. "Neden? Seni rahatsız mı ediyor?"

"Hayır. Birkaç kez sarhoşken mesaj attı. Ona telefon numaramı bile vermedim, belli ki okul rehberinden bulmuş. Ne bundan ne de ondan hoşlanıyorum."

"Benim de dahil olmamı ister misin?" Evet demesini umarak sordum çünkü adamın sarhoşken ona mesaj atması düşüncesi beni sinirlendiriyordu.

"Hayır. Kendim halledebilirim. Ama teklifiniz için teşekkür ederim. Onun için endişelenmiyorum. Sadece bunu açıklığa kavuşturmam gerekiyor."

"Yani, Toby-ass rüya sahil tatiline gitmeyecek. Hem neden bu kadar çok koca arıyorsun ki? Daha gençsin."

"Şu anda evlenmek istediğimden değil. Ama Jilly ve Garrett'ı, Vivi ve Niko'yu, Hawk ve Ever'ı ve şimdi de Ash ve Jace'i görüyorum ve bu tür bir aşka imreniyorum. Sizin için ateşin içinden geçebilecek birine."

Charlie için hiç tereddüt etmeden ateşe girerim.

"Hayatınızda sizi seven, sizin için her şeyi yapabilecek insanlar olabilir ama bunun için evli olmanıza gerek yok." Neden sesim bu kadar savunmacı çıktı?

"Biliyorum. Nişanlanmak için yanıp tutuştuğumdan falan değil, ama o kişi olabilecek kişiyle tanışmak istiyorum, anlıyor musun? Bir gün anne olmak istediğimi hep biliyordum. Evli olmak istiyorum. Ailemin sahip olduğu şeyi seviyorum. Kız kardeşlerimin sahip olduğu şeyi. Muhtemelen çok eski kafalı bir düşünce ve iyi bir işim, şirin bir evim olduğu ve kendi geçimimi sağlayabildiğim için mutlu olmalıyım. Mutlu olmak için bir erkeğe ihtiyacım olduğundan değil. Hiç de değil. Ama bir ortak istiyorum. Hayatı birlikte yaşayabileceğim biri, anlıyor musunuz?"

"Senin de orgazm olman için bir erkeğe ihtiyacın var." Kaşlarımı kaldırdım ve nedendir bilinmez, sesim somurtkan bir bebek gibi çıktı.

Charlotte Thomas'a istediği hayatı verecek olan adam hakkında konuşmak istemiyordum. Ona şu anda ne verebileceğim hakkında konuşmak istiyordum.

"İşte burada devreye sen giriyorsun," dedi taburesinde dönüp bana bakarak. Ellerim kalçalarına yerleşti ve onları bacaklarına doğru ilerlettiğimde titredi. Gözlerini kapattı ve beni istediğini bildiğim yere yaklaştığımda başı geriye düştü. "Bana bilmem gereken her şeyi öğretebilirsin, böylece gelecekteki erkek arkadaşıma nelerden hoşlandığımı anlatabilirim," diye fısıldadı.

Ne oluyor lan?

Bir hıyarın bu kızı memnun etmek için benim hareketlerimi kullanmasına imkan yoktu. Cesedimi çiğnemedi. Sadece ne yaptığımı hatırlamaması için karıştırmam gerekecekti - sadece ona nasıl hissettirdiğimi hatırlayacaktı.

Her şeyi bıraktım.

Adımı ve sadece adımı haykırana kadar vücuduna tapınacaktım. Bu sona erdiğinde bile, bu zamanı hatırlayacaktı.

Ben ve o.

Tıpkı benim yapacağım gibi.

OceanofPDF.com

fi1teen

. . .

OceanofPDF.com

Charlotte

Pazartesi sabahı okula vardığımda, yemin ederim hâlâ bulutların üzerinde yüzüyordum. Ledger ve ben hafta sonunun çoğunu yatakta geçirmiştik. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Seks her zaman biraz angarya olmuştu. Önceki partnerlerimle oldukça hızlıydı ve sonra uyumaya giderdik.

Ledger ile seks öyle bir şey değildi. Neredeyse hiç uyumamıştık ve tahmin et ne oldu? Umurumda bile değildi. İkimiz de doyumsuzduk. Ve buna ihtiyacım olduğunu fark ettim. Ne kadar iyi olabileceğini bilmeye ihtiyacım vardı ve bana neyi kaçırdığımı hayatım boyunca sevdiğim çocuktan daha iyi kim gösterebilirdi?

Evet, Jilly konusunda hâlâ biraz suçluluk hissediyordum ama şu anda kendini düğüne o kadar kaptırmıştı ki onunla bu konuda kesinlikle konuşmayacaktım. Düğünden sonra Ledger gitmiş olacaktı ve hepimiz normale dönecektik. Ona söyleyerek işleri zorlaştırmaya gerek yoktu.

Ne söyleyecektim ki?

Kardeşin muhteşem bir aşık ve bana bir hafta boyunca tüm orgazmları yaşatacak, sonra eve dönecek ve ben de hayatıma devam etmeye çalışacağım.

Jilly yıllardır Garrett'la birlikteydi. Aradığı kişiyi bulmuştu. Dışarının nasıl bir yer olduğunu bilmiyordu ve bu sadece kendime verdiğim bir şeydi. Hiçbir anlamı olmayan küçük bir cennet parçası, ama sadece benim içindi.

Dün akşam babamın evinde Pazar akşamı yemeği yedim ve Ledger da benimle gelmek için ısrar etti. Ve bu bile, sadece herkesle birlikte yemekte olmak ve onun yanımda olması bile güzeldi. Jilly için bazı düğün işlerini hallettiğimizi ve onun da peşime takıldığını anlattım,

ve kimse bunu sorgulamadı. Kendimi bildim bileli geçirdiğim en iyi hafta sonuydu.

Ama şimdi gerçeğe dönmüştüm.

Koridorda bakım elemanımız Tom'un yanından geçtim ve ona el salladım. "Günaydın Bayan Thomas. Sadece birkaç gün kaldı."

"Evet. Neredeyse bitti." Spor salonunun kapısını çekip açtım ve Beden Eğitimi ofisine girdim. Tobias başını kaldırdı ve dün gece geç saatlere kadar içki içmiş bir adama benziyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve masasının arkasında otururken hiç uyumamış gibi görünüyordu. Dün gece bana defalarca mesaj atmıştı ve bu sabah mesajları gördüğümde Ledger'a göstermedim çünkü buraya gelip olay çıkarmak için can atacaktı. Böyle bir şey olmayacaktı.

"Merhaba güzelim," dedi, sesi boğuk çıkıyordu.

Cidden mi? Gönderdiği tek bir mesaja bile yanıt vermemişken, bunu mu öne sürecekti?

"Hayır," dedim elimi kaldırarak. "Bunların hiçbirisi değil. Dinle Tobias, gecenin bir yarısı bana uygunsuz mesajlar atman hiç profesyonelce değil. Sana numaramı hiç vermedim ve bugünden itibaren numaramı silersen çok memnun olurum."

"Hadi ama bebeğim. Sadece dürüst olmaya çalışıyordum."

Öne doğru eğildim ve iki elimi masasının üzerine koydum. "Beni duymanı istiyorum, yoksa seni Müdür Peters'a şikayet edeceğim. Bana bebeğim deme. Bana bir daha mesaj atma. İş arkadaşı olabiliriz ve dost kalabiliriz ama seninle arkadaşlıktan başka bir şey istemiyorum. Anlaştık mı?"

Tek bir kelimeyle karşılık vermeden önce bu aptalca bir oyunmuş gibi gülümsedi. "Kristal."

"Harika. Lütfen numaramı telefonunuzdan silin." Topuklarımın üzerinde döndüm ve kapıdan çıktım. Aklımdan geçenleri söylemek çok iyi hissettirmişti. Ona haddini bildirmek.

Ne kadar acınası değil mi?

Ama içimde bir şeyler değişiyordu. Belki de Ledger'la yaşadığım güzel aşktan kaynaklanıyordu. Üstüme gelinmesinden bıkmıştım. Oraya gidip ona defolup gitmesini söyleyecek kadar gergin bile değildim.

Sınıfıma gittim ve okuma masasına yerleşip çalışmaya başladım.

Bugünkü merkezler için inşaat kâğıtlarından kum kovaları keserken Kell sınıfa girdi.

"Erken gelmişsiniz," dedi.

"Evet. Tobias'a artık bana mesaj atmamasını söylemeye geldim."

"Tobias? Ona numaranı mı verdin? Ona karşı bir şey hissetmediğini sanıyordum. Hotty-Mc-Dane hakkında konuştuğunu umuyordum. İşte sana mesaj atmasını isteyeceğin adam bu."

"Tobias'a numaramı vermedim. Ve kesinlikle ondan hoşlanmıyorum." Gözlerimi devirdim.

"Güzel. O adamdan iyi hisler almıyorum. Sürekli taşaklarını ayarladığını fark ettin mi?"

İkimiz de histerik kahkahalarla geriye düştük ve ben başımı salladım. "Daha önce fark etmemiştim ama şimdi herkes dikkatimi çektiği için görmezden gelemiyorum."

"Aklında ne var, kızım? Seni tanıyorum. Beynin fazla mesai yapıyor."

Makası yere bıraktım ve yüzümü ona döndüm. "Hiç kaçamak yaptın mı?"

Gülmekten başı geriye düştü. Sarı saçları omuzlarında sallanıyordu ve bana gülümsedi. "Evet. Ray ve ben aslında bir kaçamak yaptık ve birbirimize aşık olduk. Bunun normal olmadığını biliyorum ama şunu söylememe izin verin," diye eğildi ve fısıldadı, "seks ateşliydi. Şakalaşmalar muhteşemdi. Ve kaçamağımız hiç bitmedi. Ta ki o iki çük engelleyici dünyaya girene kadar. Ama biliyorsun, hâlâ zaman buluyoruz."

Güldüm ve deli gibi sevdiği iki çocuğuna yaptığı atıf karşısında başımı salladım. "Vay canına. Bunu hiç bilmiyordum. Yine de ikinizin bir araya gelmesine bayıldım. En sevdiğim çiftlerden birisiniz."

"Sanırım oldukça sevimliyiz. Bana şu düşündüğün kaçamaktan bahset."

Tırnağımı çığnedim. Biriyle konuşmam gerekiyordu ve Jilly ile konuşamazdım. Ve Dylan'a bunları şu anda anlatmak riskliydi. Bunu belli ederdi. Onu daha sonra bilgilendirmem gerekecekti. "Sınırı çoktan aştım sayılır. Daha önce hiç bu kadar sorumsuzca bir şey yapmamıştım. Ve bu kişi burada yaşamıyor. Bir şey aramıyor. Bir ilişki adamı değil. Burada olduğu bir hafta boyunca sadece eğlenmeye karar verdik."

Elime uzandı ve gülümsedi. "Bazen kaçamaklar iyidir çünkü hiçbir şeyi fazla düşünmek zorunda kalmazsın. Eğer düşündüğüm kişiye, tadını çıkar. Bunu hak ediyorsun. Hayatında bir kez olsun anlamsız ol, Charlie."

Herkesin gevşemem gerektiğini düşündüğü kadar sıkıcı mıydım? Ama sonra aklıma Jilly geldi. "Ya bunu yapmak sevdiğin birini üzecekse?"

Yüzü ciddileşti. "Evli mi?"

"Aman Tanrım, hayır. Ama onun kız kardeşi benim en iyi arkadaşım. Bu durumdan hiç memnun olmaz."

Sonra sanki Ledger'ın Jilly'nin kardeşi olduğunu hatırlamış gibi gülümsedi. "Tatlım, herkes için her şeyi yapıyorsun. Onun düğünü için aylarca hediye hazırladın. Gelin partisi ve bekârlığa veda partisi düzenledin. Sen harika bir arkadaşsın. Ama bazen, kendin için de bir şeyler yapmalısın. Ve bu kimseyi ilgilendirmez. Siz iki yetişkinsiniz. Ne olduğunu bilerek girdiğiniz sürece, kimse incinmeyecek ve kimsenin bunu bilmesine gerek yok. Bu sizin işiniz, başkasının değil."

"Ben hiçbir zaman sıradan bir kız olmadım. Ama bu sadece-" Kelimeleri bulamıyordum ve dün gece yaptıklarımızı düşününce yüzümün kızardığını hissedebiliyordum.

"Anlıyorum. Ama şu haline bak." Kıkırdadı. "Hiç bu kadar iyi olmuş muydu?"

Başımı salladım. "Um, hayır. Yakınından bile geçmedim."

"Kendinize bunu verin. Farklı bir şey deneyimleyin. Böylece gelecekte ne arayacağınızı bileceksiniz."

Çizgiyi çoktan aşmıştım, değil mi? İlerlerken çizgileri net tuttuğumdan emin olmam gerekiyordu. Bu benimle Ledger arasında kalacaktı. Sadece iki arkadaşın seks yapmasıydı. Başka bir şey değil.

Ona yıllar önce kalbimi vermiştim ve o bunu reddetmişti. Ve ben hâlâ ayaktaydım.

Ben iyiydim.

O zamandan beri bir

sürü kişiyle çıktım.

Bununla başa

çıkabilirim.

Zil çaldı ve ben hemen öğretmen moduna geçtim. Ve gün bir bulanıklık içinde geçti.

İşten çıkmadan önce Jilly'den bir mesaj aldım. Bana her mesaj attığında midem bulanıyordu, muhtemelen bu sırrı ondan sakladığım için duyduğum suçluluk duygusundan kaynaklanıyordu.

Jilly ~ Hey, kızım. Tahmin et ne oldu? Garrett beni düğünden önce birkaç günlüğüne şehir dışına çıkarıyor çünkü bir molaya ihtiyacım olduğunu düşünüyor. Biz sadece

yola çıktık. Babam aradı, Brenda'yla birlikte bize katılacaklarmış. Onunla vakit geçirmeyeli çok uzun zaman oldu. Umarım bu yeni bir şeylerin başlangıcı olur. Benim için kardeşime göz kulak ol. Çok fazla ortalıkta görünmüyor ve sanırım babamla olan gerginlik onu da etkiliyor. Büyükanнем benden uzak durmak için onunla kaldığını söyledi. Ama inatçı biri olsa da onun için hep endişeleniyorum.

Sözlerini okurken uzun bir nefes aldım. Ona nerede olduğunu sorup duruyordum çünkü bütün hafta sonu benim evimde kalmıştı. Ama Nan neden onunla birlikte olduğunu söylesin ki? Nerede olduğunu biliyor muydu?

Ben ~ Tabii ki, yapacağım. Hiçbir şey için endişelenme. Bu hafta düğün için yapmamı istediğiniz bir şey olursa haber verin yeter. Yarın son tam iş günüm ve sonrasında resmi olarak yaz tatiline girene ve sizleri kutlamak için koridorda yürüyene kadar hep yarım gün olacak. Büyük günden önce bu molayı verdiği için mutluyum.

Jilly ~ Sana haber veririm ama sanırım her şey halledildi. Bir kızın isteyebileceği en iyi arkadaş olduğun ve bu düğünde bana çok yardımcı olduğun için teşekkürler. Seni sonsuza dek seviyorum, Charlie.

Ben ~ Seni sonsuza dek seviyorum.

Okuldan çıkıp Ledger'ı arabasında otururken bulduğumda hissettiğim suçluluk duygusunu bir kenara itmeye çalıştım. Ona doğru yürüdüm ve o da sürücü tarafından atlayıp yolcu kapısını açtı.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Hey. Atla. Seni bir yere götürüyorum."

"Arabam burada," dedim şaşkınlıkla.

"Bunun için geri geleceğiz."

Arabasına bindim ve sürücü koltuğuna doğru koşmadan önce kapıyı kapattı.

"Neyin peşindesin? Konu seks mi? Evime gitmem için bir dakika daha bekleyemez misin?" Güldüm, o da omuz silkti.

"Açıkçası, ben buna varım. Ama bu senin için özel bir şey."

Evinin önündeki sokaktan aşağı inerken ellerimi birbirine sürttüm. Bana doğru baktı. "Jilly ve Garrett az önce çıktılar. Rahatla."

"Evet, bana mesaj attı. Ama burada ne işimiz var?"

"Nan seni görmek istiyor. En sevdiğin tavuk salatalı sandviçi yaptı, biz de yiyecek bir şeyler alıyoruz."

"Yemek mi alıyorsun?"

"Seninle sadece seks yapamam Uğur Böceği. En azından arada sırada seni besleyebilirim." Bir kahkaha attı ve arabadan atladı. Kapımı açtı ve ben de onu içeri kadar takip ettim.

"İşte benim kızım. Ledger bana düğün konuşması için ona yardım ettiğini ve her gece bunun üzerinde çok çalıştığını söyledi," dedi Nan ve yanaklarımın ısındığını hissedebiliyordum.

Ledger büyükannesinin arkasından, "Evet. Bana yardım etmek için uzun saatler harcadı," dedi ve bana göz kırptı.

"İşte bu yüzden küçük bir piknik hazırladım, böylece bu gece çalışırken en azından yemek yiyebilirsiniz," dedi ve bana garip bir şekilde bakıyordu. "Oldukça rahatlamış görünüyorsunuz kızım. Sende farklı bir şeyler var."

Bir nefes çektim. Aman Tanrım. Biliyordu.

"Çok yürüyorum, çok güneş ışığı alıyorum. Bu yüzden olmalı."

"Evet. Güneşli bir ışıltınız var," dedi Ledger sırtarak.

"Sen de öyle dostum. Onun yanında yürüyor olmalısın." Nan kaşlarını salladı ve ben bir deliğe girmek istedim. "Bu kadar gergin görünme, tatlı kız. Ben de uzun yıllar yürüdüm. Parlamakta utanılacak bir şey yok."

Oh.

Beni

m.

Tanr

ım.

Ledger'ın başı bir kahkaha kriziyle arkaya düştü ve piknik sepetine uzanıp onun yanağını öptü. "Seni seviyorum, Nan. Bunun için teşekkürler."

"Elbette. İkinizi de seviyorum. Belki ikiniz bu gece küçük bir yürüyüşe çıkabilirsiniz?" Göz kırptı ve ağzım açık kaldı.

"Yürüyüşümün küçük bir yanı yok!" Ledger bağırdı ve arabasına doğru yürürken ayağa fırlayıp elimle ağzını kapatmaya çalıştım ve o da güldü.

Kapımı açtı ve yolcu koltuğuna tırmandım, yanıma yerleşmesini beklerken yanmaya hazırdım.

"Ona söyledin mi?"

"Ne? Hayır. Hayır. Çok sık gittiğimi ve geceyi onun evinde ya da annemde geçirmediğimi biliyor, bu yüzden Jilly'yle beni idare etmiş olmalı, bu yüzden şüpheleri olduğunu tahmin ediyorum. Ama umurumda değil. Ben yetişkin bir adamım. Kimseye bir açıklama borcum yok." "Yani kız kardeşin evlenmeden birkaç gün önce öğrenseydi, ona yalan söylediğimiz için kendini biraz olsun kötü hissetmez miydin?" Çaprazlama geçtim

kollarımı göğsümde birleştirdim ve garaj yolundan çıkarken ona doğru döndüm.

"Dürüstçe mi? Hayır. Hepsi senin yüzünden. Arkadaşlarından uzak durma gerekçesini hiç anlamadım. Lucy Blocker olayının dramatik olduğunu biliyorum ama bu onun suçuydu. Ben kimseye yalan söylemedim. Kız kardeşimi seviyorum ve onun için ateşe bile girerim ama ona hesap vermem."

"Yine de buraya geldiğinden beri bunu bir sır olarak sakladın," diye hatırlattım ona.

Arabayı garaj yoluma çekti. "Bunu sır olarak sakladım çünkü sen istedin. Başkalarının ne düşündüğünü benden çok daha fazla önemsiyorsun."

"Onu üzmem istemiyorum. O benim en iyi arkadaşım," dedim sesimdeki kızgınlığı gizleyemeyerek.

"Bence bundan daha fazlası var." Arabayı durdurdu ve bana döndü. "Oh, bunu duymak için sabırsızlanıyorum. Başka ne olabilir ki?"

"Kimseye söylemeyerek, hiç olmamış gibi davranabilirsiniz. Bu daha güvenli." Arabadan atlayıp kapımı açmadan önce omuz silkti.

"Bu çok saçma. Güvenli oynamak isteseydim bunu yapmazdım bile," diye tısladım arabadan inerken ve beni yolcu kapısına doğru bastırdı. Bir elini omuzlarımla her iki yanına koyarak beni içine hapsetti.

"Peki ne yapıyoruz Uğur Böceği?" "Seks yapıyoruz. Başka bir şey değil."

Başını salladı. "Yani, ben senin küçük kirli sırrınım."

"Ve ben *seninim*," diye fısıldadım, nefeslerim daha hızlı gelmeye başlarken.

"Sır tutmuyorsun. Ben sır tutmam. Açık açık çıkıyorum. Kim olduğum ya da ne yaptığım hakkında yalan söylemem. Bu benim için bir ilk. Yalan söylüyorum çünkü sen istedin."

Omuz silktim. "Bu benim için de bir ilk. Normalde saklamak zorunda olduğum bir sevgilim olmaz."

Bir kahkaha attı. "Oh, ben senin sevgilinim, öyle mi?" "Evet. Hem de çok iyi bir tane."

Geri çekilip piknik sepetini almak için arka koltuğa uzanmadan önce eğildi ve beni çabucak öptü. "Gel bakalım. Senin için bir şeyim var."

Eve girdik, elimi tuttu ve beni doğruca Honey Mountain Gölü'ne bakan arka sürgülü cam kapıya götürdü. Dışarı çıktığımızda piknik sepetini bir elinde tuttu ve arazimdeki küçük iskeleyle doğru başıyla işaret etti. Orada iskeleme bağlı parlak kırmızı bir kano duruyordu.

"Bu da nereden çıktı?" Arka verandam ile turkuaz renkli su arasındaki küçük çimenlik alanda aceleyle ilerlerken sordum.

"Jace bugün beni kardeşi Travis'in dükkanına götürdü."

"Honey Mountain Rentals?" Muhteşem tekneye hayranlıkla bakmak için eğildiğimde sordum.

"Evet. İyi bir tane sipariş etmeme yardım edebileceğini söyledi ama oraya vardığımızda yepyeni bir sevkiyatı vardı. Kırmızı olanı gördüğümde, onu senin alman gerektiğini anladım. Ondan satın almama izin verdi."

"Bunu neden yaptın?" Ayağa kalkarak sordum, inanamayarak başımı sallarken gözlerim dolmuştu.

"Çünkü yapabilirim. Çünkü bunu hak ediyorsun. Çünkü sen kız kardeşimin, benim ve tanıdığın herkesin harika bir arkadaşısın. Ve senin için güzel bir şey yapmak istedim."

İlk başta konuşmadım. Hiç kimse benim için bu kadar cömert bir şey yapmamıştı ve bunun henüz çıkmadığım bir adamdan gelmesini kesinlikle beklemiyordum. Kanoya ve sonra tekrar ona baktığımda Ledger'ın yüzünde daha önce hiç görmediğim bir şey gördüm. Gergin görünüyordu.

Savunmasız.

Ona yaklaştım, bunun benim için ne kadar önemli olduğunu söylemek istiyordum ama aynı zamanda bunu olduğundan daha fazla büyütme konusunda da gergindim. Özellikle Ledger söz konusu olduğunda bu şekilde davranmaya meyilliydim.

"Bu kadar etkileyici bir sevgili olduğum için bir teşekkür hediyesi mi?" Kahkahalarımı tutmaya çalışarak alay ettim.

Kıkırdadı. "Eğer sorduğun buysa, sana seks için para ödemiyorum. Sanırım bu kadar etkileyici bir insan olduğun için bir teşekkür."

Sözleri karşısında boğazımda bir yumru oluştu.

"Ben de senin için aynı şeyleri hissediyorum," diye fısıldadım ve parmak uçlarımda yükselip yanağını öptüm. "Hadi, benim küçük kirli sırrım. Suya girelim ve şu sandviçleri yiyelim. Açlıktan ölüyorum."

Başıyla onayladı ve kanoya doğru ilerleyip piknik sepetini içine koydu. Benim için bu kadar cömert bir şey yaptığına hâlâ inanamıyordum. Kanoya adımını attı ve elini uzattı.

"Şimdi zarfındaki tüm parayı plaj tatili zarfına koyabilirsin. Sadece kendin için bir şeyi hak ediyorsun."

Ona baktım.

Belki de bu sırrı bu kadar çok korumamın nedeni buydu.

Çünkü Ledger'la yaşadığım şey sadece benim içindi.

Kimse aklıma girip bunun ne olduğunu ya da nereye gideceğini sormuyordu. Kimse beni dikkatli olmam konusunda uyarmıyordu çünkü muhtemelen fazla bağlanacak ve her şey sona erdiğinde incinecektim.

Ledger ile paylaştığım şey, küçük kirli bir sırdan çok daha fazlasıydı.

Bu şimdiye kadar aldığım en büyük hediye idi çünkü bana istendiğimi ve ihtiyaç duyulduğumu hissettirdi.

Beni güzel ve seksi hissettirdi.

Beni odadaki tek kız gibi hissettirdi.

"Bunun doğru olduğuna beni inandırdığın için teşekkür ederim." Omuz silktim ve küreklere uzanırken beni inceledi ve gölün ortasına doğru ilerledik.

Kitap okumak için en sevdiğim yer olan küçük bir koyda yüzüyorduk. Etrafımızı saran büyük ağaçlar yeterince gölge sağlıyordu. Kuşlar ötüyordu, güneş batıyordu ve Ledger'la ben yemek yerken, gülerken ve anın tadını çıkarırken saatlerce konuştuk. Öpüşmek yok. Seks yoktu. Sadece yatak odası dışında da birbirlerinin arkadaşlığından hoşlanan iki insan.

Bunun asla unutamayacağım bir gün olacağını biliyordum.

Ve her ayrıntıyı ezberlemek için elimden gelen her şeyi yaptım. Sesleri, kokuları, konuşulan kelimeleri.

Çünkü hiç bitmesini istemedim.

on altı

...

OceanofPDF.com

Defter

"Yani odaklanmamız gereken **daha büyük** şeyler **var**. Bu saçma okul projesini bırakmalısın," dedi Harold ve ben göle baktım. Charlotte bu sabah erkenden işe gitmişti ve ben de o gittikten sonra kahvemi yudumlamak için kalmıştım. Birazdan Nan'i doktor randevusuna götürmeye gidecektim ama burayı sevmiştim.

Olması gerekenden daha fazla.

İşlerin karıştığını biliyordum çünkü her günümü Charlie'yle geçiriyordum ve sadece daha fazlasını istiyordum. Bu benim için kesinlikle bir ilkti, çünkü genellikle bundan çok daha önce kaçmaya hazır olurdum. Elbette, kadınlarla birkaç hafta, bazen de aylarca çıkmıştım ama uyanık olduğumuz her saniyeyi birlikte geçirmiyorduk. Geceyi bir kadınla geçirmek bile genellikle eve gidip biraz yalnız kalmak için can atmama neden olurdu.

Ama şimdi durum böyle değildi ve bu beni çok korkutuyordu çünkü gidiyordum. Ben şehirde yaşıyordum, o ise burada.

Ben bir ilişki adamı değildim ve onun tek bildiği buydu. Ona asla veremeyeceğim şeyler istiyordu.

Bir koca. Bir aile. Bir hayat.

Babamla ilgili düşünceler ve onun aileye bakış açımı ne kadar berbat ettiği aklıma geldi. Çocukken beni ne kadar kolay manipüle ettiğini. Yıllarca anneme yalan söylediğim için duyduğum suçluluk ve utanç. Ona itiraf ettiğim günü hâlâ hatırlayabiliyordum. Sonunda babama nasıl bir pislik olduğunu söylediğim günü. Annemin kalbini kırdığım ve ona gördüklerimi anlattığım gün. Ardından gelen kavgayı. Babam beni terk ettiğinde her şeyin benim suçum olduğunu söyledi. Jilly'nin ağlaması ve odasına saklanmak için kaçması. Yıkım.

Ve şimdi onun evlenmeyi hiç istemediğini ve birlikte olmalarının sebebinin ben olduğumu öğrenmek. Anılarım karşısında başımı salladım. Onun yaptığını izlediğim gibi birinin tüm dünyasını havaya uçuracak bir konumda olmayı asla istemezdim.

Hayır. Bu çok fazla sorumluluktu.

Birinin mutluluğunu ellerinde tutmak. Lanet olsun.

Oraya gidemezdim.

Onun için bile.

Çünkü onu hayal kırıklığına uğrattıysam, kendimi asla affetmem.

"Yeni müze projesini kabul edersem düşüneceğini söylemiştin. Biliyorsun bu çok fazla iş demek ve çalışma saatleri de çılgınca olacak. Ama senden yapmanı istediğim bu küçük projeyi üstlenirsen yaparım Harold. Arada sırada bana bir şeyler kazandırmalısın." Başımı salladım ve uzun bir nefes verdim çünkü onunla yaptığım bu dans ve şarkıdan bıkmıştım.

"Seni ortak olarak düşünüyorum; bu senin için yeterli bir kazanç değil mi?" diye tısladı. Ben karşı çıktığımda hep böyle yapardı. Küçük bir öfke nöbeti geçirdi ve bunun beni etkilemeye yeteceğini umdu. Başlangıçta ona her zaman istediğini verdim. Ama artık değerimi biliyordum. Neredeyse benim ona ihtiyacım olduğu kadar onun da bana ihtiyacı olduğunu biliyordum ama o artık bu işi yapmak istemiyordu ve işte bu noktada ben devreye girdim. Ne gerekiyorsa yapmaya hazırdım.

"Elbette bu bir galibiyet. Ama bu aynı zamanda neyi üstleneceğimiz konusunda söz sahibi olacağım anlamına da gelir. Bu konuda benimle neden mücadele ettiğini bile bilmiyorum. Bütün işi ben yapacağım. Sadece senin onaylamana ihtiyacım var."

"Babanın projesini yapmana izin verdim, değil mi? Bu konuda beni daha ne kadar zorlayacaksın?"

"Oh, Tanrı aşkına, Harold. Bu bir formaliteydi. O projeyi mesai saatleri dışında ek iş olarak yapacağım, bunu biliyorsun. Bana şantaj yapmayı bırakması için bir belge gönderilmesini istedim. O proje için parmağını bile oynatmana gerek yok. Okul farklı. Bu bir tutku projesi."

"Tüm bunları hafta sonundan döndüğünde ve senin sürekli kaçmaya çalıştığın o yat gezisine çıktığımızda konuşalım."

Oturup kanoya baktım ve Charlie ile suda geçirdiğim geceyi düşündüm. Ne kadar basitti. Ne kadar kolaydı. Kahkahalar. Sohbetin akıp gidişini. Onunla saatler geçirebilir ve daha fazlasını öğrenmek isteyebilirdim.

Kalbi hakkında.

Aklı hakkında.

Vücudu

hakkında.

Boğazımı temizledim. "Jessica ve ben çıkmıyorken sen ve Maureen'le bir yata gitmek son derece garip olur. Büyük bir grup değiliz ve ben de bu duruma düşmek istemiyorum. Kimseyi yönlendirmek istemiyorum. Her zaman tam bir pislik değilim."

Kıkırdadı. "Maureen'in babasının eskiden benim patronum olduğunu biliyor muydun? Beni ona o ayarladı. O olmasaydı bu kadar iyi bir işim olmazdı."

Bu da ne demek oluyor?

Şimdi o da mı şantaj kervanına katılıyordu?

Maureen'in babasının zamanında çok tanınmış bir mimar olduğunu ve Harold'ın firmayı devralarak yıllar içinde daha da başarılı hale getirdiğini biliyordum. Ama onlara tuzak kurduğunu bilmiyordum.

"Onun için çalıştığını biliyordum. Maureen'le evlendikten sonra orada çalışmaya başladığını sanıyordum." Elimi yüzümde gezdirdim çünkü konuşmanın gidişatı hoşuma gitmemişti.

"Yanlış. Onun için çalıştım. Başta hiç ilgilenmediğim kızını bana ayarladı. Ama ben akıllı bir adamdım Ledger. Gavin'in desteği olmadan işeyecek bir kabım bile yoktu. O benim akıl hocamdı ve kayınpederim oldu. Bu bir kazan-kazandı."

"Aferin sana. Görücü usulü evliliğe pek sıcak bakmıyorum. Bu uygulama benim için biraz barbarca. Seninle bir ortaklık arıyorum Harold, çünkü son beş yıldır kıcımlı yırtarak çalıştım. Bir anlık aile aramıyorum ve beni zorlamayı bırakırsan memnun olurum."

"Beni dinle. Eğer orada bir kızı beceriyorsan ve bu seni benim kızım hakkında suçlu hissettiriyorsa, sana söz veriyorum, döndüğünde hiçbir soru sorulmayacak."

Ayağa kalktım çünkü bunun bir tür şaka olduğunu hissediyordum. Ayrıca, ilgilenmediğimi bile bile kızını teklif etme şekli beni hasta etmeye başlamıştı. Bu babamın yapacağı bir şeydi. Bu adamların nesi vardı böyle?

"Özel hayatımı tartışmayı bitirdim. Okul projesini düşünün. Müfettişin nefesi ensemdedir ve ayrılmadan önce ona bir cevap vermek istiyorum."

"O zaman sanırım ikimizin de düşünmesi gereken bir şey var, değil mi?" Kıkırdadı. "Gönderdiğim müze belgelerine bir göz atın. Zaman çizelgesi ve bina hakkında ihtiyacınız olan tüm bilgiler var. Sadece ne zaman başlayabileceğinizi ve ne kadar süreceğini düşündüğünüzü bana bildirin. Bu senin için harika bir özgeçmiş oluşturunca, Ledger."

Beni bu şekilde manipüle ettiği her sefer için bir kuruşum olsaydı... Birkaç yıl önce bu tür şeyler işe yarıyordu. Ama özgeçmişim artık kendi başına güçlüydü. Onun övgüyle bahsettiği ikonik binaların birçoğunda benim imzam vardı ve insanlar bunu biliyordu. Rekabet ettiğimiz şirketlerden sürekli teklif alıyordum ama sadık bir adam olduğum için kendimle gurur duyuyordum. Eğer Harold'dan ayrılacak olursam, bu kendi şirketimi kurmak için olacaktı. Hedefim hep buydu. Ama yol boyunca bir yerlerde, ünlü Harold Cartwright'ın altında çalışmanın ve bununla birlikte gelen paranın rahatlığını yaşadım.

"Sana geri döneceğim. Yakında konuşuruz." Aramayı sonlandırdım çünkü artık onunla dönüp dolaşacak havada değildim.

Telefonum titredi ve Charlotte'tan gelen mesajı görmek için aşağıya baktım.

Uğur Böceği ~ Keşke şu anda Darwin tarafından nefesim koklanmak yerine suyun üzerinde yüzüyor olsaydım.

Bir kahkaha attım çünkü onun çocuklar hakkında konuşmasını dinlemeye bayılıyordum.

Ben ~ Keşke suyun üzerinde yüzerken başım bacaklarının arasına gömülü olsaydı.

Uğur Böceği ~ OMG! Dur. Okuldayım.

Ben ~ Kendime engel olamıyorum. Günün nasıl geçiyor?

Uğur Böceği ~ Yarım gün meşgulüm. Yarının çocuklarla son günüm olduğuna inanamıyorum.

Ne dediğini biliyordum. Bu konu hakkında çok konuşuyorduk. Çocuklarla geçireceği son gün, zamanımızın sona erdiği anlamına geliyordu. Honey Mountain'dan ayrılmaktan korkacağımı hiç düşünmemiştim. Ama korkuyordum.

Ben ~ Darwin ezilmiş olmalı, ha?

Uğur Böceği ~ Bu konuda pek mutlu görünmüyor. Ben ~ Sen bu konuda ne hissediyorsun?

Uğur Böceği ~ Vedalardan nefret ederim, Ledger. Hep ettim.

Lanet olası göğsüm sıkıştı ve evin içine geri dönüp anahtarlarımı aldım.

Ben ~ Elveda sonsuza kadar demek değildir Uğur Böceği.

Uğur Böceği ~ Cidden David Gates'in "Goodbye Girl" şarkısından alıntı mı yapıyorsun?

Ben ~ Ne diyebilirim ki? Bu Nan'in en sevdiği şarkı. Babamı kaybettikten sonra tekrar tekrar çaldı.

Charlie'nin annesinin ölümüyle ilgili olarak bana içini döktüğü zamanı düşündüm. Bana değişimden ve insanlara veda etmekten nefret ettiğini, çünkü bazen geri gelmediklerini söylemişti. Ve o şarkıdan alıntı yaptığım için kendimi bir pislik gibi hissetmediysem ne olayım.

Uğur Böceği ~ Güzel bir şarkı. Neden sevdiğini anlıyorum. Tamam, çocuklar döndü ve Darwin sabah atıştırması için ne yediğimi bilmek istiyor.

Ben ~ Nefesimin kokusunu alamamasına sevindim çünkü ikimiz de sen işe gitmeden önce duşta sabah atıştırması olarak ne yediğimi biliyoruz. Hala senin tadını alabiliyorum.

Uğur Böceği ~ Beni öldürmeye mi çalışıyorsun? <panting face emoji> Sonra görüşürüz.

Ben ~ Kesinlikle yapacaksın.

Nan'ı almak için ayrıldım ve hâlâ Charlie ile yaptığım konuşmaya gülüyordum. Onu kızartırken ne kadar eğlenmişim. Ona vücudunu ne kadar çok sevdiğimi söyledim.

Nan dışarıda beni bekliyordu, yolcu kapısını açtım ve arabaya binmesine yardım ettim. "Günaydın, oğlum."

"Size de günaydın," dedim.

Sürücü koltuğuna oturup arabayı garaj yolundan çektiğimde sorulara başladı. Nan CIA'de çalışıyor olmalıydı çünkü benim ve Jilly'nin özel hayatları söz konusu olduğunda kadının doymak bilmez bir merakı vardı. Bu konuda onunla hep dalga geçerdik. Belki içindeki terapistti, belki de çok meraklı biriydi.

"Annen bugün onunla öğle yemeği yemek için hastanede buluşacağını söyledi?" diye sordu.

"Öyleyim."

"Soruyorum çünkü senin de her gece benim evimde uyuduğunu düşünüyor gibi?"

İşte başlıyoruz.

"Buraya geldiğimden beri onu her gün görüyorum. Nerede uyuduğum kimseyi etkilemiyor çünkü annem zaten erken yatıyor." Kardiyoloğunun ofisinin bulunduğu otoparka girdiğimde omuz silktim.

"Sadece her gece gitmeni ilginç buluyorum. Aman Tanrım, sağdıcın konuşması üzerinde çok çalışıyor olmalısın." Kıkırdadı ve ben de anahtarlarımı çıkarıp ona döndüm. "Ya da bir sürü yürüyüşe çıkıyorsun, belki?"

"Nan. Bu kimseyi ilgilendirmez." Kaşlarımı kaldırdım.

"Eğer o tatlı kızla yatıyorsan, ona zarar vermesen iyi edersin. Çünkü bu konuda sorun yaşayan tek kişi Jilly olmayacak. O senin uğraşacağın türden bir kız değil, Ledger." Sesi ciddileşti ve birden kendimi savunmaya geçmiş hissettim.

"Her zaman beni onunla birlikte istediğini söyleyen sensin," dedim, öfkesinden tamamen çileden çıkmış bir halde. "Daha geçen gün bu konuda şaka yaptın."

Yuva kuracak türden bir adam olmamı istediğini biliyordum ve Charlotte Thomas kesinlikle onun seçimi olacaktı. Yemin ederim, Charlie'yi kendi torunuymuş gibi severdi.

"O tatlı kızı ayartmadığın sürece sorun yok."

"Bizler yetişkiniz, Nan. Endişelenmene gerek yok."

Arabadan inmek için itti, beni hazırlıksız yakaladı, ben de dışarı atladım ve ona yardım etmek için yanına geldim. "Bu Charlie'yle ilgili bile değil. Biliyor musun, baban gibi olmak konusunda hep çok endişeleniyorsun. Ben de sana hep onun gibi olmadığını söyledim. Ama gerçek şu ki... bazı yönlerden onun kadar aptal olabilirsin. Gözünün önünde olanlara karşı körsün."

"Sana neler oluyor böyle?" Tısladım. "Cidden beni o pislikle mi kıyasladın? Ve aynı zamanda bana aptal mı dedin?"

Yanımda yürüyordu, çok sinirli ve öfkeliydi ve nedenini bilmiyordum. Asansöre adımını attı ve sanki onu çalacakmışım gibi çantasını kavradı. "Ledger, sen iyi bir adamsın. Tüm iyiliklerden kaçmayı bırak. Bunu benim için yapar mısın? Sen sadece boktan bir babası olan bir adamsın. Bu seni boktan bir adam yapmaz."

Uzun bir nefes aldım. Düğüne yaklaştıkça herkesin delirdiğini düşünüyordum. Düğüne günler kala beleşçi babamızla tuhaf bir son dakika tatiline çıkan kız kardeşimi saymazsak.

"Sadece aptal bir tane mi?" Dalga geçmeye çalıştım ama buna izin vermedi. "Ben gördüğümü söylerim."

"İyi. Sanırım ben aptal bir ahmağım. Sanırım herkeste düğün ateşi var. İyi bir adam olduğumu biliyorum, Nan. Boktan bir babam olduğunu biliyorum. Herkesin bir aileye ihtiyacı olmadığını da biliyorum. Herkes baba olmak zorunda değil. Bunda utanılacak bir şey yok."

"Eğer başarısız olmaktan korktuğun için böyle şeyler söylüyorsan var. Bir korkağın yetişmesine yardım etmedim, Ledger." Asansörün kapıları açıldı ve benden önce hışımla çıktı.

Korkak mı?

Bu da nereden çıktı şimdi? Her yerdeydi.

Nan ve ben nadiren anlaşmazlığa düşerdik. Ben her zaman onun en iyi adamıydım, ya da o öyle söylerdi.

Onu hayal kırıklığına uğratmak günümün en önemli anlarından biri değildi.

Ama her ne sebeple olursa olsun, beni hayal kırıklığına uğrattı.

o.

Doktorun muayenehanesine girmeden hemen önce durdu. "I Babanla çok şey yaşadığını biliyorum. Ailen için adım attın ve buna saygı duyuyorum. Colt'u kaybetmenin senin için zor olduğunu da biliyorum. Üzülmeye, kızmaya ve yas tutmaya hakkın var. Ama kendin için yaptığın seçimlerin sorumluluğu sana ait. Kendinden başka suçlanacak kimse yok."

"Farkındayım, Nan. Bunun neyle ilgili olduğunu bilmiyorum." Onu kapıya kadar takip ettim ve bana oturmamı söyledi.

Randevusu için onunla gelmeme izin vermedi ve eve dönerken de sessizdi. Arabayı garaj yoluna çektiğimde bana döndü. "Jilly yarın eve geliyor. Gittiğinden beri çok sessiz ve umarım baban bu günü onun için mahvetmez."

Nan daha önce hiç bu kadar ciddi olmamıştı. Bundan hoşlanmadım. "Onun için hiçbir şeyi mahvetmesine izin vermeyeceğim."

"Yapmayacağını biliyorum." Elime uzandı. "Ama bir gün, başkalarının hayatını harika kılmaya çalışmakla o kadar meşgul olduğunu fark edeceksin ki kendi hayatını yaşamayı unutacaksın."

"Bu da nereden çıktı?" Bugün söyledikleri karşısında şaşkınlığımı gizleyemedim. "Nan, harika bir dairem var. Benim yaşımdaki çoğu erkeğin ancak hayal edebileceği bir işim var. Çıktığım kadın sayısı hiç de az değil. Neden mutsuz olduğumu düşünüyorsun?"

"Çünkü eve geldiğinden beri sende bir farklılık gördüm. Gözlerinde çocukluğundan beri olmayan bir ışık var." Tartışmamı engellemek için ellerini kaldırdı, çünkü ben mutlu bir adamdım. "Herkes yaptığın gösteriden bahsetmiyorum Ledger. Biliyorum, sen

odadaki en çekici adam olmanı istiyorum. Ama ben senin odadaki en tatmin olmuş erkek olmanı istiyorum."

Başımı salladım çünkü neden bahsettiğini bile bilmiyordum. Arabadan dışarı itti ve bir kez daha ona yardım etmek için acele ettim.

"Seni içeri götüreyim," diye homurdandım, çünkü inatçı ve huysuz davranıyordu.

"Öğle yemeği için annenle buluş. Kendimi içeride görebiliyorum." Ve beni tamamen şaşkın bir halde orada bırakarak uzaklaştı.

Arabaya bindiğimde aklıma gelen ilk kişi Charlie oldu ve ona mesaj attım.

Ben ~ Sence Nan bunamış olabilir mi? Bugün her zamankinden daha çılgın davranıyor.

Uğur Böceği ~ Onu dün gördüm ve iyi görünüyordu. Ne yaptı ki?

Ben ~ Birdenbire mutlu olmadığım için endişelenmeye başladı ve bir gün lanet olası çocuklarımın olmasını istemediğim için derin bir endişe duyuyor gibi görünüyor.

Uğur Böceği ~ Bu sabah mutlu görünüyordun. <winky face emoji>

Ben ~ Evet. Senin için diz çöktüğümde çok mutluydum.

Uğur Böceği ~ Öyle görünüyordun. Yani eve geldiğinden beri mutlu olmadığımı mı düşünüyor?

Ben ~ Hayır. Evde mutlu olduğumu ama şehirdeki gerçek hayatımdan memnun olmadığımı düşünüyor. Bu da ne demek oluyor? Ben çok mutluyum amına koyayım. Bana çekici ve tatminsiz dedi. Belki de çok fazla otlu kek yemiştir. Sanırım onları Altın Kızlar Kitap Kulübü'nde yiyor.

Uğur Böceği ~ Otun seni mutlu etmesi gerektiğini sanıyordum, huysuz değil.

Ben ~ Pratik olma Uğur Böceği. Çekici ve tatminsiz miyim?

Uğur Böceği ~ O kadar çekici olduğunu sanmıyorum. <gülen surat emoji>

Uğur Böceği ~ Şaka yapıyorum. Sadece seninle uğraşmak istedim. Bence çekicisin ve bana tatmin olmuş görünüyorsun. En azından bunca yıldan sonra tekrar senin etrafında olduğumdan beri. Belki de sadece ona büyük torunlar vermeni istiyordur.

Ben ~ Bu çocuk sahibi olmak için aptalca bir sebep.

Uğur Böceği ~ Bu hiç hoş bir cevap değildi. Ben

~ Özür dilerim. Nan'ın bana kızmasından

hoşlanmıyorum.

Uğur Böceği ~ Kendine gelecektir. Seni çok seviyor. Bu akşam onu yemeğe götürelim mi?

Ben ~ Yatağında çıplak paket yemek yerine büyükannemle yemeğe gitmek ister misin?

Uğur Böceği ~ Hmmmm... Bence onunla yemek yiyelim, böylece kendini daha iyi hissedersin, sonra da benim yatağında soyunuruz.

Ben ~ Bu plan beni hem büyüledi hem de tatmin etti.

Uğur Böceği ~ Gördün mü? Şimdiden ilerleme kaydediyorsun. Git annenle biraz zaman geçir. Sonra görüşürüz.

Neredeyse seni seviyorum yazacaktım.

Seni seviyorum yazmak *istedim*.

Annem, kız kardeşim ve büyükannem dışında hiçbir kadına onları sevdiğimi söylememiştim.

Kimsenin yeterince yaklaşmasına izin vermezdim.

Geri çekilmem gerekiyordu. Çok derine iniyordum.

Cevap vermedim. Bunun yerine doğruca mezarlığa gittim ve sonraki kırk dakikayı Colt'un mezarının yanındaki çimlerin üzerinde oturarak geçirdim.

"Seni çok özledim dostum," dedim çimleri karıştırırken.

Büyürken birlikte yaşadığımız tüm o eğlenceleri düşündüm.

Gölde geçirdiğimiz zamanlar, okulda yaptığımız şakalar. Sanırım Colt öldüğünde bir parçam da öldü. Belki Nan haklıydı. Belki de tam olarak yaşamıyordum. Kahretsin, artık bilmiyordum çünkü çok uzun zamandır bu şekilde yaşıyordum. Uzun bir nefes verdim ve saati kontrol etmek için telefonuma baktım.

Arabama doğru yürümeden önce mezar taşına iki kez dokundum.

Colt ve ben Honey Mountain'da birlikte bir mimarlık firması açacağımızı söyledik. Resimleri benim çizeceğimi söylediler -tabii ki bunu hafife alırdı, ki bu beni bugün bile güldürür- ve işin iş kısmını da o yürütürdü. Üniversiteden sonra yaşayacağım tek yerin burası olduğunu düşündüğüm günlerdi.

Ama o zamandan beri her şey değişmişti.

Hastaneye gittim ve annemi avluda küçük bir bistro masada iki sandviç, cips ve içeceklerle beklerken buldum.

"Öğle yemeği ısmarlardım," dedim ayağa kalkarken ve ona sarıldım.

"Oğlum evimin borcunu ödediğine göre, ona öğle yemeği ısmarlayabilirim."

"Evinin borcunu ödedin anne. O ödemeleri yapmak için kışını yırttın," dedim, yanağını öptüm ve ikimiz de otururken karşısındaki sandalyeye geçtim.

"Nan nasıldı?" diye sordu jambonlu sandviçinden bir ısırık almadan önce. "Aslında huysuzdu. Bir şey yüzünden bana kızgın."

"Onu geç saatlere kadar ayakta mı tutuyorsun? Benim evimde odan varken neden onun evindeki kanepede uyuyorsun anlamıyorum."

Belki de Nan benim için yalan söylemesi gerektiğini düşündüğü için kızgındı. Gecelerimi nerede geçirdiğimi bilmediği için. Buna ihtiyacı yoktu. Ondan hiç istemedim.

"Nan'lerde uyumuyordum. Bir arkadaşım ile takılıyordum ama Jilly'nin işime burnunu sokmasını istemedim, o yüzden bunu bir şey haline getirmemeyi tercih ettim."

Beni inceledi. "Tamam. Nan neden yalan söyledi acaba?"

Çünkü beni koruduğunu düşünüyordu.

"Önemli bir şey değil. Görünüşe göre bir gün evlenip çocuk sahibi olmak istemediğim için bana kızgın. Jilly ve Garrett ona tüm bunları sağlayacağı için mutlu olamaz. Bana *tatminsiz* dedi." Kaşlarımı kaldırdım ve başımı salladım. Bu kelimenin beni neden bu kadar rahatsız ettiğinden emin değildim.

"Öyle misin?"

"Hayır, ben çok tatmin oldum. Şu lanet hayatıma baksana," diye homurdandım ve o da bana hoşnutsuz bir bakış attı. Annem de f-bombalarını pek sevmezdi.

"Bakıyorum, Ledger. Ailesini geçindirmek için gerçekten çok çalışan çok başarılı bir adam görüyorum. Ama hepimiz iyiyiz. Bizim için kendini öldürmene gerek yok." Beni inceledi ve ben de buzlu çayıma uzanıp bir yudum aldım. "Babanın beni terk etmesi senin suçun değil."

Bugün ne haltlar dönüyordu? Neden herkes birdenbire bu konuyu açmaya başladı?

"Senin, Nan ve Jilly için bir şeyler yapmıyorum çünkü babamın yaptıklarının benim suçum olduğunu düşünüyorum. Sizi sevdiğim için yapıyorum." Açıkçası, adamın annemle sadece bana hamile olduğu için evlendiğini öğrendiğimde kendimi bok gibi hissettim. Ama bundan bahsetmezdim. Bunu taşımasına gerek yoktu.

"Biz de seni seviyoruz ama tıpkı senin bizim için endişelendiğin gibi biz de senin için endişeleniyoruz." Elime uzandı ve gülümsedi. "Bilmen gerekir ki

bir şey, Ledger."

"Ne? Evlenmek ve çocuk sahibi olmak istemediğim için bana kızgın mısın?"

Kıkırdadı. "Hayır. Ama sana bir şey söylemem gerek. Babanın ilişkilerini o itiraf etmeden çok önce biliyordum. Sen bana söylemeden çok önce. Senin bildiğini ya da senden onun için yalan söylemeni istediğini bilmiyordum, ta ki sen her şeyi ortaya dökene kadar, ama boşanmamızın nedeni bu değildi. Benimle oynadığını biliyordum. Sadece evliliğimden vazgeçmek istemedim. Ama sen daha doğmadan önce bir ilişkisi vardı. Benimle evlenmeyi sadece sana hamile kaldığım için kabul etti." Durakladı ve ağzım açık kaldı. Bunca zamandır biliyor muydu?

"Nasıl bir pislik olduğunu bildiğin halde neden onunla evlendin?"

Omuz silkti. "Onu seviyordum. Zamanla değişeceğini düşünmeye devam ettim. Genç ve naftim ve onu değiştirebileceğimi düşündüm. Ama şunu bilmeni istiyorum, çünkü bazen onun gibi olabileceğine dair saçma bir korkun olduğunu düşünüyorum. Ama değilsin, Ledger. Baban annesine, kız kardeşine ya da büyükannesine asla senin gibi bakmazdı. Sen çok iyi bir adamsın ve bunu işinde başarılı olduğun için değil, herkesten saklamaya çalışsan da kocaman bir kalbin olduğu için yapıyorsun. Ve onun suçları yüzünden kendini cezalandırmanı istemiyorum, çünkü bu büyük bir utanç olurdu. Hepimiz yeterince bedel ödedik, değil mi?"

Sözleri sinirime dokundu.

Açıkçası, bu pozisyona düşersem onun kadar sığ ve bencil olabileceğimden endişelendim.

Birileriyle çıkma, eğlenme ve işleri hafif tutma fikrine her zaman sıcak bakmışımdır. Karmaşayı sevmezdim.

Ve neden herkesin birdenbire bununla bir sorunu olduğunu anlamıyordum. Başarılı bir bekar olmak ne zamandan beri kötü bir şeydi?

Belki de Jilly evlendiği içindi. Belki de yaşlandığım içindi.

Ama ilişkilerini benden önce bildiğini öğrenmek beni şaşırttı. Onunla sadece bana hamile olduğu için evlendiğini biliyordu. Daha önce bir şey söylememiş olmam omuzlarımdan biraz yük aldı. Berbat bir evlilikte olması gerekenden daha uzun süre kalmasından ben sorumlu değildim. Bu onun kararıydı, benim değil.

"Kendimi cezalandırmıyorum. Söz veriyorum. Mutluyum... Mutluyum." Ona bakmak için durakladım. "Bugün Colt'u görmeye gittim. Ona veda ettiğimiz günden bu yana ilk kez mezarına gittim."

Elime uzandı. "Onu görmeye gittiğine sevindim. Sevdiğimiz insanları kaybetmenin adil olmadığını biliyorum Ledger, ama hâlâ burada olduğunu unutmamalısın. Colt da senin dışarıda olmanı, hayatını dolu dolu yaşamayı isterdi. Yıllardır ortalıkta görünmeyen babanı düğüne gelmek istediği için ilk arayanın o olacağını biliyorsun." Kıkırdadı.

"Bu konuda haklısın. Yapardı." Başımı salladım.

Colt, Jilly yokken Charlotte'a nasıl baktığım konusunda benimle alay ederdi. Her zaman cüzdanındaki tüm parayla onunla birlikte olacağıma dair bahse girdiğini söylerdi.

Tabii ki adamın cüzdanında hiç para olmazdı çünkü parayı alır almaz harcardı.

Ama beni iyi tanırdı.

Belki de kendimi tanıdığımdan daha iyi.

OceanofPDF.com

on yedi

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Uğradık ve Ledger'ın annesiyle biraz vakit geçirdik. Jilly ve ben çocukluğumuzdan beri ayrılmaz bir ikili olduğumuz için Kalie Dane'e her zaman yakın olmuşumdur.

"Akşam yemeğinde bize katılmak istemediğine emin misin? Küçük bir ülkeye yetecek kadar makarna ve pizza sipariş ettik." Ledger kıkırdadı. Bu gece biraz dalgın görünüyordu. Okulda geç saatlere kadar kalmam gerekmişti ama sonrasında doğruca buraya gelmişim çünkü desteğe ihtiyacı varmış gibi görünüyordu.

Nedeni her ne olursa olsun, kendisine tatminsiz denmesinden hoşlanmıyordu. Büyükannesi sinirlerine dokunmuştu.

"Siz ikinizle vakit geçirmeyi sevdiğimi biliyorsunuz ama..." Başparmağındaki tırnağı çiğnedi ve bize dönmeden önce bir süre başka tarafa baktı. "Aslında bu gece bir randevum var."

Gülümsemekten kendimi alamadım çünkü Kalie biraz eğlenmeyi hak ediyordu. Her zaman çok çalışmıştı ve Jilly ile Ledger'a harika bir annelik yapmıştı.

"Randevu mu? Kiminle?" Ledger şaşkın bir şekilde öylece durdu, sonra bakışlarını ona dikti ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Ona bir bakış attım. İhtiyacı olan son şey bu konuda kendini kötü hissetmesiydi. "Bence bu harika. Biraz eğlenmeyi hak ediyorsun," dedim.

"Teşekkür ederim." Durakladı ve bana dönmeden önce kaşlarını kaldırarak oğluna baktı. "Sanırım ben de öyle."

"Öyle demek istemedim. Sadece güvende olduğundan emin olmak istedim. Seni kim dışarı çıkarıyor?" Ledger'ın sesi şimdi çok daha yumuşaktı.

"Dr. Bickler. Bir süredir bana teklif ediyordu ve ben de düğün yüzünden erteleyip duruyordum. Ama Jilly yarına kadar eve gelmeyecek ve bu gece yapmam gereken bir şey yok, bu yüzden evet dedim."

"Steven Bickler? Bu adamı sevdim. Bence bu harika, anne." Ledger kollarını annesine doladı ve başının üstünü öptü.

"Teşekkür ederim." Kıkırdadı. "Pekâlâ, flört hayatım hakkında bu kadar konuştuğumuz yeter. Git Nan'le aranı düzelt. Charlie'nin sana yardım etmesine sevindim. Nan'in sana karşı hep bir zaafı olmuştur." Bana göz kırptı.

"Evet, evet. Evet. Evet. Evet. Biliyorum. Herkes Charlie'yi seviyor çünkü o çok tatlı. Peki ben neyim? Lanet olası bir tatminsizlik," diye sızlandı ve ben de gözlerimi devirdim.

Kalie gülümsemesini gizlemeye çalışarak, "Bu evde o f-bombalarını atmaya devam edersen sana tatmin olmamış halini gösteririm," dedi ve bu beni güldürdü.

"Kusura bakma anne. Bu gece iyi eğlenceler."

"Pekâlâ. Gidip üstümü değiştireceğim. Birazdan burada olacak ve senin etrafta dolaşp onu kaşlarını çatarak korkutmanı istemiyorum." Oğlunun yanağını öptü ve kollarını bana doladı, kulağıma fısıldamadan önce bana sıkıca sarıldı. "Her iki çocuğumun da yanında olduğun için teşekkürler."

Başımı salladım ve o da yatak odasına yöneldi.

Ledger telefonuna baktı. "Yemek geldi. Gidip şu pis kuşu tavlamaya çalışalım, olur mu?"

Kıkırdadım ve kapıdan çıkarken onu takip ettim. Teslimatçı adam garaj yolunda yürüyordu ve Ledger poşetleri ondan aldı ve Nan'in evine doğru yürüyüp kapıyı iterek açmadan önce ikimiz de ona teşekkür ettik.

"Ah... benim tatlı kızım burada. Çok mutluyum."

"En sevdiğin adamın ben olduğumu sanıyordum?" Ledger yemeği mutfak masasına koyarken alay etti.

"Öylesin. Ama aynı zamanda hayatımdaki *tek* erkek sensin, bu yüzden büyük düşünme. Rekabet zayıf."

Başım kahkahalarla geriye düştü çünkü Nan muhtemelen Ledger'a haddini bildirebilecek tek kişiydi. Onu şiddetle seviyordu ama o saçma sapan bir kadın değildi.

O bavulları açmaya başladı, ben de üç tabak ve çatal bıçak almak için dolaba yöneldim.

"Neden bu kadar çok yemek getirdin? Jilly ve Garrett yarına kadar dönmeyeceklerini söylediler ve annenin de Doktor'la randevusu var."

McHottie."

Nan'in yanındaki koltuğa otururken "Bu konuda kendimi iyi hissediyorum," dedim ve Ledger da diğer tarafımdaki sandalyeye oturdu. "Çok hoş, gerçekten yakışıklı, zeki ve çekici biri."

"Ama tatmin oldu mu?" Ledger tabağına anormal büyüklükte bir spagetti koyarken sordu.

Yorumuna gülmemek için kendimi zor tutarak Nan'a salatayı uzattım ve ardından lazanyayı verdim.

"Bana tatmin olmuş görünüyor." Nan biraz marul çatalladı ve ağzına attı.

"Nereden biliyorsun?"

"Hastalıklı bir hissim var." Pembe tırnağıyla şakağına vurdu. "*Altıncı* his." Ledger kaşlarını kaldırdı. "Hastalıklı bir his sadece Akli dengen bozuk."

Kıkırdadı, bu da onun gülümsemesine neden oldu ve tekrar yola girdiklerini anladım. "O yerine getirilmemiş yorumla gerçekten sinirlendirdim, değil mi?"

"Sanırım yaptın." Bir parça pizzaya uzanırken omuz silktim.

"Seni duyabiliyorum. Ve evet, duydun. Çünkü ben çok tatmin oldum," dedi Ledger bir ağız dolusu erişte yerken.

"Sana şunu söyleyeyim yakışıklı... Son zamanlarda çok mutlu görünüyorsun. Her ne yapıyorsan, yapmaya devam et. Yürüyüşler yüzünden olmalı." Sırıttı ve yanaklarımın ısındığını hissettim.

Ama onunla şakalaşmaya geri dönmüş olması onu mutlu edecekti.

"Kesinlikle tüm o yürüyüşler. Özellikle de küçük molalar verdiğimde ve dizlerimin üzerine çöküp gerindiğimde," dedi ve ben öksürmeye başladım çünkü bu konuşma beni germiştir.

Ledger ayağa kalkıp ben nefesimi tutup bir yudum su içene kadar sırtımı ovarken Nan gülmeye başladı.

"Düğün için heyecanlı mısın?" Konuyu değiştirmek için çaresizce sordum.

"Evet. Sanki uzun zamandır bu düğün hakkında konuşuyormuşuz gibi hissediyorum, her şeyin bittiğini görmek beni heyecanlandırıyor. Ve ben yaşlı bir kadını... Görünüşe göre bu, torunlarımın katılabileceğim tek düğünü olacak. Yani bu büyük bir olay."

Ledger bardağını yere bıraktı ve inanmayarak başını salladı. "Evlenmemle ilgili bu yeni endişenin nereden kaynaklandığını anlamıyorum. Daha önce evlenmek istemediğimi söylediğimde hiç umursamamıştın. Neden şimdi?"

"Sana daha önce hiç inanmamıştım. Biliyorsun, senin sadece vahşi yulaflarını satan özentili playboylardan biri olduğunu sanıyordum. Buna gerçekten inandığını bilmiyordum."

"Bu benim yabancı yulaflarımı *ekmek*. Onları satıyor olsaydım, bu beni fahişe yapardı. Ben fahişe değilim, Nan."

Tüm bunlar yüzünden bu kadar heyecanlanmasına gülmek mümkün değildi. "Kimi ikna etmeye çalışıyorsun, oğlum? Beni mi, seni mi?"

"Bu çok saçma. Bu konuda konuşmaktan bıktım. Ve sen de geçen gün Mavi Saç Kulübü'nde beni kadınlara pazarlamayı umursamıyormuş gibi görünüyordun." Kaşlarını kaldırdı.

Bu şimdiye kadar tanık olduğum en eğlenceli konuşmaydı. "Hey, bakabileceklerini ama dokunamayacaklarını söyledim." Ağzını kuruladı. keten peçetesiyle. Zarıftı ve mükemmel bir büyükanne gibi görünüyordu ama bir denizci gibi küfredebiliyor ve Dylan gibi edepsizce konuşabiliyordu.

"Oh, öyle mi? Miranda Highwater'ın notu aldığını sanmıyorum. Pençelerini göğsümde gezdirdi ve dikiş attırmak için hastaneye gitmeyi düşündüm çünkü neredeyse beni parçalıyordu."

Nan'ın başı geriye düşerken dudaklarımdan yüksek sesli bir kahkaha kaçtı. İyi olacaktı.

Nan ufukta bağırırsak hareketinin görüldüğünü söyleyip bizi aceleyle kapıdan çıkarana kadar bir süre daha sohbet ettik. Ledger'ın beni eve bırakıp "özel arkadaşının" evine gitmesiyle ilgili ukalaca bir yorum yaptı ve parmaklarıyla tırnak işareti yapıp gözlerini devirdi. Nan'ın bir şeyler döndüğünü bildiğini ve bu yüzden ona bu kadar zorluk çıkardığını seziyordum. Bu yüzden bunu kendimize saklamamız en iyisiydi. Herkes zarar göreceğim diye endişelenirdi. Kimsenin Ledger'ın incineceğinden endişe etmemesi neredeyse sinir bozucuydu. Belli ki Nan duygularımın derin olduğunu biliyordu. Ama yine de işlerin daha da ileri gitmesini engelleyemiyordum. Bu noktada çok ileri gitmiştim.

Büyükannem kalanların hepsini almamız konusunda ısrar etti çünkü o kadarını asla yiyemeyeceğini söyledi. Ledger ve ben arabaya atladık ve evime giderken yiyecekleri itfaiye binasına bırakmaya karar verdik. Beni takip etti.

Hayatım boyunca çok zaman geçirdiğim bu yerin merdivenlerinden iniyordum. Babam burada itfaiye şefiydi ve burası onun ikinci eviydi.

"Hey, Charlie, seni beklemiyordum." Babam ayağa kalktı ve kollarını bana doladı. "Burada ne yapıyorsun, tatlım?"

"Az önce Nan ile yemek yedik ve Ledger saçma sapan bir miktar yemek sipariş etti, biz de bırakalım dedik."

Babam Ledger'a elini uzattı. "Seni görmek güzel oğlum. Bu düğün için hazır mısın?"

Ledger çantaları masanın üzerine koydu ve babama başıyla onay verdi. "Evet. Sanırım hazırlar. Yarın akşam prova yemeğimiz var ve ardından Cumartesi günü büyük gün."

"Jilly'nin o koridorda yürüdüğünü görmek için sabırsızlanıyorum. Yarın okulun son günü, yani tam zamanında bitirmiş olacaksın." Babam bana göz kırptı.

"Evet, bir gün daha. Bir gün daha. Buna inanamıyorum. Burası neden bu kadar sessiz?" Babam yiyeceklerin bir kısmını çıkarıp tabağa yığmaya başladığında sordum.

"Az önce tıbbi bir çağrı için dışarı çıktılar. Bu gecelik işim bitti. Tam da akşam yemeği hazırlayıp eve dönecektim ama sanırım bunu yiyeceğim ve o piçlerin kendi başlarının çaresine bakmasına izin vereceğim."

Ledger oturdu ve yemek yerken babamla sohbet etti. Her zaman iyi anlaşmışlardı ve Ledger'ın babamın babalığına saygı duyduğunu düşünüyordum. Her zaman ortaya çıkan türden bir adam. Kızlarına her zaman öncelik verirdi ve Honey Mountain'daki herkes bunu bilirdi.

Babam üzerinde çalıştığı projeler hakkında bitmek bilmeyen sorular sordu ve Ledger ona telefonundaki bazı fotoğrafları gösteriyordu.

Babam bulaşıkları temizledi ve kalanları buzdolabına koydu ve hep birlikte dışarı çıktık.

Babam ikimizin de benim arabamda olduğumuzu fark edince "Eve bırakmamı ister misin?" diye sordu.

"Onu ben bırakırım. Sorun değil," dedim Ledger'ın omuzları yanımda sertleştiğinde.

"Pekala. Seni seviyorum, tatlım. Yarın okulun son günü iyi geçsin. Cumartesi günü düğünde görüşürüz."

Yanağından öptüm. "Seni seviyorum, baba."

Ledger babama o tek kollu kardeş kucaklamalarından birini yaptı ve arabama bindik.

"Tanrım. Kendimi bir pislik gibi hissediyorum," diye fısıldadı.

"Neden?" Otoparktan çıkıp evime doğru ilerlerken güldüm.

"Çünkü babanı seviyorum. Kızıyla ne yaptığımı bilseydi muhtemelen çok kızardı."

"Nan senin bir fahişe olduğunu söyledi, işte bu kadar." Arabayı evimin önüne çektim ve gülümsememi gizlemeye çalışarak ona baktım.

"Beni küçük kirli sırrın olarak saklamakta muhtemelen haklıydın." Omuz silkti.

"Bebek gibi davranmayı bırak. Hadi gel. İçeri girelim. Belki de banyo yapıp biraz rahatlamalıyız."

Beni kapıya kadar takip etti ve içeri girdiğimizde beni kollarının arasına alıp sarıldı. Karanlıkta beni uzun süre öylece tuttu.

Ellerimi sırtında gezdirdim ve yüzümü boynuna gömdüm.

Birkaç dakika sonra geri çekildi. "Hadi şu banyoyu yapalım Uğur Böceği."

O suyu akıtırken saçlarımı başımın üstünde bağladım. Bir mum yakıp makyaj masasının üzerine koydum ve ikimize birer kadeh şarap almak için mutfığa doğru ilerledim. Banyoya geri döndüğümde o çoktan küvete girmişti. İki büyük kolu ayaklı küvetin kenarından sarkıyordu ve koyu renk saçları ıslaktı.

Soyunurken ona iki kadeh şarabımızı uzattım ve sonra ışıkları söndürdüm, küçük alanı aydınlatmak için sadece mumun alevini bıraktım ve içeri kaydım, uyluklarının arasına yerleştim. Bana kadehi uzattı ve ben de ona yaslanıp bir yudum aldım.

"Banyo olayına alışmaya başladın gibi görünüyor, ha?" Dedim.

"Evet. Benim için yeni olan pek çok şeye alışıyor gibiyim." Sesi sertti, alaycı bir tonu yoktu.

Chardonnay'imi yudumladım ve sözlerini değerlendirirken sessiz kaldım. "Bana kendin için gördüğün gelecekte bahset Uğur Böceği.

Ben istiyorum biliyorum."

"Ne? Neden?"

"Çünkü seni önemsiyorum. Ve en iyisine sahip olmanı istiyorum. Bu yüzden, bana anlayış göster. Kendin için planladığın bu büyük ve dolu gelecekle ilgileniyorum."

"Evlilik fikri her zaman hoşuma gitmiştir. Bilirsiniz, hayatımı paylaşacak birini bulmak." Uzun bir nefes verdim ve bir yudum daha aldım.

şarap. "Ve her zaman büyük bir ailem olsun istemişimdir. Kız kardeşlerimle birlikte büyümek en iyisiydi. Yerleşik kankalarım vardı ve sonra Jilly ile tanıştım, o benim için bir arkadaştan çok bir kız kardeş gibi."

"Kaç çocuk istiyorsun?" diye sordu ve sesi gerçekten ilgileniyor gibiydi.

"Üç ya da dört çocuğum olsun isterim. Yani, her şey evleneceğim kişiye ve onun da benim kadar çok isteyip istemediğine bağlı. Uzlaşmaya karşı değilim." Kıkırdadım. "Ve bu tamamen o kişiyi bulmamın ne kadar süreceğine bağlı."

"Gençsin," dedi, başımın üstünü öperken boştaki eliyle kolumu okşadı. "Daha çok zamanın var."

"Evet. Acelem yok. Yani, bana bir bakın. Yirmi beş yaşında ilk kaçamağımı yaşıyorum, yani sürprizlerle doluyum." Ona bakmak için başımı arkaya eğdim ama gülümsemiyordu. Çok ciddi görünüyordu.

"Umarım seni herhangi bir şekilde incitmemişimdir. Kahretsin Charlie, eğer bundan pişman olursan kendimi asla affetmem."

Küvetin üzerine eğildim ve bardağımı yere bıraktıktan sonra yüzümü ona dönmek için ters döndüm. "Hey. Hiçbir şeyden pişman değilim. Dürüst olmak gerekirse bu hayatımın en güzel iki haftasıydı." Gözlerimin duygularla dolduğunu hissedebiliyordum. Çünkü bu doğruydı. *Beni gerçekten anlayan* tek kişi

-Beni tamamen canlı hissettiren tek kişi, sahip olamadığım tek kişiydi.

"Bunu hiçbir şeye değişmem. Bana yalan söylemedin, Ledger. Bana karşı çok dürüsttün. Senin kim olduğunu biliyorum. Farklı şeyler istediğimizi biliyorum. Ve bu sorun değil. Elbette, ayrıldığın zaman biraz zor olacak, çünkü..." Bir an için gözlerimi kaçırdım ve kendimi toparlamaya çalıştım.

Yuvarlanan tek damla gözyaşını yakalamak için başparmağını yanağımda gezdirdi. Başımı salladım, hepsini dışarı çıkarmam gerekiyordu. "Acıtacak çünkü inanılmazdı. Çünkü gerçekten özlediğim bir arkadaşlığı yeniden canlandırdık. Sen kalbimin çok büyük bir parçasısın, Ledger. Bu yüzden sana veda etmek canımı acıtacak ama ikimiz de iyi olacağız."

Sözlerim karşısında dondu kaldı ve topuzumdan kopan saçlarımı okşayarak yüzümden uzaklaştırdı. "Sen her zaman benim de kalbimin büyük bir parçası oldun Uğur Böceği. Sen tanıdığım en iyi insansın. Ve keşke o adam ben olsaydım, biliyor musun? Hak ettiğin kişi. Ama ya bunu bu kadar nihai yapmasaydık? Ya birbirimizi birkaç ayda bir görseydik? Sen şehre gelip bir hafta sonu kalsan, ben de arada bir seni ziyarete gelsem?"

Şu anda neredeyse siyah olan koyu renk gözlerini inceledim. Çok işkence görmüş ve acı çekmişti. Bana elinden gelenin en iyisini sunuyordu ama bu yeterli değildi. Ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Rastgele hafta sonları aramıyorum, Ledger. Ben bir erkek arkadaş istiyorum. Her zaman benimle birlikte olmak isteyen biriyle birlikte olmak istiyorum. Patronunun kızıyla randevuları arasında değil."

"Artık onunla görüşmüyorum. Bunu biliyorsun."

"Ama bana sonsuza kadar teklif etmiyorsun. Başka kimseyle çıkmayacağını söylediğini duymadım. Sadece sen ve ben. Ve bu benim için bir anlaşma kırıcı. Ben tek eşlilik istiyorum. Bensiz yaşayamayacak bir adam istiyorum. Benimle iki ayda bir iki gün yatmak isteyen birini değil."

Gözlerini kapattı ve başını küvete yasladı. Yanağımı göğsüne yasladım ve sessizce oturdum.

"Bu hiçbir zaman sadece seksle ilgili olmadı Charlie, bunu sen de biliyorsun. Ama ben o şekilde yaratıldım. Ve eğer seninle işleri berbat edersem, seni incitirsem, kendimi asla affetmem."

İşler zaten çok karışıktı. Bu bir kaçamaktan çok daha fazlasıydı. Başta planladığımızdan çok daha fazlası.

Ve ben iyi olurdum.

Ama bunu yıllarca sürdüremezdim, bir gün fikrini değiştireceğini umarak ve bekleyerek.

Bunu yapmazdım, Ledger için bile.

"Şu son birkaç günün tadını çıkaralım ve işleri zorlaştırmayalım. Sen gittikten sonra iyi olacağım. Düşündüğünden biraz daha güçlüyüm."

"Sen tanıdığım en güçlü insansın."

Ledger küvetten çıktı ve beni bir havluya sarıp yatak odasına taşımadan önce çıkmama yardım etti. Beni kuruladıktan sonra kendisi de kurulandı. Boxer külotunu giydi ve ben de en sevdiğim tişörtüyle uyudum.

Öpüşmedik ya da seks yapmadık.

Beni kollarının arasına aldı ve sardı. Şaka yapmadık, konuşmadık bile.

Kolları bana sarılmış, onu içime çekerek uyudum.

Ertesi sabah tam bir bok fırtınasıydı. Uyuyakalmıştım ve Dylan'ın kapıma vurmasıyla uyandım. Aceleyle kapıyı açtığımda onu elinde bir kahve ve çörekle buldum, geçen yıl okulun son günü başlattığı bir şeydi bu. Honey Bee'ye sırf benim için erkenden gitmişti.

"Hey, işe gidiyordum ve senin de dışarı çıkacağını düşündüm." Beni bir aşağı bir yukarı süzdü, gözleri giydiğim büyük boy gömleğe odaklanmıştı.

Kahvemden bir yudum aldım ve elindeki telefona uzandım. "Aman Tanrım. İşe gitmeme on dakika var. Seni seviyorum. Bunun için teşekkür ederim ama hemen giyinmem gerek."

Ama tabii ki kız kardeşim ipucunu almadı. Ne de olsa Dylan Thomas'tı. Garip durumlar onun uzmanlık alanıydı.

"Beş dakikam var. Dur sana yardım edeyim." Az önce poşetten çıkardığım çörekten bir ısırık aldı. "Vay be. Seninki benimkinden daha iyi. Tipik," dedi ve beni iterek yatak odama doğru ilerledi. Donut'ımdan bir ısırık aldım ve gözlerimi kapatarak olacıklara hazırlandım.

"Hey, Dilly," diye mırıldandı Ledger yatağımdan çıkarken, kot pantolonunu çekerken üzerinde boxer külotundan başka bir şey yoktu.

"Hey sen, Ledger Dane. Birileri pijama partisi vermiş gibi görünüyor, ha?" diye sordu ve ben ona çörekle kahveyi uzatırken inledim.

"Sadece yatacak bir yere ihtiyacı vardı. Düğün için geç saatlere kadar çalışıyorduk."

"Bana hakaret etme, Charlie. Cinsel gerilimin kokusunu bir mil öteden alırım. Bu sabah Honey Bee's'e girdim ve daha önce hiç görmediğim bir kız tezgâhta duruyordu ve şehir dışından gelmiş olması gereken bir adamla göz göze geldiler ve yemin ederim şu anda muhtemelen arabasında yapıyorlar. Yani, üzerlerinden ciddi bir sıcaklık yayılıyordu." Yüzünü yelpazeledi ve sonra aramıza baktı. "Ama siz ikiniz bir orman yangını başlatabilirsiniz."

Dolabıma doğru yürüdü ve geçen hafta sonu aldığım beyaz ve pembe maksi elbisemi bana uzattı. Başımı salladım ve aceleyle banyoya girip kapıyı kapattım.

"Ee," dedi Dylan ve bir yandan çılgınca kıyafetlerimi değiştirirken bir yandan da dinlemeye çalıştım. Saçlarımı yüksek bir topuz yaptım, bu Darwin'in kafasında bir sürü soru işareti yaratacağı çünkü saçlarımı garip bir nedenden dolayı topladığımda hep telaşlanırdı. Çabucak biraz nemlendirici sürdüm ve

Bir yandan makyajımı karıştırırken bir yandan da kapının diğer tarafında ne konuştuklarını duymaya çalışıyordum. "Pijama partisi, ha? Ne zaman dönüyorsun?"

Ledger, "Pazar günü ayrılıyorum," dedi.

"Demek bu iş neredeyse bitti, ha?" diye üsteledi kız kardeşim.

Güvenime ihanet etmek istemediği için cevap vermedi. Ama sonra kapıyı açıp aceleyle odaya girdiğimde beni şaşırttı. Gözleri benimkilerle kilitlendi ve tekrar Dylan'a döndü. "Bunun daha önce yapıldığını bilmiyorum."

Sözleriyle midem bulandı ama onu duymamış gibi davrandım. Donut'a uzandım ve bir ısırık daha aldım, artık giyinmiş olduğunu fark ettim. Dylan eğildi ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Sürprizlerle dolusun, Charlie. Seni sonra ararım."

"Çörek ve kahve için teşekkürler. Seni seviyorum. Bu akşam prova yemeğimiz var ama seni sonra ararım."

Ledger'a sarılıp vedalaştı ve kapıdan çıkıp arabasına doğru ilerlerken bana göz kırptı. "Umarım Darwin şekerli çörek kokusunu sever. Seni seviyorum."

Ledger arabasının anahtarlarını aldı ve bakışları benimkilerle kilitlendi. "Geç kalacaksın. Seni bırakıp alacağım."

Ben aceleyle dışarı çıkıp arabaya bindim, o da sürücü tarafına geçip direksiyona geçti. Okula giderken sessizdik.

Boğazını temizlemeden önce, "Bu Dilly'yle aranızda sorun yaratacaksa özür dilerim," dedi.

"Sorun yok." Okulun önüne geldiğimizde yüzümü ona döndüm. "Bir şeyler olduğunu zaten biliyordu. Zaten zamanımız doldu, Ledger. Kız kardeşin bugün dönüyor. Prova yemeğinden sonra geceyi benim evimde geçirecek. Yarın da düğün var. Pazar günü gidiyorsun, değil mi?"

Bir elini çenesini saran kaşların üzerinde gezdirdi. "Evet. Düğünden sonra yarın geceyi seninle geçirebilir miyim? Jilly ve Garrett otelde kalacaklar."

"Kulaktan kulağa oynayalım, tamam mı? Okuldan sonra görüşürüz." Arabadan çıktım, havaya, boşluğa ve kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım vardı.

Camı indirdi. "Birkaç saat sonra görüşürüz Uğur Böceği." Sadece başımı salladım ve uzaklaşmadan önce elimi kaldırdım.

Çünkü iki gün içinde yapacağı şey tam olarak buydu.

OceanofPDF.com

onsekiz

...

OceanofPDF.com

Defter

SIKTIR GIT. Geri çekiliyordu ve onu suçlayamazdım.

Dün gece yaptığımız konuşma zihnimi allak bullak etmişti.

Neyim olduğunu bilmiyordum. Bağlılık neden ödümü koparıyordu. Nan'i aradım. Bir kulağa ihtiyacım olduğunda her zaman başvurduğum kişi olmuştu.

"Merhaba. Bugün çok daha iyi bir ruh halindeyim, eğer aradığınız buysa." Kıkırdadı.

"Babam gittikten sonra terapist şapkanı takıp benimle konuştuğun günleri hatırlıyor musun?" Parkın yanında kenara çektim ve uzun bir nefes verdim.

"Tabii ki. Terapist şapkam, kirli kuş şapkamdan sonra en sevdiğim şapkamdır.

Bana neler olduğunu anlat."

"Hâlâ hasta gizliliğine inanıyorsunuz, değil mi?" diye sordum.

"Ledger, bana her zaman güvенеbileceğini biliyorsun. Kendine zarar vermenden endişe etmediğim sürece, kirli sırlarını mezara götüreceğim. Kötü seçimlerine rağmen seni seveceğim."

"Tanrım. Ben kimseyi öldürmedim, Nan. Sadece birkaç şeyle mücadele ediyorum. Eve dönmek, bilmiyorum. Kafamda bir sürü şey dönüp duruyor."

"En baştan başla."

Nan'e babamla yaptığım anlaşmayı anlattım. Jilly'yi evlendirmeyi kabul etmem için bana nasıl şantaj yaptığını. Tek kelime etmedi, sadece dinledi.

"Her zaman derler ki, insanlar size kim olduklarını gösterdiklerinde onlara inanmalısınız. O her zaman olduğu gibi aynı adam olmaya devam ediyor. Ama sen, oğlum. Düşündüğünden daha iyi olmaya devam ediyorsun. Onun şartlarını kabul etmen çok büyük bir davranıştı, çünkü ona istediğini vermenin seni öldürdüğünü biliyorum. Ama aşkın bize çılgınca şeyler yaptıran bir yanı var, değil mi?"

"Sanırım öyle. Umarım onu hayal kırıklığına uğratmaz, anlıyor musun? Yani, nasıl oluyor da birlikte tatile çıkıyorlar?"

"Her şey senin kontrolün dışında, Ledger. Bunlar kız kardeşinin kendisi için verdiği kararlar. Ona istediğini verebilmesi için evini tasarlamayı kabul etmen senin verdiği bir karar. Ben bunu yapar mıydım bilmiyorum ama yapmana saygı duyuyorum. Onun gerçekte kim olduğunu öğrenmesini engellemek için bu kadar ileri gitmene saygı duyuyorum."

"Teşekkür ederim."

"O kalın kafanın içinde başka neler dönüyor? Harold'ın Jessica'yla tekrar bir araya gelmen için sana baskı yapmasıyla mı ilgili? Hâlâ sana ulaşmaya çalışıyor mu?" Nan'e bu durumu birkaç gün önce anlatmıştım.

"Evet, o bok da hala devam ediyor, ama bu gerçekten umurumda değil. Bu Charlie ile ilgili."

Uzun bir duraklama oldu ve sonra konuştu. "Onunla geçirdiğin onca zaman hakkında mı?"

Boğazımı temizledim. Ona tüm detayları anlatmayacaktım ama yine de tavsiyesini almak için yeterince açılabilirdim. "Evet. Eve geldiğimden beri neredeyse her günü birlikte geçiriyoruz. Yani, tabii ki düğünle ilgili işlerimiz var ama bundan daha fazlası var."

"Söylemiyor musun?" Sadece sesinin tonundan bile gülümsediğini anlayabiliyordum.

"Kendini beğenmişlik yapma. Normal bir müşteriymişim gibi davran lütfen."

"Pekâlâ. Bunun benim için fark edilebilir olduğunu söyleyebilirim çünkü sen her zaman kendi alanını çok sevdin. Flört hayatın söz konusu olduğunda her zaman çok fazla sınırın vardı. Sanırım Jessica ile haftada iki gün kuralınız vardı, değil mi?" Güldü ve ben de gözlerimi devirdim.

"Ne diyebilirim ki? Kendi alanımı seviyorum. Ama Charlie ile değil. Sanırım şu anda bazı sınırlar koymaya çalışan o çünkü gideceğimi biliyor ve bilmiyorum... Bundan hoşlanmıyorum. Hala görüşebilir miyiz diye sordum. Çok fazla şey paylaşmak istemediğim için tekrar boğazımı temizledim. "Birbirimizi ara sıra görürüz. Bilirsiniz, belki birkaç ayda bir bir araya geliriz."

"Ne dedi?"

"Beni susturdu. Charlie'yi bilirsin. O bütün paketi istiyor. Kocayı ve çocukları... deneyenlerin yarısından azı için işe yarayan o saçma geleceği."

"Tam bir alaycı." Uzun bir iç geçirdi. "Ona ne vermek istediğini söyledin ve bu onun için yeterli olmadı. Kulağa adil geliyor."

"Ne yani? Öylece bitecek mi? Hayatlarımıza geri mi döneceğiz?" "Senin istediğin de bu değil mi?" diye sordu.

"Evet, tabii ki. Sadece onunla birlikte olmaktan bu kadar hoşlanacağımı beklemiyordum sanırım." Sadece seks de değildi, gerçi bunu Nan'a söyleyecek değildim. Yakınından bile geçmedim. Tanrı aşkına, köpük banyosu yapıyordum. Köpük banyosu yapacak tipte bir adam değildim. Ama umurumda bile değildi. Charlotte beni anladı. Yaptıklarımı yüzüme vurdu. İhtiyacım olduğunda beni destekledi.

"Bu kötü bir şey değil, Ledger. Kuralları değiştirmenin sorun olmadığını biliyorsun, değil mi? Hayatının belli bir şekilde olmasını istiyor olman, bunun değişemeyeceği anlamına gelmez."

Uzun bir nefes verdim. "Sadece kafamın içine giriyorum. Asla işe yaramaz. Her şeyi berbat ederim. Ben hayatıma geri döneceğim ve rutinime geri döneceğim, o da aynısını yapacak."

"Bunu yapmak sandığın kadar kolay olmayabilir," dedi ve artık sesinde alay yoktu.

"Her şey yoluna girecek, Nan. Benimle konuştuğun için teşekkür ederim."

"Sen benim özel adamımsın. Her zaman senin için burada olacağım oğlum." "Pekala. Seni seviyorum. Bu akşam provada görüşürüz."

Telefonu kapattım ve annemin evine doğru yola çıktım. Jilly bugün eve gelecekti ve ben de babamla işlerin nasıl gittiğini merak ediyordum. Oraya vardığımda ev sessizdi ve hızlıca bir duş alıp kıyafetlerimi değiştirdim. Randevusunun nasıl geçtiğini öğrenmek için anneme mesaj attım ve o da birkaç kalp gözü emojisi gönderdi, bunun iyi geçtiği anlamına geldiğini tahmin ediyordum. Bu akşam saat beşte benimle evde buluşacağını ve Nan'la birlikte prova için Honey Mountain Country Club'a gideceğimizi söyledi.

Tam tost yapmak için mutfaka gitmiştim ki kapı açıldı. Kız kardeşimin yüzü şiş ve kızarıktı. Garrett onun arkasında durmuş, işlerin iyi gitmediğini anlamamı sağlayacak bir surat ifadesi takınmıştı.

"Ledger Dane, bana söylemek istediğiniz bir şey var mı?"

"Bilmiyorum. Neden bana neler olduğunu anlatmıyorsun?" Ona yaklaşıp elimi omzuna koyarken sordum. Kalbim hızla çarpıyordu çünkü Charlotte'la aramızdakileri öğrendiyse ve bu kadar üzüldüyse, o zaman fena halde sıçmıştık.

"Babam şeytanın teki, değil mi?" diye sordu; alt dudağı titremeye başlamıştı. "Bence bu adil bir değerlendirmedir. Ne oldu?"

"Brenda bana evlerini onlar için tasarladığını söyledi. Bunu asla isteyerek yapmayacağını biliyordum çünkü o adamdan nefret ediyordun. Ve sonra onu araman için beni arattığını hatırlıyorum - Brenda'nın annesinin hasta olduğu gibi saçma bir bahane. Tahmin et ne oldu, Ledger?"

"Ne, Jilly Bean mi?"

"Brenda'nın annesi hayatta bile değil!" diye bağırdı ve bir sandalye çekip oturmadan önce yüzünü ellerinin arasına gömerek mutfığa doğru hışımla yürüdü.

Garrett'a baktım, kız kardeşimin yanına oturmadan önce omuz silkti. "Jilly ona annesinin hasta olup olmadığını sorduğunda Brenda'nın bu konudan hiç haberi yokmuş gibi görünüyordu. Annesinin birkaç yıl önce vefat ettiğini söyledi."

"Siktir." Kız kardeşimin diğer tarafına bir sandalye çektim ve yüzümü ona döndüm. "Böyle bir pislik olduğu için özür dilerim. Gerçekten üzgünüm. Bunun özel gününü mahvetmesini istemiyorum."

Gözlerinden yaşlar süzüldü ve birkaç kez gözlerini kırptırıp bana baktı. "Onun için özür dilemeyi bırak, Ledger. Senden özür dilemeliyim."

"Ne için?" Başımı sallayarak sordum.

"Benim için bir kardeşten daha fazlası oldun. Bunca yıldır bana inanılmaz bir baba oldun. Hem lise hem de üniversite mezuniyetimde yanımdaydın. Bana maddi, duygusal ve bir babanın yapması gereken her konuda çok yardımcı oldun. Ve ben bunu göremeyecek kadar körmüşüm. Bu kadar iyi bir adam olduğun için teşekkür ederim. Kendime iyi bir adam bulmamın nedeni de bu." Gülümsedi ve bana dönmeden önce Garrett'a göz kırptı. "Yarın benimle koridorda yürür müsün Ledger?"

"Elbette yürüyeceğim. İhtiyacın olan her yerde, ihtiyacın olduğu kadar seninle yürüyeceğim." Onu kollarıma çektim ve sarıldım.

"Sadece bir kez koridordan aşağı inmek yeterli olacaktır. Birden fazla yapmaya gerek yok," dedi Garrett ve hepimiz gülmeye başladık.

Geri çekildi ve yüzüne vurdu. "Şimdi o evi yapmaktan nasıl kurtulacaksın?"

"Ev için endişelenme, Beans. Her şey yoluna girecek. Artık ağlamak yok.

Yarın evleniyorsunuz. Öyle davranmaya başlayalım."

Ayağa kalktı. "Tamam. Artık gözyaşı yok. Bu, o adam için son ağlayışım. Hazırlanmam gereken bir prova var."

Jilly duş almaya gitti, Garrett ve ben de bir fincan kahve koyup masaya oturduk.

"Ne kadar kötüydü?" Sesimi alçaltarak sordum.

"Oldukça çirkindi. Sonunda seninle anlaşma yaptığını itiraf etti. Jilly onu düğünde istemediğini söyledi, o da bunu sorun etmediğini çünkü seninle bir anlaşması olduğunu söyledi, yani eğer Jilly onu orada istemiyorsa, bu onun için sorun değildi."

"O tam bir pislik, değil mi?"

"Evet. Gerçekten öyle." Garrett kahvesini yudumladı. "Kız kardeşinin senin hakkında söylediği her şeyin doğru olduğunu biliyorsun, değil mi? Onun ve annenin iyi olmasının sebebi sensin. Senin bile bildiğinden daha uzun süredir evin erkeğisin. Sen öne çıktın, Ledger. Tüm bunlar olduğunda sen daha ergenlik çağındaydın. En iyi arkadaşını kaybettikten sonra bile onların yanında olmaya devam ettin. Bu onurlu bir davranış." Mavi gözleri duyguyla ıslanmıştı.

Sözleri beni çok etkiledi çünkü ben de onlar için öyle olmak istemiştim. Acılarının bir kısmını dindirmek ve kendilerini güvende ve tamamen terk edilmemiş hissetmelerini sağlamak istemiştim.

"Teşekkür ederim kardeşim. Bunun benim için anlamı çok büyük."

Garrett boynunu bükerek koridordan aşağı baktı ve sesini alçalttı. "Charlie'yle aranızda gerçekten neler oluyor?"

Ona nasıl cevap vereceğimi bilemedim, çünkü aramızda neler olup bittiğini gerçekten bilmiyordum. Beklediğimden çok daha fazlasını biliyordum.

"Karmaşık bir durum."

Başını salladı. "Kaçma, Ledger. O iyilerden biri. İnanılmaz biri. Neden bu kadar karmaşık olmak zorunda? Ona zarar vermediğin sürece Jilly'nin umurunda olmayacağını biliyorsun, değil mi?"

Elimi yüzümde gezdirdim. "Farklı şeyler istiyoruz. Öncelikle aynı lanet yerde yaşamıyoruz. O peri masalı istiyor, dostum. Ben o adam değilim."

"Kim demiş?" Kaşlarını kaldırdı. "Ciddi bir şey istemediğini her zaman dile getirdin ama bir de kendine bak. Kabul etsen de etmesen de sen bir aile babasısn dostum. Kız kardeşin, annen ve büyükannen için nasıl adım attığına bir bak. İnanmak istemeyebilirsin ama aslında beyaz atlı adam sensin. Sadece konu kendine geldiğinde atını saklıyorsun."

Ağzım bir karış açık kaldı. "Sarhoş musun sen?"

Bir kahkaha attı. "Azıcık bile değil. Bu sabah iki su ve bir kahve içtim. İyi denemeydi. Sadece gördüğümü söylüyorum."

Banyo kapısının açıldığını duydum ve Jilly Garrett'a seslendi.

"Konuşma için teşekkürler kardeşim. Bu gece görüşürüz. Bir gün sonra hayatının aşkıyla evleneceksin."

"Çok hazırım." Beni omzumdan alkışladı ve mutfaktan çıktı.

Birkaç saatimi Harold'un gönderdiği projenin şartnamesi üzerinde çalışarak geçirdim. Nan ile öğle yemeği yedim ve doktor-hasta ilişkisine saygı duyduğu için bu sabahki konuşmamızdan bahsetmedi. Onun yerine düğünden ve babamın Jilly'ye yaptıklarından dolayı nasıl bir pislik olduğundan bahsettik.

Charlie'den birkaç dakika içinde çıkacağını söyleyen bir mesaj aldım ve okula doğru yola çıktım. Ona Jilly ve babamla olanları anlattım ve o da beni dinlerken sessiz kaldı.

"Onunla koridorda yürüdüğün için mutluyum. Olması gereken de bu. Jilly'ye ondan daha fazla babalık yaptın," dedi ve ben de arabayı onun garaj yoluna çektim.

Bugünkü ortak konu bu gibi görünüyordu.

Babam birkaç mesaj göndermiş, düğüne davet edilmediğini ama benim üzerime düşeni yapmamı beklediğini bildirmişti.

Ona henüz cevap vermemiştim ve düğün sonrasına kadar onun saçmalıklarıyla uğraşmayı da planlamamıştım.

"Bu gece seni götürmemi ister misin?"

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Omuz silkti. "Bu işi bunca zaman sır olarak sakladık, neden tam da bitmek üzereyken riske girelim ki?"

Başımı salladım. Ama bitmesine hazır değildim.

"İkimizin de sevgilisi yoksa düğüne birlikte katılacağımızı söylediğimizi sanıyordum." Elini uzatarak sordum.

Nefesini içine çekti. "Ne olursa olsun orada birlikte olacağız. Düğün partisindeki tek iki kişi biziz. O yüzden bunu bir randevu olarak kabul et, çünkü benimle birlikte koridorda yürümek zorunda kalacaksın."

Bunu hafife almaya çalıştı ama ses tonunda bir şey vardı. Kendini geri çekiyordu. Kendini koruyordu. İkimizin de geleceğini bildiği şeye hazırlanıyordu.

"Sana hiç takılıp kalmadım Uğur Böceği." Başparmağım avucunun içini okşadı. "Bu gece Jilly ile birlikte olduğunu biliyorum ama lütfen yarın gece seninle kalmama izin ver."

Hay sikeyim. Sesim çaresiz, amcığı kırbaçlanmış bir pislik gibi çıkıyordu ama umurumda bile değildi. Onunla geçirdiğim her son saniyeyi istiyordum. Anlaşmamız sona erdikten sonra devam ettirmeye çalıştığım için beni çoktan susturmuştu ama en azından yarın için savaşabilirdim.

"Elbette." Gülümsedi ve öne doğru eğilerek arabadan inmeden önce yanağımdan öptü. "Beni aldığın için teşekkürler."

"Tabii ki!" Garaj yolundan kapısına doğru yürürken bağırdım. El salladı ama arkasına bakmadı ve göğsüm sıkıştı.

İşlerin çok ileri gitmesine izin vermiştim ve şimdi boku yemiştim. Charlotte Thomas gitmem için hazırlık yapıyordu. Ve hazır olmayan bendim.

"Evet Ledger, sanırım işe yaradı," dedi düğün organizatörü Caroline, bana bu saçma rutini iki kez uygulattıktan sonra. "Tıpkı burada yaptığın gibi, Charlie'yi koridorda yürütecek ve sonra Jilly'yi almak için geri döneceksin."

O kadar da karmaşık değildi. Koridorda iki tur attık.

Kız kardeşim babamızla olanları tamamen unutmuş görünüyordu ve etrafındaki herkese patronluk taslamakla meşguldü. Gözlerim etrafı taradı ve Charlie'yi Garrett'ın kuzeni Robby ile konuşurken buldum ve kanım kaynadı.

"Evet, anladım," dedim ama bakışlarım Charlotte ve Robby'den hiç ayrılmadı. Gülüyordu ve çok yakınımda duruyordu; ellerim iki yanımda yumruk olmuştu.

"Tamam, çocuklar. Gitmeye hazırız. Hadi yemeğe gidelim." Ablam elini başının üzerinde sallayarak herkesin yarın yeminlerini edecekleri açık alandan ayrılıp akşam yemeği için içeri girmelerini istedi.

Nan dirseğıme uzandı, annem de diğer tarafımı buldu ve ikisini de kulüp binasına götürdüm. Büyük gün için birkaç teyzemiz, amcamız ve kuzenimiz gelmişti ve hepsi bu akşam yemekte bize katılacaklardı. Garrett'ın ailesi de şehir dışından aile üyelerini bu akşam bize katılmaları için davet etti, böylece yaklaşık yirmi beş kişi birlikte yemek yedik.

Yemek alanının dışındaki özel bir odada kurdukları uzun masaya doğru ilerlediğimizde, Charlotte'un nerede olduğunu görmek için ona baktım. Garrett'ın kış yalayan kuzeni ona yakın duruyordu ve bu beni sinirlendiriyordu.

Kimdi bu herif?

Bakışları benimkilerle kilitlenince kaşlarımı kaldırdım ve ona bir sandalye çektim. "Yanına oturmak istiyorum, böylece yarınki kadeh kaldırmalarımızla ilgili bazı şeyleri konuşabiliriz."

Kadın gülümsedi ama dangalak suratını astı. "Görünüşe göre açık oturma yeri var, bu yüzden sohbetimize devam edebilmemiz için buraya oturacağım. Senin şu şirin anaokulu öğrencileri hakkında daha çok şey duymak istiyorum."

Şirin şey?

Benimle dalga mı geçiyorsun? Bu adam her şeyi yapıyordu.

Sadece gülümsedi ve yanımdaki koltuğa oturdu, o yalaka orospu çocuğu da onun yanındaki boş koltuğa oturdu.

Nan diğer yanımdaydı, Jilly ve Garrett da annemle birlikte karşımızda oturuyorlardı. Diğer herkes boş koltuklara yerleşti.

Kadehlerimiz şarapla doluydu ve yarın olacağı gibi bir set menü vardı ve hızlıca başlangıçlarımızı seçtik. Nan, kadınlar kulübündeki bazı büyük haberlerden bahsediyordu. Görünüşe göre, Bull adında ellili yaşlarının sonunda yeni bir su aerobiği eğitmeni işe almışlardı ve tüm kızlar manzaranın tadını çıkarıyordu.

Bunu duymak istiyor muydum? Tabii ki hayır. Ama Nan'dı ve umurumdaymış gibi davranmak için elimden geleni yapardım.

Charlotte'un diğer tarafında oturan adam daha hava almaya bile çıkmamıştı. Durmadan konuşuyor ve bitmek bilmeyen sorular soruyordu. Kafamı kaldırdığımda Garrett'ın şarabını yudumlarken yüzünde muzip bir sırıtişla beni izlediğini gördüm.

Bundan zevk alıyordu. Sikik herif.

Tanrı aşkına, ben onun sağdıciydim.

Omuz silkti ve bardağını yere bırakarak aslında konuşmadan bana bir mesaj gönderdi.

Ya sıçarsın ya da tencereyi terk edersin, aptal.

Herkes bu işten kurtulmak istemez. Ama bu, onun burada oturup bu muhtaç piçle konuşmasını istediğim anlamına gelmiyordu.

Salatalarımız önümüze kondu ve neyse ki Shirley Teyze, Nan'in Bull ve bu sabah onlara tanıttığı pelvik itme egzersizleri hakkındaki hikayesiyle ilgilendi.

"Bu sürükleyici sohbeti bölmekten nefret ediyorum," dedim ve kolumu Charlotte'un omzuna koydum. "Ama yarınki zaman çizelgemizi tartışmamız gerekiyor. Bize bir dakika izin verir misin Robby?" Ona ölümcül bir bakış attım, o da peçetesiyle ağzını sildi ve başını salladı.

Neyse ki dikkatini Garrett'a çevirdi ve düğün mekânı hakkında birçok soru sormaya başladı.

"Senin derdin ne?" Sesini alçak tuttu ve öfkesini gizlemedi.

"Benim sorunum onun seninle uğraşıyor olması." "Ne yani, Ledger? Sana ne ki?"

Ne oluyor lan? Bu konuda kötü hissetmiyor muydu?

"O burada yaşamıyor bile," diye tısladım, kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafıma bakındım. Neyse ki kız kardeşim kuzenim Janey ile derin bir sohbe dalmıştı ve etrafımızdaki yüksek sesli konuşmalar konuşmamızı kolaylaştırıyordu.

"Sen de öyle, unuttun mu?"

Bu beni susturdu, en azından bir dakikalığına. "Touché. Ama artık buradayım." Gözlerini devirdi. "Saçmalıyorsun."

Bu kadar mesafeli olmasından nefret ediyordum. Onun sıcaklığını arzuluyordum. O gözlerin üzerimde olmasını istiyordum. Elim masanın altında onun kalçasını buldu ve elbisesinin eteğinin altından kayd. Nefesini içine çekti ve yanakları hafifçe pembeleşti. Başka kimse fark etmezdi ama ben Charlotte Thomas'la ilgili her şeyi fark ediyordum.

Gülümsediğinde gamzelerinin ortaya çıkış şekli. Gözlerinin ışığa bağlı olarak kahverengiden yeşile dönmesi. Birlikte olduğumuzda nefes alışının hızlanması. Ona her dokunduğumda göğüs uçlarının elbisesinin altından çakıl taşları gibi çıkması.

Elim yukarı tırmandı ve onu inceledim. Beni durdurmadı.

"Ledger," diye fısıldadı ve sesindeki arzuyu gözden kaçırmadım. Ona yakın olduğumda hissettiğim ihtiyacı. O da hissetmişti.

"Salatanı sevmiyor musun?" Robby dikkatini tekrar ona yönelterek sordu ve çatalımı yüzüne fırlatmamak için tüm gücümü harcadım.

"Ah, evet. Ben de tam konuşmamdan bahsediyordum," dedi Charlie, çatalına uzanırken sesi hırçınlaşmıştı ve parmaklarım bacaklarının arasında nemli külotunu buldu. Onu birkaç kez okşadım, şu anda onu alıp götürebilmeyi diledim. Sadece o ve ben olabilmeyi.

Bacaklarını biraz daha araladı ve diğer tarafındaki sıkıcı tekrar konuşmaya başladığında bana erişim sağladı.

"Hep öğretmen mi olmak istiyordun?" diye sordu, parmağımı külotunun altına soktum, çatalını tabağa bıraktı ve hızla tekrar uzandı.

"Evet. Evet. Evet, yaptım," dedi. Sözleri biraz soluk soluğaydı ama adam fark etmemiş gibiydi.

"Gördüğünüz gibi, muhasebeci olmak konusunda ben de aynı şekilde hissediyorum." Salatasından bir ısırık aldı ve sonra devam etti. "Sayıları seviyorum. Ben bir sayı adamıyım."

Parmağımı içine soktuğumda başını salladı, irkildi ama soğukkanlılığını korudu. Etrafıma bakındım, herkes aynı anda konuşuyordu. Şarap akıyordu, sohbet hareketliydi ve tek istediğim yanımdaki kızın dokunuşuyla parçalanmasını sağlamaktı. Boğazımı temizledim ve bir parmağımı daha içeri sokarken sandalyemi biraz daha yaklaştırdım. Elleri masanın kenarında duruyormuş gibi görünüyordu ama daha yakından bakınca ahşap masayı kaplayan beyaz örtüyü kavırıyor ve yanındaki adam tarafından tamamen büyülenmiş gibi davranıyordu.

İçeri girip çıktım. Önce yavaşça, sonra hızla. Parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissetmek sikimi o kadar sertleştirmişti ki, işini bitirdikten sonra ayağa kalkabilmem için bir süre burada oturmam gerekeceğini biliyordum. Parmak eklemleri bembeyazdı ve göğsü şimdi biraz daha hızlı yükseliyordu, ama yanındaki dangalaklar hiçbir şeyi kaçırmadı.

"Lisedeyken bilinen tüm matematik yarışmalarını kazandım."

"Mmmhmmm," dedi Charlie, dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırarak ve ben daha hızlı hareket ederken sakın kalmaya çalışarak. "Bu çok heyecan verici Robby."

Ağzından hafif bir inilti çıktı ve başı sandalyeye yaslandı. "İyi misin?" diye sordu endişeyle.

Evet, oyuna hoşgeldin, douchedick.

"Evet," diye fısıldadı parmaklarımı sıkarken ve kendini tamamen sakın tutarken zevkin son zerresine kadar sürdü. Hayatımda gördüğüm en ateşli şeydi bu. "Özür dilerim. Ayağımda küçük bir at var. Sadece bir dakikaya ihtiyacım var."

Gülümsedim. O kadar seksiydi ki. Elimi bacaklarının arasından çıkardım ve tekrar kucağıma götürdüm.

"Senin için *ovmamı* ister misin?" Mırıldandım.

Bana baktı, gözleri doymuştu ve dudaklarının kenarları yukarı kalkmıştı.

"Ben iyiyim. Yine de teşekkürler." "Her zaman, Uğur Böceği."

OceanofPDF.com

on dokuz

...

OceanofPDF.com

Charlotte

OH.

Beni
m.
Tanr
ım.

Başlangıç yemeğim önüme kondu ve çatalıma uzanacak kadar kendimi zor toparlayabildim. Vücudum hâlâ karıncalanıyordu.

Jilly'nin prova yemeğinde orgazm olmuşum. Onun playboy kardeşinden.

Bu tüm zamanların en düşük baş nedimesi olmalıydı. Ama umurumda bile değildi çünkü çok rahatlamıştım.

Diğer tarafımdaki adam hâlâ 401K'sından bahsediyordu ve ben de ilgileniyormuş gibi yapmaya çalışıyordum.

Ama diğer tarafımdaki adam -Bay Orgazm'ın kendisi- sandalyesini geriye itti ve kulağıma doğru eğildi. "Hemen döneceğim. Gidip ellerimi yıkayacağım, her ne kadar onları bir daha yıkamamayı tercih etsem de."

Göz kırptı ve gitti.

"Umarım her ay maaşınızın iyi bir yüzdesini geleceğinize ayırıyorsunuzdur. Eğer finansal tavsiye istersen, adamın benim." Robby bifeğini kesti ve bana dönmeden önce on beş saniyeden daha kısa bir süre sessiz kaldı. "Hey, neden önümüzdeki hafta bir Zoom görüşmesi ayarlayıp finansal portföyün üzerinde çalışmıyoruz?"

Başımı salladım. "Elbette. Bunu yapabiliriz."

Ledger'ı aramak için sandalyemde arkama yaslanıp koridora baktım. Gözlerimin önüne geldiğinde nefesim boğazımda düğümlendi. Uzun boylu.

Yalın. Geniş omuzları ve karanlık bakışları benimkilerle kilitlenirken yakışıklı yüzüne yayılan kocaman bir sırıtış.

Robby bana evimdeki sermaye hakkında soru sorduğunda yüzümü ona döndüm.

"Şey, Honey Mountain'da evler yükseliyor, bu yüzden kesinlikle biraz sermayem var."

"Ah, görüyorum ki hala sürükleyici bir sohbet yapıyoruz," dedi Ledger nefesinin altından ve ben de kıkırdadım. Garrett araya girdi ve Robby'ye daireyi satmakla ilgili sorular sormaya başladı çünkü o ve Jilly yeni bir ev arıyorlardı ve ben bu erteleme için minnettardım.

"Bir süreliğine tuvalete gitmiştin. Her şey yolunda mı?" Kaşlarımı çattım.

"Ah, beni takip mi ediyorsun?"

Şarap kadehime uzandım. "Hayır. Sadece her zamankinden daha uzun süre evde olmadığını fark ettim."

"Şöyle diyelim, halletmem gereken küçük bir durum vardı. Kesinlikle Nan'in yanında azgın bir ereksiyonla oturmak istemem."

Chardonnay yanlış tüpe gittiği için öksürdüm, ama hemen kendimi toparladım. "Bunu kontrol altına aldığına sevindim. Daha önce bu kadar yardımcı olduğun için de teşekkürler."

Bir kahkaha attı. "Sana yardım etmekten mutluluk duyarım. Hem gerçek anlamda hem de mecazi anlamda."

"Burada edepsiz konuşmalar mı oluyor?" Nan yanağını Ledger'ın göğsüne dayayarak eğilirken fısıltıyla bağırdı. "Birinin ereksiyon dediğini duyduğumu sanmıştım?"

Ledger, "Şey, eğer varsa, kesinlikle büyük bir oyunbozan olmayı başardın, seni pis kuş," dedi.

"Biz sadece Ledger'ın mide sorunlarından bahsediyoruz." Şarap kadehimi yere bıraktım ve gülümsememi gizlemeye çalıştım. "Görünüşe göre, midesi tıkanmış ve çok rahatsız."

"Ah, evet. Kesinlikle rahatlamaya ihtiyacım var."

Şimdi gülme sırası bendeydi. "Eminim öyledir."

Garrett'in annesi ona bahçesini sorunca Nan arkasını döndü ama dönmeden önce bize göz kırptı.

"Sana çok yardımcı olduğum için belki sen de bana yardımcı olabilirsin."

"İsterdim ama şuradaki finans planlamacımla emeklilik planım hakkında konuşacağıma söz verdim," diye takıldım.

Kulağıma yaklaştı, dudakları oradaki hassas deriyi sıyırdı ve sırtımdan aşığı ürperti gönderdi. "Ondan hoşlanıyor musun Uğur Böceğı?"

Omuz silktim çünkü Ledger'ı tekrar bu kadar yakınımda görmek bile ağzımın kurummasına neden oldu.

"Çünkü senden hoşlanıyorum," diye fısıldadı.

Kıkırdadım ve başımı kaldırıp baktığımda Jilly ile göz göze geldim ama o hızla arkasını döndü. Bu, yalnız olmadığımızı hatırlatan bir şeydi. Ledger bu hareketi fark etmiş olmalıydı çünkü o da doğruldu ve yemeye başladı.

Sonraki bir saatimi Robby'nin genç yaşta borsaya yatırım yapmanın faydalarını anlatmasını dinleyerek ve henüz sahip olmadığım çocuklarım için bir üniversite fonu oluşturmaya düşünerek geçirdim. Gözlerim ağır ve yorgundu. Sanırım şarabın, yemek ortasındaki orgazmın ve Robby'nin uzun, tek taraflı finansal tartışmasının birleşimiydi.

Garrett gerçekten bunun iyi bir tuzak olacağını mı düşünüyordu? Yani, ağzımı açıp tek kelime bile edememiştim, denemedim bile. Bir yandan dinlemek için elimden geleni yapıyor, bir yandan da gözümü Ledger Dane'den ayırmıyordum. Hepimiz yemek sonrası bir şeyler içmek için bar alanına geçmiştik ve ben Garrett'ın kuzeni tarafından bir kez daha köşeye sıkıştırılmışken bir kokteyl garsonu onunla ilgilenmeye başlamıştı.

"Böldüğüm için çok özür dilerim Robby. Ama acilen halletmem gereken bir şey var. Lütfen izninizle." Nan'ın Garrett'ın ailesiyle konuştuğı yere doğru aceleyle ilerledim ve kulağına fısıldadım, "O antiasitleri hâlâ çantanda mı saklıyorsun?"

Bana gülümsedi ve el çantasının fermuarını açtı. "Tabii ki biliyorum kızım.

Karnınızda bir gaz kabarcığıyla bir yerde yakalanmayı asla istemezsiniz."

Garrett'ın babası Doug, bana birkaç antiasit uzatırken bir kahkaha attı ve ishal önleyici ilaç şişesini gördüğümde kendime iki tane aldım.

Yanağından öptüm. "Sen en iyisisin."

Dikkatini tekrar tatlı çifte çevirirken, "Buna itirazım yok," dedi.

Amcası ve yengesiyle derin bir sohbete dalmış olan Jilly ve Garrett'ın yanından geçerken Jilly eğildi ve kulağıma fısıldadı: "Yeterince yatırım konuşması yaptın mı?"

Kaşlarımı kaldırdım. "Beni çok iyi tanıyorsun."

"Birkaç dakika sonra gelip seni kurtarayım mı, sonra da eve gidip yüz maskeleri yapalım mı?"

"Evet, lütfen. Bunu kardeşine vermem gerekiyor, sonra da Robby'ye döneceğime söz verdim. O yüzden lütfen çok bekleme," dedim, başka kimsenin beni duymadığından emin olmak için etrafıma bakarak.

Ledger'a doğru yürüdüm, aramızdaki mesafeyi kapattığım süre boyunca gözleri bana sabitlenmişti. Yanındaki kız konuşmaya devam ederken farkında değilmiş gibi görünüyordu. Bara taşındığımızdan beri geçen kırk dakika boyunca onu hiç durmadan bana bakarken yakalamıştım.

"Hey," dedim. "Böldüğüm için çok özür dilerim." "Bunun için asla özür dileme Uğur Böceği."

Yanındaki kadın bana ters ters bakıyordu, belli ki o da benim davetsiz misafirliğim konusunda aynı şeyleri hissetmiyordu.

"İshalin ne kadar kötü olduğunu biliyordum ve senin için endişelendim. Bunlardan iki tane al ve umarım bir saat içinde kötü bir bok vakası yaşamazsın." Hapları uzattım ve beklediğim gibi sinirli görünmek yerine yakışıklı yüzüne geniş bir gülümseme yayıldı. Sanki bunun her dakikasını seviyor gibiydi.

"Her zaman beni düşünüyorsun, değil mi?"

"Ben öyle demezdim. Masada yanınıza oturmak zorunda kaldım ve rahatsızlığınızı pek iyi gizleyemediğinizi söyleyebilirim." Elimi burnumun üzerinde salladım ve kadın kıkırdadı ve bizi yalnız bırakacağını söyleyip uzaklaştı.

"O masada benim yanımda oturmaktan rahatsız olduğunu sanmıyorum. Tam olarak anlayamıyorum ama sanırım bu gecenin senin için çok... zevkli geçmesine yardımcı oldum."

Gülmekten başım arkaya düştü ve onu o kadar çok öpmek istedim ki neredeyse acı verecekti. "Bu gece iyiliğinin karşılığını veremediğim için üzgünüm."

"Yine de istiyorsun, değil mi?" dedi ve ona tepki vermekten kendimi alamadığım için kalçalarımı birbirine sıkıştırdım.

"İstiyorum." Daha da yaklaştım.

"İşte buradasın. Senin için endişelendim." Robby aramızda durmak için hareket etti.

"Özür dilerim," diyerek geri çekildim ve Ledger'la aramıza biraz mesafe koydum. Bu gece ona karşı kendimi biraz kaybetmişim. Her neye başladıysak başladığımızdan beri birlikte kalabalıkta bulunmamıştık. Bu yüzden ona istediğim zaman dokunamamaya ya da öpememeye alışkın değildim. Ama bu iyi bir uyandırma çağrısıydı çünkü yarından sonra

bunların hiçbirini yapmazdı. "Ledger'ın karnı ağrıyordu, ben de ona ilaç bulmaya gittim."

"Bu çok düşünceli. Ve çok pratik. Eve dönerken kendininkini almak yerine, Ledger, seni zor kazanılmış paradan kurtardı."

"Bu konuda çok düşünceli." Ledger gülümserken Jilly yanıma geldi ve elini omzuma koydu.

"Hazırsanız Garrett bizi evinize bırakmaya hazır mı?" "Evet, tabii ki."

Garrett'in kuzeniyle konuşuyor olmasına rağmen Jilly'nin gözleri kardeşininkilerle kilitlendi. "Onu kaçırdığım için üzgünüm Robby."

"Sorun değil. Yarın düğünde emrinize amade olacağım," dedi Robby, eliyle bir tür kraliyet jesti yaparak yarı eğildi ve başını öne eğerek bana el salladı. Gerçekten tatlı bir adamdı ama benim için asla işe yaramayacaktı. Ledger odadayken olmazdı. Ve aklımda.

Ve teknik olarak, pantolonumun içinde.

"Yarın çok meşgul olacak. O baş nedime," diye tısladı Ledger ve yanaklarımın pembeleştiğini hissettim.

"Görevleri oldukça erken bitti." Jilly elini dirseğimin altından geçirdi. "İyi geceler beyler."

Garrett'in arabasıyla gelmesini beklerken dışarı çıkmadan önce herkese hızlıca veda ederek barda yolumuza devam ettik.

"Bu düzenin işe yarayacağını gerçekten düşündün mü?"

"Şaka mı yapıyorsun? Hayır. Yine de çok iyi bir adam. Ama bu finans muhabbetine katlanmak için çok sabırlı biri olmak gerekecek. Son ziyaretimizde mutfak masasında uyuyakalmıştım. Ama Garrett onun çok zeki olduğunu düşünüyor ve seni seviyor, yani iyi niyetli."

Güldüm. "O zaman kalbini kırmayalım. Robby burada yaşamıyor, o yüzden bunu bir mesafe sorununa bağlayabiliriz."

"Sen çok iyi bir arkadaşsın." Garrett arabayı durdurduğunda yanağımdan öptü ve arabasına bindik.

Eve dönerken Robby hakkında hiçbir şey sormadı, bu da beni şaşırttı. Aslında bir haftadır kuzeninden bahsetmemişti. Belki de unutmuştur.

Yani, adam yarın evleniyordu.

Evime vardığımızda onları vedalaşmaları için dışarıda bıraktım ve içeri girip Jilly ve benim için bir demlik çay hazırladım.

İçeri girdi ve kapıyı arkasından kapattı. Çaylarımızı içtik ve prova yemeğindeki tüm karakterler hakkında konuştuk.

"Sanırım Garrett'ın büyükbabası Nan ile flört ediyordu." Nefesim kesildi. "Gerçekten mi? O nasıl tepki verdi?"

"Kızıışmış bir kedi gibi. Tüm cazibesini ortaya koyuyor ve aptal gibi flört ediyordu."

Kıkırdadım. "Onu çok seviyorum." "Ben de öyle." Esnedi.

"Hadi bakalım. Yüz maskelerimizi takalım ve yatmak için temizlenelim. Yarın büyük gün."

Yüzlerimizi yıkadık ve ikimiz de saçlarımızı topuz yaparken bir yüz maskesi taktık. Bir selfie çekip Dylan'a gönderdik, çünkü buna bayılacağını biliyorduk ve sonra yüzlerimizi durulayıp yatağa girdik çünkü geç olmuştu.

"Düğünümünden önceki gece yatıya kalmama izin verdiğin için teşekkürler," dedi Jilly, yorganın altında yanıma uzanırken. Oda karanlıktı ve pencereden dışarıdaki cırcır böceklerinin şarkılarını duyabiliyordum.

"Tabii ki. Yarın büyük gün."

"Evet. Çocukken kaç kez yatıya kaldığımızı ve yatakta yatarken düğün günlerimizden bahsettiğimizi düşünüyordum."

Kıkırdadım. Bu doğrudu. Jilly ve ben beşinci sınıftan itibaren her hafta sonu yatıya kalır, benim evimden onunkine giderdik.

"Ve şimdi, hayallerinizdeki düğüne kavuşuyorsunuz."

"Öyleyim. Babam sağ olsun ama neyse ki dünyanın en iyi erkek kardeşine sahibim" dedi.

Ondan bahsedince midem altüst oldu. Masanın altında olup bitenlerden tamamen habersiz, etrafımızda oturan onca insan varken bana yaptıkları. Hatırlayınca gözlerimi sıkıca kapattım çünkü vücudumu başka hiç kimsenin bilmediği kadar iyi tanıyordu.

"O en iyisi," diye fısıldadım.

"Peki ya sen Charlie? Hâlâ düğün gününü düşünüyor musun?" diye sordu.

"Pek sayılmaz. Yani, kimseyle çıkmıyorum, bu yüzden uzun zamandır bunu düşünmemiştim."

Yalan söylüyordum çünkü son zamanlarda Ledger'la ilgili hayaller kuruyordum ve bunun yanlış olduğunu biliyordum. Bunun geçici olduğunu biliyordum ama daha fazlası olmasını istemekten kendimi alamıyordum. Uzaklaşmak için çok çabalıyordum ve

Kendimi olacaklara hazırladım ama bu kolay değildi. Cehennem gibi acıtacağını biliyordum.

Sessiz kaldı ve ben de uyuduğunu sandım.

"Bana her şeyi anlatabileceğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu ve sesi biraz çatallaştı, bu da beni ürküttü.

"Ne? Tabii ki biliyorum."

"Seni sonsuza dek seviyorum, Charlie. Bunu değiştirecek hiçbir şey yok." Kalbim hızla çarpmaya başladı ve en iyi arkadaşımın bu büyük sırrı sakladığım için vücudumun her zerresini suçluluk duygusu kapladı. Ledger'a olan aşkımda ondan daha önce hiçbir şey saklamamıştım.

O biliyor muydu?

"Sevdiğini biliyorum. Ve seni sonsuza dek sevdiğimi de biliyorsun, değil mi? Bu da nereden çıktı şimdi?"

Cevap vermesini beklerken nefesimi tuttuğuma yemin edebilirim. Bana seslenmesini bekledim. Bu noktada endişelendiğim şey Ledger'la aramızda olup bitenler bile değildi; yarın onun düğün günü olmasıydı ve bunu konuşmanın zamanı değildi.

Benim hakkımda ve kalbim hakkında konuşmak için.

"Özellikle bir şeyle ilgili değil," dedi ve omuzlarım gevşedi. "Bu düğün için çıldırdığımı ve pek çok şeyin değiştiğini biliyorum. Sadece söylemek istedim. Sen bir kızın isteyebileceği en iyi arkadaşsın."

"Sen de öylesin," diye fısıldadım. "Seni seviyorum. Şimdi biraz uyu. Yarın evleniyorsun."

"Seni daha çok seviyorum," dedi.

Yuvarlandım ve gözlerimi sıkarak kapattım, uyumak için dua ettim çünkü Ledger'ın son bir haftadır her gece yatağında olduğunu fark ettim. Ve onsuz uyumayı sevmiyordum.

Ve bunun felakete davetiye çıkarmak olduğunu biliyordum.

Nan, Kalie ve ben kanepede oturmuş Jilly'nin gelinliğini giymesini izliyorduk. Honey Mountain Country Club şehirdeki popüler düğün mekânlarından biriydi ve hazırlanmak için kullandığımız bir süiti vardı. Aynalarla dolu bir duvar vardı ve Jilly etrafında dönüyordu. Büyüleyici görünüyordu. Dantelli,

Straplez elbise kıvrımlarını sarıyordu ve minik inci boncuklar korsajı kaplıyordu. Uzun bir tül tren arkasında birikiyordu. Kahverengi saçları başının yanından örülmüş ve ensesinde muhteşem bir topuz haline getirilmişti.

"Jilly." Yüzünü bize döndükten sonra aceleyle ayağa kalktım. "Muhteşem görünüyorsun."

Onu provalarında elbisesinin içinde görmüştüm ama özel gününde onu bu kadar şık görmek beni neredeyse bunaltmıştı.

"Benim tatlı kızım." Kalie telefonunu çıkarmış, kızının fotoğraflarını çekiyordu. "Sen bir hayal gibisin."

"Garrett seni bir an önce o elbiseden kurtarmak isteyecektir. Oh, evlat," diye mırıldandı Nan. "Hepiniz kadınsınız."

"Anne!" Kalie'nin gözleri iki kat büyüdü ve kahkahalar atarak başını geriye eğdi. "Düğün sonrasına kadar uslu durmaya çalışalım, tamam mı?"

"Bunun neresi eğlenceli?" Nan kulağıma fısıldadı ve ben de kıkırdadım.

Kalie, Jilly'nin elbisesinin arkasındaki inci düğmeleri ayarlıyordu ve Nan beni kenara çekti. "Nasılsın?"

"Harikayım. Bu özel bir gün ve Jilly ile Garrett için daha mutlu olamazdım."

"Ben de." Başını salladı. "Senin de günün gelecek kızım. Söz veriyorum."

Güldüm çünkü neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu ve Ledger'la aramızda neler olup bittiğini bilmesi fikri beni hâlâ biraz rahatsız ediyordu. Bildiğinden emin değildi ama benim yanımda çok garip davranıyordu. "Teşekkürler, Nan. Seni seviyorum."

Gülümsedi. "Ben de seni seviyorum. Garrett'ın büyükbabası Benjamin'in dün gece bana nasıl baktığını gördün mü? O adam şeytanın arkasından bile daha ateşli."

Kıkırdadım. "Seninle çıktığı için şanslı sayılır, Nan."

Kapı çalındı ve Caroline başını içeri uzattı. "Vakit geldi hanımlar. Ledger geldi, Garrett'ın babası Nan ve Kalie'yi yerlerine oturtacak, Charlie de Jilly'nin trenini kapının dışında hazırlayacak."

Hepimiz başımızı sallayarak onayladık. Kalie Jilly'ye bir şeyler fısıldadı ve bu da boğazımda kocaman bir yumru oluşmasına neden oldu. Tatlı annemin düşünceleri her zaman aklımdaydı ama Jilly'nin düğün gününde onları bir arada görmek onu her zamankinden daha fazla düşünmeme neden oldu. Ledger'ın beni izlediğini görmek için başımı kaldırdım.

Ve yuvarlak mermer bir masanın üzerinde devasa bir çiçek aranjmanının durduğu fuayeye çıktık. Devasa cam kapılar dışarıya, törene açılıyordu.

En iyi arkadaşımı evlendirme vakti gelmişti.

Kalie benim için çantamı aldı ve Garrett'ın babası içeri girip onların arasında durdu. İkisi de ellerini Garrett'ın koluna doladı ve Garrett onları dışarı çıkardı. Caroline Jilly'yi tam kapının önüne yerleştirdi, ben de askısız şampanya saten elbisemin içinde eğilerek kuyruğunu düzelttim ve tam olarak ayarlayabildim.

Ayağa kalkmaya çalıştım ve Jilly'ye baktım; gözlerimden akan yaşlar görmemi zorlaştırıyordu. Yüzümü yelpazeledim ve umutsuzca yumruları uzaklaştırmaya çalıştım. "Sakin ağlamaya kalkma Charlotte Thomas."

Güldü ama sesi

Ağlamaklı da.

"Gelmeyeceğim. Koridorun sonunda görüşürüz."

"Hemen geliyorum." Göz kırptı, ben de elimi Ledger'ın dirseğinden geçirdim ve o da bana gülümsedi.

"Hazır mısın Uğur

Böceği?" "Evet. Hadi

yapalım şunu."

Caroline kapıyı açtı ve Ledger'a kız kardeşi için acele etmesini hatırlattı.

Kapılar arkamızdan kapandığında ve orkestra müziği aşağıda, gölün yanındaki geniş çimenlik alanda süzüldüğünde kulağıma doğru eğildi.

"Çok güzelsin. Nefesimi kestin."

Her zaman nefesimi kesiyorsun.

Gülümsedim ve başımı salladım. "Sen de güzelce temizleniyorsun."

Koridordan aşağıya doğru ilerledik, turkuaz renkli su uzaktan parlıyordu. Tesis tam gölün üzerindeydi ve güneş üzerimizde parlıyordu. En güzel pembe ve beyaz çiçekler sandalyelerin her sırasına dizilmişti. Yanından geçerken babama, kız kardeşlerime ve kayınbiraderlerime gülümsedim. Kasabadaki herkes buradaydı ve ben her şeyi içime çektim. Biri çılgınca el salladı ve onun Robby olduğunu anladığımda neredeyse kahkahayı basıyordum. Ledger'ın nefesinin altından homurdandığını duyduğuma yemin edebilirim ve yüzümü düz tutmak için her şeyimi harcadım.

Ledger beni Garrett'ın durduğu ön tarafa götürdü ve sonra yanağımdan öptü, bunun planın bir parçası olduğuna inanmıyordum ama şikayet etmiyordum. Seyircilere baktım ve Dylan'ın ağzından "*çok ateşli*" kelimelerinin döküldüğünü gördüm,

dramatik bir şekilde. Dikkatimi şekerçi dükkanında beklemekten sıkılmış bir çocuk gibi görünen Garrett'a çevirdim.

Bir an için koridorun sonunda beni bekleyen bir erkeğin olmasının nasıl bir şey olacağını merak ettim.

Ve aklıma gelen tek bir adam vardı.

Asla evlenmeyeceğine dair yemin eden kişi.

OceanofPDF.com

yirmi

...

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Defter

Kız kardeşimin yüzünde kocaman bir gülümsemeyle durduğu kapıdan geri döndüm.

"Hazır mısın?"

Başını salladı ve sonra elime uzandı. "Benimle koridorda yürüdüğün için teşekkür ederim. Umarım bir gün ben de aynı şeyi yaparken seni izleyebilirim."

Kaşlarımı kaldırdım. "Nefesini tutma, Jilly Bean."

Bize doğru yürürken elini Caroline'e uzattı ve bana dönmeden önce bir dakika konuşabilir miyiz diye sordu.

"Bu da nereden çıktı, Ledger? Yani, neden bekar kalmak konusunda bu kadar kararlısın?"

Ensemi kaşıdım. "Bunu gerçekten şimdi mi yapmak istiyorsun? Seninle koridorda yürümek üzereyim."

"Gerçekten istiyorum. Bu işten sıyrılmanın hiçbir yolu yok çünkü burada kalmak zorundasın." Kıkırdadı.

"Sanırım ailemizin dağılma şekli bende farklı bir şeyler isteme isteği uyandırdı, anlıyor musun? Babamın annemi ve seni incittiği gibi ben de kimseyi incitmek istemiyorum." Omuz silktim. Duruşum her geçen gün zayıflıyordu çünkü artık nasıl hissettiğimi bile bilmiyordum.

"Ve seni incittim."

"Elbette. Ama hayatta kaldım."

"Hepimiz yaptık, Ledger. Ama bence her şey bu şekilde geliştiği için, aslında kendini bir daha böyle incinmekten koruyorsun. Ve ben seni asla bir korkak olarak görmedim."

Bu da neydi böyle? Bu hafta bana korkak diyen her aile üyesi için beş sentim olsaydı, sanırım bir on sentim olurdu.

Ama yine de. Bunu takdir etmedim.

"Bu yorumu yapmana izin vereceğim çünkü bugün senin düğün günün." Boğazımı temizledim ve ona uyarıcı bir bakış attım. "Ama ben lanet bir korkak değilim."

"Peki Charlie ile aranızda olanları neden benden saklıyorsun?"

Bir elimi saçlarımda gezdirdim.

"Çünkü bu sizi ilgilendirmez. Seni üzmemek istemedik. Bu... geçici bir durum."

"Ben Charlotte Thomas, Ledger. O benim en iyi arkadaşım. Sen de benim kardeşimsin. Tabii ki bu beni ilgilendirir," diye fısıldadı. "O sabah onun evine uğradığımda ayakkabılarını görmediğimi mi sanıyorsun? Tanrı aşkına, telefonun onun komodininin üzerindeydi. Ama bilgin olsun, hiçbir şey beni ikinizin birlikte olmasından daha mutlu edemez. Bunu benden neden sakladığını anlamıyorum."

"Bir anda oluverdi." Omuz silktim. "Oldukça da iyiydi, bu yüzden drama eklemek istemedim. Bu sadece kendimiz için yaptığımız bir şeydi."

"Eğer ona zarar verirsen, bir sorunumuz olacak. Bunu biliyorsun, değil mi?" "Kimsenin canı yanmayacak. Bunu konuştuk ve bir planımız vardı."

İçeri giriyorum."

Bir dakika boyunca beni inceledi. "Endişelenmem gereken kişinin o olduğundan emin değilim."

"Bu da ne demek oluyor?"

"Son iki haftadır seni uzun zamandır görmediğim kadar mutlu görünüyorsun. Charlie'den uzaklaşmak o kadar kolay olmayabilir. O türünün tek örneği, bu yüzden de benim en iyi arkadaşım." Parmağıyla ağzına vurdu. "Annem ve ben iki gece önce içten bir konuşma yaptık. Babamın evlilikleri boyunca onu aldattığını biliyorsun, değil mi? Sen ve ben sadece karanlıktaydık. Annem hamile olduğu için evlendiler. Başından beri ihtimaller aleyhlerineydi."

Sözlerine şaşırarak kaşlarını kaldırdım. "Bunu biliyor muydun?"

"Evet. Geçen gece bana anlattı ve her şey bana mantıklı geldi. Hiçbir zaman sağlam bir temelleri olmamış. Kadın elinden geleni yaptı ama adam asla değişmeyecekti. Artık bunu biliyorum. Ama eminim ki, onlar

Senin sayende evlendim, yoksa *ben* olmazdım." Kıkırdadı ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım.

"Çok boktan bir durum, Beans."

"Olan oldu, Ledger. Rock yıldızı bir annemiz var. Her şey daha kötü olabilirdi. Ama bu beni mutlu olmak istemekten alıkoymuyor. Babamız ahmağın teki olduğu için lanetlenmiş değiliz." Omuz silkti. "Kendini ortaya koymak güç ister. Birini sevmek korkutucudur ama aynı zamanda harikadır. Sırf işleri berbat edeceğinden korktuğun için bundan kaçmak korkaklıktır.

-Ya da en kötüsü, size zarar verebilirler. İlerlemeye devam etmelisiniz."

"Tamam, Dr. Her Şeyi Bilen. Şimdi sizi koridordan geçirebilir miyiz? Caroline kalp krizi geçirmek üzereymiş gibi görünüyor." "Evet. Havayı temizlediğimize sevindim."

"Hey, senden bir iyilik isteyebilir miyim?"

"Elbette." Saçlarını okşayarak düzeltti ve gülümsedi.

"Charlie'ye bildiğini söyleme. Ona sonra söylerim. Herkesin onu yargılamasını ya da bunu okuyup peşine düşmesini istemiyor."

Bakışları daraldı. "Vay canına. Çok korumacısın. Buna bayılıyorum. Tek kelime etmeyeceğim."

"Seni seviyorum, Beans. Hadi gidip seni evlendirelim."

"Biz hazırız." Kız kardeşim omzunun üzerinden baktı ve düğün organizatörüne seslendi.

"Tanrıya şükür. Beni orada terlettin. Hadi yapalım şu işi." Caroline kulaklığına bir şeyler söyledi ve sonra dışarı açılan çift kapıyı çekti.

Düğün şarkısı çaldı ve Jilly kolunu dirseğimden geçirip bana doğru eğildi. "Hadi yapalım şunu."

Biz dışarı çıkarken herkes ayağa kalktı.

Kız kardeşimi desteklemek için burada olan insanlara baktım. Birlikte büyüdüğüm insanlar. Babamla yaşadığım tüm o boktan anılar yüzünden bu kasabayı arkamda bırakma umuduyla Honey Mountain'dan ayrıldığımda benim için dünyalara bedel olduğunu unuttuğum insanlar. Colt'un ailesi buradaydı. Büyükanнемin kulübündeki tüm kadınlar, ailem ve arkadaşlarım tam kadro gelmişti. Tek eksik babamdı.

Diğer herkes onu desteklemek için buradaydı ama o yoktu.

Ve bunun bir önemi bile yoktu. Onun varlığı özlenmeyecekti.

Gözlerim Charlotte'un kilitlendi, kız kardeşimle koridorda yürümemi izliyordu.

Güneş batmaya hazırlanıyordu ve elâ bakışlarında bakır ve altın renkleri parlıyordu.

Midem bulandı.

Charlotte Thomas'ın koridorda bana doğru yürüdüğü görüntüler düşüncelerimi doldurdu.

Bu da neydi böyle?

Düğün günüyle ilgili hayaller kuran bir adam değildim. Bir kere bile böyle bir şey olmadı.

En azından bugünden önce değil.

Muhtemelen kız kardeşim için bu kadar büyük bir gün olmasının nostaljisine kapılıyordum.

Onu Garrett'a teslim ettim ve kız kardeşimle birlikte yeminlerini okurken yanında durmak üzere hareket etmeden önce elini sıktım.

Charlie'nin gözleri Garrett'ın Jilly'yi arkasına yatırıp birkaç yüz yakın aile ve arkadaşının önünde durmuyormuş gibi öpmesini izlerken duygudan ıslanmıştı. Peder Davis pek memnun görünmüyordu ve ben de boğazımı temizledim çünkü ya bir odaya gitmeleri ya da bu abartılı öpüşmeyi frenlemeleri gerekiyordu.

Garrett geri çekildi, bana baktı ve göz kırptı. Gözlerimi devirdim ve kalabalık kahkahalara boğuldu.

Peder Davis, "Size Bay ve Bayan Garrett Jones'u takdim etmek istiyorum," dedi.

Herkes alkışlar ve ısıklarla bir kez daha ayağa kalktı ve ben de onları koridorda takip etmeden önce Charlie'nin eline uzandım.

DJ, Charlotte ve beni, ardından da kız kardeşim ve Garrett'ı çadırılı resepsiyona sokmadan önce fotoğraf çektirmek için çimenlik alana yönlendirildik. Yukarıda büyük kristal avizeler asılıydı ve beyaz çarşafli yuvarlak masalar alanın ortasında duran bir dans pistini çevreliyordu.

Parti sonraki birkaç saat içinde uysallıktan çılgınlığa dönüştü. Charlotte ve ben konuşmalarımızı yaptık ve gecenin geri kalanında benden uzak durdu, ancak her baktığımda gözleri benimkilerle kilitlendi. Bana ona mesaj atmaktan başka seçenek bırakmadı.

Ben ~ Benden kaçıyor musun?

Uğur Böceği ~ Muhtemelen. Bugün Jilly'nin düğün günü.

Ben ~ O bizi biliyor.

Uğur Böceği ~ Ne? Nereden biliyorsun?

Ben ~ Koridorda yürümeden hemen önce benimle yüzleşti. Uğur

Böceği ~ O ne bilir ki?

Ben ~ Bir şeyler oluyor. Sana zarar vermeyeceğime söz verdiğim sürece hiç üzülmedi. Seni incitmiyorum, değil mi Uğur Böceği?

Uğur Böceği ~ Hayır. Çok açık sözlü davrandın. Bir anlaşmamız var ve ona sadık kaldık. Yarın vedalaşacağız ve bu iş sona erecek. Bir dahaki sefere eve geldiğinde, arkadaş olmaya devam ederiz. Sakin ol, Dane.

Bu kadar rahat davranması hoşuma gitmemişti. Belki bir gün tekrar konuşuruz, belki de konuşmayız gibi. Bu bana hiç iyi gelmedi.

Ben ~ Kuzenin Hugh bu sabah bana mesaj attı ve beni Cottonwood Cove'daki restoranının büyük açılışına davet etti. Belki gelip bakmak istersin?

Charlotte'un kuzenlerinin hepsi şehrin dışında, sahildeki küçük bir kasabada yaşıyordu. Biz büyürken onlarla birkaç kez karşılaşmıştım ve Hugh ile iyi anlaşp dost olmuştuk. Restoran tasarımında yardım için bana gelmişti ve ben de bunun bir parçası olmaktan mutluluk duymuştum. Ayrıca onu tekrar görmek için bir neden bulmak istiyordum.

Uğur Böceği ~ Onunla birkaç gün önce konuştum ve bana fotoğraflarını gönderdi. Harika görünüyor. Tasarıma yardım ettiğinizi söyledi. Birkaç ay içinde ziyarete gelebilirim. Aynı odadayken neden mesajlaşıyoruz?

Çünkü sana doyamıyorum.

Ben ~ Çünkü ben senin küçük kirli sırrınım ve eğer yanına otursam, ağızım saniyeler içinde seninkinde olacak ve bunun işleri karmaşıktıracağını biliyorum.

Uğur Böceği ~ İyi bir noktaya değindin. Bunu yalnız kaldığımız zamana saklayalım. Ben ~ Buradan çıkmamız ne kadar sürer?

Uğur Böceği ~ Pastayı kestikten sonra.

"Ne yapıyorsun?" Nan dans pistinden döndükten sonra sordu.

"Hiçbir şey. Pasta için hazır mısın?"

"Ohhh... Benjamin'le dans pistinde iştahım kabardı. Sanırım o adam biraz oynak olmaya başlamıştı."

"Merak etme. Ben yanındayım." Garrett'ın büyükbabası hakkındaki yorumunu duymazdan geldim çünkü bu evde oynaşmanın ne anlama geldiğine dair ayrıntı istemiyordum.

onların yaşı. Ama bu partiyi ilerletmeye kararlıyım.

Oyunumdan hiç utanmıyordum. Charlie'yle son gecemdi ve geç oluyordu. Şehre dönüp rutinime geri döndüğümde iyi olacağımı biliyordum. O da iyi olacaktı. Ama bu son geceyi onunla geçirmek istiyordum. Dün gece onu özlemiştim ve bu beni çok şaşırtmıştı.

"Selam," dedim dans pistinden inen Jilly ve Garrett'a doğru yürürken.

"Eğleniyor musun?" diye sordu kız kardeşim.

"Evet. Harika bir düğün. Herkes iyi vakit geçiriyor ama sanırım Nan pasta için endişelenmeye başladı. İşleri yoluna koymalısın ki yaşlılar pastayı kesebilsin."

Başını salladı ve telefonuna baktı. "Ah, evet. Çok geç oldu. Caroline'a vaktin geldiğini söyleyeyim."

Jilly aceleyle uzaklaştı ve Garrett bana kaşlarını kaldırıp dudaklarını büzdü. "Cidden yaşlı kartını mı oynuyorsun?"

"Geç oldu," dedim kuru bir sesle. "Bu büyükanne ve büyükbabaların dinlenmeye ihtiyacı var."

"Gerçekten mi? Sen ve baş nedime bütün gece odanın ayrı taraflarında durup, kız kardeşin zaten neyin peşinde olduğunuzu bildiği halde birbirinize bön bön baktığınız için değil mi?"

"Gerçekten konuşacak durumda mısın? Yeminlerinizi ettikten sonra küçük kız kardeşimi ailesinin ve arkadaşlarının önünde çıplak soydunuz. Zavallı Peder Davis travma geçirdi. Pornografi sınırındaydı."

"Tamam, azgın köpek. Pastayı keseceğiz, böylece kız arkadaşını eve götürebilirsin." Karısının yanına gitmek için uzaklaşmadan önce bir kahkaha attı.

Kızım benim.

Bu sözler beni korkutmadı. Tam tersine, aslında. Göğsüm sıkıştı. Ve bu benim için alışıldık bir tepki değildi. Kesinlikle Bal Dağı'ndan defolup gitme zamanıydı.

Ama onunla tartışmadım, çünkü şu anda pastayı kesmelerini istiyordum, böylece buradan gizlice çıkabilirdik.

DJ pasta kesiminin başlayabilmesi için herkesin odanın ortasında toplanmasını istedi. Charlie yanımda durmak için yürüdü.

"Hiç vakit kaybetmediniz, değil mi?" diye mırıldandı ve yedi katlı pastayı kesen kız kardeşim ile Garrett'a baktı.

Garrett bir dilim pastayı ısırması için nazikçe ona uzattı ve ben de gözlerimi devirdim. Adam o kadar korkaktı ki izlemek neredeyse utanç vericiydi.

"Ne diyebilirim ki? Tatlı bir şeylerin tadına bakıyorum."

"Peki, bir parça kek alıp sonra gizlice çıkalım mı?" diye sordu.

"Düğün pastasından bahsetmiyorum Uğur Böceği. Başımı bacaklarının arasına gömüp seni yemekten bahsediyorum-"

"İşte buradasın, yabancı. Bana dans sözü vermiştin. Onlar pastayı dağıtırken dans pistinde bir tur atmaya ne dersin?" Varlığımın baş belası Robby tarafından sözüm kesildi.

Bu herif horoza yeni bir isim verdi. Acımasızdı.

Charlie, "Muhtemelen pastayı dağıtmaya yardım etmem gerekiyor," dedi ve mazereti kulağa en iyi ihtimalle yetersiz geliyordu.

"Saçmalık. Benim hesaplamalarım göre yeterince şey yaptın, ki sen de bunun doğru olduğunu biliyorsun. Bir dansı hak ediyorsun."

Sen de sikine yumruk yemeyi hak ediyorsun Robby.

"Tamam. Tabii." Bana baktı ve onu dans pistine kadar takip etmeden önce yüzünü buruşturdu.

"Pasta kesme işini başlattığın için tebrikler ama sanırım senin kızda gözü olan başka biri var," dedi Nan yanıma sokulurken.

Herkesin ona kızım demesinin sebebi neydi?

"Her zamanki gibi neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok." Sinirlendiğim için kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Bir garson Nan ve bana bir dilim pasta getirdi ve ben bir ısırık alırken suratımı astım.

Tatlı için aklımda olan bu değildi.

"Ah... ve şimdi de huysuzsun. Bu kötü bir mavi top vakasının ilk aşaması."

Ona bir bakış atmadan önce vanilyalı ve hindistancevizli keki çiğnemeye başladım. "Senin evde örgü örüyor ve çocukluğumu anıyor olman gerekmiyor mu? Neden hep oraya götürmek zorundasın?"

"Her zaman tek yönlü bir zihnim olmuştur ve içimden bir ses bunun aileden geldiğini söylüyor." Beni birkaç adım ötedeki masaya götürürken göz kırptı ve oturur oturmaz ağzına bir lokma kek attı.

King cockblocker'ın Charlotte'u dans pistinde döndürmesini izledim ve kahkahalarla başı geriye düştü. Yanımdaki sandalye çekildi ve Dylan oturdu.

"Burada oturup matematikçiyle dans pistinde onu izlerken üzgün bir çuval gibi görünmüyor musun?" dedi.

"Sen neden bahsediyorsun?"

"Lütfen. Kafasını koparacakmış gibi görünüyorsun. Ne dediğimi anlıyorsan, kedi çantadan çıktı." Kaşlarını salladı.

Nan'dan Dilly'ye bakarak, "Sanırım ikiniz de aklınızı kaçırdınız," dedim.

"Kedinin çantadan çıktığını mı söyledin?" Nan Dylan'a sordu ve kelimeler ağzından çıkarken kıkırdadı.

"Sen tam benim tarzımda bir kızsın, Nan." Dylan, öfkeli ve hormonlu bir ergen gibi davranan büyükannemi yumrukladı.

Nan kahkahaları arasında, "Sanırım sana ya sıçmanı ya da çömlekten çıkmanı söylemeye çalışıyor," dedi.

"Evet." Dylan ellerini birbirine vurdu ve telefonuna baktı. "Saat neredeyse on iki."

"İkinize de konuşmayı kesmeniz için yalvarıyorum."

"*Saçmalama*," dedi Nan histerik kahkahaları arasında. Bunun dünyanın en komik şeyi olduğunu düşündükleri için ikisinin de yüzünden yaşlar süzülüyordu.

Dylan, "Bu hiç *hoş* değil," diye araya girince gözlerini devirdim.

Pastadan son bir ısırık aldım ve ayağa kalktım çünkü şu anda onların saçmalıklarıyla işim bitmişti. Hışımınla dans pistine çıktım ve Charlotte'un kulağına fısıldayabilmek için eğildim.

"Lütfen şimdi benimle gelin."

Bakışları endişeyle benimkileri aradı ve başını salladı.

"Özür dilerim Robby. Düğün işleri için bana ihtiyaç var."

"Sorun değil. Garrett'tan telefon numaranı alıp eve döndüğümde seni arayacağım, böylece geleceğin hakkındaki konuşmamıza devam edebiliriz."

Elimi sırtına koyup onu dans pistinden çıkarmadan önce kıkırdarak "Teşekkür ederim," dedi.

Kız kardeşimin yanına gittik. "Seni seviyorum. Biz gidiyoruz. Başım ağrıyor."

Jilly bir kahkaha attı ve sonra bakışlarını bana dikti. "Oh... sen *ikisinin de* başı mı ağrıyor?"

"Var. Nan ve Dilly az önce kışkırlardan konuştular ve benim işim bitti. Bırakıyorum. Düğün harikaydı ve ikimiz de

görevlerimizden yorulduk."

Charlotte gülerek öne doğru düştü. "Gerçekten pürüzsüz, Ledger. Seni sonsuza dek seviyorum, Jilly."

"Seni sonsuza dek seviyorum. Kızımı sağ salim eve götür, tamam mı sevgili kardeşim?"

Garrett şampanyasını yudumlarken, "Evet," dedi. "O korkunç baş ağrın varken nedimeyi eve götürmen büyük incelik."

Orta parmağımla yanağımı kaşıdım ve kahkahaları etrafımızda yankılandı. Charlotte'un elini tuttum, bizi kimin gördüğü umurumda bile değildi ve onu kapıdan dışarı çıkardım. Kimse eve gitmek zorunda kalmasın diye ön tarafta birkaç araba hazır bekletmişim ve öndeki arabaya doğru yürüyüp ona arka kapıyı açarken adresini verdim.

Yanına yerleştim ve şoför park yerinden çıkıp evine doğru yola koyuldu. Daha yola çıkmadan ağzım onun ağzındaydı.

Onu hayatım buna bağılıymış gibi öptüm çünkü öyle hissettiriyordu.

Bütün gece ona dokunmadan ona bu kadar yakın olmak işkence gibiydi. O da beni aynı ihtiyaçla öptü ve neredeyse kemerini çözüp onu kucağıma çekecektim ama çoktan onun araba yoluna girmiştik. Ona elimi uzattım. Yirmi dolar verip onu arabadan indirdikten sonra içeri girdik.

Bu birlikte geçirdiğimiz son geceydi ve son dakikayı onunla geçirmeye niyetliydim.

Onun güzel vücudunun her santimine tapmak.

Adımı tekrar tekrar haykırmasını sağlamak.

OceanofPDF.com

yirmi bir

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Çantamı tezgâhın üzerine **bıraktım** ve Ledger hemen arkamdayken pencerelerin arka duvarına doğru yürüdüm. "Daha önce hiç bu kadar çok yıldız görmemiştim, ya sen?"

İkimiz de karanlık suya bakarken başını omzuma yasladı. "Hayır. Yine de çok güzel."

Kollarının arasında döndüm. "Kanoyu çıkarmak ister misin?"

"Şimdi mi?" diye sordu ama dudaklarının kenarları yukarı kalkmıştı.

"Evet." Ona gülümsedim ve bir ayağımı kıcıma doğru tekmeleyip topuklularımı çıkardım. "Hadi gidip yıldızların altında oturalım."

Geri çekildi ve smokin ceketini çıkarıp kanepeye attı ve gömleğinin kollarını sıvadı. Kravatını çekiştirerek çıkardı ve onu da kanepenin üzerine bıraktı. Bu hareket o kadar seksiydi ki, ayakkabılarını tekmeleyip çoraplarını çıkarmak için eğilmeden önce gömleğinin iki düğmesini açmasını izlerken kalçalarımı sıktım ve nefesimi içime çektim.

Bana doğru ilerledi, neredeyse yırtıcı bir şekilde. Gözleri vücudumu tararken kapüşonluydu.

"Nasıl istersen Uğur Böceği."

"Seni yıldızların altında bir kanoda istiyorum," dedim sesim hırçınlaşarak.

Dışarıdaki ışığı yakıp arka kapıyı açarken beni kucağına aldı ve bir bebek gibi tutarak iskeleye kadar taşıdı. Beni yere bıraktı ve tekneye tırmanmama yardım etmek için elini uzattı. Teknenin bağlarını dikkatlice çözdü ve küreklere uzanmadan önce kolayca içeri adım attı.

Ledger bizi daha derin sulara doğru kürek çekerken, ay ışığı ve yıldızların parıltısı altında kasları beyaz gömleğinin üzerinde geriliyordu.

"Sanırım bu Büyükayı," dedim, yıldızların suya yansıdığı siyah gökyüzünü işaret ederek.

"Öyle mi? Bunun Büyükayı olduğunu sanıyordum." Bakışları şişkin ereksiyonuna kaydı ve kaşlarını oynattı.

Kıkırdadım. "Güven bana. Bu kesinlikle bu gece buradaki en etkileyici kepçe."

Gözleri beni tararken sadece gülümsedi. "Çok güzelsin Charlie. Yemin ederim bu gece gözlerimi senden alamadım."

Nefesimi içime çektim ve dişlerim alt dudagımı bulurken başımın arkasına uzandım, ensemdeki saç tokasını çıkardım ve saçlarımın serbest kalmasını sağladım.

"O zaman yapma."

Kürekleri tekneye çekip yere bırakırken dili dudaklarını ıslatmak için dışarı çıktı.

"Öyle bir planım yok."

"Bu bizim son gecemiz." Yaklaştım, elbisemin eteklerini tuttum ve dikkatlice tam önündeki banka oturdum. Saten kumaş etrafımda birikirken bacaklarım onunkilerin arasından kaydı. "Öyleyse bütün gece ayakta kalalım ve tadını çıkaralım."

"Bunu planlıyorum." Göz kırptı ve midem bulandı. Çok derine inmiştim ve bunu biliyordum ama bu bizim son gecemizdi ve şimdi geri çekilmeyecektim.

"Şehre dönmek için sabırsızlanıyor musun? Normal hayatına?" Elleri benimkileri bulup parmaklarımızı birbirine geçirirken sordum.

"Geri dönüp Harold'ın sözüne sadık kalıp beni ortak yapıp yapmayacağını görmek için sabırsızlanıyorum. Ortaokul projesi hakkında onunla yüz yüze konuşmak ve onu biraz olsun yumuşatıp yumuşatamayacağımı görmek istiyorum. Ama şehre dönmek için düşündüğüm kadar heyecanlı değilim."

Başımı salladım. "Nedenmiş o?"

"Evde çok güzel vakit geçirdim ve bunların hepsi senin sayende Uğur Böceği." "Öyle mi? Eğlenceliydi, değil mi?"

Beni kucağına doğru çekti ve tekne biraz sallandı ve gergin kahkahalar yükseldi.

"Seni yakaladım." Dudakları benimkileri bulurken bir dizim onun her iki yanındaki bankın üzerine yerleşti ve ben de onun üzerine çıktım.

"Biliyorum," diye fısıldadım ağzına karşı.

Öpücüğü daha derine götürebilmek için başımı geriye yatırdı ama parmakları çenemin hemen altına yayılırken boynumun silindiri boyunca bir yol izledi. Dili ağzımı keşfederken başparmağı kulağımın kenarını okşadı. Kalçalarım ona sürtünüyor, ereksiyonu altımda şişiyordu ve arada bir tekne aşırı sallanıyordu ve hareketlerimizi yavaşlatıyorduk.

Tekne bizi neredeyse ters çevirdiğinde dudaklarıma doğru kıkırdadı ve başımı arkaya yatırırken parmakları saçlarıma dolandı. Dudakları boğazımda gezindi.

"Bu gece istekli misin Uğur Böceği?"

"Evet," diye nefes nefese ona karşı sürtünmeye devam ettim.

Köprücük kemiğime doğru öpmeye devam ederken "Suya düşme riskini almaya hazır mısın?" diye alay etti.

"Benim için sorun değil." Sesim zar zor seçiliyordu ve arzuyla doluydu. "Yüzmeyi seviyorum."

Hafif bir rüzgâr etrafımızda dönüyordu ve dudaklarını tenimde hissettiğimde ve esintinin fısıltısıyla ürperdim.

Eli elbisemin arkasındaki fermuarı buldu ve yavaşça aşağı indirdi. Geri çekerek saten kumaşın belimde birikmesine izin verdi ve altımda hiçbir şey olmadığı için göğüslerimi ortaya çıkardı.

"Her santimini ezberlemek istiyorum. Sen lanet olası bir sanat eserisin." Başparmakları nazıkçe meme uçlarımda üzerinde gezindi ve nefesim kesildi.

"Lütfen prezervatifin olduğunu söyle," dedim, parmak uçlarımda çenesindeki kaşıntının üzerinde gezinirken bakışlarını inceledim.

Benim onu istediğim kadar o da beni istiyordu.

"Kahretsin. Senin evinde olan cüzdanımdalar." Uzun bir nefes verdi.

"Prezervatifsiz kimseyle birlikte olmadım ve doğum kontrol hapı kullanıyorum."

Bakışları o kadar şefkatliydi ki neredeyse nefesimi kesecekti. "Ben de prezervatifsiz kimseyle birlikte olmadım ve yakın zamanda test yaptırdım. Emin misin?"

"Evet. Sana şimdi ihtiyacım var, Ledger. Tam burada. Yıldızların altında."

"Sadece sen ve ben, Uğur Böceği." Beni dikkatlice kaldırdı, elbisemi belime kadar çekti ve sonra tangamın üst kısmına uzandı. Tekne sallanmaya başladı ve ben onun omuzlarını tuttum.

"Yırt onları," dedim ve hiç tereddüt etmedi. Hızla bandı çekiştirdi ve kumaş kolayca ayrıldı ve ayaklarımın dibine bıraktı.

Pantolonunun düğmesine uzandım ve fermuarını açıp aşağı çekebilmem için yeterince yukarı kalktı. Boxer külotunun kenarını buldum ve her ikisini de sikinin serbest kalmasına izin verecek kadar aşağı çektim.

Hissettiğim aciliyet açıklanamazdı. Bu adama duyduğum ihtiyaç çok büyüktü.

Yarını ya da gelecek haftayı ya da güneş doğduktan sonra her şeyin sona ereceği gerçeğini düşünmek istemiyordum.

Sadece o anın içinde olmak istedim.

Bu çocuğu tüm hayatım boyunca istemiştim... ve şimdi, erkek versiyonu tamamen benimdi. En azından bu gece için.

"Siktir, Charlie. Seni çok istiyorum." Beni üzerine yerleştirirken parmakları kalçalarımına saplandı.

Ereksiyonunun ucu girişimi okşuyordu. "Bundan emin misin?"

"Evet. Seni hemen şimdi istiyorum." Yavaşça şaftından aşağı kaydım, vücudumdaki her sinirin canlandığını hissettim. Bu his çok fazlaydı ama aynı zamanda yeterli de değildi.

Daha fazlasını istedim.

Vermek istediği her şeyi istedim.

"Lanet olsun," diye tısladı beni inç inç doldururken. Gözleri kapandı, nefesleri sert ve hızlı geliyordu ve başım geriye düşerken inledi ve ben onun büyüklüğüne alıştım. "Bu çok iyi hissettiriyor."

"Seninle hep öyle oluyor." Başka hiç kimseyle böyle hissetmediğim gerçeği üzerimde kara bir bulut gibi dolaşıyordu ama varlığını kabul etmeyi reddediyordum.

Hareket etmeye başladım ve tekne bir yandan diğer yana devrildiğinde ve su içeri girdiğinde ikimiz de yavaşladık. İki elini kalçalarımına koydu ve bacaklarını birbirinden ayırdı, bu da kanoyu daha dengeli hissettirdi.

Ağzı göğsüme gelmeden hemen önce "Seni yakaladım," diye fısıldadı ve meme ucumu çekiştirerek tüm vücudumun sarsılmasına neden oldu. Ama Ledger haklıydı, beni yakalamıştı. Sırayla bir göğsümü ve sonra diğerini öperken kalçalarımı aşağı yukarı hareket ettirdi.

Başım tekrar geriye düştü ve ona binmeye devam ederken saçlarım belimi gıdıkladı. Ritmimizi bulmuştuk ve sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca hareket etmeye devam ettik.

Yıldızlar yukarıda dans ediyor ve hafif esinti ısınan tenimi serinletiyordu. Ama altımdaki adam neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Daha hızlı hareket etti ve tüm vücudum titremeye başladı. Teknenin devrilmesi umurumda değildi. Buna degecekti çünkü artık denesem bile yavaşlayamazdım. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti ve asla bitmesini istemiyordum.

Tek kelime etmeden Ledger'ın eli aramıza girdi, bana tam olarak nerede dokunacağını biliyordu. Şu anda o kadar açıkta olan sinir yumağım, sadece başparmağının sıyrılmasıyla ellerimin saçlarına dolanmasına neden oldu.

"Ledger," diye bağırdım.

"Benim için gel,
bebeğim." Ve hepsi bu
karddı.

Tam uğurumun kenarından geçerken son bir kez daha ona doğru sallandım. Tekne sallanıyordu, bedenim titriyordu ve gözlerimin arkasında parlak bir ışık patladı, tıpkı bu gece dışarıda olan yıldızlar gibi. Zevk damarlarımda dolaşıyordu ve beni uğuruma doğru takip etmeden önce bir kez daha içime pompaladı.

Adımı haykırdı ve ikimiz de zevkin son zerresine kadar sürerken kalçalarımı yukarı ve aşağı hareket ettirmeye devam etti.

Tekne yavaşladı ve kollarını bana dolayarak yüzünü boynuma gömdü.

"Çok seviyorum-" Durakladı ve nefeslerimiz etrafımızdaki havayı doldurdu.

Sözünü bitirmesini beklerken kalbim hızla çarpmaya başladı. "Bu."

Göğsüm sıkıştı çünkü söylemesini umduğum şey tam olarak bu değildi ama bana verebileceğinin en iyisi buydu ve ben de bunu kabul ettim.

Ama korkmaktan bıkmıştım. Bunun asla istediğim gibi olmayacağını biliyordum, ama bu sefer nasıl hissettiğimi söylemekten korktuğum için olmayacaktı. Ve bu bana onu aramaya devam etmem için cesaret verecekti.

Beni bu adamı sevdiğim gibi sevecek birini arıyorum.

Bir elimi yüzünün her iki yanına koydum ve gülümsedim. "Seni seviyorum, Ledger Dane. Sanırım tüm hayatım boyunca sevdim." Yanağımdan bir damla yaş süzüldü ve gözlerindeki panik göğsümün kabarmasına neden oldu. "Bunu bana karşılık vermek için söylemiyorum. Senin kim olduğunu biliyorum. Buna rağmen seni seviyorum."

"Siktir. Charlie. Lütfen böyle söyleme." Eli yüzüme gitti, başparmağı alt dudağımın üzerinde gezindi.

"Artık nasıl hissettiğimi söylemekten korkmuyorum. Ve sorun değil, ne sunacağın konusunda dürüst davrandın. Bunun sona ereceğini biliyordum.

ve ben yine de bunu yapmak istedim." Bir damla gözyaşı daha kaçıp yanağımdan aşağı süzülürken boğazımda bir yumru oluştu.

"Benden çok daha iyisini hak ediyorsun." Bakışlarımı ondan hiç görmediğim bir yoğunlukla inceledi.

"Aslında ben de aynı fikirdeyim." Gülümsedim çünkü bu konuda huzurluydum. Ona nasıl hissettiğimi söylemek iyi hissettirdi. Yarın canımın çok yanacağını biliyordum ama bu gece her şeyi burada bırakmak istedim. "Yani, bana nasıl olması gerektiğini gösterdin. Bunun ne kadar iyi hissettirmesi gerektiğini. Ama aynı zamanda neye ihtiyacım olduğunu ve ne istediğimi görmeme de yardımcı oldun."

"Peki neymiş o?" Neredeyse bir sonraki söyleyeceğim şey için kendini hazırlıyormuş gibi görünüyordu. Sanki ben söylemeden önce cevabı biliyordu.

"Her şeye sahip olmak istediğimi. Bu," dedim, aramızda işaret ederek. "Havai fişekler ve bağlantı. Ama bunu beni benim onu sevdiğim gibi seven bir adamla istiyorum."

"Seni sevdiğimi biliyorsun, Charlie. Yapabileceğim kadar çok." Sanki bu bir işkenceymiş gibi başını salladı.

"Bu bir kaçış, Ledger. Çünkü sen sevme yeteneğine sahipsin. Jilly, annen ve büyükannenle nasıl olduğuna bir bak. Tanıdığım en sevgi dolu insanlardan birisin. Ve son iki haftadır benimle birlikte olma şeklin... inanılmazdı. Ama ben benim için savaştan korkmayan bir adam istiyorum. Bana kendi korkularından daha fazla değer veren birini. Ve sen o adam olmadığını açıkça gösterdin."

Sözlerim karşısında gözlerinin dolduğunu gördüğüme yemin edebilirim ama hemen gözlerini kaçırdı, başını sallarken yüzündeki tüm duygu izleri silinmişti.

"Sen en iyisini hak ediyorsun. Daha fazla katılamazdım."

"Bana nasıl bir his olduğunu gösterdiğin için teşekkür ederim. Bana ne istediğimi gösterdiğin için."

Ve bunu söylemem için bana güven veriyor."

"Senin için yapamayacağım hiçbir şey yok," dedi o kadar içtenlikle ki neredeyse ona inanacaktım.

Ama bu doğru değildi.

Bana istediğim tek şeyi vermedi. O da kendisiydi. O'nun tamamını.

"Teşekkür ederim. Ve hey, suya düşmedik."

"Şey, kesinlikle tekneyi salladık Uğur Böceği." Kıkırdadı ama düşüncelerinde kaybolmuş görünüyordu.

Yavaşça ayağa kalktım ve önündeki banka yerleşmeme yardım etti. Ve

sonra Şimdiye kadarki en samimi Şeyi yaptı.

Hayatımda hiç kimseyle olmadığım kadar samimiydim. Bu adam vücudumu tanıyordu. Ne istediğini biliyordu. Neye ihtiyacım olduğunu.

Ama gömleğini çıkarıp suya daldırdı ve sonra bacaklarımın arasına diz çöküp beni nazıkçe temizledi. Soğuk su göbeğime çarptığında gözlerimi kapattım ve arkama yaslanarak ona erişim izni verdim. Milyon yıl geçse de bunu bir erkekle rahatça yapabileceğimi düşünmemiştim.

Ama işte buradaydık.

Ledger öne doğru eğildi ve elbisemi yukarı çekti, arkama uzanıp fermuarını çekti.

Sonra pantolonunu yukarı çekip düğmelerini ilikledi ve fermuarını çekti, gömleğini yanında bir top halinde bıraktı. Elbisemin eteğini aşağı çekecek kadar diz çöktüm ve yırtık külotuma uzandım.

"Bunun için üzgünüm. Onları sizin için değiştireceğim."

Başımı salladım. "Saçmalama. Onları yırtmamı söyleyen bendim. Ve dürüst olmak gerekirse, oldukça ateşliydi."

Kıkırdadı. "Çok seksisin, Charlotte Thomas."

Küreklerle uzandı ve bizi evime doğru kürek çekmeye başladı. "Peki şimdi ne olacak? Akıllara durgunluk veren bir seks yaptık ve sen Yarın. Bu işi hemen şimdi bitirelim mi?"

"Hiç şansın yok," dedi. "Yarına kadar vaktimiz olduğuna dair bir anlaşma yaptık. Yani yarın öğlene kadar hiçbir yere gitmiyorum."

"Numaraların bittiğini düşündüm. Yani, bir kanoda, suya düşmeden seks yapmak, üstelik tepemizde yıldızlarla dolu bir gökyüzü varken. Bunu nasıl aşabilirsin bilmiyorum."

Sırıttı ve kürekleri suya daldırmaya devam etti, ben de çıplak göğsündeki ve kollarındaki tüm kasların her çekişinde esnemesini izledim. "Daha hiçbir şey görmedin."

Arkama yaslandım ve her şeyi anlamak için bir dakikalığına gözlerimi kapattım. Bu adama ruhumu açmışım ve tek bir pişmanlığım bile yoktu.

Sesimi bulmak iyi hissettirdi.

Ve şimdi sahip olduğuma göre, istediğimden daha azına razı olamazdım.

Sevdiğim adamla yapamayacağım anlamına gelse bile.

yirmi iki

...

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Defter

Charlotte uyurken ona **baktım**. Saçları koyu dalgalar halinde etrafına yayılmıştı. Uzun kirpikleri yanaklarına yaslanmıştı ve dolgun dudakları son bir kez tatmam için benimle alay ediyordu. Ona dokunmadan yanında olmak benim için çok zordu. Ve bu anlaşılmayı gelecekte sürdüremeyeceğimizi açıkça belirtmişti. Ne istediğini biliyordu.

İmkansız rüya.

Demek bu kadardı. Güneş doğana kadar uyumamıştık. Eve gelip krep yapmış ve tekrar sevişmiştik. Sonra da birlikte banyoya girdik. Şimdi seksten sonra sıcak bir banyodan hoşlanmıyorsam ne olayım.

Bunun mümkün olduğunu kim bilebilirdi ki?

Sonra biz ya da o uyuyakalmıştık. Ben de burada uzanmış, deli bir sapık gibi onun uyumasını izliyordum. Çünkü onu terk etmek hayal ettiğimden çok daha zordu.

Beni sevdiğini söylemişti. Neredeyse ilk ben söyleyecektim. Hissetmediğimden değil.

Bunu hakkıyla yapabileceğime inanmıyordum.

Bu fikir beni korkutuyordu.

İşleri berbat etmek için çok fazla alan vardı. Onu hayal kırıklığına uğratmak için. Onu kaybetmek için. Onu incitmek için. Sikeyim hayır.

Trenin raydan çıkmasının ne kadar kolay olduğunu çok iyi biliyordum.

Bir parçam bir korkak gibi gizlice kaçmak istedi. Zaten Nan ve Jilly de beni böyle çağırıyor muydu?

Vedalardan nefret ederdim.

Ama bunu ona yapamazdım.

Yapamazdım.

Saçlarını yüzünden uzaklaştırdım ve gülümsedi. Lanet uykusunda, kız ona dokunduğum için gülümsedi.

O lanet olası bir melekti.

Yaklaştı ve başını boynumun kıvrımına yasladı. Kollarımı ona doladım ve onu içime çektim.

Bedenim onunkine karşı gevşedi.

Yumuşak nefesleri gözlerim kapanana kadar beni uyuttu.

Ve sonunda uyku beni aldı. Kendi düşüncelerimin işkencesinden kurtulmamı sağladı.

Şilte kaydı ve onun sıcaklığını üzerimde hissedemeyince panikle gözlerimi açtım.

"Özür dilerim, seni uyandırmak istememiştim. Zaten öğlen oldu."

"Oh, kahretsin. Annem ve ninemle vedalaşıp yola çıkmam gerekiyor." Elimi yüzümde gezdirdim.

Jilly ve Garrett bu sabah balayı için Meksika'ya uçtular, böylece en azından benim söylemem gereken bir veda eksilmiş oldu.

Vedaların arkasındaki mantığı hiç anlamadım.

Her zaman çok kalıcı hissettirdi. Madem sonsuza kadar değil de sadece şimdilik gidiyordun, neden bir şey söyledin?

Sadece yakında tekrar görüşeceğinizi bilin.

Sonsuza dek sürmeyecekken neden tüm bu formaliteleri ve üzüntüyü yaşayalım ki? "Pekâlâ. Sana bir fincan kahve ve simit getireyim."

Ahh. Birisi vedalaşma konusunda benim kadar endişeli değildi. Dün gece bana ruhunu açtıktan sonra beni şaşırtan bir şekilde her şeyle tamamen barışık görünüyordu.

"Teşekkür ederim." Yataktan kalktım ve yüzüme su çarpıp dişlerimi fırçalamak için onun banyosuna gittim.

Dışarı çıktığımda pantolonumu yerde buldum ve yukarı çektim. Düğünde giydiğim elbise gömleği, onu ıslatıp temizledikten sonra yerde bir top halindeydi. Ben de onu kolumun altına sıkıştırdım ve altında hiçbir şey olmayan ceketimi üzerime geçirdim. Tişörtümün yatak odasında bir sandalyenin üzerinde asılı olduğunu gördüm. Her gece uyuduğu tişörtü ve onu alırsam lanetlenirdim. Onun benim tişörtümle uyuması fikri hoşuma gitmişti.

Hayatına devam edip başka biriyle çıkmaya başladığında da bunu takacak mıydı? Bu düşünce beni olduğum yerde durdurdu. Mide bulantısı içimde birikti.

Boğazımı sıktım ve nefes almak için birkaç dakika ayırdım.

Bu da neydi böyle?

Küçük bir mutfak, yemek odası ve aile odasının bir arada olduğu küçük yaşam alanına doğru yürüdüm. Kahveyi bir fincana dolduruyordu ve bana Vivi'nin fırında kullandığını gördüğüm bir çeşit beyaz kâğıda sarılı bir simit uzattı.

"Pekâlâ. Yola çıkmadan önce biraz kahve ve yiyecek almalısın." Gülümsedi ama gözlerinde maskeleyemeye çalıştığı bir hüznü vardı.

Dünyanın sonu geliyormuş gibi hissedenden tek kişi olmadığım için mutluydum.

Ne kadar bencil bir hıyar olduğumun bir başka örneği.

"Teşekkür ederim." Bu kız tam olarak neye ihtiyacım olduğunu biliyordu. Her zaman biliyordu, değil mi?

"Tabii ki. Dinle, dün gece çok şey konuştuğumuzu biliyorum ve iyi olacağımı bilmen benim için önemli. Bu iyi bir şeydi, Ledger. Kısa sürede yoluma devam edeceğim, tamam mı? O yüzden lütfen benim için endişelenme."

Bana ne kadar çabuk hayatına devam edeceğini söylemesinin amacı neydi? Bundan ilk kez bahsetmiyordu. Sanki ona seksin ne kadar iyi olabileceğini gösterdiğim için bir tür madalya almalıydım ve o da malları teslim edebilecek ve ona istediği geleceği verebilecek birini bulmak için acele mi etmeliydi?

Siktir et.

Bunu duymak istemedim.

Charlotte'la yaşadığım şeyi başka biriyle yaşayamayacağımdan emindim. Sadece bunu uzun vadede yaşayamayacağımı anlamıştım.

Ama gidip onu bulacaktı ve görünüşe göre bu planı hemen uygulamaya koyacaktı.

Ve duvarda lanet bir delik açmak istedim.

Biliyorum. Biliyorum. Düşünce tarzımla ilgili hiçbir şey doğru değildi. Başımı salladım. "Bu kadar acele etmene gerek yok."

Gülümsedi. "Artık ne istediğimi biliyorum ve onu bulmaya hazırım. O yüzden lütfen buradan kötü hissederek ya da benim için üzülmeye ayrılmayın. Bunu kabul ettim. Bugünün geleceğini biliyordum ve aslında bu konuda kendimi iyi hissediyorum. Ben iyiyim." Omuz silkti ve gülümsemesi biraz zorlama gibi görünse de belli ki bu durumdan memnundu çünkü beni aceleyle kapıdan çıkardı.

Kahve ve simide uzandım. "Tamam. Bildiğim iyi oldu."

Şimdi de boğazımda bir yumru olduğu ve hiç de iyi olmadığı için kendimi sik kafalı gibi hissediyordum.

"Nan'a söyle, bu hafta içinde bahçesine istediği yeni çiçekleri dikmesine yardım etmek için uğrayacağım." Sanki onun lanet olası bir arkadaşımıymışım gibi omzumu sıvazladı. Sanki dün gece yıldızların altında, suyun üzerinde onun dünyasını sarsan adam ben değilmişim gibi.

Demek istediğim, kaç kişi su üzerinde bir kanoda akıllara durgunluk veren bir seks yapabilir ve devrilmez? Bugün dengemizi korumaya çalışırken yaptığım egzersiz yüzünden bacaklarım zonkluyordu.

Ve ben omzumu mu sıvazlıyordum?

Lanet olası bir aferin mi?

Bunu hak etmişim. Bağlanamayan hıyar bendim, bu yüzden bunun beraberinde getirdiği pisliği de çekmek zorundaydım. Genelde işleri dostça bitirmeye çalışan bendim. Çabucak kapıdan çıkardım. Aklınızda bulunsun, Jessica hâlâ şehre döndüğümde konuşmamız gerektiğine dair durmaksızın mesaj atıyordu. Cevap vermemiştim. Kendimi açıkça ifade etmişim ve işleri zorlaştırmayacaktım.

Ama bu, bu yeniydi.

"Ona haber veririm."

Sanki beni kapıya doğru geri adım attırmaya çalışıyormuş gibi ileri doğru hareket etti.

"Acelen mi var Uğur Böceği?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. "Birini mi bekliyordun?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Sadece annelere ve büyükanne gitmen gerektiğini biliyorum, sonra da yarın çalışman gerektiği için uzun bir yolculuk yapacaksın. Eminim Harold, o geziye kendisi, karısı ve Jessica ile birlikte gitmen için seni zorlayacaktır. Orada ne olursa olsun benim için sorun olmadığını bilmeni istiyorum."

Ne? Bu da nereden çıktı? "Orada ne olursa olsun?"

"Evet. Yani, patronunun kızı Ledger ile çıkıyordun. Seni geri istiyor, bu yüzden böyle bir şey olursa çok da şaşırtıcı olmaz. Hepsi bu."

"Hiç ciddi değildi. Bunu sana söylemişim. Ciddi şeyler yapmam," dedim ve simidi elimde o kadar sert sıktım ki parçaladığımdan emindim.

"Farkındayım. Ama belki onun için kuralları esnetirsin. Yani, tehlikede olan çok şey var. İşinin senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Büyük paralar kazanıyorsun, değil mi?"

Eğer kuralları esnetecek olsaydım, bu Charlotte Thomas için olurdu. O da bunu biliyor, değil mi? Benimle kavga etmeye mi çalışıyordu? Eğer öyleyse, bunda pek de iyi değildi. Kafam tamamen karışmıştı.

"Hey," dedim ve boştaki elimi uzatıp çenesini yukarı kaldırarak bakışlarımla buluşmaya zorladım. "Jessica ile tekrar bir araya gelmeyeceğim. Zaten biz gerçek bir çift değildik. Öyle bir şey değildi-" Daha fazlasını söylememek için kendimi tuttum.

Charlotte'la paylaştıklarımıza hiç benzemiyordu. Yakınından bile geçmiyordu.

Ama bu zaten karmaşık bir durumdu.

"Dinle, tekrar üzerinden geçmemize gerek yok. Anlaşma buydu. Bugün o gün. Söyleyecek başka bir şey yok. O yüzden..." Kaşlarını kaldırdı, çenesini kaldırdı, omuzlarını dikleştirdi. Ela bakışları normal sıcaklığından yoksundu.

Gardını almıştı.

Mutlu olmalıydım. İstedğim buydu. İstedğim buydu.

Üzgün değildi. Parçalanmamıştı.

"Doğru. Hugh'un restoran açılışı için şehre gelmeye karar verirsen bana haber ver." Sesim titriyor muydu?

"Tamam. Olabilir."

"Ve yakında döneceğim. Yani, Nan yaşılanıyor."

"Elbette. Belki birbirimize rastlarız. Kendine iyi bak, Ledger." Kapı koluna uzanmak için etrafımda dolandı.

Vay canına.

Vedalaşma konusunda benden çok daha iyiydi.

Sanki rolleri değiştirmiş gibiydik. Bu işi uzatmaya çalışan bendim.

"Son iki hafta harika zaman geçirdim," dedim. "Bunun benim için bir anlamı vardı."

"Ledger," dedi ve sesinde bir uyarı vardı. "Lütfen."

Başımı salladım. Neden hala arada sırada konuşamıyorduk? Hatta günde bir kez mesajlaşırsak? Buna karşı değildim.

"Evet, evet. Anladım." Eğildim ve yanağından öptüm. Ona veda öpücüğü vermek istedim ama bunu yaparsam yüzüme bir yumruk atabileceğini düşündüm. Şu anda biraz düşmanca görünüyordu.

Kapı aniden kapandığında eşikten bir adım bile atmamıştım. Burnum bile çarptı çünkü kapı aralığını zar zor geçmiştim.

Benimle işi bitmişti.

Eğer çoktan bir arkadaşlık uygulamasına girip, Mr. Doğru.

Ona yol haritasını vermişim çünkü mükemmel bir *Bay Doğru Şimdi* olmuştum. Ama bu yeterli değildi. Başka bir şanslı piçin hayallerimdeki kıza sahip olmasının önünü açmışım çünkü onu kendim sahiplenemeyecek kadar berbat durumdaydım.

Annemin evinin önünde durduğumda içeri girdim, o ve Nan mutfaktaki masada kahvelerini yudumluyorlardı.

Nan kahkahalara boğuldu. "Aman Tanrım. Kızlar bundan çok hoşlanacak. *Thunder from Down Under'dan* yeni gelmiş gibi görünüyorsun."

Yere baktım ve gömleksiz çıktığımı hatırlayınca gözlerimi devirdim. Üzerimde smokin pantolon ve ceket vardı, başka hiçbir şey yoktu. Ve sanki benden yeterince hızlı kurtulamamış gibi kapıdan dışarı itilmişim.

"Teşekkürler." Sesimde hiç mizah yoktu. "Hızlı bir duş alacağım ve yola çıkmam gerekiyor."

"Oh, birilerinin keyfi yerinde. Sanırım vedalaşmak beklediğimiz kadar kolay olmadı."

Charlotte Thomas'a veda etmenin basit bir yanı yoktu.

Basit olan tek şey, geçen hafta boyunca onu benim yapmaktı.

"Nan, hiç havamda değilim," dedim dönüp merdivenlerden yukarı banyoya çıkmadan önce. Hızlı bir duş aldım ve çamaşırlarımı yıkanmış ve katlanmış bir şekilde yatağımın üzerinde buldum. Bavulumu topladım ve aşağıya indim.

"Çamaşırlarımı yıkadığın için teşekkür ederim anne." Yanağından öptüm.

"Kız kardeşinize hayalindeki düğünü yaşattığınız ve ev konusunda bana yardımcı olduğunuz için teşekkür ederim."

"Sen iyi bir çocuksun, bu yüzden en sevdiğim erkeksin," dedi Nan ayağa kalkıp bana sarılırken.

"Teşekkür ederim. İkinizi de seviyorum. Ama gitmem gerek." Eğilip büyükannemin yanağına bir öpücük kondurdum ve ardından annemi kucaklamak için yanına çektim. Buradan çıkmam gerekiyordu. Yola çıkmalıydım. Bu kasabayla arama biraz mesafe koymalıydım.

Ben ve bu kız.

Charlie'yi yoldan aramak istiyordum ama o garip vedalaşmadan sonra onun bunu istemediğini biliyordum.

Eğer her şeyi yapmasaydım, her şeyi yapmam gerekirdi.

Bunlar onun kurallarıydı,
benim değil. Ama onlara saygı
duymam gerekiyordu.

Eve dönerken iyi vakit geçirdim ve Honey Mountain'daki dağları ve gölü şimdiden özledim. San Francisco'yu, şehrin gürültüsünü seviyordum ama huzurlu değildi. Arabalar korna çalıyordu, trafik berbattı ve ben daha yeni dönmüştüm. Yeraltındaki park yerime girdim ve en üst kattaki daireme çıktım. Şehir merkezindeki ikonik binada bu çatı katını satın aldığımda çok gururlanmıştım. Ama kapıyı itip açtığımda etrafıma bakındım ve biraz steril hissettim.

Anahtarlarımı antredeki masaya bıraktım ve içeri girip en sevdiğim özelliğe doğru ilerledim; arka duvarın tamamını kaplayan tavandan tabana pencereler şehir manzaralıydı. İnsanlar aşağıda her iki yöne doğru hızla ilerliyordu ve ben Charlie'nin göl manzarasını düşündüm. Evindeki sıcaklığı ve her zaman şeftali gibi kokmasını. Bir ayakkabı kutusundan daha büyük olmasa da onun evinde olmak hoşuma gitmişti.

Yiyeceklerin teslim edilmesi için aradım ve sonraki birkaç saatimi e-postaları yanıtlayarak ve işlerimi hallederek geçirdim. Jessica'ya önümüzdeki hafta ailesiyle birlikte yata gitmeyeceğime dair bir mesaj gönderdim ve bir kez daha arkadaş kalma kararımızdan memnun olduğumu açıkça belirttim.

Charlie'den mesaj var mı diye telefonumu birkaç düzine kez kontrol ettim. Bütün gün onunla mesajlaşmaya ve konuşmaya alışmışım ve dünyanın en hareketli şehirlerinden birinde olmama rağmen bu gece biraz sessizdi.

Çok sessiz.

Yatma vakti geldiğinde şükrettim, ama uyurken yanımda onun bedeninin sıcaklığına alıştığım için huzursuz bir gece uykusu çektim.

Bunlar Charlotte'la birlikte çabucak alıştığım alışkanlıklardı ve aynı hızla bırakabileceğimden emindim. Ofisime çıkmadan önce çalıştığım binanın alt katındaki her zamanki kahve uğrağıma gittim. İlk gelen bendim, bu alışılmadık bir şey değildi ve masamın arkasına yerleşip kahvemden bir yudum aldım, sıcak lav neredeyse dilimi kabartacaktı.

"Görüyorum ki bugün keyfimiz yerinde," dedi Harold kapımın önünde dururken.

"Evet, elbette." Ayağa kalktım ve elimi uzattım. "Aşağıda kahvelerini ne kadar sıcak yaptıklarını unutmuşum."

"Şehrin en iyisi. Geri dönmek iyi hissettiriyor olmalı, evlat."

Bana sık sık böyle seslenirdi ve bunun bir sevgi ifadesi mi yoksa küçümseme mi olduğunu anlayamazdım. Dürüst olmak gerekirse Harold Cartwright'ın nedenlerini hiçbir zaman çözememiştim ama çözmek de pek umurumda olmamıştı. İkimiz de ilişkimizden fayda sağlıyorduk, bu yüzden çok fazla şey okumamıştım.

Şimdiye kadar.

"Evet. Kesinlikle. Sabah dokuzdaki toplantımız hâlâ hazır mı?" Sordum, çünkü bugün baş hukuk müşaviri Stew Harrison ile benim ortak olmamın dinamiklerini tartışmamız gereken gündü. Bu fırsat uzun süredir başımın üzerinde sallanıyordu ve Harold sonunda bir anlaşmaya varmaya hazır görünüyordu.

"Her şey hazır. Stew sadece şartların üzerinden geçecek ve hazırsanız bugün imzalayabiliriz." Boğazını temizledi. "Ve bu haftaki müze işi hakkında bir cevaba ihtiyacım var. Eğer bu işi alırsan çok seyahat edeceksin ve ben de bunu yapmanı çok istiyorum, bu yüzden seni ortak yapmayı kabul ediyorum. Maureen ve ben Güney Fransa'daki tatil evimize gitmeyi planlıyoruz ve ben yokken burada işleri senin yürütmeni istiyorum."

İstediğim şey buydu. Uğruna çok çalıştığım şey.

"Müze projesiyle ilgili bazı endişelerim var, bu nedenle hem e-posta hem de sözleşme çok muğlak olduğu için John Levins'i arayarak durumu biraz daha ayrıntılı olarak görüştüm."

"Bunu yapmaya gerek yok. Önemli olan bu müzenin bize bu şehirdeki projelerde bir adım daha attırarak olması. Size ortaklık teklif edilen bu firmayı daha da ikonik hale getirmek. Daha kazançlı. Ve senin adın da bu binada benimkiyle birlikte baş mimar olarak geçecek. Hediye atın ağzına bakma, Ledger."

Başımı salladım. Ama John'dan gelen e-posta kafama yatmamıştı. Benim adım hiçbir yerde geçmiyordu ama yine de lider ben miydim? Yine de en azından bazı şeyleri açıklığa kavuşturmak için onunla görüşmeye devam edecektim. Yıllar içinde birkaç kez karşılaşmıştık ve o iyi bir adamdı. Arkadaş olmuştuk ve ikimiz de zor adamlar için çalışıyorduk, bu yüzden birbirimize karşı karşılıklı bir saygımız vardı.

"Size babamın düğüne katılmadığını söylemiştim. Stew'in beni anlaşmadan kurtarmak için bulabileceği bir boşluk var mı?" Elimi ovuşturdum.

Çünkü babamdan bahsetmek beni geriyordu.

"Hayır. Yani, teknik olarak adınız bu işin içinde değil. Ev çizimini karşılıksız yapmak için firma tarafından gönderilen belirsiz bir anlaşmaydı. Yani, firmada bunu yapacak başka birini bulamazsanız, ki kendi aile üyeleri için bile ücretsiz bir şey yapacak başka birini düşünemiyorum, sanırım sıkışıp kaldınız." Güldü ve ben de başımı salladım.

Cartwright Designs karşılıksız yardım yapan bir firma değildi. Bunu biliyordum. Yine de ara sıra denemekten beni alıkoymadı.

"Pekâlâ. Sanırım başka seçeneğim yok. Mesai saatleri dışında yapacağım tabii ki. Ama ortaokul projesini tartışmaya devam etmek istiyorum. Ücretsiz iş istemiyorlar. Adil bir fiyat istiyorlar. Bir bütçeleri var ve bu bütçe dahilinde çalışmamızı istiyorlar. Bence bu bizim için olumlu bir basın olur. Bilirsiniz, geri verdiğimizizi göstermek. Honey Mountain küçük bir topluluk. İyi insanlar. Bence yapılacak en doğru şey bu."

"Şuna ne dersin? Sen yatta bize katıl, ben de bunu düşüneyim." Kapıya doğru döndü çünkü işi bitmişti. Beni başından savmak için bir yöntemi vardı ve ben bunu umursamıyordum.

"Harold, o gezide ailene katılmayacağım. Bunu hem sana hem de Jessica'ya defalarca söyledim. Biz çıkmıyoruz. Sana en başından beri işlerin karışmasını ya da işime engel olmasını istemediğimi söyledim ama sen zorladın. Hem de çok zorladın. O da hoş bir hanımefendi ama ben onunla aynı şeyleri aramıyorum. Dostane bir şekilde sona erdi ve buna saygı duyarsan memnun olurum." Aynı şeyleri istemediğimiz için değildi. Ortak hiçbir şeyimiz olmadığı içindi ama saygısızlık etmek istemedim.

Boynu kızardı, bu onun kızgın olduğunu gösteriyordu. "Bunu daha sonra konuşuruz. Seni ortak yapmayı kabul eden adama hayır dediğini unutma."

"ünkü işimde çok iyiyim ve çok çalıştım. Kızınla çıktığım için değil. Tanrım, Harold, bu çok boktan."

"Bu bir iş Ledger. Büyük çocuklarla oynamak mı istiyorsun? Büyük paralar kazanmak ve iyi bir oyuncu olmak mı istiyorsun? Bunun için ne gerekiyorsa yapsan iyi edersin." Arkasını dönüp ofisimden çıktı ve ben de çenem açık bir şekilde öylece kalakaldım.

Ne oluyor lan?

Her zaman bu kadar uyumsuz muydu ve ben sadece bununla mı uğraşıyordum?

Artık bununla uğraşmıyordum.

OceanofPDF.com

yirmi üç

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Suyumu tezgâha koydum ve güzel pembe şakayıklarla dolu vazoya baktım. Ledger onları o gittikten birkaç saat sonra göndermişti ve kartta basitçe şöyle yazıyordu:

Seni özleyeceğim Uğur Böceği. xx, Ledger

Güneş gözlüklerimi taktım ve kanoya tırmanıp banka oturarak gözlerimi kapatırken arka bahçeye doğru ilerledim.

Henüz dünyamı sarstığı yere doğru kürek çekmeye hazır değildim. Burada oturup meditasyon yapacaktım.

Arkama yaslandım ve güneşin tenimi ısıtmasına izin verdim.

Bu sabah uyandığımda kalkıp yataktan çıkmam gerektiğini biliyordum. Büyük kız külotumu yukarı çekip bunun ne olduğunu kabullenmeliydim; lanet olası bir kaçamaktı ve ben bunun için imza atmıştım. Yine de vedalaştığımızda kalbim milyonlarca parçaya ayrılmış gibi hissetmişim. Onu kapıdan aceleyle çıkarmıştım çünkü dağılacağımı biliyordum ve bunu kesinlikle onun önünde yapmak istemiyordum. Benim için üzülmelerini istemiyordum; bunun sona ereceğini bile bile ona bağlanmam yeterince utanç vericiydi. Bunun içinde kendi başıma debelenmeye ihtiyacım vardı.

Bugün, o gittiğinden beri suya çıktığım ilk gündü. Bana o güzel tekneyi hediye etmişti ve şimdi lekelenmişti çünkü oraya son gittiğimde... her şey olmuştu.

Samimi. Seksi. Akıllara durgunluk veren. Erotik. Romantik.

"Hey, burada ne yapıyorsun?" Jilly'nin sesi beni ürküttü ve oturdum. Yukarı.

"Burada ne yapıyorsun? Balayından mı döndün? Bu geceye kadar dönmeyeceğini sanıyordum?"

Çimlerin üzerinden rıhtıma doğru yürüdü ve hemen tekneye tırmanıp karşıdaki banka oturdu. "Evet. Bu sabah döndük ve gelip seni görmek istedim."

"Nasıldı?" Heyecanlı görünmek için kendimi zorlayarak sordum. Günlerdir üzülyordum ve Jilly bilmek isteyeceğim son kişiydi.

"Harikaydı. Çok eğlendik ama seni özledim. Bu seninle konuşmadan geçirdiğimiz en uzun zamandı." Omuz silkti.

"Her gün mesajlaştık." Kıkırdadım. "Balayında seni aramayacaktım."

"Gözlüklerini çıkar," dedi kendi gözlüklerini başının üstüne yerleştirirken.

"Ne var? Neden? Burası çok aydınlık." Başımı salladım çünkü saçmalıyordu ve şiş gözlerimi görmesini istemiyordum.

Öne doğru eğildi ve onları yüzümden çekip aldı ve beni inceledi. "Neler oluyor, Charlie? Seni defalarca aramayı denedim ama açmadın. Sen de bana o aşırı neşeli mesajlarını gönderdin. Hadi ama. Bu benim. Seni tanıyorum. Ve gözlerinin altındaki o koyu halkalar kendi hikâyelerini anlatıyor."

"Ben iyiyim. Yemin ederim iyiyim. Bana balayınızı anlatın." Gözlükleri ondan geri aldım ve tekrar yüzüme yerleştirdim.

"Güneş ışığı, bolca yemek ve iyi seksti. Gerçekten anlatacak başka bir şey yok." Gülümsedi ama en iyi arkadaşımı iyi tanıyordum ve bu işin peşini bırakmayacaktı. "Seni incitti mi?"

"Hayır. Tabii ki hayır. Bunu öğrenmek zorunda kaldığın için bile üzgünüm." "Lütfen kızım. Erken fark ettim. Ama bana söylemedin. beni şaşırttı. Biz hiç sır saklamadık."

Yıllarca ondan bir şey saklamıştım. Kardeşine büyük bir aşk beslediğim gerçeğini.

"Gençken ona aşık olduğumu da sana hiç söylemedim."

"Hoşlandığını biliyordum ama bu kadar ciddi olduğunu düşünmemiştim. Ama bu sefer o evdeyken olanlar, bir aşktan çok daha fazlası gibi görünüyordu."

Boğazımdaki yumruyu umutsuzca itmeye çalışarak başımı salladım. "Değildi."

Gözlüğü tekrar yüzümden çekti ve gözlerinde sert bir bakışla havaya kaldırdı. "Benden saklanmayı bırak."

Gözyaşlarım akmaya başladı ve onları durduramadım. "Jilly, sorun yok. Ben iyiyim. Neye bulaştığımı biliyordum. Bunu kabul eden bendim."

Elime uzandı. "Bu acımadığı anlamına gelmiyor. Benimle konuşabilirsin, Charlie. Sen benim en iyi arkadaşımsın. Senin için orada olmama izin ver. Sen her zaman benim yanımdasın. Her zaman herkesin yanımdasın. Sana yardım etmeme izin ver. İnat etmeyi bırak."

Başımı salladım ve gözyaşlarımı sildim, gözlüklerime tekrar uzandım çünkü bunu yapmak istemiyordum. "O senin kardeşin. Ben iyiyim. Lütfen gözlüklerimi ver."

Onları başının üzerinde tuttu ve ben de ona doğru atıldım. "Bana ne olduğunu anlat."

"Hiçbir şey olmadı!" diye bağırdım. Neden bu kadar sinirlendiğimi bilmiyordum. Bugün sadece bir teknede tek başıma yüzmek istemiştim. Neden beni kendi halime bırakmıyordu?

Güneş gözlüklerimi suya fırlattı ve ağzım bir karış açık kaldı. "Bunu yaptığına inanamıyorum."

"Ve benimle konuşmadığına inanamıyorum."

Güneş gözlüğüne uzandım ve onu kafasından çekip çıkararak olabildiğince uzağa, suya fırlattım. "Seninle bu konuda konuşmak istemiyorum. Bunu neden anlayamıyorsun?"

Tekneden çıkmak için döndüm ama o elime uzandı. "Gözlüklerimi suya attığına inanamıyorum."

"Bırak beni, Jilly," dedim, dengemi kaybedip tökezlemeden önce. İkimiz de kanonun kenarından gölün soğuk sularına doğru yuvarlanırken o bana uzandı ve eliyle benimkini kavradı.

"Aman Tanrım," dedi kahkahaları arasında, ikimiz de nefes nefese kalmıştık. "Burası acayip soğuk."

Ayaklarım gölün dibine zar zor değdi ve yüzerek güneş gözlüklerimi aldım ve bu noktada hiçbir şey göremesem de yüzüme taktım.

"Bu lanet gözlükleri takmakla ilgili takıntın nedir?" diye bağırdı ve bana doğru hamle yaptı.

Ve hepsi bu kadardı. Kendimi kaybettim. Güneş gözlüklerini yüzümden çıkardım ve fırlattım.

"Gözlüklere takıntılı değilim. Sadece yalnız kalmak istedim. Senin önünde üzölmek istemiyorum, tamam mı?" Hâlâ bağıırıyordum ama hıçkırıklarımla karışmıştı ve kollarını bana sarıp ağlamama izin verdi.

"Benim yanımda üzgün olman sorun değil. Sana kaç kez ağladım? Kaç kez benimle oturup üzölmeme izin verdin? Neden bunu senin için yapamıyorum?"

"Çünkü," diye mırıldandım. "O senin kardeşin. Ve sen daha yeni evlendin." "Charlie, bunların hiçbir önemi yok. Öncelikle, o benim kardeşim ve onu seviyorum.

Bana ne söylersen söyle. Ama onun inatçı ve koca bir göt olabileceğinin de farkındayım. İkincisi, uzun bir süre evli kalmayı planlıyorum -umarım sonsuza kadar." Kahkahalarla böğürdü. "Yani, işleri kendi başına halletmeyi bırak ve beni içeri al."

Hıçkıra hıçkıra ağladım ve yapmak istemediğim her şeyi yaptım, en iyi arkadaşım la gölde boğazıma kadar ayakta durdum. Çiçekli bir maks i elbise giymiş olması ya da benim destansı boyutlarda tam bir erime yaşıyor olmam umurunda değildi.

"Hepsini kabul ettim, Jilly. Sadece bittiğinde bu kadar acıtacağını bilmiyordum." Uzun bir nefes verdim ve kendimi sakinleştirmeye çalıştım.

Daha önce hiç böyle bir kalp ağrısı yaşamamıştım. Henüz on üç yaşındayken annem vefat ettikten sonra şiddetli bir keder yaşamıştım. Acı çekmişim, canım yanmıştı ve gecelerce ağlamıştım.

Kedere aşınaydım.

Hayat adil olmadığı için sevdiğiniz birini kaybetmek ve onu aranızdan almak. Bu onların seçimi değildi.

Ama kalp ağrısı tamamen farklı bir şeydi. Sizi sevmeyen birini sevmekti. En azından ihtiyaç duyduğunuz şekilde değil. Ledger Dane'i sevdiğim gibi başka bir çocuğu ya da adamı asla sevemezdim.

"Anlıyorum," dedi. "Ama aranızda bir bağ var, hep vardı. Ledger hakkında sana şu kadarını söyleyebilirim, seni kendi tarzında seviyor. Çocukluğumuzdan beri seni hep baş tacı etti. Bence bunun olmasını o da en az senin kadar istiyordu ve öylece çekip gittiğinden ve bunun sonuçlarını hissetmediğinden de şüpheliyim."

Elini uzattım, iskeleye doğru yürüdük ve zıplayarak kenara oturduk. "Canımı en çok yakan kısım, birlikte olmamamızın onun seçimi olması. O beni benim onu istediğim gibi istemiyor. Bu onun tarzı değil. Bu konuda tamamen açıktı. Ama bu acıtmadığı anlamına gelmiyor. Ama bunu atlatacağımı biliyorsun, değil mi? O yüzden lütfen endişelenme."

"Senin için endişelenmenin nesi bu kadar kötü Charlie? İnsanların senin yanında olmasına izin vermende bir sorun yok. Tüm bunlarla tek başına mı başa çıkıyorsun?"

"Tabii ki Dylan o gittikten bir saat sonra elinde birkaç kutu dondurma ve bir şişe tekilayla çıkageldi. Onunla bir şeyler yaşadığını biliyordu ama işlerin ne kadar derine gittiğini bilmiyordu.

Ben de ona kırıldım, çok fazla dondurma yedim ve tekila shot'ları yüzünden başım hâlâ ağrıyor." Kıkırdadım ama daha çok hıçkırarak gülüyormuşum gibi geldi.

Neredeyse bir hafta olmuştu ve kendimi çöküşümden kurtarmaya çalışıyordum. Bu akşam babamın evinde Pazar yemeği vardı ve hayatımızda ne olursa olsun bunu asla kaçırmazdık. Bu hafta kız kardeşlerimden gelen öğle yemeğine çıkma ve günü gölde geçirme davetlerini geri çevirmiştim. Hasta olduğumu söyledim ve kendime üzgün olmak için biraz zaman tanıdım.

Küçük bir parçam hep Ledger'la birlikte olacağımı düşünmüştü. Kendimi bildim bileli onu seviyordum.

"Tabii ki Dilly'den saklanamazsın. Ve o her zaman tam olarak neye ihtiyacın olduğunu bilir, değil mi?" Elimi sıktı.

"Öyle."

"Keşke kardeşim bu kadar korkak olmayı bıraksa. Sanırım babamızın bizi terk etmesi ve Ledger'ın anneme yalan söylediği için duyduğu suçluluk duygusu yüzünden çok temkinli davranmaya başladı." Başını salladı ve yanağından bir damla gözyaşı süzüldü. "O da mutlu olmayı hak ediyor. Bunu neden göremiyor anlamıyorum."

"Ben de bilmiyorum. Ama onunla iki hafta geçirmek hayal ettiğimden çok daha iyiydi ve bilmeni isterim ki... Sona erdiğinde ne kadar acı vereceğini bilsem bile, sırf onunla vakit geçirmek için her şeyi tekrar yapardım."

Ama gerçek beni fena
çarpmıştı. Her şey bitmişti.

"Onun da aynı şekilde hissettiğini biliyorum, Charlie. O sadece korkak, inatçı bir göt.

Nasıl bitti? Seni tekrar görmek istedi mi?"

"Aslında söyledi. Yılda birkaç kez görüşmek istediğini söyledi. Birkaç ayda bir. Sıradan bir şey olsun. Ama ben kendimi biliyorum, Jilly. Ben o kız değilim. Bu kaçamak bile benim karakterimin çok dışındaydı ve sadece Ledger olduğu için işe yaradı. Ben bir eş istiyorum. Beni seven ve her zaman benimle olmak isteyen bir adam."

"Ne düşünüyor ki? Bu bana filmin bitmesini istemediğini söylüyor. Ama Ledger babamızın ayak izlerini takip etmekten o kadar korkuyor ki, bu gerçekten komik."

"Neden?"

"Çünkü babam hiç durmadı ve kimseyi incitmekten endişe etmedi. O sadece istediğini yapmaya devam ediyor. Ledger sevdiği insanlarla ilgilenir." Jilly kıkırdadı. "O sadece resmin bütününe bakmıyor. O sadece aptal bir çocuk."

Bir kolumu ona doladım ve başımı omzuna yasladım. "O iyi olacak. Hepimiz iyi olacağız."

"Peki güneş gözlüklerimiz düzelecek mi?" diye sordu ve ikimiz de bir kakhaha patlattık.

İskelede oturup saatlerce konuştuk ve kendimi günlerdir hissetmediğim kadar iyi hissettim. Güneşin altında otururken kurulanmayı başarmıştık. Jilly akşam yemeği için Garrett'la buluşmaya gitti ve ben de babamlardaki Pazar yemeğine hazırlanmak için hızlı bir duş aldım.

Bir haftadır ilk kez makyaj yaptım ve gerçekten bir güneş elbisesi giyip hayata yeniden katıldım.

Devam etme zamanı gelmişti.

Büyüdüğüm evin kapısını iterek açtığımda, sarımsak ve fesleğen kokusu etrafımı sarmıştı. Babam meşhur spagettisini yapıyordu.

Vivian, bir bacağını diğerinin önüne atarak paytak paytak yürüyen yeğenim küçük Bee'nin elinden tutarak köşeyi döndüğünde gördüğüm ilk kişiydi. Koyu renk saçları ve çok güzel gözleri vardı; Niko'nun ve Vivi'ninkilerin karışımı olan bu gözler koyu gri renkteydi. Saçları başının her iki yanında iki minik topuz halindeydi ve üzerinde küçük beyaz kuşgözü bir güneş elbisesi vardı, beni gördüğü anda gülümsedi. Eğildim ve kollarımı ona doğru uzattım. Vivian elini bıraktı ve iki adım atıp kollarıma düştü. Onu sardım ve tüm o tatlılığı içime çektim.

Her zaman bal ve bebek pudrası gibi kokardı.

Bu tam da ihtiyacım olan şeydi. Ayağa kalktım ve onu kollarımın arasına aldım.

"Hey, iyi misin?" Vivian elini omzuma koyarken sordu.

"Evet, tabii ki. Sadece Bebek Arı ihtiyacımı gidermek istedim." Yeğenimin başı kıkırdarak arkaya düştü ve ben de onu döndürdüm.

"Tamam, güzel. Kendini iyi hissetmediğini biliyordum, bu yüzden biraz endişelenmeye başlamıştım." Yüzünde o abla bakışı vardı ve Dylan'ın olanları hepsine anlattığını hemen anladım. Üzülemezdim. Thomas ailesinde işler böyle yürürdü. Hepimiz bu işin içindeydik. Eğer bir şey hakkında konuşmak istemiyorsanız, bu sorun değildi ama herkes telefonun ucundaydı ve neler olup bittiğinin farkındaydı.

"İyiym, söz veriyorum. Sadece yaz tatilinde olmaya alışmaya çalışıyorum ve uyumak güzel."

"Darwin ve annesi dün pastaneye geldiler ve Darwin sizi çok özlediğini söyledi. Şimdiye kadar sahip olduğu en iyi öğretmen olduğunuzu söyledi." Kız kardeşim bunu söylerken çok gururlu görünüyordu. Sanki kansere çare bulmuşum ya da bunun gibi muhteşem bir şey.

"Anaokulunu yeni bitirdi, o yüzden tek bildikleri benim." Kıkırdadım. Gülmek iyi hissettirdi.

"Vivi ve Charlie, size ihtiyacımız var!" Everly mutfaktan bağırdı. "Küçük bir anlaşmazlık yaşıyoruz ve sizin görüşlerinize ihtiyacımız var."

Bee'yi yere bıraktım ve Vivian'la ikimiz birer elini tutarak onu mutfığa doğru götürdük.

Dylan, Ashlan ve Everly ellerinde birer kadeh şarapla büyük mutfak adasında duruyorlardı. Vivian daha önce tezgâhın üzerinde bırakmış olması gereken bardağı aldı.

Ashlan bana bir bardak chardonnay doldurdu ve yanağımdan öpmeden önce bana uzattı.

Evet. Kesinlikle hepsi bir şeyler yaşadığını biliyordu.

"Anlaşmazlık nedir?" Bee, Paisley ve Hadley'nin yanında durmak için masaya doğru ilerlerken Vivian sordu, üçü de araba koltuğunda uyuyan yeğenim Jackson'a bakıyordu.

Dylan başparmağını Everly'ye doğru salladı ve güldü. "Şuradaki patroniçem, zamanında ding-dong-ditching'den yakalanmamızın sebebinin ben olduğumu düşünüyor. Dinle, eğer doğru olsaydı bunu kabul ederdim. Ama ben yakalanmam. Çok kurnazım."

Everly bir havuç çubuğunun ucunu ısırdı ve gözlerini devirdi. "Sadece bir ev daha yapmamız için ısrar eden sendin. Sonra da gidip o çılgın, havlayan köpeğin olduğu evi seçtin - adı neydi? Hotdog mu?"

"Adı Hot Tamale'di," dedi Ashlan kahkahaları arasında. "Hâlâ hayatta. Geçen hafta Buddy'yi veterinerine götürdüğümde onu gördüm. Zavallı köpeğin hiç havlaması kalmamıştı. Sesi kötü bir krup vakası geçirmiş gibi geliyordu."

"O nasıl hâlâ hayatta? Yakalandığımız gün on yaşındaydı. Bay Peterson'ın zili çalarak on yaşındaki köpeğine kalp krizi geçirtmekten bizim sorumlu olacağımızı söyleyip durduğunu hatırlıyorum," dedi Vivian şarabından bir yudum alırken.

"Sadece eğlenen bir grup çocuğa polis çağırarak kadar dramatikti." Dylan başını salladı ve kızgınlığını gizlemedi. "Ama bizi yakalatan ben değilim. Bir ceylan gibi ön verandaya çıkıp kapı zilini çaldım. *Bourne Identity*'de Matt Damon'a cidden yardım edebilirim... O kadar gizliyim."

"Yani seni kapıda beklediği için mi yakalandık?" Everly kaşlarını kaldırarak ve gülümsemesini gizlemeye çalışarak sordu.

"Hey." Dylan bir kereviz parçasını kaldırıp ona doğru tuttu. "Acı çeken benim. O çılgın oğulları beni yakaladı. Adı neydi onun? Dick mi? Erkek çocuk gibiydi, değil mi?"

Ashlan kızlara arkasında durmalarını işaret etti ve yüzünü buruşturdu. "Adı Drake'ti. Erkek çocuğu değildi. Sana saldırdığında adam yirmi beş yaşındaydı."

"Peki, o zaman neden hep o bebek tulumlarını giyiyordu?"

Şimdi bir kahkaha attım çünkü istesem de kendimi tutamıyordum. "O bir tamirciydi ve o süveterleri iş için giyiyordu, seni aptal."

"Sana söyleyeyim, o küçük bir adam değildi. *Kıçıma*, yani popoma acayip bir yumruk attı." Dylan çocuklara baktı ve saygılı davrandığını belli etmek için kaşlarını kaldırdı.

"Bunu kaçırdığım için hâlâ üzgünüm." Evet, ailemle birlikte evde kalmıştım çünkü ding-dong-ditching beni korkutuyordu. Doğuştan kurallara uyan biriydim. Hep öyleydim.

Ta ki en iyi arkadaşımın erkek kardeşiyle bir hafta boyunca ateşli bir seks yapmaya karar verip kazara ona olduğumdan daha fazla aşık olana kadar.

İşte bu yüzden bazı insanlar konfor alanlarının dışına çıkmamalıydı.

"Evet, küçük bayan melek yüz Ash, annem ve babamla birlikte evdeydi, tatil filmleri izlemek." Dylan tiksintiyle başını salladı. "Bu

kararımın arkasındayım," dedim.

"Bu olay olduğunda ben yedi yaşındaydım. Babam sizin polis kayıtlarınız olduğunu söylememiş miydi?" Ashlan gülmesini engelleyemediği için öne doğru düştü.

"Üniversiteye giremeyeceğim diye çok korkuyordum. Babam kayıtlarımız olduğunu söyledi ve bu beni çok korkuttu. Anneme günlerce ağladığımı ve hayatımı değiştirebileceğimi umduğumu hatırlıyorum." Vivi iç çekti.

"Ve babam, Dilly'nin fikri olmasına rağmen en büyük olduğum ve katıldığım için bana çok kızdı. Hawk bana babamın sadece bizimle dalga geçtiğini ve polis kayıtlarımız olmadığını söyleyip durdu ama ben birkaç gün buna inandım. En azından cezalı olduğumuz süre boyunca."

"Polis kayıtları konusunda endişeli değildim çünkü hala yetişkin bir adamın bana saldırmasına neden kimsenin üzülmediğini anlamaya çalışıyordum. Dokuz yaşındaydım. O adam delinin tekiydi. Buraya kaleye saldırmaya gelmedik. Lanet olası bir ding-dong-ditch'ti."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Ash ve ben siz cezalıyken odalarınıza gizlice kurabiye sokup durduk," dedim. "Ve bilginiz olsun, Drake Peterson Honey Mountain Auto'da çalışıyor ve hâlâ tulum giyiyor."

"Peki neden beni suçluyorsun? Bence bir muhbir vardı. O adam kapısına geldiğimi biliyordu ve Dick bir anda ortaya çıkıp beni yere serdi. Ve size şunu söyleyeyim bayanlar... Örümcek gibi reflekslerim var. Yani savaşmadan yenilmem. O herifin geldiğini görmedim."

Mutfak kahkahalara boğuldu ve Paisley'nin gözleri büyüyerek kız kardeşime baktı. "Dilly Teyze, bunun için mola vermelisin."

"Üzgünüm, aşkım. Burada, mutfakta bir mola vereceğim." Babamız mutfağa girdiğinde Dylan şarabından bir yudum aldı. Niko, Jace ve Hawk verandada itfaiyeden akşam yemeği için gelen çocuklarla sohbet ediyorlardı.

"Baba, bir sorumuz var," dedi Vivian.

"Sor bakalım." Buzdolabına doğru ilerledi ve bir bira aldı.

"Ding-dong-ditching yüzünden başımız o kadar derde girdiğinde, Petersonlar o gece geleceğimizi nereden biliyorlardı?" Everly kaşlarını kaldırdı.

"Ah... hepinizin neredeyse büyük eve gittiğiniz gece." Sırıttı ve bir elini çenesinin üzerinde gezdirdi. "Sana ne olduğunu hiç anlatmadım mı?"

"Um, nooooo. Yıllardır suçlanıyorum," diye homurdandı Dylan. Omzumu babamın omzuna çarptım. "Sen biliyor musun?" "Tabii ki biliyorum."

"Eee?" Ash kollarını iki yana açarak konuştu.

"Charlie eve geldiğinde çok gergindi. Annen durumu anladı ve ben de onları uyarmak için tüm komşuları aradım. Zillerini çalarsan seni korkutmalarını söyledim."

"Bana tuzak mı kurdun?" Dylan bağırdı. "Bizi sattığına inanamıyorum."

"Seni kıvrandırken izlemek çok eğlenceliydi. Joey o gece görevde bile değildi. Ondan üniformayla gelip seni korkutmasını istedik. Bir avuç suçlu yetiştirecek değildim. O andan itibaren her şeyi düzgün tuttu." Şişesinden uzun bir yudum aldı ve kıkırdadı.

Dylan ellerini havaya kaldırarak, "Yetişkin bir adam tarafından yere serildim," dedi.

Hava.

"Evet, bu planın bir parçası değildi." Bir kahkaha attı. "Gittim Daha sonra Drake ile bu konuyu konuşuruz."

"En azından adımı temize çıkardığınız için teşekkür ederim. Suçlu ben değildim ve bunun kayıtlara geçmesini istiyorum." Dylan bardağını havaya kaldırdı ve hepimiz kendi bardağımızı tokuşturduk.

Bu gece tam da ihtiyacım olan şeydi.

Kız kardeşlerimle geçirdiğim zaman kırık kalbimi onaramayabilir ama iyi bir dikkat dağıtıcı olduğu kesin.

yirmi dört

...

OceanofPDF.com

Defter

Bütün hafta **kendimi iyi hissetmemiştim**. Hiç uyumamıştım ve Charlotte'u çok özlemiştim. Ona çiçek göndermişim ve sadece merhaba demek için birkaç kez mesaj atmıştım ama cevap alamamıştım. Aklımı kaçıracakmışım gibi hissediyordum. Uyuduğum çok az zamanda rüyalarımda onu görüyordum ve bütün gün onu düşünüyordum.

Harold ve Stew ile görüştüğümden beri ofiste bir şeylerin yolunda gitmediğini hissediyordum. Ortaklığın yasal belgelerine bakması için dışarıdan bir avukat bile tutmuştum. Birkaç hafta önce olsa sadece bir teklif aldığım için mutlu olurum ama döndüğümden beri Harold'ı hiç görmediğim kadar farklı görüyordum. Belki de Jessica'yla ayrıldığımız gerçeği idi ve bu onun hoşuna gitmiyordu. Jessica'yı bu hafta iki kez öğle yemeği için ofise çağırdı ki bu çok garipti çünkü o günler benim onunla planlanmış bir öğle yemeğim vardı. Ona karşı samimiydim ama Pazartesi günü öğle yemeğinden sonra ofisime gelip bir örümcek maymunu gibi bana tırmanmaya çalıştığında sinirlenmişim. İlgilenmediğimi açıkça belirttim ve gitmesini istedim. Ve bu konuda konuşmak istediğim ilk kişi Charlotte oldu. Günümde olan her şeyi onunla paylaşmaya alışmıştım ve bunu özlemiştim.

Bugün John Levins ile öğle yemeği yiyordum ve patronuma bundan bahsetmemiştim bile çünkü o buna çok karşı çıkmıştı. Ama bu büyüklükteki bir projeyi kabul etmeden önce tüm bilgilere sahip olmadan ilerleyemezdim. Ve Harold detayları atlamayı severdi.

"Ledger," dedi John, yerel öğle yemeği mekânlarımızdan birinin şık yemek salonunun arka tarafındaki bir masada oturduğu yerden ayağa kalkarken.

Karşısındaki koltuğa oturmadan önce elini sıktım. "Benimle buluştuğun için teşekkürler. Başlamadan önce tüm bilgilere sahip olduğumdan emin olmak istedim."

"Anlıyorum," dedi John. "Gelecekteki projeleri tartışmaktan her zaman mutluluk duyarım."

Scott Bernard'ın bu işi almanı gerçekten istediğini biliyorsun."

Başımı salladım, yemek siparişlerimizi vermek için durakladık ve ben de suyuma uzanıp bir yudum aldım. "Binada Harold Cartwright'ın adını görmek istediğini biliyorum. Buna saygı duyabilirim. Ama ben de baş tasarımcı olarak anılmak istiyorum. Dostluklarının çok eskiye dayandığını biliyorum ama eğer bu binanın tasarımcısı ben olacaksam, arkamdan patronuma koşmak yerine doğrudan benimle çalışacağını bilmek isterim."

Omzunun üzerinden baktı ve sadece benim duyabileceğim şekilde fısıldamadan önce öne doğru eğildi. "Scott'ın Harold'ı umursamadığını biliyorsun, değil mi?" "Yıllardır yakın arkadaş değiller miydi?" Harold'ın söylediği buydu.

bana söyledi.

"Hayır. Onlar kesinlikle arkadaş değiller. Scott bu işi sadece müzeyi sizin tasarlamanızı istediği için kabul ediyor. Şehir merkezindeki Charter binasında yaptıklarınızı gördü ve bu iş için aklındaki tek mimar sizsiniz. Ama Harold, Scott için tasarım yapabilmenin tek yolunun onun adı altında çalışmak olduğunu söyledi. Sanırım tam olarak şöyle dedi: *Eğer onu istiyorsan, benim aracılığımla yapmalısın. Onun sahibi benim.* Harold kendi isminin en üstte yer alması için ısrar eden kişi. Aramızda kalsın ama Scott bu işi Harold ya da onun sümüklü avukatı Stew olmadan yapmayı tercih eder. O sözleşmeye dikkat et Ledger. Her ne kadar Scott tüm tasarımlarda son sözü senin ve onun söyleyeceğine dair bir madde koymuş olsa da, senin en üstte yer almaman için çok uğraştılar."

Ne oluyor lan?

Başımı salladım. "Vay canına. Bir ortaklık görüşmesinin ortasındayım, ama o oradaymış gibi görünmüyor, değil mi?"

"Yıllardır tasarım yapmadı. Herkes senin onun gizli silahı olduğunu biliyor. Birkaç ay önce bir partideydim ve senin onun oğlu olduğun ve kızıyla birlikte seni ailenin bir parçası yapmak için nasıl bir plan yaptıkları hakkında şaka yaptı. Herkes bunun komik olduğunu düşündü ama çok ürkütücüydü. Sadece arkanı kolla, tamam mı?"

"Evet. Teşekkür ederim. Scott ile henüz bir anlaşma imzalamadık, değil mi?"

"Hayır. Seni bekliyoruz. Seni bekliyoruz, çünkü Scott birlikte çalışmak istediği kişi sen olduğun için kontratta senin de olmanı talep etti. Ve sana

şunu söyleyeyim,

Harold bundan hoşlanmadı. Sen şehir dışındayken sensiz imzalamaya çalıştı. Eminim imzalaman için sana baskı yapıyordur çünkü oldukça şaibeli bazı küçük yazılar eklemiştir. Neredeyse hiç tanınmıyorsun, Ledger."

Başımı salladım. Bu tamamen bir sürpriz değildi. Harold hakkında birçok kez uyarılmıştım. Adama tam olarak güvenmiyordum ama onun şirketinde olmasaydım üzerinde çalışamayacağım projeleri tasarlama konusunda bana çok güvenmişti. Ama düşündüğümünden daha karanlık biriymiş gibi geldi. Kariyerinin sonlarına doğru olduğunu ve tutunmak için çabaladığını düşünmüştüm.

Ve bunu yapmak için *beni kullanıyordu*.

"Bana bir iyilik yap. Scott'a henüz bir şey imzalamamasını söyle. Bir şey üzerinde çalışıyorum."

Yemeklerimiz masaya kondu ve ikimiz de durup servis elemanının gitmesini bekledik.

"Oh, öyle mi? Neyin peşindesin, Dane?"

"Birkaç haftadır düşündüğüm bir şey." Yıllar önce düşündüğüm ama bir şekilde vazgeçtiğim bir şeydi. Ama o iki hafta boyunca evde kaldıktan sonra, içimde bir şeyler değişti ve bundan kurtulamadım.

"Güzel. Eğer harekete geçersen Scott'ın hiçbir sorunu olmayacak. Kimin için çalışırsan çalış, bu iş senin."

"Duymak istediğim tek şey buydu. Bana karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim." "Her zaman."

John'la öğle yemeğinden çıktıktan sonra ofise dönerken aklım hâlâ başımdaydı. Harold bunca zamandır benimle oyun mu oynuyordu? Ortaklıktaki ifadeler net değildi, bu yüzden üçüncü bir taraf getirmiştım. Stew benim çıkarlarımı gözetmiyordu. O Harold'ın avukatıydı ve bunu aklımda tutmam gerekiyordu.

Ofise döndüğümde Harold'ın ofisine doğru ilerledim.

Yıllardır asistanlığını yapan Mariana bana doğru geliyordu.

"Merhaba Ledger. Harold'ı mı arıyorsun?" diye sordu.

"Ben varım. İçeride mi?"

"Öyle. Ama Stew ile bir toplantıda. Az önce onları aradım çünkü Jessica aradı ama benden onu rahatsız etmememi istedi. Telefonuna cevap vermediğine göre ciddi bir durum olmalı." Omuz silkti. "Bekleyebilirsin ya da işi bittiğinde seni görmeye gelmesini isteyen bir not bırakabilirsin. Aksi takdirde, ben masama dönene kadar üç yüz tane işim çıkacak ve bunu ona söylemeyi unutmak istemem."

onu g rmen gerektiğini söyle. Kahve ve kurabiye almak için aŗađıya iniyorum. Sana bir Şey getireyim mi?"

"Hayır, hayır.   le yemeğinden yeni geldim. Masanıza bir not bırakacağım ve eğer bugün ayrılmadan önce uğramasını sağlayabilirsiniz çok iyi olur."

"Tamamdır." El salladı ve ben de koridorda ilerleyerek ofisinin dıŗındaki bekleme alanına döndüm.

Masasının arkasına geçtim ve tam konferans telefonundan bir ses gelirken yapıŗkanlı bir not çıkardım.

"Ya imzalamazsa?" Stew konuŗuyordu. Tam ahizeyi kaldırıp kapatacaktım ki Harold konuŗtu.

"Ledger yetenekli olabilir ama o kadar da zeki değil. Ortak olmak için her Şeyi yapar. İmzalayacaktır."

Mariana'nın sandalyesine çöktüm ve el yordamıyla telefonumu çıkarıp konuŗmanın geri kalanını kaydetmek için kayıt tuŗuna bastım. Buna d ŗ nd đ mden daha erken ihtiya ım olabileceğini fark ettim.   le yemeğindeki konuŗmamdan sonra hiçbir Şey içime sinmiyordu. Kulak misafiri olduğum bu konuŗma da bunu daha da kanıtlıyordu.

"Birkaç yıl sonra bu anlaŗmadan artık hoŗlanmadıđında ne olacak? Demek istediğim, ona ortak olduğunu söylemek dıŗında Şu anda sahip olduğundan daha fazla bir Şey vermiyorsunuz. Hiçbir konuda söz hakkı olmayacak, finansal olarak da pastadan pay alamayacak." Stew'in sesi teredd tl yd .

"Benim adımla  alıŗan bir kariyeri olacak. Onu ben yarattım. Bana bu Şekilde teŗekk r edebilir. Yani, o g t herifin Jessica'yla her Şeyi yapmaya çok istekli olacağını d ŗ n rs n. O zaman bu bir aile iŗi olurdu. Ama o bu konuda inatçı bir pislik gibi davranıyor ve ben bunu takdir etmiyorum."

"ŗey, bu bir aile Őirketi olacak ve o da bir  alıŗan olacak. Hiçbir zaman gerçekten onun olmayacak, değil mi?" Stew gülerek sordu.

"Eğer kızımlla birlikte olursa, bir noktada ona sahip olacak." Sesi çok kendini beđenmiŗ ve ukala geliyordu.

"Jessica'nın, iŗinizi canlı tutmak için onu evlendirdiğinizi öğrendiğinde pek mutlu olacağını sanmıyorum." Şimdi kıkırdama sırası Stew'deydi. Sanki benim ve kızının hayatını değil de hava durumunu tartıŗıyorlardı.

Belli ki Jessica bu plana dahil değildi, ki bunun için minnettardım.

"Kızım kendisiyle ilgilenilmesini istiyor. Benden onları ayarlamamı istedi çünkü ondan hoŗlanıyor. Bunun bana yardımcı olacağını bilmesine gerek yok.

iyi. Bir taşla iki kuş vuruyoruz."

"Şu lanet müze sözleşmesini imzalamasını istiyoruz, yoksa Ledger bunu yapmazsa Steve'in çekileceğini düşünüyorum." Stew biraz endişeli görünüyordu ve endişelenmek için iyi bir nedeni vardı.

"İmzalayacak. Bensiz nereye gidiyor?" Ellerim iki yanımda yumruk oldu ve ayağa kalktım. Ne yapmam gerektiğini bildiğim için telefonumu kapattım. Muhtemelen kayda ihtiyacım olmayacaktı ama işler çirkinleşirse yanımdaydı.

İhtiyacım olan her şeyi duymuştum.

Ofisime uğrayıp sözleşmeleri çantama bıraktım ve daireme geri döndüm. Steril, sessiz, pahalı daireme.

Pencere duvarının önünde volta atıyor, şehre bakıyordum. Ama aklımda olan patronumun ve akıl hocamın kendini beğenmiş, entrikacı bir hıyar olduğu gerçeği değildi. Bunu hep biliyordum, değil mi?

Sadece daha önce hiç
umursamamıştım. Ondan
önce.

Her şeye farklı bakmadan önce. Özlediğim Charlotte'un evindeki manzara değildi. Elbette gölü seviyordum. Ama özlediğim şey kızdı.

Gülümsemes

i.

Onun
sıcaklığı.

Onun
kahkahası.

Vücudunu anlatmaya başlamayayım bile.

Hay sikeyim. Sıçıp batırdım.

Konuşmalarımızı özledim. Sabah ilk iş onu görmeyi dört gözle bekledim. Onun gününü dinlemeyi ve benimkini onunla paylaşmayı dört gözle bekliyordum.

Büyükannem haklıydı. Ben bir korkaktım.

Onu incitecek bir şey yapmaktan çok korkuyordum ama zaten yaptığım da tam olarak buydu. Ve kendimi de incittim.

Dürüst olmak gerekirse, Charlie'yi hep özlemişimdir. Onunla kıyaslanamayacak kadınlarla çıkıyordum. Jessica gibi kadınlarla çıkıyordum çünkü risk yoktu. Bağlantı yok. Gerçek duygular yok.

Ama Charlotte her zaman farklıydı. O
sadece geçmişimin bir parçası değildi.

O benim geleceğimdi.

Neden gelecekten korkuyordum?

Telefonumu aldım ve kız kardeşimi aradım.

"Selam, nasılsın?" diye sordu cevap verdiğinde.

Uzun bir iç geçirdim ve köşedeki deri koltuğa oturdum. Elimi başımın üstünde gezdirdim. "Bilmiyorum, Jilly Bean. Daha iyiydim."

"Çok dürüstsün. Neler oluyor?"

"Bilmiyorum. Honey Mountain'a geri döndüğümde iki haftanın uzun süreceğini düşünmüştüm ama harikaydı. Ve şimdi geri döndüm ve burada hiçbir şey benim için gerçekten işe yaramıyor ve hayatımla ne halt ettiğimi merak ediyorum." Başımı sandalyeye yasladım ve uzun bir nefes verdim.

"Bunu itiraf etmenin zamanı geldi. Bir süredir hayatında ne halt ettiğinden emin değilim," dedi.

"Dürüstlük konusunda sana her zaman güvenebilirim, değil mi?"

"Yapabilirsin. Sorun iş mi yoksa ailemiz dışında kimseyle derin bir ilişki kurmadığın için yalnızlık mı çekiyorsun?"

"İş iyi olacak. Yaptığım işte iyi olduğumu biliyorum ve profesyonel olarak her zaman içgüdülerime güvendim. Yani, atlama zamanı. Buna şüphe yok. Ama aklım orada değil..." İtiraf ettim.

"Başın nerede?" diye sordu.

"Charlotte Thomas'a aşığım. Onu uzun zamandır sevdiğimden oldukça emin olmama rağmen bunun olmaması gerekiyordu. Çizgiyi aştım ve bu saçma planı yaptım. Çekip gidebileceğimi sanmıştım Jilly. Ama perişan haldeyim. Uyuyamıyorum. Yemek yiyemiyorum. İş yerinde çılgın bir felaketin ortasındayım ve umurumda bile değil." Mesele şu. İşteki konumumu biliyordum; bana nasıl davranıldığını ve neler olup bittiğini biliyordum. Sadece ben varken, önemli bir şey değildi. Üstesinden gelirdim. Ama şimdi, her ne kadar inkâr etmeye çalışsam da, başka biri daha vardı. Sevdiğim ve her şeye birlikte sahip olmak istediğim başka biri ve artık bildiklerime göre bu iş artık yürümeyecekti.

O bunu değiştirdi.

Kahretsin, her şeyi değiştirdi.

Arka planda kıkırdamalar duydum ve Garrett'ın da güldüğünden oldukça emindim. "Garrett'la birlikte misin ve siz ikiniz bana gülüyor musunuz?"

"Biraz alttan al. İkimiz de bunu tahmin ediyorduk ama senin inatçı kıcının bunu kabul edeceğinden emin değildik," dedi Jilly.

"Merhaba, kayınbirader. Umarım hoparlörü açmamın sakıncası yoktur." Garrett güldü. "Sanırım Robby kız arkadaşını çalmana çok kızacak."

"O adamla konuşmuyor, değil mi?" Tısladım. "Alınma Garrett ama kuzenin bu işe karışmayacak."

"Onunla konuşmuyor. Saçmalama. Garrett sadece seni biraz terletmek istedi."

"Daha çok kışını kaldırman için sana bir uyandırma çağrısı yapmak istedim. Bunu hak ediyorsun kardeşim. Sen buradayken gördüm. Sanırım hepimiz gördük. Gardını indirmenin ve bu konuda korkak davranmayı bırakmanın zamanı geldi," dedi Garrett.

Vay canına. Bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle.

"Peki ya işi batırırsam ne olacak?"

Jilly, "O şu anda oldukça yıkılmış durumda, sen de öylesin, bu yüzden bundan daha fazla berbat edebileceğini düşünemiyorum," dedi.

"O daha iyisini hak ediyor," diye fısıldadım.

"Ledger." Jilly'nin sesi çatallaştı ve boğazımda bir yumru oluştu. Küçük kız kardeşimle aramızdaki şey buydu, bir dakika önce şakalaşırken bir dakika sonra derinlere dalabilirdik. Birbirimize karşı her zaman dürüst olmuştuk. "Babamın gitmesi senin suçun değil. O aldatan bir piç; bu olacaktı. Bunun seninle hiçbir ilgisi yok. Sen tanıdığım en sadık adamsın. Bunu mahvetmeyeceksin çünkü onu seviyorsun. Ve sevdiğin insanları her zaman korursun. Güven bana, sana kefil olabilirim."

Elimi yüzümde gezdirdim ve biraz nem olmasına şaşırdım. Duygularım kabarmıştı ve bu başa çıkmaya alışık olduğum bir şey değildi.

Ama hepsini tam burada, şu anda hissediyordum. Her şey aynı anda oluyordu ve belki de olması gereken buydu.

"Teşekkür ederim, Jilly. Bunun benim için anlamı çok büyük." "Hepsi doğru," dedi ve kelimeleri titredi.

"Ledger, pek duygusal bir adam olmadığımı biliyorsun ama o haklı. Charlie'yi küçük bir kız kardeş gibi seviyorum ve onu incitecek bir şey yapmandan hiç endişe duymuyorum. Korkak küçük bir korkak olarak onu incitmek için zaten yapmadığın her şeyi."

"Birdenbire bana korkak demenin nesi var? Neden Robby'yi arayıp ona geri çekilmesini söylemiyorsun? Onun için konuşuldu. Sadece henüz farkında değil." Ayağa kalktım, dairemde volta atmaya başladım.

"Evet!" Jilly bağırdı ve telefonu kulağımdan uzak tuttum. "Ne yapacaksın?"

"Ne gerekiyorsa." Aceleyle odama gittim ve eşyalarımı bir çantaya doldurmaya başladım. "Ona hiçbir şey söyleme, Jilly. Onunla kendim konuşmak istiyorum. Umarım işleri beni dinlemeyecek kadar berbat etmemişimdir."

"Seni dinleyecektir. Oldukça üzgün, Ledger."

Göğsüm sıkıştı. "Ulaşmaya çalıştım ama cevap vermiyor."

"Ona hiçbir şarta bağlı olmadan kalıcı bir ilişki teklif ettin. O öyle bir kız değil, bunu sen de biliyorsun. Bu kaçamağı yapmak -ya da ikiniz buna ne diyorsanız- onun için büyük bir şeydi. Bunu sadece sen olduğun için yaptı. Ve bunu seninle yapmayı o kadar çok istedi ki kurallarını çiğnedi," dedi Jilly ve sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordum.

"Hey. Her şeyi berbat ettiğimin farkındayım, tamam mı? Bunu düzelteceğim."

Oraya vardığımda size haber veririm."

Aramayı sonlandırdım ve Charlotte'a bir mesaj gönderdim.

Ben ~ Hey. Seninle konuşmam lazım.

Bavuluma bir sürü kıyafet atarken on dakika bekledim ve arabamın anahtarlarını aldım.

Benimle telefonda konuşmazsa, yüz yüze konuşurdu. Hayatımı yoluna koymanın zamanı gelmişti. Zaten çok fazla zaman harcamıştım.

Telefonum çaldı ve Harold'ın aradığını görmek için aşağıya baktım. Onu sesli mesaja yönlendirdim ve kıkırdadım çünkü bu onu kızdıracaktı. Adam beni her an emrinde görmekten hoşlanıyordu. Ama artık bununla işim bitmişti.

Birçok şeyle işim bitti.

Otoparktan çıktım ve Bluetooth'umdan Dan Garfer'ı arattım.

"Ledger, sesini duyduğuma sevindim. Eve dönüp bizi unutacağından korkuyordum," dedi hoparlör sisteminden.

"Hayır. Böyle bir şey olmayacak."

"Patronunla konuştun mu? Hâlâ düşünüyor mu?" "Sana bir şey sormam gerek Dan."

"Tabii, ne oldu?"

"Benimle mi çalışmayı umuyorsun yoksa Harold Cartwright ile mi?"

"Alınma ama Harold Cartwright hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Sizinle çalışmak istiyoruz çünkü yeteneklisiniz. Mimarlık dergisi geçen yıl seninle ilgili bir makale yayınladı ve bence herkes

Ballı Dağ'dan satın alıp dükkanlarına astılar. Sen buralısın ve sana güveniyoruz. Ve büyükannen kasabadaki en iyi turtayı yapıyor, yani bu da zarar vermez. O da zarar vermez."

Güldüm. "Bildiğim iyi oldu Dan. Bunu yapacağıma güvenebilirsiniz. Birlikte çalışacağın kişi sadece ben olacağım. Bunu şirket aracılığıyla yapmayacağım."

"Bununla bir sorunum yok. Aslında bunu tercih ederim. Ve daha önce konuştuğumuz gibi fiyat konusunda bizimle çalışabilecek misiniz?"

"Kesinlikle. Bu bütçeyi çalıştırabiliriz."

"Bu harika bir haber Ledger. Ne zaman duyurabilirim?"

"İşlerimi yoluna koymam için bana birkaç gün verin. Ama bu hafta şehre döneceğim ve sözleşmeyi bizzat getireceğim."

"Size ne kadar teşekkür etsem azdır. Seninle çalışmayı dört gözle bekliyorum, Ledger."

"Ben de." Telefonu kapattım ve parmaklarım Charlotte'u aramak için kaşınmaya başladı. Ama bunu yüz yüze yapmak için beklemem gerekecekti.

Ona işimden ayrılacağımı söylemek istedim.

Hayatımın her alanında değişiklikler yapıyordum.

En önemlisi, onun için geliyordum.

Ve o beni dinleyene kadar durmayacaktım.

yirmi beş

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Dün bahçesinde biraz vakit geçirdiğimiz için **NAN** beni akşam yemeği için evine **davet** etmişti. Defalarca iyi olup olmadığımı sormuştu ve ben de iyi olduğum konusunda ısrar etmiştim. Bu kadar iyi olmamam utanç vericiydi. İlk kaçamak girişimim epik bir başarısızlıktı. Yıllarca süren ve bittiğinde kendimi tamamen iyi hissettiğim ilişkilerim olmuştu. Ama iki haftalık bir kaçamak beni zar zor ayakta tutuyordu.

Kız kardeşlerim ve Jilly sürekli beni kontrol etmeye geliyorlardı ve ben de sahte bir gülümseme takınıp iyiymişim gibi davranmakta oldukça başarılı olmuştum. Ledger bana her merhaba demek için mesaj attığında, bu karnıma bir yumruk yemiş gibi hissediyordum. Ledger'ı unutmam gerekiyordu ve her gün onunla havadan sudan konuşmak bunu yapmama yardımcı olmayacaktı.

Onun için muhtemelen kolaydı çünkü canı yanmıyordu. Bütün gece dönüp durmuyordu çünkü bedenimi yanında hissetmeyi özlüyordu. Varlığımı, sesimi ya da kahkahalarımı duymak için yanıp tutuşmuyordu.

Ama Nan'la birlikte olmak, o gittiğinden beri hissettiğim en büyük mutluluktı. Belki de aşinalıktan ya da çok yakın olmalarından ve benzer mizah anlayışlarına sahip olmalarından kaynaklanıyordu. Ya da aramızda bir şeyler geçtiğini bildiğinden emin olmama rağmen beni bu konuda konuşmaya zorlamamasıydı.

Ön kapısına giden üç basamağı çıktım ve kapıyı çaldım.

"İçeri gel kızım!" diye bağırdı.

Kapıyı açtım ve hemen şeftali ve bal kokusuyla karşılaştım. Kadın harika bir aşçıydı ve turtaları Vivian'inkiler kadar güzeldi.

"Merhaba nine. Ev çok güzel kokuyor," dedim mutfağa doğru ilerlerken ve yanağına bir öpücük kondurdum.

"Son zamanlarda çok zayıf görünüyorsun ve o kemiklerin üzerine biraz et koymaya kararlıyım." Çok şirin çiçekli bir önlük giymişti ve saçları kafa derisine doğru sıkıca kıvrılmıştı. Gezegendeki en sevdiğim insanlardan biriydi çünkü tatlı bir büyükanneye benzeyen bir tarafı ve beni her zaman güldüren vahşi bir tarafı vardı. Kız kardeşim Dylan'ın da büyüdüğünde Nan'e çok benzeyeceğini hayal ederdim.

"Bol bol yiyorum, güven bana." Günlerdir iştahım olmadığı için biraz yalan söylüyordum ama bunun geçici olduğunu biliyordum. Bu his eninde sonunda geçecek ve ben de yoluma devam edecektim. Başka ne seçeneğim vardı ki? Bana uzattığı bir bardak tatlı çayı aldım. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Hiçbir şey, aşkım. Tam buraya oturmanı ve bana bugün ne yaptığını anlatmanı istiyorum." Nan karşımdaki sandalyeye oturdu.

"Kanoda birkaç saat yüzdüm ve Ashlan'ın yeni bitirdiği kitabını okudum. Ben onun beta okuyucusuyum."

"Beta okuyucu nedir?"

"Yazdıklarını erkenden okuyorum ve ona geri bildirim veriyorum. Bu ikimiz için de çok iyi oluyor çünkü o geri bildirimleri takdir ediyor, ben de okumayı seviyorum, özellikle de onun kitaplarını."

Nan ellerini birbirine sürttü ve gözleri parladı. "Ben de bir tane almak istiyordum. Hiç iyi bir okuyucu olmadım ama belki de başlamalıyım. Seksi mi bunlar?"

Güldüm. "Oldukça seksiler. Bunda alfa bir kahraman var, askerde ve kadın kahramanın koruması. Gerçekten çok iyi."

"Aman Tanrım. Kocamın orduda olduğunu biliyorsunuz ve size şunu söyleyeyim... o adam sadece bir bakışıyla dünyamı sallayabilirdi. Bir oda dolusu insanın önünde gözleriyle beni kaç kez soyduğunu sayamam."

Ağzım açık kaldı. Nan, Ledger ve Jilly'nin ona taktığı isimle oldukça edepsiz bir kuştı ama bana kendi seks hayatından hiç bahsetmemişti. "Gerçekten mi? Harika bir evliliğiniz olduğunu biliyordum ama bu kadar şehvetli olduğunu bilmiyordum."

"Ah, kızım, yalnız kaldığımız her anı değerlendirdik," dedi ve ben dinlerken çayımdan bir yudum aldım. "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, adamın donanımı çok iyiydi. Bir çeşit ödüllü penisi vardı."

Masanın üzerine buzlu çay kustum ve o kadar çok öksürdüm ki nefesimi zor tutuyordum. Nan elinde bir havluyla ayağa kalkmış sırtımı sıvazlıyordu.

histerik bir şekilde güldü. "Sen hiç penis görmedin mi, Charlie?"

Nefesimi toplamam bir dakika sürdü. "Evet. Sadece kocanızın penisi hakkında konuşmanızı beklemiyordum."

Üzerimi temizlemem için bana birkaç kağıt havlu uzattı ve tekrar oturdu. "Lütfen bana hiç iyi seks yapmadığınızı söyleme. Bu kalbimi kırar."

Ledger'ın düşünceleri kafamı doldurdu. Yatağında. Kanoda. Oturma odasında. Mutfakta.

Yüzümün ısındığını hissedebiliyordum ve kırmızının üç tonuna büründüğümünden emindim.

"Yaptım... Yani, çok sık değil. Ama..." Ona torununun dünyamı birden fazla şekilde sarstığını kesinlikle söyleyemezdim.

"Şu haline bak. Kulübe hoş geldin. Yüzünün kızarmasından yeni bir üye olduğun anlaşılıyor, sanki hâlâ her şeyi sindirmeye çalışıyormuşsun gibi." Düşünmek için bir dakika durdu ve sanki bir ampul patlamış gibi parmağını dudaklarına dokundurdu. Öne doğru eğildi ve fısıldadı, "Görünüşe göre elma ağaçtan uzağa düşmüyor. Oğlumun verici olduğunu duyduğuma sevindim."

Gözlerim iki kat büyüdü ve başımı salladım. Ama bunu inkâr etmenin bir anlamı yoktu. Kadın zaten bana asla inanmazdı ve haklıydı. Ledger'ın da ödüllü bir penisi olduğu belliydi.

"Bu konuda endişelenme. Sırrın benimle güvende. O yüzden bana gerçekten nasıl olduğunu söyle. Herkese yaptığın gibi bana da ballandıra ballandıra anlatma. Meraklı yaşlı bir kadın olabilirim ama sır tutabilirim. Acı çektiğini biliyorum."

"Ben gerçekten iyiyim." Alt dudağımı ısırdım.

"İsimler olmadan konuşsak nasıl olur? Bu sana yardımcı olur mu?" "Ne demek istiyorsun?"

"Tanımadığım biri kalbini incitmiş olabilir mi? Aklını başına toplayamayan inatçı küçük bir pislik mi?" Kıkırdadı.

Gülümsedim ve başımı salladım ama her nedense Nan'la konuşmak bana kendimi güvende hissettirdi. İnsanın kendini rahat hissetmesini sağlayan bir tarzı vardı. "Neye bulaştığımı bilmiyor değildim."

"Ama aşkı durduramazsın, kızım. Ve şunu unutma... Birinin bundan korkuyor olması onu hissetmediği anlamına gelmez. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Pek sayılmaz ama doğru olduğunu düşünme fikri hoşuma gitti. "Belki."

"Örneğin torunumu ele alalım." Bahsettiğimiz kişinin o olmadığını ikimiz de bildiğimiz halde ısrar etmemi engellemek için ellerini kaldırdı. "O güçlü, karizmatik bir adam. Ailesine bakmaya kararlı çünkü kendi babası bu işte başarısız olmuş. Sevmekten korkuyor çünkü kendi babası tarafından pek çok kez hayal kırıklığına uğratıldı ve Colt'u da bu şekilde kaybetmesi, insanların derinliklerine inme korkusunu daha da artırdı. Elbette beni, Jilly'yi ve Kalie'yi seviyor çünkü zaten seviyordu. Ama artık başkalarıyla o noktaya gelmesine izin veremez. Ama bu hissetmediği anlamına gelmiyor. Sadece bundan korktuğu anlamına geliyor. Sanırım en sevdiğim torunum uzun zamandır sana karşı olan hislerinden korkuyor."

Sözleri bende yankı uyandırdı. "Eminim eskiden en iyi terapist sendin, değil mi?"

"Oh, evet. Bir kilometre uzunluğunda bir bekleme listem vardı. İnsanların sorunlarını çözmelerine yardımcı olmakta iyiyimdir. Ledger hariç." Onun adını söyledi ve sesi ciddileşti. Gözleri duyguyla doldu. "Ona henüz ulaşamadım. Ama ondan vazgeçmeyeceğim ve umarım sen de vazgeçmezsın."

Boğazımda bir yumru oluştu. "Birinin seni sevmesini sağlayamazsın, Nan." "Ah, kızım, sorun seni sevmek değil. Sorun kendini sevmesi. kabullenmek zorunda." Ellerimi okşadı ve ben de uzun bir nefes verdim. Artık onun hakkında konuşmak istemiyordum çünkü olmayacak bir şeyi umut etmek hayatıma devam etmemin bir yolu değildi.

"Akşam yemeğinde ne yiyeceğimizi söyle."

Gülümsedi, gözleri empati ve anlayışla doluydu. "Domuz pirzolası, patates püresi, elma püresi ve bahçemden topladığım malzemelerle yeşil salata yaptım."

"Kulağa çok lezzetli geliyor."

Nan konuyu kapattı ve sonraki bir saat boyunca yemek yedik, konuştuk ve güldük. Bütün gün midesinin biraz bozuk olduğunu söylediği için benim kadar yemedi. Ama tabağıma yemek koymaya devam etti, bu da beni kıkırdattı.

Şeftalili turtadan ilk ısırığı aldığımda inledim. "Bu çok güzel."

"Yemek yediğini gördüğüm için mutluyum." Gülümsedi ve yüzünden okuyamadığım bir şey geçti. Sandalyesinde arkasına yaslandı ve boğazını temizledi.

"Sen iyi misin?" Ağzıma bir lokma daha atarken sordum.

"Evet. Sanırım biraz hazımsızlık çekiyorum. Kolum beni rahatsız ediyor, dün bahçede biraz fazla çalışmış olmalıyız." Göğsünü ovuşturdu ve gülümsemesi zoraki görünüyordu.

"Ne? Göğsün mü ağrıyor?" Ayağa fırladım ve aceleyle onun yanına gittim.

"Ben iyiyim, kızım. Sadece bir saniyeye ihtiyacım var."

Sırtını okşadım ve daha ne olduğunu anlayamadan Nan öne doğru düştü ve nefesi kesildi. Kollarımı ona doladım ve sandalyeden düşmesini engellemeye çalıştım. Ama ikimiz de yere düştük ve neyse ki kollarım başının yere çarpmasını engelledi.

"Nan, neler oluyor?" Ellerimle yüzünü okşayarak bağırdım ama gözleri donuklaşmıştı. Konuşmuyordu. Alnını bir ter tabakası kaplamıştı.

Telefonumu almak için koştum ve 911'i aradım, nefes aldığından emin olmak için kulağımı ağzına dayadım. Nefes alış verişi zordu ama nefes alıyordu.

"Nefes alıyorum, Charlie. Ama o kulağı biraz daha yaklaştırırsan beni boğacaksın," dedi Nan ve ben de geri çekilip ona bakakaldım. Gözyaşlarım damlayarak boynuna düştü. Sesi zayıftı ve gözlerindeki korkuyu gördüm.

"Dokuz-bir-bir, acil durumunuz nedir?"

Nan'in adresini saydım ve kalp krizi geçirdiğini sandığımı söyledim.

"Bilinci yerinde mi?"

"Evet, benimle biraz konuşuyor," diye mırıldandım. "Ama yerde yatıyor ve nefes alış verişleri sık. Terli de."

"Her şey yoluna girecek kızım," diye fısıldadı Nan.

"Tamam, onu konuşturmaya devam edin. Yolda bir ambulansımız var."

"Tamam," dedim ve gözyaşları akmaya devam ederken saçlarını yüzünden geriye doğru ittim. "İyisin, Nan. Yoldalar."

"Özür dilerim." Kelimeler zar zor duyulabiliyordu.

Elimi sıktağında, "Kalie ve Jilly'yi aramam gerekiyor," dedim. Kalie'nin bu gece bir randevusu olduğunu biliyordum, yani evde değildi.

"Zamanımız var." Nan konuştuğunda, kelimeleri zorlanıyordu ve aralıklıydı ve onu kaybedeceğimden ölesiye korkuyordum. Telefonu 911 operatörüne kapatamadım, bu yüzden orada oturdum, elini tuttum ve onunla konuştum.

"Bana en sevdiğin çiçeğin ne olduğunu söyle," dedim, çünkü onu konuşurmak istiyordum.

"Şakayık. Her şey yoluna girecek, Charlie." Sesi benim adımla birlikte soldu.

"Nan," diye bağırdım. "Lütfen benimle konuşmaya devam et."

"Orada mısın Charlotte?" diye sordu operatör.

"Buradayım."

"Tamam, şimdi geldiler. Kapıya gidip onlar için açabilir misin? Hâlâ konuşuyor

mu?" "Evet,"

diye hıçkırdım.

Okuldan eve döndüğüm ve evimin önünde bir ambulans gördüğüm günün anıları üzerime çöktü. Annemin vefat ettiği gün.

Nan'ı kaybedemezdim.

Aceleyle kapıya gittim ve tam dört adam yanımdan geçerken kapıyı açtım. Onu her türlü makineye bağladılar ve bir tür yatağa yatırıp tekerlekli sandalyeyle dışarı çıkarabilmeleri için kaldırmadan önce ona sorular sordular.

"Onunla gelebilir miyim?" Kalie, Jilly ve Ledger'a çılğınca bir grup mesajı gönderirken gözyaşlarımı silerek sordum.

Defter.

O burada değildi. Bu onu öldürecekti.

Ambulansla Honey Mountain Hastanesi'ne götürüldüğünü söyledim.

Sağlık görevlilerinden biri endişemi anladığını belirten bir gülümsemeyle "Kesinlikle," dedi. Onları kapıya kadar kovalayıp ambulansa binmeden önce aceleyle ocağı kapatıp mumu söndürdüm.

Nan artık eskisi kadar konuşmuyordu ve bu beni tam anlamıyla panik moduna soktu.

"Nan, konuşmaya devam et," dedim yanındaki koltuğa oturup eline uzanırken.

"Her şey yolunda kızım," diye fısıldadı, son sözleri daha da hafif ve havadardı. Yanımda oturan sağlık görevlisi ayağa kalktı ve etrafına yerleştirilmiş birkaç makinenin üzerindeki sayıları okudu.

"Geldiğimizi ve kızın zor durumda olduğunu söyleyin!" diye bağırdı birine, hastaneye doğru yola çıkarken.

Kalbim aynı anda hem çarpıyor hem de kırılıyordu. Birdenbire, yediğim tüm o yemekler geri gelmekle tehdit ediyordu.

Bir hıçkırık kaçtı ve umutsuzca onu uzaklaştırmaya çalıştım. Kontrolümü kaybetmemek için. Nan'ın önünde kendimi kaybetmemeye çünkü bu onu sadece korkuturdu.

Boğazımdaki yumru nefes almamı zorlaştırıyordu.

Hastaneye vardığımızda, dışarıda bekleyen bir ekip vardı ve onu aceleyle ambulandan çıkarırlarken duvara doğru itildim. Nan hızla uzaklaştı ve ben de aşağı atlayıp peşinden koştum.

"Buradayım, Nan!" Bağırdım.

Çift kapıya geldiklerinde bir hemşire arkasını döndü ve ben aniden durdum. "Özür dilerim. Burada beklemek zorundasınız. Neler olduğunu görmemiz gerekiyor. Elimden geldiğince çabuk size haber vereceğim."

Başımı salladım ve o çift kapıdan geçip beni burada tek başıma bıraktıktan sonra sırtımı duvara yasladım. Kıçım yere değene kadar duvardan aşağı kaydım ve başımı dizlerime gömüp hıçkıra hıçkıra ağladım.

Telefonum cebimde deli gibi titriyordu ve muhtemelen çok endişelendiklerini ve neler olduğunu öğrenmek için çıldırdıklarını biliyordum. Telefonumu cebimden çıkardığımda Ledger'in adının ekranda yandığını gördüm.

Aramasına cevap verdim ama konuşmadım. "Uğur Böceği, neler oluyor?

O iyi mi?"

"Bilmiyorum," diye hıçkırdım ve söylediğim kelimeleri anlayıp anlayamadığını bile bilmiyordum çünkü ağlamalarımınla boğuklaşıyorlardı.

"Yoldayım, tamam mı? O iyi olacak. İyi olmak zorunda."

Kafamı kaldırdığımda Jilly ve Garrett'in bana doğru koştuğunu gördüm.

"Jilly burada."

Jilly önümde eğildi, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Telefonumu düşürdüm ve aramayı sonlandırıp sonlandırmadığımı bile bilmiyordum.

"Ne oldu?" Jilly gözyaşlarını silerken Kalie, peşinde Dr. Bickler'la birlikte köşeden koşarak geldi.

Onlara olan biten her şeyi anlatmak için elimden geleni yaptım. Ama kelimelerim titriyordu ve her şey çok hızlı olmuştu.

"Bir dakika önce iyiydi, sonra yere yığıldı," dedim inanamayarak başımı sallayarak.

Dr. Bickler dizimi sıkıp Kalie'yi yanağından öperken, "Gidip ne bulabileceğime bir bakayım," dedi.

"Teşekkür ederim," diyerek yanımdaki duvara yaslandı ve bir kolunu bana doladı. "Onun yanında olduğun için teşekkür ederim,

tatlım."

Başımı salladım ve görmemi zorlaştıran nemi temizledim. "Tabii ki. Umarım iyidir. İlk başta konuşuyordu ama sonra ambulanssta sessizleşti."

Dylan'ın bize doğru koştuğunu görmek için başımı kaldırdığımda Kalie, "Umarım Steven neler olduğunu öğrenebilir," dedi.

"O iyi mi?" diye sordu ve ne kadar güçlü olmak istese de gözlerindeki korkuyu gizleyemedi.

Honey Mountain'da Nan'ı sevmeyen bir kişi olduğunu sanmıyordum.

"Bilmiyoruz. Kalp krizi geçirmiş gibi görünüyor," dedi Jilly, diğer yanıma oturup elimi tutarken.

"Burada olduğumuzu nereden biliyordun?" Başımı sallayarak sordum çünkü kız kardeşim ona ne zaman ihtiyacım olduğunu her zaman bilirdi. Aslında hepsi biliyordu ve diğerlerinin de çok geride kalmayacağına dair içimde bir his vardı.

"Ledger beni aradı," dedi, iyi olduğumdan emin olmak için bakışları benimkileri ararken önümde eğildi.

"Öyle mi yaptı?" Nefes nefese kaldım.

"Evet. Nan'i hastaneye götürdüğünüzü, çok üzgün olduğunuzu ve endişelendiğini söyledi. Dürüst olmak gerekirse, sesi çıldırmış gibiydi."

"Gidip onu geri aramam gerek." Jilly ayağa kalktı ve bekleme odasındaki sandalye sırasının yanında volta atmaya başladı.

Garrett, Kalie'nin ayağa kalkmasına yardım ederken ve Dylan beni yukarı çekerken, "Neden hepimiz oturmak için şuraya geçmiyoruz?" dedi.

Vivian köşeyi döndü, üzerinde pijamaları vardı ve saçları başının üstünde dağınık bir şekilde düğümlenmişti. "O iyi mi?"

Bekleme odasında birer sandalye çekerken Kalie, "Haber bekliyoruz," dedi.

Jilly telefonda elleri havada kardeşiyle konuşuyordu.

Ashlan ve Everly aceleyle içeri girip yanıma koştular. Everly'nin yüzü kollarımı sıkarken ve sanki yaralıymışım gibi bana yukarı aşağı bakarken tamamen paniklemişti.

"Ben iyiyim. Endişelendiğim Nan," dedim, sonunda kendimi toparladım ve hıçkırmadan konuştum.

"Bu senin için travmatik olmalı," diye fısıldadı Everly. "İyi ki oradaydın."

Dr. Bickler köşeye geldi ve bize bilgi verirken Kalie'nin yanına oturdu. Bizden daha fazla bir şey bilmiyordu ama kalp krizi geçirmiş gibi göründüğünü söyledi. Yakında bize bilgi verecek birinin çıkacağına söz verdiklerini söyledi.

Kafamı kaldırdığımda babamın bana doğru yürüdüğünü gördüm. Honey Mountain itfaiyeci tişörtüyle içeri girdi ve gözleri benimkilerle kilitlenene kadar bekleme odasını aradı.

Babamda bana her zaman güvende olduğumu, sevildiğimi ve önemsendiğimi hissettiren bir şey vardı. Annem öldüğünde kaybettiği onca şeye rağmen, bu adam her gün bizim için ortaya çıkmıştı.

Ayağa kalktım ve ona doğru koştum. Kollarını bana doladı ve ben yeniden gözyaşlarına boğuldum.

"Bir şeyin yok, tatlım." Sırtımı sıvazladı ve yanağım göğsüne yaslandı. "Nan'dan haber var mı?"

"Sadece bekliyoruz," dedim.

Sandalyelere geçtik ve babam yanımdaki koltuğa oturdu. Ve hepimiz orada sessizce oturup bekledik.

yirmi altı

...

OceanofPDF.com

Defter

Honey Mountain'a geri dönerken arabada düşünmek için **ÇOK** fazla zamanım **vardı**. Charlie onunla konuştuğumda histerik olduğu için Jilly bana olanları anlatmıştı. Ve hâlâ bir bok bilmiyorlardı. Arabayı otoparka çektim ve hastaneye doğru koştum.

Hışımınla bekleme odasına girdiğimde annem ve Jilly, doktor olduğunu tahmin ettiğim önlüklü bir adamla birlikte duruyorlardı. Onlara doğru ilerledim ama bekleme odasındaki grubun yanından geçerken bakışlarım Charlie'ninkilere kilitlendi.

Gözlerindeki hüznün neredeyse beni dizlerimin üzerine çökertecekti.

Jilly arkasını dönüp geldiğimi görünce, "Bu benim kardeşim," dedi. "Dr. Robings bize bilgi veriyor."

"Büyükanneniz kalp krizi geçirdi ve neyse ki yalnız değildi ve siz onu zamanında buraya getirdiniz. Her şey çok farklı olabilirdi, bu yüzden onu buraya getirerek hayatını kurtardınız." Uzun bir nefes verdi.

"Bu ne anlama geliyor?" Sordum çünkü kalp krizinin iyi bir şey olmadığını biliyordum ama bundan daha fazlasını bilmiyordum.

"Bu, kalp kasının çalışması için gereken oksijeni alamadığı anlamına geliyor. Şu anda onu bypass ameliyatı için hazırlıyoruz; bu ameliyat kanın tıkalı arterin etrafından akması için yeni bir yol açacak."

Lanet olsun. Bu hiç iyi değildi.

"Ameliyat ne kadar sürecek?" Anneme ve kız kardeşime bakarken sordum, her ikisinin de yüzleri gözyaşlarıyla doluydu ve ne diyeceklerini bilemiyorlardı.

"Üç ila altı saat arasında sürebilir. Hepiniz eve gidebilirsiniz, çıktığında sizi ararız."

"Hayır. Biz burada olacağız." Boğazımı temizledim. Nan'ın tek başına uyanmasına imkân yoktu.

"Pekala, en azından gidip bir kahve al. Uzun bir gece olacak. Sizi haberdar edeceğim."

"Teşekkür ederim, Dr. Robings," dedi annem.

"Aman Tanrım. Nan bypass ameliyatı mı oluyor?" Jilly gözyaşları içinde sordu. Kollarımı ona doladım ve sarıldım.

"O tanıdığım en güçlü kadın. İyi olacaktır." Emin değildim ama bunu söylemeyecektim.

Annem bekleme odasındaki herkesi bilgilendirdi ve sabaha kadar burada olacağımız için evlerine gitmeleri gerektiğini söyledi.

Charlie'nin babası Jack Thomas ayağa kalktı ve kızlarına baktı. "Onları biraz yalnız bırakalım, sabah tekrar gelebiliriz."

Thomas'ın kızları sandalyelerini iterek ayağa kalktılar ve benim bakışlarım bir kez daha Charlie'ninkilere kilitlendi. Ona söylemek istediğim çok şey vardı ama bu konuşmanın ne yeri ne de zamanıydı.

"Onun yanında olduğun için teşekkür ederim," dedim ve ona uzanmamak için ellerimi ceplerime soktum.

"Elbette. Sadece çok üzgünüm," dedi ve bana doğru hamle yaptı, ben de kollarımı ona doladım.

"Doktor onun hayatını kurtardığınızı söyledi," diye mırıldandı Jilly arkasından. "Orada olduğun ve onu bu kadar çabuk buraya getirdiğin için çok şanslı olduğumuzu söyledi."

Charlotte geri çekildi ve yüzüne düşen gözyaşlarını sildi ve başını salladı. "Lütfen beni haberdar et, tamam mı? Sabah geri geleceğim."

Başımı salladım ve ailesini kapıdan çıkarken takip etmeden önce kız kardeşime ve anneme sarılışını izledim.

Sonraki altı saat hayatımın en kötü zamanlarıydı. Düzgün düşünemiyordum. Nan'i ve bunca yıldır hayatımda ne kadar büyük bir rol oynadığını düşündüm. O benim kayamdı. Ses tahtam.

Onun olmadığı bir dünyada var olmayı hayal bile edemezdim.

Ayrıca hayatın ne kadar değerli olduğunu da düşündüm. Ne kadar büyük bir kısmının kontrolümüz dışında olduğunu. Yıllarca her şeyi kontrol etmeye çalıştığımı. Kimi içeri aldığımı. Kime güvendiğimi. Kimin bana ihtiyacı olduğunu ve benim onlar için neler yapabileceğimi.

Ve günün sonunda, bunların hiçbirinin önemi yoktu.

Sevdiğiniz insanlarla bu zamanı geçirdiğiniz için şanslıydınız ve onlarla geçirdiğiniz her gün için minnettar olmalısınız.

Annem Dr. Bickler'ın eve gitmesi için ısrar etmişti ve o, Garrett, Jilly ve ben sırayla kahve almaya gidiyor ve Nan hakkında komik hikâyeler paylaşıyorduk.

"Nan'ın erkek arkadaşına McSexy ya da onun gibi çılgınca bir şey dediğini biliyorsun," dedim ayağa kalkıp boş kâğıt kahve bardağını çöpe atarken.

"McHottie," dedi Jilly gülerek.

Annemin yüzü kızardı. "Göze hoş geliyor, değil mi?"

"Evet, bu konuşmaya katılmadığım için mutluyum." Gözlerimi devirdim ve Garrett o kadar yüksek sesle güldü ki geri kalanımız da katıldı. Ve sonra bir kez daha sessizliğe gömüldük. Söyleyecek söz bulamıyorduk.

"Tanrıya şükür Charlie yanındaydı," diye fısıldadı annem.

İroni gözümden kaçmamıştı. Hayatımda eksik olan şey bu kızdı. Nan'ın ona en çok ihtiyaç duyduğu anda yanında olacak kişinin o olması beni şaşırtmamıştı. Charlie böyle biriydi.

Tüm o tatlılık, tanıdığım en güzel kadının içinde toplanmıştı.

"Az önce ona mesaj attım ve hala çok sarsılmış durumda. Geri gelmek istedi ama ona biraz uyumasını ve sabah görüşeceğimizi söyledim."

Başımı salladım. Ona söylemek istediğim o kadar çok şey vardı ki. Nereden başlayacağımı bile bilmiyordum.

Onun üzgün olmasından ve benim bu kadar sarsılmamdan nefret ediyordum.

Onu aradığımda sesindeki korkudan nefret ediyordum ve hıçkıra hıçkıra ağlamıştı.

Bunun muhtemelen annesinin aile evlerinde vefat ettiği günün anılarını canlandırdığını biliyordum.

Charlotte Thomas tüm kalbiyle severdi ve onun da büyükannemi şiddetle sevdiğini biliyordum.

Hepimiz yaptık.

İyi olması için deli gibi dua ettim.

Ve hayatımdaki insanları bir daha asla hafife almayacağıma dair sessiz bir söz verdim.

Yaşamam gereken hayatı yaşamaya başlayacaktım. Son birkaç yıldır yaşadığım güvenli hayatı değil.

Acı verici derecede uzun bir gece olmuştu. Nan'in ameliyatı iyi geçmişti ve iyileşme sürecindeydi. Onu birkaç gün burada tutacaklardı ama sonuçta iyi olacaktı. Eve gidip biraz dinlenebileceğimizi söylediler çünkü birkaç saat daha kimseyi görmeye hazır olmayacaktı.

Annem ve Jilly hıçkırığa hıçkırığa ağlarken ben yüzümü ellerimin arasına gömdüm ve tuttuğumu bile fark etmediğim uzun bir nefes verdim.

"İyi misin kardeşim?" Garrett omzuma vururken sordu. "Evet. Çok rahatladım."

"Hayat kısa dostum. Her şeyin kıymetini bilmeni sağlıyor, değil mi?" diye sordu.

"Öyle." Başımı salladım.

Annem, "Ben gidip duş alacağım, sonra da döneceğim," dedi. "Evet, öyle yapalım." Jilly kocasına baktı ve o da eliyle ayaklar. O anda fark ettim ki, tüm zamanınızı kimin sizi inciteceği ya da kimi hayal kırıklığına uğratacağınız konusunda endişelenerek harcarsanız, küçük şeyleri kaçırsınız. Önemli şeyleri. Bu adam kız kardeşimin yanında duruyordu çünkü onu seviyordu. Ona elinden geldiğince destek oluyordu.

Ve bu aşktı.

İyi günlerde ve kötü günlerde ortaya çıkıyordu.

Charlotte'u düşündüm. 911'i aramış ve hastaneye kadar Nan'in elini tutmuştu. Bu onun için iyi anıları geri getirmemişti ama işte oradaydı. Nan'i sevdiği için gelmişti. Zor olduğu için kaçmamıştı.

"Siz gidin. Ben şimdilik burada takılacağım."

Ayağa kalkıp ona bir kez daha sarıldığımda annem "Emin misin?" diye sordu.

"Evet. Sen döndüğünde duş almaya gideceğim."

Jilly parmak uçlarına kalktı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Sağ ol kardeşim. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum."

Sonraki birkaç saati düşünerek geçirdim.

Planlama.

Rüya görüyorum.

Tam da büyükannemin istediği gibi.

"Ledger Dane?" Bir hemşire seslendi. O uyanana kadar burada kalacağımı onlara bildirdim.

"Evet." Ayağa kalktım.

"Büyükannen uyandı ve seni soruyor."

Gülümsedim. Tabii ki öyleydi. Burada olacağımı, o pis kuş kıcının uyanmasını bekleyeceğimi biliyordu.

Hemşireyi uzun bir koridorda takip ettim. Makineler ötüyordu ve koridorun sonunda sağa döndüğümüzde ışık loştı ve hemşire ilk kapıyı iterek açtı.

Büyükannem ayağa kalkmış, su yudumluyordu ve beni gördüğünde dudaklarının kenarları yukarı kalktı.

"İşte benim en sevdiğim torunum."

"Senin tek torunun." Sırıttım. "Nasılsın, Nan?" Yanındaki sandalyeye çöktüm ve elini uzattım.

"Ben iyiyim, oğlum. Görünüşe göre sadece yeni pillere ihtiyacım var."

Gözlerimi devirdim. "Bence bundan biraz daha fazlasıydı."

Gülümsemesi düştü. "Charlie nasıl? Onu çok korkuttuğumu biliyorum."

"O iyi. Sadece senin için endişeleniyor. Eminim birazdan seni görmek için buraya dönecektir."

Başını salladı ve yatakta kıpırdandı, ben de ayağa kalkıp ona doğru uzandım. "Canın acıyor mu?"

"Oh, oğlum, böyle mi olacak? Yatmaktan bıktım ve öne doğru oturmak istiyorum."

Gözlerimi devirdim çünkü Nan'in hasta olması hiç de kolay olmayacaktı. "Bırak da sana yardım edeyim, seni inatçı kadın."

Kıkırdadı. "Birini tanımak için biri gerekir. Otur yerine, ben iyiyim. Kalp krizi geçirmiş olmam kırılğan bir çiçek olduğum anlamına gelmez."

İçimi çektim ve sandalyeye geri çöktüm. "Biliyorum. Sen sert bir yaşlı kuşsun."

"Aynen öyle. Şimdi senin hakkında konuşalım. Bir hafta önce döndükten sonra yine işe gitmediğin için iyi misin? Onca yolu arabayla geldiğin için kendimi kötü hissediyorum."

Boğazımı temizledim ve sandalyemde öne doğru eğilerek ellerimi birbirine kenetledim. Eğer değişiklik yapmaya başlayacaksam, bunu şimdi yapmanın zamanı gelmişti. "I

telefon geldiğinde çoktan arabaya binmiş, geri dönüyordum."

Bakışları daraldı. "Gerçekten mi? Sadece beni daha iyi hissettirmeye mi çalışıyorsun?"

"Hayır. Ben o kadar iyi değilim."

Yüksek sesle bir kahkaha attı ve ben de gülümsedim çünkü büyükannemi mutlu görmeyi seviyordum. "İyi bir noktaya değindin. Ne için geri dönüyordun?"

"Hayatımda bazı büyük değişiklikler yapmayı düşünüyorum." Kaşlarını kaldırdım. "Ne tür değişikliklerden bahsediyorsunuz? Yeni kadın olmak gibi mi?"

striptizci mi yoksa yeni bir ülkeye taşınmak mı?" "Buraya geri taşınmayı düşünüyorum."

"O züppe, zengin patronun buna izin verecek mi?"

"Bu sabah düşünmek için o kadar zamanım varken bana imzasız olarak gönderdiği saçma sapan sözleşmeyle birlikte ona istifamı gönderdim. Avukatım bana bunun tamamen uydurma olduğunu söyledi. Asla bir ortaklık olmayacaktı. Gerçek şu ki, artık onun yardımcısı olmak istemiyorum. Kendi işimi yapmaya hazırım. Yapmak istediğim projeleri seçip onları yapacağım. Adımı meşhur edecekleri ya da insanları etkileyecekleri için değil, bu konuda tutkulu olduğum için."

"İlginç. Bunu burada da yapabiliyor musun?" Yüzünde kocaman bir gülümseme vardı ve bu göğsümün sıkışmasına neden oldu.

"Yapabilirim. Bal Dağı ortaokul projesiyle birlikte müze projesini de tek başıma üstleneceğim. İkisini de buradan yapabilirim. Ayrıca Niko, Jace ve Hawk ile birlikte şu ev çevirme işine yatırım yapacağım. Şehirdeki dairemi tutup burada bir ev alacağım ve gidip geleceğim."

"Peki ya babanın evi? Hala onu tasarlamak zorunda mısınız?"

Kıkırdadım. "Patronumun bana kazık atmayı planladığını kaydetmiş olabilirim ya da olmayabilirim ve bu bilgiyi halka açıklamakla tehdit ettim. Biz de bir anlaşma yaptık."

"Ne tür bir anlaşma?"

"Ben sessizce giderim ve onun itibarını zedelemem, o da firmanın evi tasarlamak için yaptığı sözleşmeye sadık kalır. Ben de ikisinden de kurtulmuş olarak çekip giderim," dedim.

"Vay canına. Her şeyi düşünmüşsün. Bunu benim için yapmıyorsun, değil mi?" diye sordu ve gözleri Nan'dan uzun zamandır görmediğim bir yoğunlukla benimkileri inceledi. Normalde bu kadar ciddi değildi ama belli ki bunu onun için yapmamı istemiyordu.

Bu kadın için her şeyi yapardım ama eve gelmemin nedeni o değildi.

"Buna sen kalp krizi geçirmeden önce karar vermiştim. Bunu kendim için yapıyorum" dedim.

Ve Charlotte için.

"Zamanı gelmişti. Yaşamaya başlamaya hazır mısın, Ledger? Gerçekten yaşamaya? Sadece büyük paralar kazanmaya değil, her ne kadar o süslü Noel ve doğum günü hediyelerini almayı umursamasam da." Kaşlarını salladı. "Ama seni mutlu görmek istediğimden eminim. Sadece para açısından değil, başka açılardan da zengin olmanı. Ve sanırım bunu burada buldun, değil mi?"

"Henüz tüm sırlarımı açıklamıyorum. Dedikodu yaparken ne kadar geveze olduğunuzu hepimiz biliyoruz."

Ellerini birbirine sürttü. "Anlaşmayı yaptıktan sonra o ganimeti buraya getirip önce bana anlatmaya ne dersin? Yaşlanıyorum, Ledger. Eğer evlenmeyi planlıyorsan, acele etsen iyi olur."

İnledim. "İşte bu yüzden bazı şeyleri kendime saklamayı seviyorum. Önce kızı kazanmalıyım. Arabayı atın önüne koymayalım."

"Umarım seni süründürür."

Elinin arkasını öptüm. "Ne gerekiyorsa yapacağım."

Gözleri duygusallıktan ıslanmıştı. "Sonunda. Buraya geri döndüğün için çok mutluyum, çünkü havuzdaki kızların gözdesiydin. Kulübün başkanlığına adaylığımı koyuyorum, o yüzden ayda bir striptiz yapabilirsem, bu bana çok yardımcı olur."

"Az önce kalp krizi geçirmedin mi? Hiç utanman yok mu, kadın?"

"Hem de hiç." Kıkırdadı.

"Annem ve Jilly birazdan burada olurlar. Bu aramızda kalsın, böylece onlara daha sonra anlatabilirim, tamam mı?"

"Sırların benimle her zaman güvende, Ledger."

"Seni seviyorum, Nan."

"Seni daha çok seviyorum, oğlum."

Kapı açıldı ve Charlotte içeri girdi, nefesim boğazımda düğümlendi.

"Burada olmam sorun olur mu?" diye sordu; benden Nan'a bakarken alt dudağı titriyordu.

"Tabii ki öyle, tatlı kızım. Buraya gel." Nan yatağını okşadı ve Charlie aceleyle onun yanına gitti.

"Çok endişelendim. İyi olmana çok sevindim." Sesi titriyordu ve gözyaşları güzel yüzünden aşağı akıyordu.

"Ben iyiyim, tatlım." Nan ellerini Charlie'ninkilerin üzerine kapattı.

"Pekâlâ, ikinizi yalnız bırakacağım." Ayağa kalktı. Bu kıza söylemem gereken şeyi burada, seyircilerin arasında söyleyemezdim. Ona bundan daha fazlasını borçluydum. Nasıl hissettiğimi ve bu konuda ne yapmak istediğimi bilmesi gerekiyordu.

Her zaman onun için mücadele etmediğimi düşünmüştü ama bugünden itibaren deli gibi mücadele edecektim.

"Özür dilerim. Nan ile geçirdiğiniz zamandan çalmak istemem. Eminim yakında şehre dönmeniz gerekecek."

Bakışlarım onunkilerle kilitlendi. "Acele etme. Dün çok korktuğunu biliyorum ve onun iyi olduğunu görmek çok önemli. Onu bu kadar çabuk buraya getirerek hayatını kurtardığını bilmen çok önemli Uğur Böceği."

"Tamam," diye fısıldadı. "Teşekkür ederim."

Yatağın üzerinden eğilip Nan'ı yanağından öptüm ve kapıdan çıkmadan önce Charlotte'a göz kırptım.

Nan'in sesini duydum. "Oh, bayıldım. O bir şey, değil mi?"

Koridorda ilerlerken bir kahkaha attım.

Charlotte'u nasıl geri kazanacağıma hazırlanıyordum.

Aslında hiç benim olmamıştı.

Ama ben bunu değiştirmeye hazırdım.

yirmi yedi

...

OceanofPDF.com

Charlotte

Nan, Jilly ve Kalie ile hastanede birkaç saat geçirdikten sonra **eve döndüm** ve güzel, uzun, sıcak bir banyo yaptım. Dün gece pek uyuyamamıştım ve çok yorgundum ama onun iyi olması beni rahatlatmıştı. Dilly geceyi benimle geçirmişti çünkü annemiz öldükten sonra gördüğüm gibi kâbuslar göreceğime inanıyordu.

Ama bunun farklı olduğunu biliyordum.

Nan'ı o şekilde yerde görmek dehşet verici ve korkutucuydu ama bir şeyin farkına varmıştım. Herkesin düşündüğünden daha güçlüydüm.

Düşündüğümde bile daha güçlü.

Çünkü genç yaşta her şeye dayanabileceğimi öğrenmiştim.

Ledger'ı görmek düşündüğüm kadar acı vermedi, çünkü o adamı asla unutamayacağımı fark ettim. O benim hayatımın aşkıydı ve bunu yaşadığım için şanslıydım. Ona sonsuza kadar sahip olamasam bile, hiç kimseyi onu sevdiğim gibi sevemeyeceğimi biliyordum ve bu sorun değildi.

Üzerime bir atlet ve kot şort giydim, böylece tekneyle göle doğru kürek çekebilecektim. Sırf onu özlediğim için kanomun sonsuza kadar iskelede bağlı kalmasına izin vermeyecektim. Sahip olduğum her şeyle bu anılara tutunacaktım.

Saçlarımı at kuyruğu yaptım ve biri kapıyı çaldığında sıçradım. Gözetleme deliğinden baktım ve Ledger'ı diğer tarafta görünce şaşırdım. Kapı tokmağını çekiştirdim ve onunla yüz yüze görüştüm.

"Hey. Burada ne yapıyorsun?"

Gözleri ayaklarımdan gözlerime kadar vücudumu taradı. "Seninle konuşmak istiyorum. Bir dakikan var mı?"

"Evet. Ben de tam kanoyu çıkaracaktım."

"Dışarıda konuşmaya ne dersin?" dedi.

"Tamam." Midem bulandı ve parmaklarım ona uzanmak için kaşındı. Ama kendimi durdurdum ve onu kapıdan çıkarıp rıhtıma götürdüm.

Ledger bir çift haki şort ve beyaz bir tişört giyyordu. O kadar iyi görünüyordu ki, bakmamak elde değildi. Benden sonra tekneye tırmandı ve küreklere uzanmadan önce kanoyu çözdü.

"Buraya gelirken Nan'i görmek için uğradım ve bugün birkaç saat kaldığını söyledi."

"Evet. İyi olduğuna çok sevindim. Bu oldukça korkutucuydu. Her şeyi bir perspektife oturtuyor, değil mi?"

"Öyle. Ben de seninle bu konuda konuşmak istiyordum."

Bana bakışları midemi bulandırıyor. Omuzları beyaz pamuklu kumaşı zorluyordu ve kürekleri çekerken ön kollarındaki damarlar tam olarak görünüyordu ve turkuaz suda süzıldük. Güneş yeni batmaya başlamıştı ve gökyüzü turuncular, pembeler ve sarıların güzel bir karışımıydı.

"Aklında ne var?" Arkama yaslanıp gözlerimi kapatarak, bulutların arkasına saklanmadan önce son güneşin yüzüme vurmasına izin verirken sordum.

"Öylesin."

Hiç kıpırdamadan durdum, çünkü bunu beklemiyordum ve bunu okumak ya da nereye gittiğini anlamaya çalışmak istemedim.

"Peki ya ben?"

"Bana bak." Sesi sert ve ciddi. Ydi.

Gözlerimi açtım ve öne doğru oturdum. "Bakıyorum, Ledger."

"Seni seviyorum Uğur Böceği. Bunu daha önce söylemediğim için korkakmışım. Kesinlikle hissetmediğim için değil."

Dudaklarımı dişlerimin arasına sıkıştırdım ve kendimi toparlamaya çalıştım. Geçen hafta duygusal bir hız treniydi. Onun gidişi ve Nan'ın kalp krizi arasında daha fazla dayanamadım.

"Benimle oyun oynama," dedim, sesim titrerken bana ihanet ediyordu.

"Oynamıyorum. Buradayım çünkü istediğim tek şey sensin, Charlie."

Ben

Berbat haldeyim. Uyuyamadım. Yemek yemedim. İşimden nefret ediyorum." Çeneme uzandı ve beni ona bakmaya zorladı. "Hayatım yolunda gitmiyor

Sensiz. Eksik olan şey sensin. Her zaman eksik olan. Sadece sen."

Bir damla gözyaşı serbest kaldı ve yanağımdan aşağı süzüldü, başımı sallarken tuz dudaklarıma çarptı. "Nan'ın öleceğini düşündüğün için mi böyle tepki veriyorsun?"

Beni kendine çekti ve tekne sallanırken kollarını bana doladı. "O kalp krizi geçirmeden önce seninle konuşmak için buraya geliyordum. Zaten senin için geliyordum. Telefonlarıma çıkmıyordun ya da mesajlarıma cevap vermiyordun, ben de lanet arabaya bindim ve sürmeye başladım. Sonra Nan kalp krizi geçirdi ve sen onu kurtardın, tıpkı beni kurtardığın gibi."

"Neyden?" Geri çekilirken mırıldandım, o karanlık gözlerine bakmak istiyordum.

"Sefil ve yalnız hayatımdan. Hiç kimse bana kendimi doğru hissettirmedi, çünkü kalbimin diğer yarısını gençken bulmuştum. Sadece bunu itiraf edemeyecek kadar korkaktım."

"Peki bu ne anlama geliyor? Beni ayda iki kez mi görmek istiyorsun?" Eli yanağıma bulduğunda omuz silktim.

"Bu, hayatımın geri kalanında seni her gün görmek istediğim anlamına geliyor. Uyumadan önce gördüğüm son kişi ve uyandığımda gördüğüm ilk kişi olmanı istiyorum. Senin için cehennem gibi savaşacağım Charlotte Thomas."

Gözyaşlarım yüzümden akarken ne diyeceğimi bilemiyordum ki, hiç beklemediğim bir şey yaptı. Beni geriye itip dizlerinin üzerine çöktü ve elini cebine attı.

"Büyükanнемle aramızda bir anlaşma vardı; eğer evlenirsem bu onun alyansıyla olacaktı. Bunu hiç ciddiye almadım çünkü böyle hissedeceğimi hiç düşünmemiştim. Ama ona Honey Mountain'da kalacağımı söyledim ve sen gittikten sonra hastaneye geri dönüp seni sevdiğimi söyledim. Ve onun yüzüğüne ihtiyacım olacağını söyledim."

Ağzım bir karış açık kaldı ve aynı anda hem güldüm hem de ağladım, tekmeden dışarı fırlamadan durmaya çalıştım.

"Yüzüğe neden ihtiyacın vardı, Ledger?" diye sordum. Sesim titriyordu çünkü olanlara inanamıyordum.

"Çünkü sonunda aradığınız kişiyi bulduğunuzu anladığınızda, sonsuzluğa hemen şimdi başlamak istersiniz. Bunun hızlı ve beklenmedik olduğunu biliyorum ve ne kadar zamana ihtiyacın varsa bekleyeceğim. Ama seninle evlenmek istiyorum Uğur Böceği. Hayatımı seninle geçirmek istiyorum. Bunu kimseden ya da hiçbir şeyden saklamak istemiyorum."

Başımı salladım, boğazıma düğümlenen devasa yumruyu aşarak konuşmaya çalıştım. "Seni seviyorum. Benim için hızlı değil, çünkü seni kendimi bildim bileli seviyorum."

Başparmağıyla yanağımdan süzülen gözyaşlarımı sildi. "Hastaneden çıktıktan sonra itfaiyeye gittiğimi ve babandan onayını istediğimi bilmeni istiyorum. Ona seni çocukluğumuzdan beri sevdiğimi ve karım olmayı kabul edersen, olabileceğim en iyi koca olmak için ne gerekiyorsa yapacağımı söyledim."

Başımı salladım ve gülümsedim. "Bütün bunları yaptığına inanamıyorum."

Elime uzandı. "Sana resmi olarak soracağım, böylece bunun ne anlama geldiği konusunda hiçbir soru işareti kalmayacak."

"Tamam," diye fısıldadım.

"Charlotte Thomas. Beni dünyanın en mutlu erkeği yapıp benimle evlenir misin?"

Duygularıma tamamen yenik düştüğüm için dudağım titredi. "Sormana gerek var mı?"

"Sadece senden duymak istiyorum," dedi başparmağı avucumu okşarken. "Evet. Yıllar önce beni *Uğur Böceği*'nde yakalamıştın."

Kıkırdadı ve muhteşem antika yüzüğü parmağıma geçirdi. "Eğer başka bir yüzük istersen, gidip seçebiliriz. Ama bu senin de yüzüğün. Bu yüzük hayatımda tanıdığım en büyük aşkı temsil ediyor. Seninle paylaşmak istediğim her şeyi."

Yüzüğe baktım ve başımı salladım. "Kesinlikle mükemmel." "Sen de mükemmelsin." Beni kucığına çekti ve tekne geriye doğru sallandı. ve ağzı benimkini bulduğunda ileri geri.

Soğuk suya indiğimizde umurumda bile değildi. Ağızlarımız birbirine bağlıydı ve elleri beni kendisine doğru tutmak için kalçalarıma dolanmıştı. Sonunda havalandığımızda başım geriye düştü ve kahkahalarım içimden fişkırdı.

"Bu çılgınlık. Evleneceğimize inanamıyorum. Aynı şehirde bile yaşamıyoruz."

Ayakları gölün dibini buldu ve bacaklarım beline dolandı.

"Oh. İşimden ayrıldım. Bundan bahsetmemiş miydim?"

"İşinden mi ayrıldın?" Nefes nefese kaldım ve bakışlarını endişeyle aradım. "Neden? İşini seviyorsun." "Hayır. Mimarlığı seviyorum. Bir şeyler yaratmayı seviyorum."

Patronum da tam bir sık kafalı. Beni hiçbir zaman ortak yapmayacaktı ve artık kendi işimi kurmamın zamanı geldi."

"Kulağa hoş geliyor. Hayallerinin peşinden koşmaya başla, Ledger Dane."

"Ben zaten en önemli olanı aldım. Gerisi sadece pastanın üzerindeki krema."

Islak saçlarını yüzünden uzaklaştırdım ve gülümsedim. "Hiç çıkmadığımız halde evleniyor olmamız garip mi?"

Bir kahkaha attı. "Gerçekten umurumda değil. Hiçbir şeyi doğru yapmadık ama her nedense bu bizim işimize geliyor."

"Öyle, değil mi?"

"Bir fikrim var. Sırada iki iş var ama ikisini de hemen başlatmak için acelemiz yok. Hâlâ detaylar üzerinde çalışıyoruz."

"Tamam," dedim.

"Sen yaz tatilindesin ve Nan'ın hastaneden çıkmasını bekleyebiliriz, böylece plan yapmak için zamanımız olur..."

"Ne planı?"

"Hep yapmak istediğin şu sahil tatili. Hadi yapalım. Sen ve ben."

"Sen ve ben. Bu kulağa hoş geliyor."

Başımı aşağı çekti ve ağzım onunkine çarptı. Ve bu hayatımın en büyüğü anıydı. Hayatın iniş çıkışlarla dolu olduğunu, ama ilerlemeye devam ettiğiniz sürece yolunuzu bulacağınızı öğrenmiştim.

Ve bu çocuk her zaman gitmek istediğim yön olmuştu. Gölde durduk ve sonsuza kadar öpüşmüşüz gibi hissettik.

Ve hiç bitmesini istemedim.

Cancun, Meksika

"Pina colada nasıl?" diye sordu ben meyveli kokteylimden bir yudum daha alırken. İkimiz de Meksika'da özel bir plajda geniş bir divanda uzanıyorduk. Ledger küçük bir şey yapmadı. Bütün bu tatili bizim için planlamıştı. Nan hastaneden taburcu olduktan ve Ledger müze projesi ve ortaokul için Dan Garfer ile anlaşmaya vardıktan sonra, Honey Mountain'dan kalkan bir sonraki uçağa binmiştik.

Kimse evlenmeye karar vermemize şaşırmış görünmüyordu.

Jilly bir aşağı bir yukarı zıpladı ve Garrett başını sallayıp güldü çünkü görünüşe göre bugünün olacağını başından beri biliyordu. Nan biraz ağlamaklı oldu, bu bizi şaşırttı ve Kalie ağladı. Aileme gelince... Babam o hafta sonu Pazar akşamı yemeğinde herkesin gelip haberi duyması için ısrar etti. Ledger'ın nasıl evlenme teklif ettiğini anlattığımda gülümsemesini engelleyemedi, çünkü babamın tek istediği kızlarının mutlu olmasıydı.

Dylan bana "seni anlıyorum" der gibi bir bakış attı ve ayakta kalan son Thomas kızı olduğuna dair bir yorum yaptı. Everly ve Vivian bana sarılıp düğünün planlanmasına yardımcı olmak için ellerinden geleni yapmayı teklif ettiler ve Ashlan kollarıma atlayıp ona verdiğim tüm yeni kitap malzemeleri için teşekkür etti.

"Cennet gibi, tıpkı tüm bu tatil gibi." Bacaklarımı onunkilere dolamıştım ve yatakta güneş ışığının bir kısmını bizden koruyan şeffaf beyaz bir kumaş vardı.

"Keşke burada evlenebilseydik ama biliyorum ki ailen çok kızar ve büyükannem de kendini kaybederdi."

"Evet. Bunun iyi karşılanacağını sanmıyorum, ama büyük düğün olayını pek hissetmiyorum. Jilly çok stresliydi ve bilemiyorum, benim için önemli olan birkaç şey var."

"Nedir onlar? İstedığın her şeye sahip olmanı istiyorum."

"Zaten biliyorum," dedim, karnımın üzerine dönüp dirseklerimin üzerinde yükseldim.

"Peki, nedir bu şeyler?"

"Annemin elbisesini giymek istiyorum. Birkaç yıl önce sahiplenmiştim ve kimse bunun için benimle kavga etmedi. Göz alıcı, şık ve mükemmel. Büyükannemin yüzüğü ve annemin gelinliği var - bir düğünün sahip olabileceği tüm olumlu havaya sahip olduğumuzu söyleyebilirim."

Yanağıma uzandı, başparmağının ucu alt dudağımın üzerinde gezindi. "Bence de öyle. Başka ne var?"

"Her zaman istediğim damadı buldum. Ailelerimizin etrafımızı sarmasını, bir avuç pembe şakayık, güzel yiyecek ve içecekler istiyorum ve sanırım bugünlük bu kadar."

"Oh, öyle mi? Tek ihtiyacın olan bu mu?" "Bu kadar."

"O yüzden basit tutacağız. Sadece en yakın olduğumuz insanlar. Bizim için bulduğum araziye almayı kabul ederseniz, bunu tam orada, arazide yapabiliriz. Çadır, masa ve ne isterseniz getirin."

Ledger hiç vakit kaybetmemişti. Göl kenarında muhteşem bir arazi bulmuştu ve birlikte bir şeyler inşa etmemizi istiyordu. Hayalimde ne varsa onu çizeceğini söyledi. Sadece şu anda içinde yaşadığım posta pulundan daha büyük olmasını umuyordu.

"Çok iyi bir dava açtınız Bay Dane." "Sadece size gelince."

"Sanırım bu fikre katılabilirim." Ona iffetli bir öpücük verdim ve günlüğümü almak için eğildim. Annemi ve burada olup ne kadar mutlu olduğumu görmesini ne kadar çok istediğimi düşündüm.

Ama bir şekilde, onun burada benimle olduğunu biliyordum.

Bugün için şükrettiğim üç şeyi yazdığımda kıkırdadım.

Mutlulu

kla.

Sonsuza

dek.

Sonra.

Herkesin istediği bu değil miydi? Onları mutlu eden şeyi bulmak ve sonrasında her gün onu yapmak. Bu ister bir iş, ister bir tutku, ister ruhunuzu besleyen başka bir insan olsun. Bu sizin mutluluk anlayışınız ve ben de yıllardır bunun peşindeyim.

Hayatınızda hiçbir şeyin istediğiniz gibi gitmeyeceğini düşündüğünüz zamanlar olur.

Ve sonra hayallerinizdeki adam okulunuza gelir ve midenizi alt üst eder.

Belki işe yaraması için kuralları esnetirsiniz. Belki yeni normalinizi bulursunuz.

Ama her halükarda, bunu kalbinizi hızlandıran kişiyle yaparsınız. Ve Ledger Dane benim için o kişiydi.

Kafamı kaldırdığımda bana baktığını gördüm ve günlüğümü bırakıp gülümsedim. "Sen neye bakıyorsun?"

"Benim bütün dünyam," dedi ve beni kendine doğru çekti. Sanki dünyadaki tek kız *benmişim* gibi beni öptü.

Ben de onu aynı şekilde öptüm. Çünkü sonsuzluğumu bulmuştum.

Sonsuza dek sürecektir mutluluğumu bulmuştum.

"Seni seviyorum Uğur Böceği," dedi bana bakmak için geri çekildiğinde. "Ben de seni seviyorum." Parmaklarımı saçlarına doladım.

"Sonsuza kadar." Burnunu benimkine sürttü.

Sonsuza kadar.

OceanofPDF.com

Epilog

...

OceanofPDF.com

Charlotte

ÜÇ AY SONRA

Hepimiz Everly ve Hawk'ın evindeydik çünkü Jace burada olmamızı ve Ashlan'a bizi davet ettiğini söylemememizi istemişti. Çok ketum davranıyordu, tıpkı bütün öğleden sonra Hawk ve Niko'yla birlikte burada bir şeyler yapan Ledger gibi. Bunu ondan öğrenmeye çalıştım ama bana söylerse erkeklik kurallarını çiğnemiş olacağını söyledi.

Hepimiz mutfakta toplanmıştık ve Hawk ışıkları kapatmıştı.

"Bu çok tuhaf," dedi Dylan. "Neden karanlıktayız? Salsa sosunu zar zor görebiliyorum. Cipslerimi nasıl yiyeceğim?"

Hawk bir kahkaha attı. "Beklerken sana bazı haberlerim var, seni ukala."

"Ah, anlatsana," dedi.

"Lions'ta bazı büyük değişiklikler oluyor." "Bu sezondan sonra gerçekten emekli mi oluyorsun?" diye sordu.

Everly onun yanına geldi ve o da kız kardeşime dönmeden önce ona gülümsedi. "Gerçekten öyleyim. Bir bebeğimiz daha olsun istiyoruz ve her gün buzda dayak yerken bunu yapamam. Beni yarı zamanlı koç olarak işe almak istiyorlar ve ben de bunu düşünüyorum. Ama asıl haber şu ki, takım sahibi Duke Wayburn bana baş hukukçusu Roger Strafford'un bu sezondan sonra emekli olacağını söyledi. Ona senden ve hukuk fakültesini birincilikle bitirdiğinden bahsettim.

"Büyük bir yargıcın katipliğini yapıyorum." Sırıttı. "Temel olarak, ona baldızımın tam bir baş belası olduğunu söyledim."

Everly gülümsedi ve onun eline uzandı. "Seninle bir görüşme yapmak için çok uğraştı ve Wayburn'ler aileye önem verirler, bu yüzden önümüzdeki hafta seni arayacağını söyledi."

"Ön kapıyı kapat. Bana San Francisco Lions ile bir görüşme ayarladın mı?"

"Aynen öyle. Yani, kız kardeşin alçakgönüllü davranıyor. Duke'a sana bir şans vermemesinin aptallık olacağını söyledi. Sanırım sana *geleceğin hukukçusu* dedi."

Dylan gökyüzünü yumrukladı. "Aynen öyle. En iyi oyunumu sergileyeceğim ve Duke Wayburn'ün kışına tekme basacağım."

"Etkilemeniz gereken tek kişi o olmayacak," dedi Everly. "Gelecek hafta onunla ve Roger'la görüşüyor olabilirsiniz ama oğlu Wolfgang birkaç hafta içinde Lions'ta göreve başlayacak. Duke bu yıldan sonra görevinden ayrılacak ve oğlu Wolf tüm operasyonu devralmak üzere yetiştiriliyor. Gelecek sezon için yeni oyuncular seçecek ve bulacak ve işin inceliklerini öğrenecek."

"O şimdi nerede?" Dylan sordu.

"Son on yıldır donanmada SEAL olarak görev yapıyor ve donanmayla çok fazla seyahat ettiği için onunla sadece birkaç kez görüştüm. Hiçbir şeyi kabul etmeyen çok sağlam bir adam. Takım için iyi olacak. Birkaç hafta içinde geri dönecek, yani Roger'ın yerine kim gelirse gelsin Wolf ile yakın çalışacak."

"Hmmm... bir deniz komandosu milyarder mi? İlginç bir karışım." Dylan parmağını dudaklarına götürdü.

"O gerçekten iyi bir adam." Hawk bir cipse uzandı ve ağzına attı.

"Bunu herkesten hoşlanan adam söylüyor. Onunla sadece bir kez karşılaştım. Kendinden emin biri. İşini çok ciddiye alıyor ve biraz göz korkutucu olabiliyor. Bence onunla çalışmaya başlarsanız, aradığınız kişiyi bulmuş olursunuz," diyor Everly.

Dylan bana yaklaştı ve kulağıma fısıldadı, "Gerçekten de dışarıda benim bir erkek versiyonum olduğunu düşünüyorlar mı? Ben olsam buna güvenmezdim. Koca adam beni yaptıktan sonra kalıbı kırdı." Ellerini dua eder gibi birleştirdi ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle başını salladı.

"Kesinlikle öyle."

"Ve o görüşmeye giderken takacağım uğurlu küpelerim var, nasıl kaçırabilirim ki?" Dylan saçını kaldırdı ve kulak memesini çekiştirerek geçen hafta özgeçmişini göndermeye başladığında ona verdiğim inci küpeleri taktığını gösterdi.

Güldüm ve Ledger arkamdan gelip kollarını belime doladı.

Kollarında döndüm ve onunla yüzleştim. "Bana neler olduğunu anlatacak mısın?"

"Öğrenmek üzeresin."

"Tamam, geliyorlar. Hepimiz verandaya çıkalım ve ses çıkarmamak için elimizden geleni yapalım," dedi Niko Vivian'ın eline uzanırken, Vivian kalçasında uyuyan bir Arı tutuyordu.

Dışarı çıktığımızda Ledger ve benim yanımda duran babam, "Bu ailede artık hiç basit bir şey yapan var mı?" diye sordu.

Ledger ona, "Küçük bir düğün yapıyoruz," diye hatırlattı.

"Lütfen. Düğün yapmak ve üzerine ev inşa etmek için bir arsa satın aldınız. Bunda basit bir şey yok." Babam kıkırdadı.

"İşte geliyorlar," diye fısıldadı Everly.

Arka kapıdan girdiklerinde küçük Paisley, "Baba, burası karanlık!" diye bağırdı ve hepimiz sesimizi çıkarmamaya çalıştık.

"Neden evin içinden geçmiyoruz?" Ashlan uzaktan sordu.

"Baba, ben karanlığı sevmiyorum," dedi küçük Hadley.

"O zaman bu konuda bir şeyler yapsak iyi olur!" Jace bağırdı ve Hawk elindeki bir şeye vurdu ve tüm arka bahçe parıldayan ışıklarla aydınlandı. Ağaçlara beyaz kâğıt fenerler asılmıştı. Arka verandadan su kenarındaki ağaçlara kadar ışık dizileri uzanıyordu.

Etrafımızı bir yığın soluk sesi sardı ve Ashlan döndüğünde herkesin orada durduğunu gördü.

"Neler oluyor?" diye sordu.

"Kızlarla benim sana soracak bir şeyimiz var, günışığı." Arkasını döndüğünde Jace, Paisley ve Hadley'nin üçü de dizlerinin üzerine çökmüştü.

Dylan yanıma geldi ve elimi sıktı.

"Evet!" Ashlan daha o sormadan bağırdı ve herkes güldü.

Jace kıkırdadı ve onun eline uzandı. "Bu, bir erkeğin gerçekten sormadan önce kafasının karışmasına neden olur."

Daha fazla kakhaha.

"Baba, sor ona," dedi Paisley.

"Ashlan Thomas, seni tahmin ettiğimden çok daha fazla seviyorum. Hayatımı seninle geçirmek istiyorum. Benimle evlenir misin?"

Başı aşağı yukarı sallanıyordu ve adamın kollarına atladı. "Tekrar... evet."

"Bu yüzüğü parmağına takmama izin ver bebeğim," dedi Jace.

"Soruyoruz, Wuvie!" Hadley bağırınca Ashlan ona baktı ve elini uzatarak kızların önünde durdu.

"Bana bir şey mi sormak istiyorsun?" Ashlan yüzünden süzülen gözyaşlarını siliyordu.

Paisley elinde bir şey tutarak, "Var," dedi. "Annemiz olur musun?"

İşte bu kadar. Artık her birimiz gözyaşları içindeydik.

"Zaten öyleyim," diye ağladı Ashlan ve dizlerinin üzerine çöktü ve dördü orada kucaklaşarak oturdular.

"Lanet olsun. Dördü gitti, biri kaldı," dedi babam Dylan'a bakarken.

"Nefesini tutma, Daddy-O. Kendim için büyük planlarım var ve bunlar arasında bana ayak uyduramayan bir adama bağlı kalmak yok. Bunda yanlış bir şey olduğundan değil." Hepimiz gülerken ellerini savunurcasına havaya kaldırdı ve etrafına bakındı.

Everly, "Birinin seni kışından vuracağı günü iple çekiyorum," dedi. "O zaman beklemeye devam et. Bir sürü insanın kışına tekme basmayı planlıyorum.

yıllarca kışları." Dylan sırtıttı. "Ama görünüşe göre bu işi garantiye almak istiyorsam Wolf Wayburn ile başlamam gerekecek."

Hawk gülerek, "Bu konuda iyi şanslar," dedi.

"Şansa ihtiyacım yok. Benim gizli silahım var." Kaşlarını salladı.

"Neymiş o?" diye sordu babamız.

"Kraliyet ailesinin cazibesi ve acımasız bir vahşinin öldürücü içgüdülerini. Kemerlerinizi bağlayın çocuklar, bu işin peşinden gideceğim ve hiçbir şeyi esirgemeyeceğim."

Ledger'in eline uzanırken, "Seni durdurabilecek bir şey olduğunu sanmıyorum," dedim.

"Sanırım Wolf Wayburn senin için hazır olsa iyi olur," dedi

Ledger. "Nadiren hazır olurlar." Dylan kaşlarını salladı.

Ashlan, Jace ve kızlar yanımıza geldiler ve hepimiz onları kucaklayıp tebrik ettik. Sonraki iki saati yiyip içerek ve ziyaret ederek geçirdik.

Aslanlar üzerine çalışmaya başlamak üzere eve giden Dylan'a veda ettikten sonra Ledger kollarını arkamdan bana doladı. Sırtımı göğsüne yasladım ve misafirhaneye doğru yürürken ona el salladım ve yanağımı boynunun kıvrımına yasladım.

"Kahretsin, birkaç hafta içinde seninle evlenmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı. "Ben de öyle. Hayat gittikçe güzelleşiyor, değil mi?" "Seninle her şey daha güzel Uğur Böceği."

"Sakın unutma," diye takıldım.

"Asla." Kulağımı ısırды. "Bu gece şu yıldızların altında kano olayını tekrar gözden geçirmeye ne dersin?"

Kollarının arasında dönüp ona baktım. "Yıldızlar çıktı. Bunu yapmamak utanç verici olurdu."

"Gidip vedalaşalım mı?" diye sordu, başparmağının ucu alt dudağımda gezinirken.

"Yarın hepsini göreceğiz. Sanırım tek kelime etmeden buradan sıvışabiliriz." Geriye doğru yürüdüm ve elini uzattım.

"Birileri suya açılmak için acele ediyor, ha?" Parmakları benimkilerle iç içe geçerken kıkırdadı ve yanımda adım atmaya başladı.

Yıldızlara bakmak için başımı arkaya eğdim.

Nasıl bu kadar şanslı olduğumu bilmiyordum ama bunu sorgulamıyordum. Sadece tadını çıkaracaktım.

Hayatımın geri kalanı için.

Son

Dylan Thomas Wolf Wayburn için çalışmaya başladığında neler olduğunu görmek ister misiniz?

**SADECE BENİMKİNİ (5. KİTAP) BURADAN
İNDİREBİLİRSİNİZ:**

<https://geni.us/OnlyMine>

**Charlotte Thomas ve Ledger Dane'in düğününe katılmak ister misiniz?
Charlie'nin koridorda yürüyüşünü görmek için buraya tıklayın!**

<https://dl.bookfunnel.com/crptvu4mw5>

TEŞEKKÜRLER

Greg, Chase & Hannah... Sizler benim sonsuza dek sürecekleşiklerimsiniz! Beni her zaman desteklediğiniz, çılgın saatlerime, bitmek bilmeyen hayallerime, utanç verici TikTok'larıma katlandığınız ve büyük küçük her başarıyı kutladığınız için teşekkür ederim. Her gün hayallerimin peşinden koşmamın sebebi sizlersiniz!

Willow, hayatımda böylesine parlak bir ışık olduğun için sana ne kadar teşekkür etsem az! Bana Taco Bell'i ve seninle geçireceğim mutlu saatleri hayal ettirdiğin için. Sözlerimi okuduğun, benimle birlikte koştuğun, beni güldürdüğün ve her zaman yanımda olduğun için teşekkür ederim. Bu yolculukta seninle birlikte olduğum için çok minnettarım. Seni seviyorum!

Catherine, senin için çok minnettarım! Konuşmalar, kahkahalar, cesaretlendirmeler, daha fazla kahkaha, sarmallar ve imza günlerinde giymek için internetten yaptığım sonsuz alışveriş için. Seni çok seviyorum!!!

Nina, bu yolculukta seninle birlikte olduğum için sonsuza dek minnettarım! Rehberliğin, cesaretlendirmen ve arkadaşlığın benim için dünyalara bedel!!! Seni seviyorum!

Kim Cermak, sen olmasan ben nasıl var olurum? Her zaman yapılması gereken her şeyi çözdüğün ve beni yolda tuttuğun için teşekkür ederim! Günün hangi saati olursa olsun e-postalarımı cevap verdiğin ve her zaman çok nazik olduğun için teşekkür ederim. Sana çok minnettarım!!!

Christine Miller, benim için yaptığınız her şey için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Kafamı karıştıran her şeyi çözdüğün ve bundan asla şikayet etmediğin için! Sana çok minnettarım!

Valentine Grinstead, size kesinlikle bayılıyorum!!! Zoom görüşmelerimizi seviyorum ve tüm geri bildirimlerinizi gerçekten takdir ediyorum! Kaçırdığım BİRÇOK şeyi yakaladığınız için teşekkür ederim! Sizinle bu yolculukta olduğum için çok mutluyum! Uzun yıllar birlikte çalışmanın şerefine!

Sarah Norris, her yeni grafik gönderdiğinde çok heyecanlanıyorum!!! Bültenlerimi ekstra özel kılmak için yaptığınız her şey için teşekkür ederim! Bu benim için dünyalara bedel!

Debra Akins, Kitaplarımın TikTok'ta yayınlanmasına yardımcı olduğunuz ve bu kadar destekleyici ve sabırlı olduğunuz için çok teşekkür ederim! Çok minnettarım!

Kelley Beckham, Kitaplarımı duyurmama yardımcı olmak için yaptığınız her şey için çok teşekkür ederim! Gerçekten çok minnettarım!

Abi, Pathi, Natalie, Doo, Caroline, Jennifer, Lara ve Annette, şimdiye kadarki EN İYİ beta okuyucular olduğunuz için teşekkür ederim! Geri bildirimleriniz benim için dünyalara bedel. Size çok minnettarım!!!

Hang Le, Ledger ve Charlie'nin hikâyesini hayata geçirdiğin için teşekkür ederim. Bu kapak onları çok iyi yansıtıyor ve size minnettarım!

Sue Grimshaw (Edits by Sue), sizinle bu yolculukta olmayı seviyorum. Sensiz tamamen kaybolurdum. Geri bildirimlerini ve her şeyi seninle konuşmayı seviyorum!!! Bu konudaki bitmek bilmeyen tüm soruları aldığınız ve tekrar gözden geçirdiğiniz için teşekkür ederim! Desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için çok minnettarım.

Ellie (Editör Kardeşim), senin için çok minnettarım!!! Seninle bu yolculukta olmayı seviyorum ve arkadaşlığın, tüm teşvik ve desteğin için minnettarım. Beni her zaman kabul ettiğin ve kitaplarımı okumak için zaman ayırdığın için teşekkür ederim! Sizi seviyorum!

Julie Deaton, sizinle çalışmaktan çok mutluyum ve kitaplarımın daha da iyi olmasına yardımcı olmak için yaptığınız her şeyi takdir ediyorum! Bu benim için dünyalara bedel!

Jamie Ryter, geri bildiriminiz için (ve evet... yorumlarınız günümün en güzel kısmıydı ve çok eğlenceliydi!) ve bu hikayenin olabileceğinin en iyisi olmasına yardım ettiğiniz için çok minnettarım. Size minnettarım ve birlikte çalıştığımız için çok mutluyum!!!

Christine Estevez, beni desteklemek için yaptığınız her şey için teşekkür ederim! Bu benim için gerçekten dünyalara bedel! Seni seviyorum!

Jennifer, bu sefer günü kurtardın! Panikle yaptığım aramaları yanıtladığın ve her şeyi bırakıp benim için bir okuma yaptığın için teşekkür ederim. Sana sonsuz minnettarım! Her şeyi düzgün tutmama yardımcı olan muhteşem kitap İncil'lerinden facebook grubunda bana yardım etmeye kadar!!! Sorunları konuştuğunuz ve size ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olduğunuz için teşekkür ederim! Arkadaşlığınız benim için dünyalara bedel! Seni seviyorum! Xo

Anne, sevginiz, desteğiniz ve tüm yazdıklarımı okuduğunuz için teşekkür ederim! Sür ya da öl!! Seni seviyorum!

Baba, sen gerçekten hayallerimin peşinden koşmamın sebebisin! Bana asla vazgeçmemeyi öğrettiğin için teşekkür ederim. Seni seviyorum!

Sandy, bu yolculuk boyunca beni okuduğın ve desteklediğin için teşekkür ederim! Seni seviyorum!

Pathi, bu yolculukta seninle birlikte olduğum için çok minnettarım! Bana inandığın ve hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür ederim! Seni söyleyebileceğimden çok daha fazla seviyor ve takdir ediyorum! Arkadaşlığın için teşekkür ederim! Seni sonsuza kadar seviyorum!

Natalie (Head in the Clouds, Nose in a Book), Sen olmasan ne yapardım bilmiyorum Nat. Beta okumadan haber bültenine ve kesinlikle en destekleyici arkadaş olmaya kadar benim için yaptığın her şey için çok minnettarım!!! Seni çok seviyorum!

Sammi, desteğin ve dostluğun için çok minnettarım!!! Seni seviyorum!

Marni, seni sonsuza dek seviyorum, benim küçük Stormi'm ve arkadaşlığın için sonsuz minnettarım! Xo

JKL WILLOWS'a... Desteğiniz ve cesaretlendirmeniz için size sonsuza dek minnettarım! Arkadaşlığınıza değer veriyorum ve hepinizi çok seviyorum!!! Xo

Beni gönderen, paylaşan ve destekleyen tüm blog yazarlarına ve bookstagrammer'lara... Bunun benim için ne kadar önemli olduğunu anlatamam. Yaptığınız grafikleri ve paylaştığınız muhteşem gönderileri görmeyi seviyorum. Desteğiniz için sonsuza dek minnettarım!

Kitaplarımı almak için zaman ayıran ve kelimelerime bir şans veren tüm okuyuculara... Hayallerimin gerçekleşmesine yardımcı olduğunuz için TEŞEKKÜR EDERİM!!!

OceanofPDF.com

yenİ ıkanlari takİp edin

[Linktree](#)

[Haber](#)

[Bülteni](#)

**Laura Pavlov tarafından yazılan tüm kitapları
[BURADA](#) bulabilirsiniz**

[*OceanofPDF.com*](#)

laura'nin diğerk kitapları

Bal Dağı Serisi

Hep Benim Hep

Benim

Make You Mine

Simply Mine

Only Mine

Willow Springs Serisi

Yıpranmış

Karışık

Büyülenmiş

Mühürlenmiş

Sahiplenilmiş

Montgomery Kardeşler Serisi

Eski Barış

Muhafızı Asi

Seni Daha Çok Seviyorum Rock Yıldızı

Romantizmi

Daha Fazla

Yeşim Daha

Fazla Siz

Daha Fazla

Biz

Shine Tasarım Serisi
Güzel Hasarlı Güzel
Kusurlu

Willow Aster ile G.D. Taylors Serisi
Evli ya da Canlı Aranıyor
Cesur ve Dik Kafalı Bir Başka Anaç
Ağlama Dökülen MILF
Hayırseverlerle Arkadaşlar

OceanofPDF.com

Beni takip et.

[Web sitesi](#)

[Goodreads](#)

[Instagram](#)

[Facebook](#)

[Pav-Love'un Okurları](#)

[Amazon](#)

[BookBub](#)

[TikTok](#)

[*OceanofPDF.com*](#)